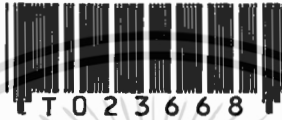

สำนักหอสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง

การศึกษาปัญหาการบริหารวิทยาลัยสารพัดช่าง

A STUDY OF THE ADMINISTRATIVE PROBLEMS IN THE POLYTECHNIC COLLEGES
THE DEPARTMENT OF VOCATIONAL EDUCATION

ว่าที่ ร.ค. ชิตวีร์ บุนนาค
SUB LT. CHITTAVEE BUNNAG

วิทยานิพนธ์
ห้ามนำออกนอกห้องสมุด

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาตรีศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารอาชีพศึกษา
บัณฑิตวิทยาลัย
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
พ.ศ. 2538

ISBN 974-621-288-5

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เลขหมู่.....
เลขทะเบียน.....23668
วัน, เดือน, ปี..... 8 ส.ค. 2538

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้ภายในห้องสมุดเท่านั้น ไม่ให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

A STUDY OF THE ADMINISTRATIVE PROBLEMS IN THE POLYTECHNIC COLLEGES

THE DEPARTMENT OF VOCATIONAL EDUCATION

A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT

OF THE REQUIREMENTS FOR THE DEGREE

MASTER OF INDUSTRIAL EDUCATION IN VOCATIONAL ADMINISTRATION

GRADUATE SCHOOL

KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG

1995

ISBN 974-621-288-5

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อวิทยานิพนธ์	การศึกษาปัญหาการบริหารวิทยาลัยสารพัดช่าง
นักศึกษา	ว่าที่ ร.ต. ชิตวีร์ บุณนาค
ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์	รองศาสตราจารย์ ดร.ปรียานร วงศ์อนุตรโรจน์
ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม	นายประเสริฐ นนท์พละ
ระดับการศึกษา	ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา
ภาควิชา	ครุศาสตร์อุตสาหกรรม
	สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
พ.ศ.	2538

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาสภาพปัญหาการบริหารวิทยาลัยสารพัดช่าง ตามทัศนะของฝ่ายบริหารสถานศึกษาประเภทวิทยาลัยสารพัดช่าง ศึกษาเปรียบเทียบสภาพปัญหาการบริหารวิทยาลัยสารพัดช่างตามทัศนะของฝ่ายบริหารวิทยาลัยสารพัดช่าง จำแนกตามเพศ ตำแหน่ง อายุ วุฒิการศึกษา และประสบการณ์การทำงาน ในตำแหน่งปัจจุบัน และเพื่อทราบข้อเสนอนแนะ เกี่ยวกับการบริหารวิทยาลัยสารพัดช่างตามทัศนะของฝ่ายบริหารสถานศึกษา วิทยาลัยสารพัดช่างเป็นสถานศึกษาประเภทหนึ่งของกรมอาชีวศึกษา ที่ดำเนินการจัดการอาชีวศึกษาแบบนอกระบบโรงเรียน การจัดการอาชีวศึกษาของกรมอาชีวศึกษา ส่วนใหญ่จะจัดแบบในระบบโรงเรียน หน่วยงานต่าง ๆ ภายในกรมอาชีวศึกษาจัดขึ้นมาเพื่อตอบสนองการจัดการอาชีวศึกษาในระบบโรงเรียน บุคลากรผู้ดำเนินงานในหน่วยงานต่าง ๆ ภายในกรมอาชีวศึกษาจึงมีความชำนาญ และประสบการณ์แบบในระบบโรงเรียน การจัดการอาชีวศึกษาแบบนอกระบบโรงเรียนเป็นเพียงส่วนย่อยที่ปรากฏอยู่ในแผนภูมิการบริหารงานของกรมอาชีวศึกษา ดังนั้น กฎ ระเบียบ คำสั่ง ฯลฯ จึงออกมาเพื่อใช้กับการจัดอาชีวศึกษา

แบบในระบบโรงเรียน เมื่อมีการนำมาใช้ก็ครอบคลุมสถานศึกษาที่สังกัดอยู่ภายในกรมอาชีวศึกษาทั้งหมดทุกอย่าง ในบางเรื่องบางอย่างมีผลกระทบต่อการบริหารวิทยาลัยสารพัดช่างเป็นอย่างมาก ทำให้การบริหารมีปัญหา

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นวิทยาลัยสารพัดช่างจำนวน 26 แห่งทั่วประเทศ โดยแบ่งกลุ่มตัวอย่างจากประชากร 3 กลุ่ม ดังนี้ กลุ่มผู้อำนวยการ จำนวน 26 คน กลุ่มผู้ช่วยผู้อำนวยการ 104 คน และกลุ่มหัวหน้าคณะวิชาจำนวน 130 คน แบบสอบถาม ผู้วิจัยได้จัดทำขึ้นเองจากแนวคิดที่ได้รับจากเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการบริหารวิทยาลัยสารพัดช่าง และจากการสัมภาษณ์ผู้อำนวยการ ผู้ช่วยผู้อำนวยการ โดยมีโครงสร้างของแบบสอบถามครอบคลุมลักษณะงานบริหารวิทยาลัยสารพัดช่างทั้ง 5 ด้าน ได้แก่ การบริหารงานทั่วไป ฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา ฝ่ายส่งเสริมการศึกษา ฝ่ายวางแผนและพัฒนา ฝ่ายวิชาการ

ผลการวิจัยพบว่า สภาพปัญหาที่เกิดจากการบริหารวิทยาลัยสารพัดช่างตามทัศนะของฝ่ายบริหารสถานศึกษาพบว่า มีปัญหาในระดับปานกลาง และมีนิยามทั้ง 5 ด้านแล้วพบว่า ปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง สำหรับการเปรียบเทียบปัญหาตามทัศนะของฝ่ายบริหารสถานศึกษาจำแนกตาม เพศ ตำแหน่ง อายุ วุฒิกการศึกษา และประสบการณ์การทำงานในตำแหน่งพบว่า ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ นอกจากนี้ผลการวิจัยยังพบข้อเสนอแนะเกี่ยวกับบุคลากรที่ปฏิบัติงานอยู่ในวิทยาลัยไม่เพียงพอที่จะดำเนินงานเกี่ยวกับงานที่ไม่ใช่การสอน

ผลการวิจัยนี้พอสรุปได้ว่า ปัญหาการบริหารงานวิทยาลัยสารพัดช่างทั้ง 5 ด้านด้านการบริหารงานทั่วไป ด้านฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา ด้านฝ่ายส่งเสริมการศึกษา ด้านฝ่ายวางแผนและพัฒนา และด้านฝ่ายวิชาการ มีปัญหาอยู่บ้าง โดยอยู่ในระดับปานกลาง ปัญหาที่อยู่ระดับปานกลางค่อนข้างมากคือ ความไม่เพียงพอของบุคลากรที่จะมาทำงานด้านฝ่ายต่าง ๆ ที่ไม่ใช่การสอน ปัญหาที่ควรได้รับการแก้ไขเร่งด่วนคือ การจัดหาบุคลากรเพิ่มเติม ให้กับวิทยาลัยสารพัดช่าง

Thesis Title A Study of the Administrative problems in the
Polytechnic Colleges the Department of Vocational
Education;
Name Sub Lt. Chittavee Bunnag
Thesis Advisor Associate Pro. Dr. Preeyaporn Wanganutrohd
Thesis Co-advisor Mr. Prasert Nonphara
Level of Study Master of Industrial Education in Vocational
Administration
Department Industrial Education, King Mongkut's Institute
of Technology Ladkrabang
year 1995

ABSTRACT

The research purposes were to study of the Administrative problems in the Polytechnic colleges, (Department of Vocational Education), according to institutional administrators, opinion, to compare their opinion to sex, age group, position, educational degree earned, and year of experience, and their institution administration recommendations, The Polytechnic Colleges were the institution that taught non formal vocational education while others taught formal vocational education.

Most personnel had specialistic skills and experiences in formal vocational education. Since non-formal vocational education was only the sub project under the Vocational Education's organization chart, most formal regulations were unable to adjust all functions in

Vocational institutions. The effect of such a problem caused Polytechnic College administration to lack of flexibilities.

The research sampling groups were 26 directors, 104 assistant directors and 130 head of division in 28 polytechnic colleges.

The research instrument was a questionnaire which was informed from related literatures and interviewing. The questionnaire structure was consisted 5 components : general administration, student affair, promotion education, planning and development and academic affair.

Research findings : The administrative problems in the polytechnic colleges were in the middle level. Each component was also in the same level. It was found that administrators who varied in sex, age aroup, position, educational degree earned, and year of experience had no significant differences in all components. The serious problem was unadequate personnel who were not in teaching line. The recommendation problem was "should place personnel in non-teaching line."

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี ก็เพราะได้รับความเมตตาอนุเคราะห์ช่วยเหลือเป็นอย่างดีจากบุคคลหลายท่าน ที่กรุณาให้คำแนะนำ ชี้แนะ ให้ความช่วยเหลือในการค้นคว้า โดยเฉพาะอย่างยิ่ง อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ รองศาสตราจารย์ ดร.ปรีชาพร วงศ์อนุตรโรจน์ และนายประเสริฐ นนท์ผล และอีกหลายท่านที่ให้ความสนใจในการจัดทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้ จึงขอกราบขอบพระคุณด้วยความเคารพรักเป็นอย่างยิ่งไว้ ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง และอาจารย์พิเศษที่ให้การอบรมสั่งสอนวิชาความรู้ และช่วยสร้างเสริมประสบการณ์ ตลอดระยะเวลาของการศึกษาตามหลักสูตร รวมทั้งเจ้าหน้าที่งานบัณฑิตวิทยาลัยทุกท่าน ที่ได้ให้ความช่วยเหลือ บริการทุก ๆ ด้าน และการสนับสนุนอย่างดียิ่ง

ขอกราบขอบพระคุณผู้อำนวยการและผู้ช่วยผู้อำนวยการทุกท่านที่ได้กรุณาให้ข้อมูล และท่านผู้ทรงคุณวุฒิที่ได้กรุณาตรวจแบบสอบถาม และ โดยเฉพาะอย่างยิ่งท่านผู้อำนวยการ ผู้ช่วยผู้อำนวยการ และหัวหน้าคณะวิชาในวิทยาลัยสารพัดช่างทั้ง 26 แห่ง ที่ได้กรุณาให้ความร่วมมือตอบแบบสอบถาม และขอขอบคุณผู้ที่อยู่ข้างเคียงที่ให้การสนับสนุน ส่งเสริมและให้กำลังใจ

ชิตวีร์ ภูนาศ

ผู้วิจัย

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	I
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	III
กิตติกรรมประกาศ	V
สารบัญ	VI
สารบัญตาราง	IX
สารบัญแผนภูมิ	XV
บทที่	
1. บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
แนวความคิดในการวิจัย	3
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	3
สมมติฐานของการวิจัย	4
ขอบเขตของการวิจัย	4
คำนิยามศัพท์	6
2. วรรณกรรมและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง	9
การบริหาร	10
การบริหารการศึกษา	13
กระบวนการบริหารการศึกษา	14
การบริหารสถานศึกษา	16
หลักการอาชีวศึกษา	19
ทฤษฎีการบริหาร	21
การบริหารงานวิชาการ	22
การบริหารงานส่งเสริมการศึกษา	25

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
การบริหารงานกิจการนักศึกษา	28
การบริหารงานวางแผนและพัฒนา	29
หน้าที่ของกรมอาชีวศึกษาในการจัดการศึกษา	32
หลักการของวิทยาลัยสารพัดช่าง	33
ระเบียบกรมอาชีวศึกษาว่าด้วยการบริหารสถานศึกษา	37
เชิงอรรถ	42
3. วิธีดำเนินการวิจัย	49
ประชากร	49
กลุ่มตัวอย่าง	51
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	53
การสร้างเครื่องมือ	54
แบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัย	55
การเก็บรวบรวมข้อมูล	56
การวิเคราะห์ข้อมูลและการนำเสนอผลการวิจัย	58
4. การวิเคราะห์ข้อมูลและผลการวิจัย	60
ตอนที่ 1. ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม	60
ตอนที่ 2. สรุปสภาพปัญหาการบริหารงานวิทยาลัยสารพัดช่าง.....	63
ตอนที่ 3. สรุปผลการเปรียบเทียบสภาพปัญหาการบริหารงานวิทยาลัยสารพัดช่าง เป็นรายด้านและรายข้อ	108
ตอนที่ 4. ข้อเสนอแนะการแก้สภาพปัญหาทั้ง 5 ด้าน	171
5. สรุปผลการวิจัย อภิปราย และข้อเสนอแนะ	182
ตอนที่ 1. ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม	183
ตอนที่ 2. สรุปสภาพปัญหาการบริหารวิทยาลัยสารพัดช่าง.....	184

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
ตอนที่ 3. ผลการเปรียบเทียบสภาพปัญหาตามทัศนะของฝ่ายบริหารสถานศึกษา	185
ตอนที่ 4. ข้อเสนอแนะการแก้ปัญหาทั้ง 5 ด้าน	188
อภิปรายผล	191
ข้อค้นพบที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้	224
ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป	226
เชิงอรรถ	227
บรรณานุกรม	230
ภาคผนวก	235
ประวัติผู้วิจัย	250

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	แสดงจำนวนประชากรในการวิจัย จำแนกตามวิทยาลัย.....	50
2	แสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่าง ผู้อำนวยการผู้ช่วยผู้อำนวยการ หัวหน้าคณะวิชา จำแนกตามวิทยาลัย.....	52
3	แสดงจำนวน แบบสอบถามที่แจกและได้รับคืนจำแนกตามวิทยาลัย.....	57
4	แสดงจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามแยกตามเพศ.....	60
5	แสดงจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามแยกตามกลุ่มตัวอย่าง.....	61
6	แสดงจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามแจกแจงตามอายุ.....	61
7	แสดงจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามแจกแจงตามคุณวุฒิ.....	62
8	แสดงจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามแจกแจงตามอายุราชการในตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบัน	62
9	สรุปผลค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาทางบริหารงานวิทยาลัย สารพัดช่างทั้ง 5 ด้าน ตามทัศนะของฝ่ายบริหารสถานศึกษา.....	64
9.1	แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของปัญหาการบริหารงานวิทยาลัย สารพัดช่าง ด้านการบริหารงานทั่วไป ตามทัศนะของฝ่ายบริหารสถานศึกษา..	65
9.2	แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของปัญหาการบริหารงานวิทยาลัย สารพัดช่างด้านฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา ตามทัศนะของฝ่ายบริหารสถานศึกษา	67
9.3	แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของปัญหาการบริหารงานวิทยาลัย สารพัดช่างด้านฝ่ายส่งเสริมการศึกษา ตามทัศนะของฝ่ายบริหารสถานศึกษา..	69
9.4	แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของปัญหาการบริหารงานวิทยาลัย สารพัดช่างด้านฝ่ายวางแผนและพัฒนา ตามทัศนะของฝ่ายบริหารสถานศึกษา..	71
9.5	แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของปัญหาการบริหารงานวิทยาลัย สารพัดช่างด้านฝ่ายวิชาการ ตามทัศนะของฝ่ายบริหารสถานศึกษา.....	73
10	สรุป ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของปัญหาการบริหารงานวิทยาลัย สารพัดช่างทั้ง 5 ด้าน ตามทัศนะของผู้ช่วยการ.....	75

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
10.1 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของปัญหาการบริหารงานวิทยาลัย สารพัดช่าง ด้านการบริหารงานทั่วไป ตามทัศนะของผู้อำนวยการ.....	76
10.2 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของปัญหาการบริหารงานวิทยาลัย สารพัดช่าง ด้านฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา ตามทัศนะของผู้อำนวยการ....	78
10.3 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของปัญหาการบริหารงานวิทยาลัย สารพัดช่าง ด้านฝ่ายส่งเสริมการศึกษา ตามทัศนะของผู้อำนวยการ.....	80
10.4 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของปัญหาการบริหารงานวิทยาลัย สารพัดช่าง ด้านฝ่ายวางแผนและพัฒนา ตามทัศนะของผู้อำนวยการ.....	82
10.5 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของปัญหาการบริหารงานวิทยาลัย สารพัดช่าง ด้านฝ่ายกิจการ ตามทัศนะของผู้อำนวยการ.....	84
11. สรุป ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของปัญหาการบริหารงานวิทยาลัย สารพัดช่างทั้ง 5 ด้าน ตามทัศนะของผู้ช่วยผู้อำนวยการ.....	86
11.1 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของปัญหาการบริหารงานวิทยาลัย สารพัดช่าง ด้านการบริหารงานทั่วไป ตามทัศนะของผู้ช่วยผู้อำนวยการ.....	87
11.2 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของปัญหาการบริหารงานวิทยาลัย สารพัดช่าง ด้านฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา ตามทัศนะของผู้ช่วยผู้อำนวยการ	89
11.3 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของปัญหาการบริหารงานวิทยาลัย สารพัดช่าง ด้านฝ่ายส่งเสริมการศึกษา ตามทัศนะของผู้ช่วยผู้อำนวยการ....	91
11.4 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของปัญหาการบริหารงานวิทยาลัย สารพัดช่าง ด้านฝ่ายวางแผนและพัฒนา ตามทัศนะของผู้ช่วยผู้อำนวยการ....	93
11.5 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของปัญหาการบริหารงานวิทยาลัย สารพัดช่าง ด้านฝ่ายวิชาการ ตามทัศนะของผู้ช่วยผู้อำนวยการ.....	95

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า	
12	สรุป ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของปัญหาการบริหารงานวิทยาลัย สารพัดช่างทั้ง 5 ด้าน ตามทัศนะของหัวหน้าคณะวิชา.....	97
12.1	แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของปัญหาการบริหารงานวิทยาลัย สารพัดช่าง ด้านการบริหารงานทั่วไป ตามทัศนะของหัวหน้าคณะวิชา.....	98
12.2	แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของปัญหาการบริหารงานวิทยาลัย สารพัดช่าง ด้านฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา ตามทัศนะของหัวหน้าคณะวิชา..	100
12.3	แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของปัญหาการบริหารงานวิทยาลัย สารพัดช่าง ด้านฝ่ายส่งเสริมการศึกษา ตามทัศนะของหัวหน้าคณะวิชา.....	102
12.4	แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของปัญหาการบริหารงานวิทยาลัย สารพัดช่าง ด้านฝ่ายวางแผนและพัฒนา ตามทัศนะของหัวหน้าคณะวิชา.....	104
12.5	แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของปัญหาการบริหารงานวิทยาลัย สารพัดช่าง ด้านฝ่ายวิชาการ ตามทัศนะของหัวหน้าคณะวิชา.....	106
13	สรุปผลการเปรียบเทียบสภาพปัญหาการบริหารงานวิทยาลัยสารพัดช่างของฝ่าย บริหารสถานศึกษา จำแนกตามเพศ.....	108
13.1	การเปรียบเทียบสภาพปัญหาการบริหารงานวิทยาลัยสารพัดช่าง ตามทัศนะของ ฝ่ายบริหารสถานศึกษา ด้านการบริหารงานทั่วไป.....	111
13.2	การเปรียบเทียบสภาพปัญหาการบริหารงานวิทยาลัยสารพัดช่าง ตามทัศนะของ ฝ่ายบริหารสถานศึกษา ด้านฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา.....	113
13.3	การเปรียบเทียบสภาพปัญหาการบริหารงานวิทยาลัยสารพัดช่าง ตามทัศนะของ ฝ่ายบริหารสถานศึกษา ด้านฝ่ายส่งเสริมการศึกษา.....	114
13.4	การเปรียบเทียบสภาพปัญหาการบริหารงานวิทยาลัยสารพัดช่าง ตามทัศนะของ ฝ่ายบริหารสถานศึกษา ด้านฝ่ายวางแผนและพัฒนา.....	116

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
13.5 การเปรียบเทียบสภาพปัญหาการบริหารงานวิทยาลัยสารพัดช่าง ตามทัศนะของ ฝ่ายบริหารสถานศึกษา ด้านฝ่ายวิชาการ.....	118
14 สรุปผลการเปรียบเทียบสภาพปัญหาการบริหารงานวิทยาลัยสารพัดช่างของฝ่าย บริหารสถานศึกษา จำแนกตามหน้าที่.....	120
14.1 การเปรียบเทียบสภาพปัญหาการบริหารงานวิทยาลัยสารพัดช่าง ตามทัศนะของ ผู้อำนวยการ ด้านการบริหารทั่วไป.....	123
14.2 การเปรียบเทียบสภาพปัญหาการบริหารงานวิทยาลัยสารพัดช่าง ตามทัศนะของ ผู้อำนวยการ ด้านฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา.....	125
14.3 การเปรียบเทียบสภาพปัญหาการบริหารงานวิทยาลัยสารพัดช่าง ตามทัศนะของ ผู้อำนวยการ ด้านฝ่ายส่งเสริมการศึกษา.....	127
14.4 การเปรียบเทียบสภาพปัญหาการบริหารงานวิทยาลัยสารพัดช่าง ตามทัศนะของ ผู้อำนวยการ ด้านฝ่ายวางแผนและพัฒนา.....	129
14.5 การเปรียบเทียบสภาพปัญหาการบริหารงานวิทยาลัยสารพัดช่าง ตามทัศนะของ ผู้อำนวยการ ด้านฝ่ายวิชาการ.....	131
15 สรุปผลการเปรียบเทียบสภาพปัญหาการบริหารงานวิทยาลัยสารพัดช่าง ตามทัศนะของฝ่ายบริหารสถานศึกษา จำแนกตามอายุ.....	133
15.1 การเปรียบเทียบสภาพปัญหาการบริหารงานวิทยาลัยสารพัดช่าง ตามทัศนะของ ฝ่ายบริหาร ด้านการบริหารงานทั่วไป.....	135
15.2 การเปรียบเทียบสภาพปัญหาการบริหารงานวิทยาลัยสารพัดช่าง ตามทัศนะของ ฝ่ายบริหาร ด้านฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา.....	137
15.3 การเปรียบเทียบสภาพปัญหาการบริหารงานวิทยาลัยสารพัดช่าง ตามทัศนะของ ฝ่ายบริหาร ด้านฝ่ายส่งเสริมการศึกษา.....	138

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตำราวงที่	หน้า
15.4 การเปรียบเทียบสภาพปัญหาการบริหารงานวิทยาลัยสารพัดช่าง ตามทัศนะ ของฝ่ายบริหาร ด้านฝ่ายวางแผนและพัฒนา.....	140
15.5 การเปรียบเทียบสภาพปัญหาการบริหารงานวิทยาลัยสารพัดช่าง ตามทัศนะ ของฝ่ายบริหาร ด้านฝ่ายวิชาการ.....	142
16 สรุปผลการเปรียบเทียบสภาพปัญหาการบริหารงานวิทยาลัยสารพัดช่าง ตามทัศนะของฝ่ายบริหารสถานศึกษา จำแนกตามวุฒิการศึกษา.....	145
16.1 การเปรียบเทียบสภาพปัญหาการบริหารงานวิทยาลัยสารพัดช่าง ตามทัศนะ ของฝ่ายบริหารสถานศึกษา ด้านการบริหารงานทั่วไป.....	148
16.2 การเปรียบเทียบสภาพปัญหาการบริหารงานวิทยาลัยสารพัดช่าง ตามทัศนะ ของฝ่ายบริหารสถานศึกษา ด้านฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา.....	150
16.3 การเปรียบเทียบสภาพปัญหาการบริหารงานวิทยาลัยสารพัดช่าง ตามทัศนะ ของฝ่ายบริหารสถานศึกษา ด้านฝ่ายส่งเสริมการศึกษา.....	151
16.4 การเปรียบเทียบสภาพปัญหาการบริหารงานวิทยาลัยสารพัดช่าง ตามทัศนะ ของฝ่ายบริหารสถานศึกษา ด้านฝ่ายวางแผนและพัฒนา.....	153
16.5 การเปรียบเทียบสภาพปัญหาการบริหารงานวิทยาลัยสารพัดช่าง ตามทัศนะ ของฝ่ายบริหารสถานศึกษา ด้านฝ่ายวิชาการ.....	155
17 สรุปผลการเปรียบเทียบการบริหารงานวิทยาลัยสารพัดช่าง ตามทัศนะของ ฝ่ายบริหารสถานศึกษา จำแนกตามอายุราชการในตำแหน่งปัจจุบัน.....	158
17.1 การเปรียบเทียบสภาพปัญหาการบริหารงานวิทยาลัยสารพัดช่าง ตามทัศนะ ของฝ่ายบริหารสถานศึกษา ด้านการบริหารทั่วไป.....	161
17.2 การเปรียบเทียบสภาพปัญหาการบริหารงานวิทยาลัยสารพัดช่าง ตามทัศนะ ของฝ่ายบริหารสถานศึกษา ด้านฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา.....	163

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
17.3 การเปรียบเทียบสภาพปัญหาการบริหารงานวิทยาลัยสารพัดช่าง ตามทัศนะของ ของฝ่ายบริหารสถานศึกษา ด้านฝ่ายส่งเสริมการศึกษา.....	165
17.4 การเปรียบเทียบสภาพปัญหาการบริหารงานวิทยาลัยสารพัดช่าง ตามทัศนะ ของฝ่ายบริหารสถานศึกษา ด้านฝ่ายวางแผนและพัฒนา.....	167
17.5 การเปรียบเทียบสภาพปัญหาการบริหารงานวิทยาลัยสารพัดช่าง ตามทัศนะ ของฝ่ายบริหารสถานศึกษา ด้านฝ่ายวิชาการ.....	169
18 ข้อเสนอแนะการแก้สภาพปัญหา ด้านการบริหารงานทั่วไป ของฝ่ายบริหาร สถานศึกษา.....	171
19 ข้อเสนอแนะการแก้สภาพปัญหา ด้านฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา ของฝ่าย บริหารสถานศึกษา.....	174
20 ข้อเสนอแนะการแก้สภาพปัญหา ด้านฝ่ายส่งเสริมการศึกษา ของฝ่าย บริหารสถานศึกษา.....	176
21 ข้อเสนอแนะการแก้สภาพปัญหา ด้านฝ่ายวางแผนและพัฒนา ของฝ่าย บริหารสถานศึกษา.....	178
22 ข้อเสนอแนะการแก้สภาพปัญหา ด้านฝ่ายวิชาการ ของฝ่ายบริหารสถานศึกษา.	180

สารบัญแนบ

แนบ	หน้า
1 แนบบริหารวิทยาลัยสารพัดช่าง.....	41
2 แสดงปัญหาการบริหารงานวิทยาลัยสารพัดช่างทั้ง 5 ด้าน ตามทัศนะของฝ่ายบริหารสถานศึกษา จำแนกตามเพศ.....	110
3 แสดงปัญหาการบริหารงานวิทยาลัยสารพัดช่างทั้ง 5 ด้าน ตามทัศนะของฝ่ายบริหารสถานศึกษา จำแนกตามหน้าที่.....	122
4 แสดงปัญหาการบริหารงานวิทยาลัยสารพัดช่างทั้ง 5 ด้าน ตามทัศนะของฝ่ายบริหารสถานศึกษา จำแนกตามอายุ.....	134
5 แสดงปัญหาการบริหารงานวิทยาลัยสารพัดช่างทั้ง 5 ด้าน ตามทัศนะของฝ่ายบริหารสถานศึกษา จำแนกตามวุฒิการศึกษา.....	147
6 แสดงปัญหาการบริหารงานวิทยาลัยสารพัดช่างทั้ง 5 ด้าน ตามทัศนะของฝ่ายบริหารสถานศึกษา จำแนกตามอายุราชการในตำแหน่งปัจจุบัน.....	160

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษาเป็นรากฐานสำคัญในการสร้างความรู้ ความสามารถ และความเจริญ
งอกงามของบุคคล เพื่อช่วยเป็นแนวทางสำหรับการดำรงชีวิต การสร้างเสริม การพัฒนา
สังคมและประเทศชาติ ทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และวัฒนธรรม การจัดการ
ศึกษาจึง ต้องอาศัยกระบวนการทั้งที่เป็นแบบแผน และไม่เป็นแบบแผน และทั้งที่จะจัดใน
ระบบโรงเรียนและนอกระบบโรงเรียน การจัดการอาชีวศึกษาเป็นการจัดการศึกษาประเภท
หนึ่ง ซึ่งมีวัตถุประสงค์ที่จะเร่งรัดพัฒนา ปรับปรุงทั้งทางด้านการบริหาร และคุณภาพของการ
อาชีวศึกษาให้สามารถฝึกอาชีพที่เหมาะสม ได้อย่างรวดเร็ว เพื่อสนองความต้องการในด้าน
การประกอบอาชีพอิสระและตลาดแรงงาน การที่โรงเรียนจะดำเนินงานในความรับผิดชอบ
ให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการจัดการศึกษาได้นั้น สิ่งสำคัญคือการบริหารโรงเรียน ซึ่งเป็น
ภาระกิจของผู้บริหารและครู และในการบริหารโรงเรียนผู้บริหารต้องใช้ทั้งความรู้ทางทฤษฎี
และทางปฏิบัติควบคู่กันไป เพราะการพัฒนาความเจริญงอกงามของบุคคลเป็นงานที่ซับซ้อน
ผู้บริหารต้องจัดระบบการบริหารงานที่อำนวยความสะดวก รวมทั้งให้มีการปฏิบัติงานด้วย
ความคล่องตัว มีประสิทธิภาพและดำเนินไปสู่จุดหมายเดียวกัน

กรมอาชีวศึกษามีหน้าที่จัดการศึกษาตามแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2520 รูป
แบบของการจัดการศึกษา มีทั้งการจัดในระบบโรงเรียนและนอกระบบโรงเรียน เพื่อตอบ
สนองแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

วิทยาลัยสารพัดช่าง เป็นสถานศึกษาประเภทหนึ่งของกรมอาชีวศึกษาที่ดำเนินการ
จัดการอาชีวศึกษาแบบนอกระบบโรงเรียน การจัดการอาชีวศึกษาของกรมอาชีวศึกษา ส่วน
ใหญ่จะจัดแบบในระบบโรงเรียน หน่วยงานต่าง ๆ ภายในกรมอาชีวศึกษาจัดขึ้นมา เพื่อตอบ
สนองการจัดการอาชีวศึกษาแบบในระบบโรงเรียน บุคลากรผู้ดำเนินงานในหน่วยงานต่าง ๆ
ภายในกรมอาชีวศึกษาจึงมีความชำนาญและประสบการณ์แบบในระบบโรงเรียน การจัดการอา
ชีวศึกษาแบบนอกระบบโรงเรียนเป็นเพียงส่วนย่อยที่ปรากฏอยู่ในแผนภูมิการบริหารงานของ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กรมอาชีวศึกษา ดังนั้น กฎ ระเบียบ คำสั่ง ฯลฯ จึงออกมาเพื่อใช้กับการจัดอาชีวศึกษาแบบในระบบโรงเรียนเมื่อมีการนำมาใช้ก็ครอบคลุมสถานศึกษาที่สังกัดอยู่ภายในกรมอาชีวศึกษาหมดทุกอย่าง ในบางเรื่องบางอย่างมีผลกระทบต่อการบริหารงานวิทยาลัยสารพัดช่างเป็นอย่างมาก ทำให้การบริหารไม่คล่องตัว

ปัญหาของวิทยาลัยสารพัดช่างพอจะกล่าวได้ดังนี้ แผนภูมิการบริหารสถานศึกษาตามระเบียบ กรมอาชีวศึกษา ว่าด้วยการบริหารสถานศึกษา พ.ศ. 2529 ซึ่งบังคับใช้กับสถานศึกษาทุกแห่งที่สังกัดกรมอาชีวศึกษา ได้แบ่งการดำเนินงานออกเป็นฝ่ายได้ 4 ฝ่าย คือ ฝ่ายวิชาการ ฝ่ายส่งเสริมการศึกษา ฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา และฝ่ายวางแผนและพัฒนา ในแต่ละฝ่ายได้แบ่งออกเป็นงาน ฝ่ายวิชาการมี 5 งาน และมีคณะวิชาต่าง ๆ อีกไม่น้อยกว่า 5 คณะวิชา ฝ่ายส่งเสริมการศึกษามี 9 งาน ฝ่ายกิจการนักเรียนศึกษามี 5 งาน ฝ่ายวางแผนและพัฒนามี 4 งาน จะเห็นได้ว่าทั้งสถานศึกษาต้องมีบุคคลลงมาทำหน้าที่ดังกล่าวรวมกันแล้วไม่น้อยกว่า 25 คน และในแต่ละคณะวิชายังแบ่งออกเป็นแผนกวิชา แต่ละแผนกวิชาต้องมีหัวหน้าเป็นผู้รับผิดชอบ ในวิทยาลัยสารพัดช่างมีแผนกวิชาอย่างน้อย 20 แผนกวิชา เมื่อรวมกันแล้วจะต้องมีครู-อาจารย์ไม่น้อยกว่า 45 คน มาทำหน้าที่ต่าง ๆ ดังปรากฏอยู่ในระเบียบของกรมอาชีวศึกษา ว่าด้วยการบริหารสถานศึกษา พ.ศ. 2529 แต่ตามความเป็นจริงแล้ววิทยาลัยสารพัดช่างขนาดใหญ่ที่ตั้งอยู่ต่างจังหวัดยกเว้นกรุงเทพมหานคร จะมีครู-อาจารย์ทำการสอนอยู่ประมาณวิทยาลัยละ 60 คน เมื่อวิทยาลัยต้องบริหารตามระเบียบฯ จึงจำเป็นต้องจัดครู-อาจารย์เข้าทำหน้าที่ต่าง ๆ ปรากฏว่า ครู-อาจารย์แต่ละท่านนอกจากทำการสอนแล้วยังต้องมีหน้าที่พิเศษต้องทำอีก การจัดวางตัวบุคคลต้องสลับกันไปสลับกันมาทำให้การบังคับบัญชาตามสายงานยากลำบากมาก เช่น ในหน้าที่ครูผู้สอนเป็นครูประจำแผนกวิชา แต่เมื่อมีหน้าที่พิเศษต้องทำหน้าที่หัวหน้างาน จึงทำให้ไม่รู้ว่าใครสั่งใคร เพราะหน้าที่ที่มีอยู่คนละหลายหน้าที่ระเบียบวินัยในเรื่องนี้จึงหย่อนยาน นี่ก็เป็นตัวอย่างหนึ่งของความไม่คล่องตัวในการบริหารและอีกตัวอย่างหนึ่ง ในสายงานบังคับบัญชาฝ่ายวิชาการไล่มาจากระดับสูงสุดคือผู้อำนวยการ รองลงมาผู้ช่วยผู้อำนวยการ หัวหน้าคณะวิชา หัวหน้าแผนกวิชาและถึงตัวครูผู้สอนตามธรรมชาติการเรียนการสอนของวิทยาลัยสารพัดช่าง หลักสูตรจะจัดออกเป็นรายวิชา แต่ละรายวิชาจบในตัวเอง สามารถออกไปประกอบอาชีพได้ การจัดหลักสูตรแตกต่างกับหลักสูตร ปวช. และ ปวส. โดยสิ้นเชิง แต่การบริหารต้องเหมือนกันทำให้ไม่คล่องตัวในการจัด

ฝึกอบรมให้นักศึกษา ที่ต้องการมาฝึกทักษะวิชาชีพจริง ๆ ในฝ่ายวิชาการมีปัญหาเรื่องการบริหารงานเป็นอย่างมาก ส่วนในฝ่ายอื่น ๆ ก็เช่นกันน่าจะรวบรวมงานต่าง ๆ เข้าด้วยกันได้บ้าง เพื่อให้ใช้บุคลากรน้อยลง

กรอบแนวความคิดในการวิจัย

จากเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยในฐานะผู้บริหารวิทยาลัยสารพัดช่างแห่งหนึ่ง มีความสนใจอย่างยิ่งที่จะศึกษาให้ทราบว่า วิทยาลัยสารพัดช่างประสบปัญหาในการบริหารอะไรบ้าง จะมีวิธีการแก้ไขปรับปรุงอย่างไร โดยทำการศึกษาจากระเบียบกรมอาชีวศึกษาว่าด้วยการบริหารสถานศึกษา พ.ศ. 2529 ซึ่งแบ่งการบริหารงานออกเป็น 4 ฝ่าย คือ ฝ่ายวิชาการ ฝ่ายส่งเสริมการศึกษา ฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา ฝ่ายวางแผนและพัฒนา และอีกด้านหนึ่งคือ การบริหารงานทั่วไป เหตุผลคือ การบริหารงานของแต่ละฝ่ายได้กำหนดไว้อย่างชัดเจนแล้วในระเบียบฯ แต่ความเป็นจริงในการบริหารสถานศึกษานั้น ยังมีอีกหลายอย่างที่จะต้องจัดทำและมีได้เขียนไว้ในระเบียบฯ ว่าเป็นหน้าที่รับผิดชอบของฝ่ายใด สิ่งเหล่านี้จะนำรวมไว้ในด้านที่ 5 คือ การบริหารงานทั่วไป ผลที่ได้จากการวิจัยจะช่วยให้บุคคลผู้ปฏิบัติงานด้านการบริหารในวิทยาลัยสารพัดช่าง ได้พัฒนาการบริหารงานวิทยาลัยสารพัดช่างในรูปแบบใหม่ เพื่อให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพปัญหาการบริหารวิทยาลัยสารพัดช่าง ตามทัศนะของฝ่ายบริหารสถานศึกษาประเภทวิทยาลัยสารพัดช่าง
2. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบสภาพปัญหาการบริหารวิทยาลัยสารพัดช่างตามทัศนะของฝ่ายบริหารวิทยาลัยสารพัดช่าง จำแนกตามเพศ ตำแหน่ง อายุ วุฒิการศึกษา และประสบการณ์ทำงานในตำแหน่ง

สมมติฐานของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ได้ตั้งสมมติฐาน 5 ประการคือ

1. ทักษะของผู้บริหารวิทยาลัยสารพัดช่าง ที่มีต่อสภาพปัญหาการบริหารงานวิทยาลัยสารพัดช่าง จำแนกตามเพศไม่แตกต่างกัน
2. ทักษะของผู้บริหารวิทยาลัยสารพัดช่าง ที่มีต่อสภาพปัญหาการบริหารงานวิทยาลัยสารพัดช่าง จำแนกตามตำแหน่งหน้าที่ไม่แตกต่างกัน
3. ทักษะของผู้บริหารวิทยาลัยสารพัดช่าง ที่มีต่อสภาพปัญหาการบริหารงานวิทยาลัยสารพัดช่าง จำแนกตามอายุไม่แตกต่างกัน
4. ทักษะของผู้บริหารวิทยาลัยสารพัดช่าง ที่มีต่อสภาพปัญหาการบริหารงานวิทยาลัยสารพัดช่าง จำแนกตามวุฒิการศึกษาไม่แตกต่างกัน
5. ทักษะของผู้บริหารวิทยาลัยสารพัดช่าง ที่มีต่อสภาพปัญหาการบริหารงานวิทยาลัยสารพัดช่าง จำแนกตามประสบการณ์การทำงาน ในการดำรงตำแหน่งบริหารไม่แตกต่างกัน

ขอบเขตของการวิจัย

1. การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาปัญหาที่เกิดขึ้นกับวิทยาลัยสารพัดช่าง ในการใช้ระเบียบกรมอาชีวศึกษาบริหารสถานศึกษา พ.ศ. 2529 บริหารวิทยาลัยใน 5 ด้าน คือ การบริหารงานทั่วไป ฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา ฝ่ายส่งเสริมการศึกษา ฝ่ายวางแผนและพัฒนา ฝ่ายวิชาการ
2. การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ศึกษาจากบุคคลที่ปฏิบัติงานด้านการบริหารวิทยาลัยสารพัดช่าง จำนวน 26 แห่ง ในปี พ.ศ. 2537 จำนวนทั้งสิ้น 260 คน แยกได้ดังนี้
 - 2.1 ผู้อำนวยการ สถานศึกษาละ 1 คน จำนวนทั้งสิ้น 26 คน
 - 2.2 ผู้ช่วยผู้อำนวยการ สถานศึกษาละ 4 คน จำนวนทั้งสิ้น 104 คน
 - 2.3 หัวหน้าคณะวิชา สถานศึกษาละ 5 คน จำนวนทั้งสิ้น 130 คน
3. ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา
 - 3.1 ตัวแปรต้น ได้แก่

3.1.1 เพศ แบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ

- ชาย
- หญิง

3.1.2 ตำแหน่ง แบ่งเป็น 3 กลุ่มคือ

- ผู้อำนวยการ
- ผู้ช่วยผู้อำนวยการ
- หัวหน้าคณะวิชา

3.1.3 อายุ แบ่งเป็น 3 กลุ่มคือ

- ต่ำกว่า 30 ปี
- ตั้งแต่ 30-45 ปี
- สูงกว่า 45 ปี

3.1.4 วุฒิการศึกษา แบ่งเป็น 3 กลุ่มคือ

- ต่ำกว่าปริญญาตรี
- ปริญญาตรี
- สูงกว่าปริญญาตรี

3.1.5 ประสบการณ์การทำงานในการดำรงตำแหน่งบริหาร แบ่งเป็น

3 กลุ่มคือ

- ต่ำกว่า 5 ปี
- ตั้งแต่ 5-10 ปี
- มากกว่า 10 ปีขึ้นไป

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ปัญหาการบริหารงานวิทยาลัยสารพัดช่างตาม
ระเบียบกรมอาชีวศึกษาว่าด้วย การบริหารสถานศึกษาทั้ง 5 ด้านคือ

- 3.2.1 การบริหารงานทั่วไป
- 3.2.2 ฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา
- 3.2.3 ฝ่ายส่งเสริมการศึกษา
- 3.2.4 ฝ่ายวางแผนและพัฒนา
- 3.2.5 ฝ่ายวิชาการ

คำนิยามศัพท์

1. การบริหาร หมายถึง การดำเนินงานต่าง ๆ ของวิทยาลัยสารพัดช่างตามหัวข้อต่อไปนี้ คือ

- 1.1 การบริหารงานทั่วไป
- 1.2 ฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา
- 1.3 ฝ่ายส่งเสริมการศึกษา
- 1.4 ฝ่ายวางแผนและพัฒนา
- 1.5 ฝ่ายวิชาการ

2. วิทยาลัยสารพัดช่าง หมายถึง วิทยาลัยสารพัดช่างที่สังกัดกรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ จำนวนทั้งสิ้น 26 สถานศึกษา ซึ่งมีหน้าที่ในการจัดการเรียนการสอน หลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น 225 ชั่วโมง หลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น พ.ศ. 2533 (หลักสูตรหลากหลาย) และหลักสูตรประกาศนียบัตรช่างฝีมือ (ปชม.) ดังต่อไปนี้คือ

- 2.1 วิทยาลัยสารพัดช่างพระนคร
- 2.2 วิทยาลัยสารพัดช่างสีพระยา
- 2.3 วิทยาลัยสารพัดช่างธนบุรี
- 2.4 วิทยาลัยสารพัดช่างนครหลวง
- 2.5 วิทยาลัยสารพัดช่างราชบุรี
- 2.6 วิทยาลัยสารพัดช่างกาญจนบุรี
- 2.7 วิทยาลัยสารพัดช่างบรรพการ-แจ่มใส จังหวัดสุพรรณบุรี
- 2.8 วิทยาลัยสารพัดช่างสมุทรปราการ
- 2.9 วิทยาลัยสารพัดช่างชลบุรี
- 2.10 วิทยาลัยสารพัดช่างเพชรบูรณ์
- 2.11 วิทยาลัยสารพัดช่างนิจิตร
- 2.12 วิทยาลัยสารพัดช่างลำปาง
- 2.13 วิทยาลัยสารพัดช่าง เชียงใหม่
- 2.14 วิทยาลัยสารพัดช่างนครศรีธรรมราช
- 2.15 วิทยาลัยสารพัดช่างตรัง

- 2.16 วิทยาลัยสารพัดช่างพัทลุง
- 2.17 วิทยาลัยสารพัดช่างสงขลา
- 2.18 วิทยาลัยสารพัดช่างนราธิวาส
- 2.19 วิทยาลัยสารพัดช่างนครราชสีมา
- 2.20 วิทยาลัยสารพัดช่างบุรีรัมย์
- 2.21 วิทยาลัยสารพัดช่างศรีสะเกษ
- 2.22 วิทยาลัยสารพัดช่างชัยภูมิ
- 2.23 วิทยาลัยสารพัดช่างอุบลราชธานี
- 2.24 วิทยาลัยสารพัดช่างกาฬสินธุ์
- 2.25 วิทยาลัยสารพัดช่างนครพนม
- 2.26 วิทยาลัยสารพัดช่างอุดรธานี

3. ฝ่ายบริหารสถานศึกษา หมายถึง

- 3.1 ผู้อำนวยการ
- 3.2 ผู้ช่วยผู้อำนวยการ
- 3.3 หัวหน้าคณะวิชา

4. การบริหารงานทั่วไป หมายถึง การบริหารงานทั่วไปภายในวิทยาลัยสารพัดช่าง

5. ฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา หมายถึง การบริหารงานที่เกี่ยวข้องกับงาน

แนะแนวอาชีพและจัดหางาน งานกิจกรรมนักเรียนนักศึกษา งานโครงการพิเศษ งานปกครอง งานสวัสดิการ พยาบาลและหอพัก

6. ฝ่ายส่งเสริมการศึกษา หมายถึง การบริหารงานที่เกี่ยวข้องกับงานการเงิน

งานการบัญชี งานสารบรรณ งานประชาสัมพันธ์ งานบุคลากร งานเอกสารการพิมพ์ งานทะเบียน งานพัสดุ งานอาคารสถานที่

7. ฝ่ายวางแผนและพัฒนา หมายถึง การบริหารงานที่เกี่ยวข้องกับงานศูนย์ข้อมูล

การศึกษาเพื่ออาชีพและตลาดแรงงาน งานวางแผนการศึกษาและงบประมาณ งานวิจัยและพัฒนา งานผลิตการค้าและส่งเสริมกิจการสหกรณ์

8. ฝ่ายวิชาการ หมายถึง การบริหารงานการเรียนการสอน การฝึกอบรม การ

วัดผลการศึกษา การจัดโปรแกรมการเรียนของคณะวิชาต่าง ๆ งานหลักสูตรพิเศษ งานหลักสูตร และการสอน งานสื่อการเรียนการสอนงานวัดผลและประเมินผล งานห้องสมุด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

9. ระเบียบกรมอาชีวศึกษาว่าด้วยการบริหารสถานศึกษา พ.ศ. 2529 หมายถึง ระเบียบบริหารที่วิทยาลัยสารพัดช่างนำมาใช้ในการบริหารวิทยาลัยสารพัดช่าง

วรรณกรรมและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาปัญหาการบริหารวิทยาลัยสารพัดช่างจากการใช้ระเบียบ
กรมอาชีวศึกษาว่าด้วยการบริหารสถานศึกษา พ.ศ. 2529 รวม 5 ด้านด้วยกันคือ การ
บริหารงานทั่วไป การบริหารงานวิชาการ การบริหารงานส่งเสริมการศึกษา การบริหาร
งานกิจการนักเรียนนักศึกษา การบริหารงานวางแผนและพัฒนา

ดังนั้น การวิจัยครั้งนี้จึง ได้ศึกษาวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในการบริหาร
งานด้านต่าง ๆ ในหัวข้อต่อไปนี้

1. การบริหาร
2. การบริหารการศึกษา
3. กระบวนการบริหารการศึกษา
4. การบริหารสถานศึกษา
5. หลักการอาชีวศึกษา
6. ทฤษฎีการบริหาร
7. การบริหารงานวิชาการ
8. การบริหารงานส่งเสริมการศึกษา
9. การบริหารงานกิจการนักเรียนนักศึกษา
10. การบริหารงานวางแผนและพัฒนา
11. หน้าที่ของกรมอาชีวศึกษาในการจัดการศึกษา
12. หลักการของวิทยาลัยสารพัดช่าง
13. ระเบียบกรมอาชีวศึกษาว่าด้วยการบริหารสถานศึกษา พ.ศ. 2529

การบริหาร

การดำเนินงานทุกอย่างต้องมีจุดมุ่งหมายหรือวัตถุประสงค์เพื่อให้การดำเนินงานนั้นสำเร็จดังที่ตั้งใจ หน่วยงานทุกหน่วยงานมีภารกิจที่จะต้องดำเนินการ เพื่อให้ภารกิจต่าง ๆ บรรลุวัตถุประสงค์ก็ต้องการบริหารงาน การบริหารเป็นเครื่องบ่งชี้ให้เห็นถึงความสามารถของหน่วยงาน ดังนั้น หน่วยงานจะได้รับความสำเร็จหรือไม่นั้นจึงขึ้นอยู่กับการบริหารเป็นหลัก นักบริหารหลายท่านได้ให้ความหมายของการบริหารไว้ดังนี้

ไพฑูรย์ เจริญสัมพันธ์วงศ์ ได้กล่าวถึงการบริหารไว้ว่า

คำว่า "การบริหาร" นักวิชาการด้านบริหารได้พยายามศึกษาสืบเสาะกันเรื่อยมาทั้งในเชิงประวัติศาสตร์และวิชาการอื่น นับแต่สมัยโรมัน เรื่องอำนาจจนกระทั่งสลายตัว แต่ก็ไม่สามารถให้คำจำกัดความแน่นอนได้ มีเพียงใช้กันอย่างกว้าง ๆ มีขอบเขตและความหมายเพียงการดำเนินงาน การรับผิดชอบ หรือการปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดคล่องไป¹

Simon กล่าวถึงความหมายของการบริหารว่า

การบริหาร หมายถึง กิจกรรมต่าง ๆ ที่บุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไปร่วมมือกันดำเนินการเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์อย่างหนึ่งหรือหลายอย่างร่วมกัน ดังนั้นการบริหารจึงเกี่ยวกับสิ่งต่อไปนี้ (1) คณะคนขึ้นไป (2) ร่วมมือกันทำกิจกรรม (3) ให้บรรลุวัตถุประสงค์ร่วมกัน²

Drucker ให้ความหมายเชิงพฤติกรรมของคำว่า "การบริหารคือ ศิลปะในการทำงานให้บรรลุเป้าหมายร่วมกับผู้อื่น"³

กิติมา ปรีดีติลล ยังได้กล่าวไว้อีกว่า

"การบริหาร" ตามความเข้าใจโดยทั่วไปแล้วหมายถึง การดำเนินงาน
ทุกชนิดให้สำเร็จลุล่วงไป ซึ่งมีความหมายคล้ายคลึงกับคำว่า "การจัดการ"
ซึ่งหมายถึงการดำเนินงานทุกชนิดในหน่วยงานให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยเหมือนกัน
บางทีมีผู้ใช้ 2 คำนี้ในความหมายของการดำเนินงานในองค์การให้สำเร็จ
ลุล่วง โดยเน้นคำว่า "การบริหาร" ใช้กับการบริหารงานทุกชนิดในส่วนที่เป็น
ของรัฐบาล และคำว่า "การจัดการ" ใช้ในงานที่เกี่ยวกับงานธุรกิจเอกชน
อย่างไรก็ตาม แม้ว่าจะได้มีการใช้คำ 2 คำนี้ในลักษณะที่แทนกันได้ แต่
ในความหมายที่แท้จริงของ 2 คำนี้ มีส่วนที่แตกต่างและสัมพันธ์กันกล่าวคือ
"การบริหาร" จะเน้นในเรื่องการบริหารหรือจะจัดการเกี่ยวกับนโยบายต่าง ๆ
ส่วนคำว่า "การจัดการ" จะเป็นการนำเอานโยบายเหล่านั้นไปปฏิบัติ⁶

การบริหารเป็นทั้งศาสตร์และศิลป์ สำหรับการบริหาร เป็นศาสตร์นั้นก็เพราะว่า
เป็นวิชาที่มีการจัดระเบียบแบบแผนไว้อย่างดีแล้ว มีการศึกษาค้นคว้าหาหลักเกณฑ์และทฤษฎี
ที่เชื่อถือได้ เพื่อนำมาใช้ในการบริหาร⁵

การบริหารเป็นศิลป์ก็เพราะว่า การบริหารเป็นเรื่องของการรู้จักนำเอาความรู้
ต่าง ๆ ที่ถือว่าเป็นศาสตร์ที่มีกฎเกณฑ์แน่นอนมาปรับปรุง ใช้ให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมที่เป็น
จริง เพื่อให้ผลที่ได้ออกมาในทางปฏิบัติที่ถูกต้องตามที่ต้องการมากที่สุด⁶

พินส์ หันนาคินท์ ให้ความเห็นว่า การบริหารคือ "ขบวนการที่ผู้บริหารใช้อำนาจ
ตลอดจนทรัพยากรต่าง ๆ เช่น คน เงิน วัสดุ อุปกรณ์ที่มีอยู่หรือคาดว่าจะมี จัดการดำเนินงาน
ของสถาบันหรือหน่วยงานนั้น ๆ ให้ดำเนินไปสู่จุดหมายที่ต้องการ"⁷

สมพงษ์ เกษมสิน ให้ความเห็นว่า "การบริหารคือ การใช้ศาสตร์และศิลปะนำ
เอาทรัพยากรการบริหาร (Administration Resource) มาประกอบการตามกระบวนการ
การบริหาร (Process of Administration) ให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้อย่างมี
ประสิทธิภาพ"⁸

Simon ได้ให้ความหมายของการบริหารว่า "การบริหารคือการทำงานระหว่างคนสองคนขึ้นไป และการทำงานที่มีประสิทธิภาพ ผู้ร่วมงานจะต้องมีความรู้ มีทักษะ และมีทัศนคติที่เห็นสอดคล้องกัน" ⁹

นิพนธ์ กิยาวงค์ เขียนไว้ว่า

การบริหาร คือ การร่วมมือกันทำงานของบุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป โดยมีวัตถุประสงค์ของการทำงานร่วมกัน ในการร่วมมือทำงานนั้น จะต้องมียุทธศาสตร์ที่เป็นหัวหน้าที่เรียกว่า ผู้บริหาร และการร่วมมือกันนั้นจะจัดในรูปขององค์การประเภทต่าง ๆ แล้วแต่วัตถุประสงค์ของกิจการนั้น ๆ ¹⁰

ซารี มณีศรี กล่าวว่า การบริหารหมายถึง "การดำเนินงานต่าง ๆ ที่ประกอบด้วยบุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป ร่วมกันดำเนินงานอย่างใดอย่างหนึ่งอย่างมีระบบระเบียบ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้" ¹¹

Newman และ Summer ให้ความหมายว่า "การบริหารเป็นกระบวนการทางสังคม ซึ่งประกอบด้วยชุดของกิจกรรมอันจะนำไปสู่ความสำเร็จตามเป้าหมาย และกิจกรรมต่าง ๆ นั้นมักจะเกี่ยวข้องกับการติดต่อสัมพันธ์ระหว่างบุคคล" ¹²

Dale กล่าวว่า การบริหารคือ "กระบวนการจัดองค์การและการใช้ทรัพยากรต่าง ๆ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ได้กำหนดไว้ล่วงหน้า" ¹³

Fisk อธิบายความหมายของการบริหารว่า "การบริหารคือ การที่บุคคลร่วมรับผิดชอบต่อความสำเร็จหรือความล้มเหลวของการทำงาน" ¹⁴

Griffiths เขียนไว้ว่า "การบริหารเป็นการตัดสินใจ (Administration as Decision Making) ในสาระที่เกี่ยวกับพฤติกรรมที่พบเห็น ในองค์การมนุษย์ทุกองค์การและกระบวนการในการสั่งการควบคุมชีวิตในองค์การสังคม" ¹⁵

จากความหมายของคำว่า "การบริหาร" ที่กล่าวมาพอจะสรุปได้ว่า เป็นการทํางานของคนตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป เป็นการตัดสินใจจัดการกับทรัพยากรการบริหาร คือ คน เงิน และอุปกรณ์ เป็นการดำเนินงานของกลุ่มบุคคลที่จะให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

การบริหารการศึกษา

นพพงษ์ บุญจิตราดุลย์ เขียนไว้ว่า

การบริหารการศึกษา หมายถึง กิจกรรมต่าง ๆ ที่บุคคลหลายคนร่วมมือกันดำเนินงาน เพื่อพัฒนาสมาชิกของสังคมในทุก ๆ ด้าน นับตั้งแต่บุคลิกภาพ ความรู้ ความสามารถ พฤติกรรม และคุณธรรม เพื่อให้มีค่านิยมตรงกันกับความต้องการของสังคม โดยกระบวนการต่าง ๆ ที่อาศัยการควบคุมสิ่งแวดล้อมให้มีผลต่อบุคคล และอาศัยทรัพยากรตลอดจนเทคนิคต่าง ๆ อย่างเหมาะสม เพื่อให้คนหันไปตามเป้าหมายของสังคมที่ตนดำเนินชีวิตอยู่¹⁶

เช่นเดียวกับสมบุรณ์ พรหมเทพ กล่าวไว้ว่า

การบริหารการศึกษา คือการดำเนินการต่าง ๆ ของกลุ่มคนที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการจัดการศึกษา เพื่อพัฒนาสมาชิกของสังคมให้มีความเจริญงอกงามในด้านต่าง ๆ อย่างเต็มทีและเหมาะสมกับความแตกต่างระหว่างเอ็กคิบุคคล เพื่อให้เข้าเป็นสมาชิกที่ดีของสังคม "การบริหารการศึกษา" ยังมีความหมายในอีกหลายลักษณะ เช่น ในลักษณะวิชาชีพ ลักษณะสาขาวิชา และลักษณะศาสตร์และศิลป์¹⁷

จรัส โปธิศิริ เขียนไว้ว่า

การบริหารการศึกษา หมายถึง กิจกรรมที่กลุ่มบุคคลจัดการ หรือดำเนินการเพื่อพัฒนาสมาชิกของสังคม จำเป็นที่เข้าใจได้ว่า การบริหารการศึกษา คือ กิจกรรมของกลุ่มบุคคลที่ร่วมมือกันเพื่อจัดการ หรือดำเนินการเกี่ยวกับการจัดการศึกษาแก่สมาชิกของสังคม¹⁹

สงวน สุทธิเลิศอรุณ เขียนไว้ว่า "การบริหารการศึกษา หมายถึง การดำเนินการเกี่ยวกับการศึกษาโดยใช้คน เงิน วัสดุ อุปกรณ์ และการจัดการ เพื่อพัฒนาบุคคลให้เป็นสมาชิกที่ดีของสังคม"¹⁹

จากความหมายของ "การบริหารการศึกษา" ทำให้เห็นชัดเจนว่า การบริหารการศึกษาก็เพื่อพัฒนาบุคคล หรือกำลังคนทั้งในด้านความรู้ ความเข้าใจในเนื้อหาสาระ (Cognition) ความรู้สึก อารมณ์ ทักษะ ทักษะ พฤติกรรม และค่านิยม (Affection) และด้านการประพฤติ-ปฏิบัติ (Action) ซึ่งมักเรียกรวมองค์ประกอบทั้งสามนี้ว่า องค์ประกอบเชิงมนุษย์ในการพัฒนา (Human Factors in Development)²⁰

ดังนั้น การบริหารการศึกษาจึงมีเป้าหมายเพื่อพัฒนากำลังคนเพื่อใช้ในการพัฒนาประเทศ ทั้งในด้านเศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง ด้านสังคมและวัฒนธรรม

กระบวนการบริหารการศึกษา

กระบวนการบริหารนับว่ามีความสำคัญมาก เพราะการบริหารการศึกษานั้นมีองค์ประกอบ หลายอย่างที่ตองนำมาใช้ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ สุวิทย์ บุญช่วย ได้พรรณนาเกี่ยวกับกระบวนการบริหารไว้ว่า

การบริหารการศึกษาในยุคแรกได้ดำเนินคู่ขนานกันมากับการบริหารธุรกิจ และรัฐกิจมีลักษณะคล้ายคลึงกับการบริหารแบบวิทยาศาสตร์ของเทเลอร์ (Taylor) ซึ่งเน้นการจัดการอย่างมีระบบ มีการศึกษาหาเหตุผล ทาวิธที่ดีที่สุดของการทำงาน เพื่อพัฒนาการทำงานให้ดีขึ้น มีการกำหนดมาตรฐานการทำงาน

สภาพการทำงานตลอดจนเครื่องมือควบคุมงาน การบริหารการศึกษาในยุคต่อมา ได้มีการศึกษาค้นคว้าที่เมือง ฮอร์ธอน (Horthorn) และผลการศึกษาได้เผยแพร่เข้าสู่ระบบการบริหารการศึกษา โดยเน้นถึงมนุษย์สัมพันธ์และการปฏิบัติงานตามระบอบประชาธิปไตย คือ มีการกำหนดสภาพและพฤติกรรมของคนในองค์การว่าควรเป็นอย่างไร²¹

จรัส โพธิศิริ ได้กล่าวถึง

การบริหารเชิงพฤติกรรมศาสตร์ในปัจจุบันเกิดจากการศึกษาวิจัยตามแนวคิดแบบวิทยาศาสตร์ที่เน้นเรื่องการทำงาน แต่ไม่สนใจเรื่องของบุคคล ทฤษฎีพฤติกรรมศาสตร์จึงมุ่งเรื่องความสัมพันธ์ การจูงใจ การฝึกอบรม ตามเทคนิคของวิธีการอบรม ตลอดจนการสื่อสารและภาวะผู้นำ เพื่อให้เกิดความรักความพอใจในงานของสถานที่ทำงาน²²

กระบวนการบริหารการศึกษา เป็นเรื่องที่ผู้บริหารการศึกษาทุกระดับจะต้องให้ความสนใจและศึกษาเพื่อนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อการปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพ²³ กระบวนการบริหารสถานศึกษาเป็นแนวทาง เทคนิค หรือวิธีการที่ผู้บริหารใช้ปฏิบัติภารกิจให้ประสบความสำเร็จตามวัตถุประสงค์²⁴

นิพนธ์ สิทธิเลิศอรุณ ได้เขียนไว้ว่า

ในปี ค.ศ. 1955 สมาคมผู้บริหารศึกษาอเมริกา แบ่งกระบวนการบริหารไว้ 5 ประการคือ การวางแผน การจัดหาปัจจัยการบริหาร การบำรุงขวัญ การประสานงาน และการประเมินผล ในปี ค.ศ. 1957 Grog แบ่งกระบวนการบริหารการศึกษาไว้ 7 ประการ คือ การตัดสินใจ การวางแผน การจัดองค์การ การติดต่อสื่อสาร การใช้อิทธิพลกระตุ้นการทำงาน การประสานงาน และการประเมินผลงานในปี ค.ศ. 1977 Campbell ; Bridger and Nostrand

แบ่งกระบวนการบริหารการศึกษาออกเป็น 5 ประการ คือ การตัดสินใจ การกำหนดนโยบาย การจูงใจ การประสานงาน การประเมินผล²⁵

จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่า การบริหารการศึกษาเป็นการดำเนินงานเกี่ยวกับการศึกษา โดยใช้กระบวนการบริหารและการตัดสินใจ หรือใช้ทรัพยากรการบริหาร วิเคราะห์ปัญหา ด้วยการให้ผู้ร่วมงานมีส่วนร่วมในการบริหาร เพื่อสร้างความเข้าใจ ความพึงพอใจต่อการปฏิบัติงาน อันจะช่วยให้การบริหารการศึกษาตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

การบริหารสถานศึกษา

การบริหารสถานศึกษาเป็นเรื่องที่ต้องทำอย่างระมัดระวัง เพราะสถานศึกษาเป็นแหล่งที่ให้ความรู้ ประสบการณ์แก่นักเรียนโดยตรง หลักสูตรที่วางไว้จะบรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายหรือไม่ก็ขึ้นอยู่กับการบริหารสถานศึกษา Good ได้ให้ความหมายของการบริหารสถานศึกษาไว้ว่า

การบริหารสถานศึกษา หมายถึง การสั่งการ การควบคุมดูแลงาน และการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ที่เป็นภาระหน้าที่ของสถานศึกษา เพื่อให้การปฏิบัติงานเหล่านั้นนำไปสู่สัมฤทธิ์ผลในการจัดการศึกษา ได้ตรงเป้าหมายทุกประการ และถ้าจะมองไปอีกแง่หนึ่ง งานบริหารสถานศึกษาย่อมได้แก่ กระบวนการทำหน้าที่เกี่ยวกับการเรียนการสอน การจัดสิ่งแวดล้อมเพื่อสร้างการเรียนการสอน ได้แก่ ครู นักเรียน หลักสูตรแบบเรียน อุปกรณ์ กิจกรรม การแนะแนว การบริหารต่าง ๆ อาคารสถานที่ งานที่เกี่ยวกับการติดต่อสื่อความคิด การสร้างสัมพันธ์กับชุมชน งานทางการเงินและงบประมาณต่าง ๆ²⁶

สงวน สิทธิลิขสิทธิ์ ให้ความหมายว่า หมายถึง "การใช้คน เงิน วัสดุอุปกรณ์ การจัดการ เพื่อให้เด็กและเยาวชนได้รับการศึกษาตามความมุ่งหมายของหลักสูตร"²⁷

หนังสือ ทันนาคินทร์ ได้กล่าวถึงการบริหารสถานศึกษาว่า

การบริหารสถานศึกษาแตกต่างจากการบริหารธุรกิจ คือ ผลที่ได้รับจากการบริหารธุรกิจคือกำไร ส่วนผลที่ได้รับจากการบริหารสถานศึกษาคือ คนที่ได้รับการพัฒนา จึงเป็นที่ยอมรับกันว่า การบริหารสถานศึกษาต้องอาศัยกระบวนการเพื่อบริหารงานของสถานศึกษาให้บรรลุตามความคาดหวังของสังคม²⁰

ในฐานะที่สถานศึกษาเป็นสถาบันทางสังคมอันหนึ่ง ภารกิจหรือหน้าที่สำคัญของสถานศึกษา คือการให้บริการทางการศึกษาที่เหมาะสม และสอดคล้องกับความต้องการของสังคมงานในหน้าที่ของสถานศึกษา ซึ่งสมบูรณ พรวรรณภพ ได้จำแนกหน้าที่ออกเป็น 3 ลักษณะคือ

1. การอนุรักษ์และการถ่ายทอดวัฒนธรรมของสังคม
2. การพัฒนาและการปรับปรุงวัฒนธรรมของสังคม
3. การคิดค้นและการสร้างสรรค์สิ่งใหม่ และการกระตุ้นให้เกิดการเปลี่ยนแปลง²⁰

นพพงษ์ บุญจิตราตุลย์ กล่าวว่า

ครูใหญ่หรืออาจารย์ใหญ่ ในฐานะผู้ดำรงตำแหน่งสูงสุดในการบริหารงานการศึกษาในโรงเรียน มีภารกิจที่จะต้องปฏิบัติทั้งภายในและภายนอกโรงเรียนมากมาย ซึ่งอาจสรุปหน้าที่ของครูใหญ่ได้ 4 ประการ และตามงานวิจัยของ Robert S. Fisk และ ดร. ญิฎุไซร์ สาธร ได้เพิ่มงานบริหารกิจการนักเรียนอีกประการหนึ่งคือ

1. การให้โอกาสทางการศึกษา และปรับปรุงการศึกษาในโรงเรียนหรือบริหารงานวิชาการ
2. บริหารงานบุคคลในโรงเรียน
3. บริหารงานเกี่ยวกับชุมชนและการประชาสัมพันธ์โรงเรียน

4. บริหารงานเกี่ยวกับอาคารสถานที่ ชุมการ การเงิน และการให้บริการ
5. การบริหารกิจการนักเรียน³⁰

Gorton ได้อธิบายไว้ว่า

การบริหารโรงเรียนประกอบด้วยงานหลักได้แก่ งานบริหารบุคลากร งานบริหารกิจการนักเรียน งานผู้นำในชุมชน งานพัฒนาการเรียนการสอน และงานหลักสูตร งานการเงินและธุรการ งานอาคารสถานที่และอื่น ๆ ได้แก่ การประชาสัมพันธ์ การประชุมปรึกษาหารือ การวิเคราะห์งานในโรงเรียน³¹

เมธี ปิลันธนาพันธ์ ได้เขียนไว้ในคำนำหนังสือการบริหารอาชีพและเทคโนโลยีศึกษาว่า

การบริหารอาชีพศึกษาจะต้องครอบคลุมการบริหารงานหลัก 5 ประการด้วยกันคือ การวางแผน การบริหารงานวิชาการ การบริหารงานบุคคล การจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ เช่น อาคารสถานที่ การเงินและอื่น ๆ และการสร้างความสัมพันธ์ภายนอก³²

ตามระเบียบกรมอาชีวศึกษาว่าด้วยการบริหารสถานศึกษา พ.ศ. 2529 ได้แบ่งการบริหารภายในสถานศึกษาออกเป็น 4 ฝ่ายด้วยกันคือ ฝ่ายวิชาการ ฝ่ายส่งเสริมการศึกษา ฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา ฝ่ายวางแผนและพัฒนา³³

จากที่กล่าวมาแล้ว การบริหารงานสถานศึกษามีขอบข่ายกว้างขวางมาก พอสรุปได้เป็นหลักใหญ่ ๆ ได้ 6 ประการ คือ การวางแผน การบริหารงานวิชาการ การบริหารงานบุคคล การจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ การสร้างความสัมพันธ์ภายนอก และการบริหารงานกิจการนักศึกษา

หลักการอาชีวศึกษา

"อาชีวศึกษา" ความหมายตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525 คือ "การศึกษาที่มุ่งไปทางช่างฝีมือ"

การอาชีวศึกษา เป็นการจัดการศึกษาวิชาชีพที่มุ่งให้การศึกษา การฝึกอบรมกำลังคน ในระดับต่าง ๆ ตามความต้องการของท้องถิ่นและสังคม³⁴ หรือเป็นการจัดการศึกษาเพื่อผลิตกำลังคนในระดับกลางประเภทช่างฝีมือต่าง ๆ เพื่อสนองความต้องการ ทั้งการประกอบอาชีพ อิสระและตลาดแรงงาน³⁵ การอาชีวศึกษาอาจถือว่าเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับทุกคน เพราะทุกคน ต้องทำมาหาเลี้ยงชีพ การหาเลี้ยงชีพจำเป็นต้องมีวิชาชีพ การศึกษาหาความรู้ ความชำนาญ เพื่อประกอบอาชีพเรียกว่า "อาชีวศึกษา"³⁶

เมธี บิลันธานนท์ ได้เขียนไว้ว่า

แม้จะมีหลักการอาชีวศึกษายึดถือปฏิบัติต่าง ๆ กันไป แต่ในที่นี้จะขอยกหลักการอาชีวศึกษาที่น่าสนใจมากกล่าวไว้คือ

1. การอาชีวศึกษาเป็นการเตรียมบุคคลเข้าสู่อาชีพ และทำงานต่อไปด้วยความสำเร็จ
2. เป้าหมายของอาชีวศึกษา คือมุ่งทั้งงานและสัมพันธ์กับการมีงานทำ
3. การอาชีวศึกษาต้องสอดคล้องกับสภาพของเศรษฐกิจและสังคม และวุฒิภาวะของนักศึกษา
4. การอาชีวศึกษาลดให้ผู้สำเร็จสามารถร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ได้ในฐานะพลเมืองที่ดีของสังคม
5. การอาชีวศึกษาจัดให้นักศึกษา มีความรู้พื้นฐานที่จำเป็นในการเข้าสู่อาชีพได้
6. แต่ละบุคคลมีสิทธิจะเลือกอาชีพที่ตนปรารถนาได้
7. รัฐมีหน้าที่ ที่จะจัดให้รายบุคคลได้รับการฝึก เพื่อประกอบอาชีพได้ตามที่แต่ละบุคคลได้ตั้งเป้าหมายไว้

8. ประสิทธิภาพของการอาชีวศึกษาจะสูง ถ้าจัดสภาพแวดล้อมให้ผู้เรียน ให้ได้รับการฝึก โดยจำลองสภาพแวดล้อม การทำงานให้เหมือนสภาพเมื่อจะ ไปทำงานจริง

9. การฝึกอาชีพจะมีประสิทธิผล เมื่องานฝึกกระทำในลักษณะเดียวกับกับ งานจริง นั่นคือใช้ขั้นตอนในการทำงาน เครื่องมือ และเครื่องจักร เช่นเดียวกับ ที่ใช้ในการทำงานจริงในอาชีพนั้น

10. ประสิทธิผลของการอาชีวศึกษาจะสูง เมื่อได้จัดให้ผู้เรียนเป็นรายบุคคล ให้ได้ใช้ความสนใจ นิสัย ความถนัด และมักสมองของผู้เรียนอย่างเต็มที่

11. การฝึกอาชีพที่มีประสิทธิผลของแต่ละอาชีพช่าง หรืองานก็ต่อเมื่อได้จัด ให้แก่กลุ่มที่ต้องการและได้รับประโยชน์จากการฝึกเท่านั้น

12. การฝึกอาชีพอย่างมีประสิทธิภาพ จะต้องฝึกประสบการณ์เฉพาะด้าน หลาย ๆ ครั้ง เพื่อสร้างนิสัยที่ถูกต้อง ในการทำและการคิด จนกระทั่งเป็นนิสัย ที่ต้องการให้พัฒนาขึ้น ซึ่งเป็นทักษะที่จำเป็น ในการทำงานทำ

13. การฝึกอาชีพจะมีประสิทธิผลยิ่งขึ้นอยู่กับครูฝึก ซึ่งจะต้องมีประสบการณ์ วิชาชีวะในการประยุกต์ทักษะและความรู้ในการปฏิบัติงานและขบวนการ การทำงาน ของสิ่งที่สอน

14. สำหรับแต่ละอาชีพผู้ฝึกจะต้องมีความสามารถในการผลิตชิ้นตำระดับหนึ่ง เพื่อที่จะทำงานแทนและรักษาตำแหน่งงานไว้ได้ ถ้าการอาชีวศึกษาไม่สามารถจัด ได้ถึงขั้นนี้แล้วก็จะ ไม่มีประสิทธิผลทั้งสำหรับรายบุคคลและสำหรับสังคม

15. การสร้างนิสัยการปฏิบัติงาน จะได้ผลต่อเมื่อผู้ฝึกได้ทำงานจริง ไม่ใช่ แบบฝึกหัดหรือทำงานปลอม

16. แหล่งของเนื้อหาสาระที่เชื่อถือได้ของการฝึกเฉพาะแต่ละอาชีพ มาจาก แหล่งเดียวเท่านั้น คือจากประสบการณ์ของผู้ชำนาญงานของอาชีพนั้น

17. สำหรับแต่ละอาชีพ จะมีเนื้อหาอยู่จำนวนหนึ่ง ซึ่งเป็นของอาชีพนั้น โดย เฉพาะ และไม่มีคุณค่าในทางปฏิบัติสำหรับอาชีพอื่น

18. การอาชีวศึกษาจะบริการแก่สังคมอย่างมีประสิทธิภาพ ต่อเมื่อสามารถ บริการในเรื่องที่มันต้องการ และผู้ต้องการได้ประโยชน์มากที่สุด

19. การอาชีวศึกษาที่มีประสิทธิภาพจะแปรผันตามวิธีการสอน และความสัมพันธ์กับผู้เรียน จึงควรวินิจฉัย วิจารณ์คุณลักษณะพิเศษของกลุ่มที่เรียนและผู้สอนด้วย

20. การบริหารอาชีวศึกษาจะมีประสิทธิภาพ ต่อเมื่อมีการจัดการในลักษณะยืดหยุ่นแทนการมีมาตรฐานที่ตายตัวเกินไป

21. ขณะที่ควรวพยายามลดค่าใช้จ่ายต่อหัว แต่ก็ต้อง ใช้งบประมาณขั้นต่ำจำนวนหนึ่ง ซึ่งถ้าจ่ายต่ำกว่านั้นแล้ว จะไม่สามารถจัดการอาชีวศึกษาให้มีประสิทธิภาพได้ และถ้าไม่สามารถสนับสนุนงบประมาณขั้นต่ำแล้ว ก็ไม่สมควรที่จะจัดให้มีระบบอาชีวศึกษา

หลักการอาชีวศึกษาที่กล่าวมานี้ จะเห็นได้ว่าการอาชีวศึกษาเป็นการฝึกฝน และศึกษาเพื่ออาชีพ นั่นคือจัดให้มีสมรรถนะ ในการเข้าสู่อาชีพ ก้าวหน้าในอาชีพ และปรับคนให้ทันต่อกาลสมัย และสภาพที่เป็นจริง³⁷

ทฤษฎีการบริหาร

เมธี บิลันธานนท์ ได้เขียนเกี่ยวกับทฤษฎีการบริหารว่า

ทฤษฎีการบริหาร ด้านการศึกษาไม่ว่าจะเป็นการบริหารอาชีวศึกษา หรือการบริหารประถมศึกษา มัธยมศึกษา หรืออุดมศึกษาก็ตาม ย่อมใช้ทฤษฎีการบริหารที่ประยุกต์มาใช้ จากทฤษฎีการบริหารธุรกิจและรัฐกิจ ซึ่งมักจะมีการถ่ายทอดทฤษฎีมาประยุกต์ใช้ด้วยกันได้ตามความเหมาะสม และ โดยที่ทฤษฎีด้านการบริหารมีเป็นจำนวนมาก ผู้บริหารสามารถเลือกศึกษา เลือกยึดถือ และนำมาใช้ หรือประยุกต์ใช้ได้³⁸

การบริหารงานวิชาการ

ภิญโญ สาธร เขียนไว้ว่า

การบริหารงานวิชาการ หมายถึง การบริหารกิจกรรมทุกชนิดในสถานศึกษา ซึ่งเกี่ยวกับการปรับปรุง พัฒนาการเรียนการสอนให้ได้ผลดี และมีประสิทธิภาพที่สุด และความจริงผู้บริหารการศึกษาทุกคนจะรับผิดชอบเป็นผู้นำครู ในด้านวิชาการเป็นอันดับแรก เพราะหน้าที่ของสถานศึกษา คือการให้ความรู้แก่นักเรียน นักศึกษา ในด้านวิชาการ โดยการทำงานร่วมกับครูกระตุ้นเตือนครู แนะนำครู และประสานงาน ให้ครูทุกคนทำงานร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพ ในด้านการสอน³⁹

งานวิชาการนับเป็นงานหลักที่มีความสำคัญมากที่สุดในการบริหารงานของโรงเรียน ทั้งนี้เพราะโรงเรียนต้องรับผิดชอบในการพัฒนาเด็กนักเรียนให้มีความรู้ ความสามารถ ทัศนคติ ตลอดจนค่านิยมต่าง ๆ ให้เป็นไปในแนวทางที่สังคมต้องการ⁴⁰ ผู้บริหารสถานศึกษาควรใช้วิธีการกระจายอำนาจ และกระจายความรับผิดชอบให้ครูทุกคน⁴¹

น้อย สุปิงคลัด เขียนไว้ว่า

สำหรับขอบข่ายของการบริหารงานวิชาการนั้น ผู้บริหารการศึกษาต้องกระทำในด้านการศึกษายอมเขต เนื้อหาและความมุ่งหมายของหลักสูตรร่วมกับคณาจารย์ การให้คำแนะนำ ชี้แจงแก่ครูในการทำประมวลการสอน การวิเคราะห์ และปรับปรุงการใช้หลักสูตร การส่งเสริมการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร การจัดการวางสอน การจัดชั่วโมงสอน และชั่วโมงทำงานในหน้าที่พิเศษ และการจัดสัมมนาหลักสูตร⁴²

เอกชัย กี่สุขพันธ์ กล่าวไว้ว่า

งานวิชาการของโรงเรียนเป็นงานที่มีความเกี่ยวข้องกับเรื่องต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1. หลักสูตร
2. การจัดการเรียนการสอน
3. การบริหารบุคลากรทางวิชาการ
4. การนิเทศการศึกษา
5. การบริหารสื่อการศึกษา
6. กิจกรรมอื่น ๆ ที่เสริมการเรียนการสอน⁴³

พวงรัตน์ วิเวกานนท์ เขียนไว้ว่า

การบริหารงานวิชาการควรประกอบด้วย งานวางแผน การจัดสรรงานบริหารวิชาการ การจัดทำโครงการทางวิชาการ การจัดบริการด้านสื่อการเรียนการสอน การจัดครูเข้าสอน การจัดสอนแผน การจัดการรายงาน การวัดผลและประเมินผลการเรียน การประเมินผลการสอนของครู รวมทั้งการจัดหาวัสดุกรรมและเทคโนโลยีเกี่ยวกับการเรียนการสอน⁴⁴

ธีรศักดิ์ ศรีพรวิสิฐ เขียนไว้ว่า

ผู้บริหารจะต้องเป็นผู้ประสานงาน เพื่อนำเอาทรัพยากรทุกอย่างมาดำเนินงานตามกระบวนการบริหาร ใ้งานวิชาการของโรงเรียนบรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้และส่งเสริมงานวิชาการของโรงเรียน แนวทางที่ทำให้ได้ในการส่งเสริมงานวิชาการ คือส่งเสริมบรรยากาศทางวิชาการของโรงเรียน สนับสนุนให้ครูมีวุฒิทางการศึกษาสูงขึ้น จัดประชุมชี้แจงครูใหม่ จัดการเรื่องเศรษฐกิจทรัพย์สินของโรงเรียน และเป็นผู้นำทางการพัฒนางานวิชาการ⁴⁵

การบริหารงานวิชาการที่สำคัญได้แก่ งานด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน งานปรับปรุงการเรียนการสอน และงานด้านการวัดผลและประเมินผล⁴⁶ หนึ่ง ทันนาคินท์ แบ่งงานบริหารวิชาการของครูใหญ่ไว้ 4 ด้าน คือ "งานเกี่ยวกับตัวครู งานเกี่ยวกับตัวนักเรียน งานเกี่ยวกับการจัดการเรียน การใช้หลักสูตรและประเมินผลนักเรียน และงานเกี่ยวกับการจัดหาเครื่องอุปกรณ์การสอน เทคโนโลยีทางการศึกษา"⁴⁷

บุญชู แก้วชมพู กล่าวไว้ว่า

งานวิชาการที่ผู้บริหารโรงเรียนต้องจัดภายในโรงเรียนไว้ดังนี้คือ งานวางโครงการการดำเนินงานจัดทำโครงการสอน แนะนำและควบคุมการสอน ของครูอาจารย์ งานจัดกิจกรรมเกี่ยวกับการเรียนการสอน งานดำเนินการวัดผลการศึกษา งานสนับสนุนให้มีการค้นคว้าทดลองและปรับปรุงวิธีสอน งานจัดการเกี่ยวกับหลักสูตร ตลอดจนการจัดให้มีการศึกษาสูงขึ้น⁴⁸

นพพงษ์ บุญจิตราตุลย์ กล่าวว่า

งานวิชาการของสถานศึกษาผู้บริหารจะต้องดำเนินงานเกี่ยวข้องกับการที่จะแสวงหาและเขียนปรัชญา และจุดประสงค์ของการจัดนั้นจะต้องมีความรู้ความเข้าใจในหลักสูตรเป็นอย่างดี รู้จักแนะนำให้ครูรู้จักใช้และทำประมวลการสอน โครงการสอน รู้หลักในการทำตารางสอน จัดวิชาต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม เป็นผู้ให้บริการนิเทศหรือแสวงหาผู้เชี่ยวชาญมาให้การนิเทศแก่ครูได้ รู้จักเลือกและแสวงหาวัสดุอุปกรณ์และแนะนำให้ครูใช้ตามกำลังความสามารถของโรงเรียน ให้ครูรู้จักการเลือกและจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร จัดห้องสมุดให้ครูและนักเรียน ได้ค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติม ส่งเสริมให้ครูรู้จักวิธีการประเมินผลการเรียนการสอน และรู้จักนำผลการสอนมาปรับปรุงครูในด้านการสอน⁴⁹

จากที่กล่าวมาแล้วข้างต้นเป็นที่เข้าใจว่า การบริหารงานวิชาการ หมายถึง กิจกรรมที่เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน การบริหารงานวิชาการจึงต้องมีการกระจายความรับผิดชอบแก่ครู อาจารย์ และการบริหารงานวิชาการได้แก่ การบริหารหลักสูตร และการจัดการเรียนการสอน การปรับปรุงการเรียนการสอน การวัดผลและการประเมินผลการเรียนการสอน การบริการทางวิชาการ การจัดกิจกรรมส่งเสริมส่งเสริมการเรียนการสอน และการบริหารบุคลากรทางวิชาการ

สำหรับการบริหารงานวิชาการของวิทยาลัยสารพัดช่าง ได้กำหนดขอบข่ายของการบริหารไว้ 5 งาน คือ งานหลักสูตรและการสอน งานหลักสูตรพิเศษ งานประเมินผล การศึกษางานสื่อการเรียนการสอน งานห้องสมุด⁵⁰

การบริหารงานส่งเสริมการศึกษา

งานส่งเสริมการศึกษาหรือที่คุ้นหูกันคือ งานธุรการของสถานศึกษา งานธุรการของสถานศึกษาเป็นงานบริการหน่วยงานต่าง ๆ ของสถานศึกษา ให้สามารถดำเนินงานจนสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ แม้ว่างานธุรการไม่ใช่งานที่มีความสำคัญ เป็นลำดับหนึ่งของสถานศึกษา เหมือนงานวิชาการ แต่ก็ เป็นงานที่มีความจำเป็นสำหรับสถานศึกษา ในการให้บริการเกี่ยวกับการเรียนการสอน บริการนักเรียน นักศึกษา และบุคลากรของสถานศึกษา การดำเนินงานธุรการของสถานศึกษาที่เป็นของวิฆเนศวร ต้อง ใช้ความระมัดระวังเป็นอย่างมาก เพราะทุกเรื่องจะมีข้อปฏิบัติหรือระเบียบกำกับไว้ไม่สามารถดำเนินการได้ตามใจคิด และเมื่อดำเนินงานผิดพลาดก็จะมีบทลงโทษไว้อย่างชัดเจนสำหรับผู้ปฏิบัติและผู้ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งผิดกับงานวิชาการเมื่อผิดพลาดแล้วมักจะมองไม่ค่อยเห็นและบทลงโทษก็ไม่รุนแรงเหมือนงานธุรการหรืองานส่งเสริมการศึกษา

เอกชัย กี่สรพันธ์ ได้ให้ความเห็นว่า

การบริหารให้หน่วยงานต่าง ๆ ในโรงเรียนดำเนินไปอย่างราบรื่น และมีประสิทธิภาพได้มากที่สุดย่อมต้องอาศัยความร่วมมือของฝ่ายธุรการ ฝ่ายการเงิน ตลอดจนการดูแลอาคารสถานที่และบริการต่าง ๆ ภายในโรงเรียน งาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ธุรการภายในโรงเรียนจึงนับว่ามีความสำคัญไม่น้อยทีเดียว แม้ว่าการบริหารงานวิชาการจะเป็นหน้าที่ที่สำคัญที่สุดของโรงเรียนก็ตาม⁵¹

นางพงษ์ บุญจิตราตุลย์ ยังได้กล่าวไว้อีกว่า

งานธุรการของโรงเรียน การเงิน งบประมาณ อาคารสถานที่ บริเวณ และบริการต่าง ๆ ของโรงเรียนนั้น เป็นงานสำคัญที่ผู้บริหารสถานศึกษาต้องทำเป็นประจำโดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้บริหารการศึกษาในระดับโรงเรียน คือ ครูใหญ่ หรือผู้ช่วยครูใหญ่ ครูใหญ่บางคนสนใจงานธุรการมากจนทำให้ลืมงานวิชาการ บางคนก็สนใจงานวิชาการมากจนลืมงานธุรการ อย่างไรก็ตามถึงแม้ว่าผู้บริหารโรงเรียนควรจะให้ความสำคัญแก่งานวิชาการมากกว่างานธุรการก็จริง งานธุรการก็มีความจำเป็น เพราะงานวิชาการและงานธุรการก็เกื้อหนุนซึ่งกันและกัน⁵²

โรงเรียนหรือสถานศึกษาควรจะให้ความสำคัญแก่งานวิชาการมากกว่างานธุรการก็จริง งานธุรการก็มีความจำเป็นเพราะทั้งงานวิชาการและงานธุรการก็เกื้อหนุนซึ่งกันและกัน เปรียบเสมือนว่างานวิชาการคือสมอง ส่วนงานธุรการคือหัวใจนั่นเอง⁵³

เจริญ ไกรวัจนกุล ได้แบ่งงานต่าง ๆ ในการบริหารงานธุรการไว้ดังนี้

1. งานสารบรรณ
2. งานทะเบียนและสถิติ
3. งานการเงินและพัสดุ
4. งานสวัสดิการอาจารย์และคนงาน
5. งานวางแผนและโครงการ
6. งานด้านอาคารสถานที่
7. งานพยาบาลและสุขาภิบาล
8. งานประชาสัมพันธ์⁵⁴

เอกชัย กี่สุพันธ์ ได้เขียนเกี่ยวกับงานธุรการไว้ว่า

การบริหารงานธุรการภายในโรงเรียน เป็นงานที่มีขอบข่ายและความรับผิดชอบต่าง ๆ ดังนี้

1. การควบคุมการปฏิบัติงานสารบรรณ การโต้ตอบ การเก็บรักษา และการทำลายเอกสาร

2. การควบคุมดูแลงานเอกสารและหลักฐานต่าง ๆ เช่น สมุดหมายเหตุรายวัน ทะเบียนครู ทะเบียนนักเรียน สถิติต่าง ๆ เป็นต้น ให้เป็นไปโดยเรียบร้อยอยู่เสมอ

3. การควบคุมดูแลการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการเงิน พัสดุ ครุภัณฑ์ของโรงเรียนให้เป็นไปอย่างถูกต้องตามระเบียบราชการ

4. การดูแลรักษา ปรับปรุง บริเวณอาคารสถานที่ของโรงเรียน ตลอดจนजनยานพาหนะของโรงเรียน ให้อยู่ในสภาพเรียบร้อย

5. สร้างความสัมพันธ์และประสานงานกับชุมชน และกับหน่วยงานต่าง ๆ ^{๕๕}

กรมอาชีวศึกษา ได้จัดงานการบริหารในฝ่ายส่งเสริมการศึกษาไว้ด้วยกัน 9 งานคือ

1. งานการเงิน
2. งานการบัญชี
3. งานพัสดุ
4. งานสารบรรณ
5. งานเอกสารการพิมพ์
6. งานทะเบียน
7. งานอาคารสถานที่
8. งานประชาสัมพันธ์
9. งานบุคลากร ^{๕๖}

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

งานบริหารกิจการนักศึกษา

เอกชัย กี่สุขพันธ์ ได้เขียนไว้ว่า

คำว่า "กิจการ" มีความหมายถึงการทำงานที่ประกอบหรือบูรณะ ดังนั้น กิจการนักศึกษาก็หมายถึง การงานเกี่ยวกับนักเรียน เมื่อพิจารณาคำว่า "การบริหารกิจการนักศึกษา" ซึ่งตรงกับภาษาอังกฤษว่า Pupil Personal Administration จึงมีความหมายถึง การดำเนินงานหรือกิจการต่าง ๆ ในโรงเรียนที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนทุกเรื่อง ในส่วนที่ไม่ใช่การเรียนการสอนในห้องเรียน⁵⁷

นางพงษ์ บุญจิตราตุลย์ กล่าวว่า

การบริหารกิจการนักเรียน หมายถึง การบริหารและการนิเทศงานกิจการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนในส่วนที่ไม่เกี่ยวกับการสอนในห้องเรียนการบริหารกิจการนักเรียนจะเริ่มขึ้นตั้งแต่ก่อนที่เด็กจะเข้าโรงเรียน จนกระทั่งเด็กจบออกจากโรงเรียนไปแล้ว⁵⁸

เอกชัย กี่สุขพันธ์ ยังได้กล่าวต่อไปอีกว่า

การบริหารกิจการนักเรียน เป็นความรับผิดชอบที่สำคัญของผู้บริหารการศึกษาโดยเฉพาะอย่างยิ่งครูใหญ่ อาจารย์ใหญ่ที่จะต้องจัดการเกี่ยวกับทุกอย่างภายในโรงเรียน เพื่อให้เด็กนักเรียนทุกคนสามารถมีพัฒนาการในด้านต่าง ๆ ได้อย่างเต็มที่ เพื่อเป็นการเตรียมพร้อมที่จะออกไปอยู่ในสังคม ภายนอกได้⁵⁹

กรมอาชีวศึกษาได้กำหนดงานต่าง ๆ ในการบริหารงานกิจการนักศึกษานักศึกษาของวิทยาลัยสารพัดช่างไว้ดังนี้ งานแนะแนวอาชีพและจัดหางาน งานปกครอง งานกิจกรรมนักศึกษา งานสวัสดิการพยาบาลและหอพัก งานโครงการพิเศษ⁶⁰

กรมอาชีวศึกษาได้กำหนดขอบข่ายการดำเนินงานกิจกรรมนักศึกษาไว้ดังนี้

สถานศึกษา จัดให้มีสถานที่หรืออุปกรณ์ และกิจกรรมกีฬาของนักศึกษานอ
 สมควร จึงจัดให้มีการทำกิจกรรมในวันสำคัญของชาติ ศาสนา และพระมหาก
 ษัตริย์โดยสม่ำเสมอ ควรส่งเสริมการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมด้านระเบียบ
 วินัย จริยธรรมและสันตนาการของนักศึกษาตามสมควรโดยสม่ำเสมอ อาทิเช่น
 กิจกรรมลูกเสือหรือเนตรนารี จัดให้มีอุปกรณ์หรือเครื่องอำนวยความสะดวกใน
 การจัดกิจกรรมของนักศึกษาให้เพียงพอ และใช้ประโยชน์ได้เสมอ ส่งเสริมและ
 จัดให้นักศึกษามีส่วนร่วมในกิจกรรมสันตนาการและชมรมต่าง ๆ อย่างกว้างขวาง
 ตามความถนัดความสนใจ และความต้องการของแต่ละคนตามความเหมาะสม
 เปิดโอกาสให้นักศึกษามีโอกาสไปทัศนศึกษาในที่ต่าง ๆ นอกสถานที่ เพื่อเพิ่มพูน
 ความรู้ ประสบการณ์ให้กว้างขวางยิ่งขึ้น^{๑๑}

นพพงษ์ บุญจิตราดุลย์ กล่าวว่า "กิจกรรมนักศึกษาเน้นที่ตัวนักเรียน จะต้องเข้า
 มามีส่วนร่วมและดำเนินการจัดการด้วยตัวเอง โดยมีอาจารย์เป็นที่ปรึกษา ทาหรือ และจะ
 ต้องเข้าร่วมด้วยความสมัครใจมิใช่เป็นการบังคับ"^{๑๒}

จึงสรุปได้ว่า การบริหารงานกิจการนักศึกษา จึงเป็นกิจกรรมที่ช่วยให้การจัดการ
 เรียนการสอนบรรลุเป้าหมาย และส่งเสริมบุคลิกภาพของนักศึกษา

การบริหารงานวางแผนและήลลน

ดังได้กล่าวมาแล้วว่า การบริหารหมายถึงการดำเนินงานให้บรรลุเป้าหมายหรือ
 วัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ โดยอาศัยปัจจัยต่าง ๆ ในการบริหารอันได้แก่ คน เงิน วัสดุสิ่ง
 ของ และวิธีการปฏิบัติงานในการดำเนินงาน แต่การที่จะสามารถดำเนินงานให้บรรลุเป้า
 หมายหรือวัตถุประสงค์อย่างมีประสิทธิภาพนั้น จำเป็นจะต้องมีแผนในการดำเนินงานให้รัดกุม
 และรอบคอบหรืออาจกล่าวได้ว่าจะต้องมี "การวางแผน" เสียก่อน

วีระพล สุวรรณพันธ์ ได้เขียนเกี่ยวกับการบริหารงานวางแผนไว้ว่า

การบริหารงานวางแผน น่าจะได้พิจารณาถึงความหมายในแง่ต่าง ๆ จาก ผู้ทรงคุณวุฒิในการบริหาร ซึ่งมีผู้ให้ความหมายไว้หลายประการ เป็นต้นว่า George R. Terry ได้ให้ความหมายไว้ว่า "การวางแผน" หมายถึง การเลือกสรรและการสร้างความสัมพันธ์ของข้อเท็จจริงต่าง ๆ ตลอดจนการตั้งข้อสมมติฐาน และใช้ข้อสมมติฐานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับอนาคต เพื่อที่จะสร้างสรรหาและจัดรูปแบบของกิจกรรมต่าง ๆ ที่เชื่อว่าจะทำให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ตามที่ต้องการได้^{๑๓}

นอกจากนั้น พรณี ประเสริฐวงศ์ และคณะ ยังให้ความหมายไว้ว่า "การวางแผนเป็นกิจกรรมอย่างหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับการกำหนดสิ่งที่จะกระทำในอนาคต การประเมินผลของสิ่งที่กำหนดค่าจะกระทำและกำหนดวิธีการที่จะนำไปใช้ในการปฏิบัติ"^{๑๔}

ไพฑูรย์ เจริญพันธุ์วงศ์ ได้กล่าวว่า

การวางแผนไม่ว่าจะเป็นการวางแผนงานทั่วไปหรือการวางแผนการศึกษา นับว่าเป็นกิจกรรมของการบริหารงานที่มีความจำเป็นที่ขาดเสียมิได้ เพราะเป็นกระบวนการเตรียมการทำงานไว้ล่วงหน้าในการใช้ทรัพยากรมนุษย์ และทรัพยากรอื่น ๆ ในช่วงระยะเวลาที่เหมาะสมให้บรรลุเป้าหมายที่วางไว้ การดำเนินงานที่ปราศจากแผนย่อมมีความไม่แน่นอนในการดำเนินงาน ทำให้ทรัพยากรไม่คุ้มค่า และไม่อาจจะหวังในการที่จะบรรลุจุดหมายปลายทางได้^{๑๕}

สมาน รังสิโยกฤษณ์ ได้กล่าวถึงการบริหารงานวางแผนของราชการไว้ว่า "ในวงราชการ การวางแผนเป็นข้อผูกพันการดำเนินงานตามโครงการ มิใช่ปล่อยให้ไปตามความพอใจของผู้บังคับบัญชาแต่ละคน ซึ่งอาจเป็นผลให้การปฏิบัติงานต้องหยุดชะงักไม่ต่อเนื่อง"^{๑๖} และยังได้กล่าวต่อไปอีกว่า

การบริหารราชการเพื่อความเจริญก้าวหน้าของประเทศ ได้ยอมรับความสำคัญของการวางแผน และได้ตั้งหน่วยงานระดับกรมขึ้นรับผิดชอบ คือ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ชั้นตรงต่อนายกรัฐมนตรี มีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการวิเคราะห์และพิจารณาศึกษาภาวะเศรษฐกิจและสังคม เพื่อกำหนดนโยบายและการวางแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ^{๑๗}

สมานจิตร สุคนธ์ทรัพย์ ได้เขียนถึงความสำคัญของการวางแผน อาจสรุปในประเด็นสำคัญย่อ ๆ ได้ดังนี้

1. การวางแผนช่วยให้มีการใช้ทรัพยากรอย่างเกิดประโยชน์สูงสุด โดยเฉพาะทรัพยากรที่มีอยู่จำกัด เนื่องจากมีการวิเคราะห์ทางเลือก เพื่อให้ใช้ทรัพยากรอย่างประหยัดแต่ได้ผลมากที่สุด
2. การวางแผนช่วยให้การดำเนินงานบรรลุวัตถุประสงค์ เนื่องจากมีการกำหนดจุดมุ่งหมายการทำงานอย่างแน่นอน เป็นแนวทางให้ทุกฝ่ายที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทเพื่อไปสู่จุดหมายปลายทางเดียวกัน
3. การวางแผนช่วยลดความขัดแย้งในองค์การหรือหน่วยงาน เนื่องจากการกำหนดขั้นตอนการทำงานตลอดจนบทบาทหน้าที่ ช่วยให้การทำงานไม่สับสนซ้ำซ้อน
4. การวางแผนช่วยให้ผู้บริหารสามารถคาดคะเนล่วงหน้าถึงปัญหา และอุปสรรคอันอาจจะเกิดขึ้น และสามารถปรับใช้สถานการณ์ทั้งคืนและเลวให้เกิดประโยชน์ได้
5. การวางแผนช่วยให้สามารถควบคุมงานได้อย่างมีระบบ และไม่ก่อให้เกิดผลในทางลบ
6. การวางแผนช่วยให้การนัดหมายหรือแก้ปัญหาขององค์การ หรือหน่วยงาน เป็นไปอย่างทันเหตุการณ์ เนื่องจากได้มีการวิเคราะห์ปัญหาอย่างมีระบบ ทำให้สามารถจัดลำดับความสำคัญของปัญหาและมีการดำเนินการที่ทันต่อเหตุการณ์
7. การวางแผนจะช่วยให้การนัดหมายทุกด้านทุกระดับสอดคล้องต้องกัน เป็นการลดความซ้ำซ้อนในการใช้ทรัพยากร

8. การวางแผนช่วยให้เกิดการประสานงานกันระหว่างหน่วยงานที่มีกิจกรรมคล้ายคลึงหรือเกือบทันซึ่งกันและกัน

9. การวางแผนช่วยให้องค์การ หรือหน่วยงานสามารถกำหนดอนาคตของตนเองได้ นักวางแผนพยายามจะควบคุมสิ่งที่จะเกิดขึ้นในอนาคต โดยการวิเคราะห์สภาพการณ์ล่วงหน้าและเตรียมการเพื่อกัน และแก้ปัญหาอันอาจเกิดขึ้น^{๑๘}

หน้าที่ของกรมอาชีวศึกษาในการจัดการศึกษา

กรมอาชีวศึกษา มีหน้าที่จัดการศึกษาด้านวิชาชีพให้สอดคล้องกับความต้องการทางด้านเศรษฐกิจ และสังคมของประเทศ และสอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาล โดยการจัดการศึกษาวิชาชีพ 5 ประเภทวิชา คือ ช่างอุตสาหกรรม ศิลปทัศนกรรม คหกรรม พาณิชยกรรม และเกษตรกรรม ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ประกาศนียบัตรวิชาชีพเทคนิค (ปวท.) ประกาศนียบัตรช่างฝีมือ (หลักสูตร 1 ปี) และจัดการศึกษาในด้านการให้บริการฝึกอบรมวิชาชีพหลักสูตรระยะสั้นแก่ประชาชน ตลอดจนประสานงานกับหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง^{๑๙}

กรมอาชีวศึกษา จัดการศึกษาด้านวิชาชีพ 2 ลักษณะ

1. การดำเนินการศึกษาอบรมแก่นักเรียน นักศึกษา และประชาชนทั่วไป
จำแนกเป็น 2 ระบบ

- ก. การศึกษาวิชาชีพในระบบ มี 3 หลักสูตร
 - ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)
 - ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)
 - ประกาศนียบัตรวิชาชีพเทคนิค (ปวท.)
- ข. การศึกษาวิชาชีพนอกระบบ มี 3 หลักสูตร
 - ประกาศนียบัตรช่างฝีมือ (ปชม.)

- หลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น
- เสริมวิชาชีพมัธยม

2. การดำเนินการฝึกอบรมและส่ง เสริมวิชาชีพเกษตรกรรม แก่ประชาชน

มี 2 หลักสูตร

- ฝึกอบรมอาชีพเกษตรกรรมระยะสั้น
- ฝึกอบรมอาชีพเกษตรกรรมเคลื่อนที่⁷⁰

หลักการของวิทยาลัยสารพัดช่าง

จากหน้าที่ของกรมอาชีวศึกษา ในการจัดการศึกษากรมอาชีวศึกษา ได้จัดการศึกษาด้านวิชาชีพเป็น 2 ลักษณะคือ การศึกษาวิชาชีพในระบบ โรงเรียนและการศึกษาวิชาชีพนอกระบบโรงเรียน การจัดการศึกษาวิชาชีพหลักสูตรระยะสั้นถือว่าการจัดการศึกษาวิชาชีพนอกระบบโรงเรียน โดยกรมอาชีวศึกษาได้มอบหมายให้ โรงเรียนสารพัดช่างและหน่วยฝึกฝนอาชีพเคลื่อนที่ เป็นผู้รับผิดชอบดำเนินการ

ในปี พ.ศ. 2501 กรมอาชีวศึกษาได้รับความช่วยเหลือจากองค์การ ส.ป.อ. หรือ SEATO ในการปรับปรุงโรงเรียนช่างไม้เป็นโรงเรียนการช่าง โดยได้จัดอบรมครูที่สอนวิชาช่างก่อสร้าง ช่างยนต์ ช่างไฟฟ้า ช่างวิทยุ ช่างเชื่อมโลหะ และช่างกลโรงงาน

ต่อมาในปี พ.ศ. 2502 กระทรวงศึกษาธิการให้เปลี่ยนชื่อโรงเรียนช่างไม้เป็นโรงเรียนการช่างหมดทุกแห่ง ในปีเดียวกันนี้ได้จัดตั้งโรงเรียนสารพัดช่างธนบุรี เพื่อจัดการสอนวิชาชีพหลักสูตรระยะสั้นขึ้นเป็นแห่งแรก โดยใช้หลักสูตร 300 ชั่วโมง ในปี พ.ศ. 2503 ได้จัดตั้งหน่วยฝึกฝนอาชีพเคลื่อนที่ภาคใต้ขึ้นเป็นแห่งแรก ออกดำเนินการสอนหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น 300 ชั่วโมง ที่อำเภอสวี จังหวัดชุมพรเป็นครั้งแรก และในปี พ.ศ. 2504 ได้จัดตั้งโรงเรียนสารพัดช่างพระนคร ในปี พ.ศ. 2506 ได้จัดตั้งหน่วยฝึกฝนอาชีพเคลื่อนที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือขึ้นอีกแห่งหนึ่ง ออกดำเนินการครั้งแรกที่อำเภอพังโคน จังหวัดสกลนคร ในปี พ.ศ. 2509 กรมอาชีวศึกษาได้รับความช่วยเหลือจากองค์การ USOM แห่งประเทศสหรัฐอเมริกา ในการเปิดหน่วยฝึกฝนอาชีพเคลื่อนที่ทั่วประเทศไทย จำนวน 45 หน่วย ในระยะเวลา 5 ปี โดยเริ่มจากปี พ.ศ. 2510 เป็นต้นไป แต่ดำเนินการได้เพียง 36 แห่งก็

ต้องหยุด เพราะในปี พ.ศ. 2514 ได้มีประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ 217 ให้โอนหน่วยฝึกฝนอาชีพเคลื่อนที่ ไปสังกัดกรมสามัญศึกษาทั้งหมด ส่วนโรงเรียนสาร์นัดช่างยังคงอยู่ในสังกัดกรมอาชีวศึกษา

โรงเรียนสาร์นัดช่างที่จัดตั้งขึ้นในขณะนั้นคือ ปี พ.ศ. 2512 จัดตั้งโรงเรียนสาร์นัดช่างอุดรธานี ปี พ.ศ. 2514 จัดตั้งโรงเรียนสาร์นัดช่างสีพระยา ปี พ.ศ. 2515 จัดตั้งโรงเรียนสาร์นัดช่างนครหลวง โรงเรียนสาร์นัดช่างสงขลา โรงเรียนสาร์นัดช่างอุบลราชธานี โรงเรียนสาร์นัดช่างชลบุรี โรงเรียนสาร์นัดช่างเชียงใหม่ โดยเปลี่ยนสภาพจากหน่วยฝึกฝนอาชีพเคลื่อนที่มาเป็นโรงเรียนสาร์นัดช่าง และในปีต่อ ๆ มา กรมอาชีวศึกษาได้ใช้เงินงบประมาณแผ่นดินจัดตั้งโรงเรียนสาร์นัดช่างขึ้นมาเรื่อย ๆ เพื่อบริการประชาชนในการจัดการเรียนการสอนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสิ้นจนถึงปัจจุบันจำนวนทั้งสิ้น 37 แห่ง ทั่วประเทศไทย

และในปี พ.ศ. 2534 กระทรวงศึกษาธิการได้ประกาศยกฐานะโรงเรียนสาร์นัดช่างเป็นวิทยาลัยสาร์นัดช่าง เพื่อให้วิทยาลัยสาร์นัดช่างดำเนินการจัดการเรียนการสอนให้แก่ประชาชนได้หลากหลายรูปแบบ

ในระยะเริ่มต้นของโรงเรียนสาร์นัดช่างและหน่วยฝึกฝนอาชีพเคลื่อนที่ กรมอาชีวศึกษาไม่มีระเบียบในการบริหารโรงเรียนและแบ่งหน่วยงานภายใน เพียงแต่มีตำแหน่งในการบริหารคือ ครูใหญ่ อาจารย์ใหญ่ ผู้ช่วยครูใหญ่ ผู้ช่วยอาจารย์ใหญ่ การบริหารงานของโรงเรียนอาศัยระเบียบแบบแผนของราชการที่เกี่ยวข้อง เช่น ระเบียบการเงินของกระทรวงการคลัง ระเบียบพัสดุของสำนักนายกรัฐมนตรี ระเบียบบริหารงานบุคคลของคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน ต่อมาในปี พ.ศ. 2518 กรมอาชีวศึกษาได้ออกระเบียบกรมอาชีวศึกษาว่าด้วยการบริหารโรงเรียนสาร์นัดช่าง พ.ศ. 2518 ออกมาใช้กับโรงเรียนสาร์นัดช่าง และระเบียบการจัดการเรียนการสอนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสิ้น พ.ศ. 2523 ออกมาใช้กับหลักสูตรวิชาชีพพระยะสิ้น (225 ชั่วโมง) และในปี พ.ศ. 2529 กรมอาชีวศึกษาได้ออกระเบียบใหม่เรียกว่า ระเบียบกรมอาชีวศึกษาว่าด้วยการบริหารสถานศึกษา พ.ศ. 2529 โดยให้สถานศึกษาทุกประเภทที่สังกัดกรมอาชีวศึกษาใช้ระเบียบเดียวกันนี้ โดยยกเลิกระเบียบบริหารเก่าที่เกี่ยวข้องทั้งหมด

การจัดการศึกษา ในวิทยาลัยสารพัดช่างนั้นมีหลักการโดยทั่ว ๆ ไป คือ

1. เป็นการจัดการศึกษาตามหลักสูตรวิชาชีพชั้นระยะสั้น ในประเภทวิชาช่างต่าง ๆ

คือ

- ก. ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม
- ข. ประเภทวิชาศิลปทัศนกรรม
- ค. ประเภทวิชาคหกรรม
- ง. ประเภทวิชาพาณิชยกรรม
- จ. ประเภทวิชาเกษตรกรรม

โดยเปิดโอกาสให้บุคคลทั้งชายและหญิง ที่มีพื้นฐานความรู้ตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาตอนต้นหรือเพียงอ่านออกเขียนได้ ไม่จำกัดวัย ทั้งนี้อยู่ในดุลยพินิจของ โรงเรียน เพื่อได้เข้าศึกษาหาความรู้และทักษะวิชาชีพ ในระดับถึงผู้ชำนาญงาน

2. วิชาชีพที่สอนนั้นเป็นวิชาชีพระยะสั้น ๆ รวมกันในหลาย ๆ ประเภท และสาขาวิชา โดยมีความยืดหยุ่นตามความต้องการของบุคคลและสังคม

3. ในการสอนวิชาชีพนั้น คำนึงถึงความสามารถในการเรียนรู้ของแต่ละบุคคล เป็นสำคัญ

4. การสอนจะเน้นให้แต่ละบุคคลสามารถออกไปประกอบอาชีพด้วยตนเอง หรือสามารถเข้าสู่ตลาดแรงงานได้ ตามความถนัดและความสามารถ

5. เนื้อหาของหลักสูตรจะเน้นการฝึกทักษะเป็นสำคัญ เท่า ๆ กับการสร้างทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพของตนเอง

6. เนื้อหาของหลักสูตรที่สอนนั้น ไม่อาจบรรจุความรู้ และทักษะให้ครบถ้วน ให้ถือว่าความรู้และทักษะนั้น ๆ เป็นแกนนำ และจำเป็นในหลักสูตรนั้น ๆ

7. การวัดผลการศึกษา วิทยาลัยสารพัดช่างวัดผลตามระเบียบของกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการประเมินผลการเรียนตามหลักสูตรนั้น ๆ แต่ให้เน้นเกณฑ์มาตรฐานการศึกษาวิชาชีพเป็นสำคัญ การให้คะแนนต้องคำนึงถึงความรู้ความสามารถ ทักษะ และทัศนคติที่ดีในวิชาชีพที่ศึกษาอยู่ และจะต้องวัดผลอยู่ตลอดเวลาในการเรียน เป็นคะแนนสะสมไม่ควรถือเกณฑ์คะแนนเปรียบเทียบระหว่างผู้เรียนในกลุ่มหนึ่ง เป็นสำคัญ

ภาระหน้าที่ที่กรมอาชีวศึกษา ได้มอบหมายให้วิทยาลัยสารพัดช่างดำเนินการแต่เดิมนั้นคือ ให้จัดการศึกษาตามหลักสูตรวิชาชีพชั้นระยะสั้นของกรมอาชีวศึกษา แต่เพื่อเป็นการตอบสนองนโยบายของรัฐโดยกระทรวงศึกษาธิการ ในอันที่จะแก้ปัญหาการศึกษาวิชาชีพของนักเรียนนักศึกษา และประชาชนให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ จึงได้มอบหมายให้กรมอาชีวศึกษาจัดทำหลักสูตรประกาศนียบัตรช่างฝีมือ (ปชม.) ชั้น มีระยะเวลาเรียน 1 ปี ต่อจากหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น และใช้สอนในวิทยาลัยสารพัดช่างด้วย ต่อมามีการเปลี่ยนแปลงหลักสูตรการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาใหม่ทั้งหมดในปี พ.ศ. 2524 กรมอาชีวศึกษา จึงได้มอบนโยบายให้วิทยาลัยสารพัดช่างทุกแห่งเปิดสอนวิชาแกนวิชาชีพตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2524 เป็นวิชาพื้นฐานวิชาชีพสำหรับนักเรียนตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524

ฉะนั้น ภาระกิจของวิทยาลัยสารพัดช่างในปัจจุบันนี้ จึงพอสรุปได้คือ

1. จัดการศึกษาตามหลักสูตรวิชาชีพชั้นระยะสั้น
2. จัดการศึกษาตามหลักสูตรประกาศนียบัตรช่างฝีมือ (ปชม.)
3. หลักสูตรการฝึกช่างฝีมือทดแทนประเภทก่อสร้าง
4. จัดการศึกษาเฉพาะวิชาแกนวิชาชีพ ตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2524

และสำหรับนักเรียนตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 ทั้งสถานศึกษาของรัฐบาลและเอกชน

นอกจากนี้ กรมอาชีวศึกษายัง ได้อนุมัติเป็นหลักการให้โรงเรียนสารพัดช่างต่าง ๆ เปิดสอน หลักสูตรวิชาชีพชั้นระยะสั้นนอกสถานที่ตามชุมชนต่าง ๆ ที่ได้ร้องขอมา เพื่อให้สอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาล ในการพัฒนาชนบทของจังหวัดต่าง ๆ ตามต้องการ และในวิทยาลัยสารพัดช่างบางแห่ง จะเปิดสาขาของวิทยาลัยเป็นการถาวรตามชุมชนแออัดร่วมกับการเคหะแห่งชาติด้วย

การจัดการศึกษาวิชาชีพของกรมอาชีวศึกษานั้น กรมอาชีวศึกษาได้ตั้งเกณฑ์มาตรฐานสถานศึกษาขึ้น เพื่อผู้บริหาร ได้ใช้เป็นแนวทาง ในการดำเนินงานพัฒนาสถานศึกษาในแง่มุมต่าง ๆ ซึ่งเป็นงานของสถานศึกษา เพื่อให้การจัดการศึกษาวิชาชีพมีมาตรฐานที่ชัดเจนแน่นอน สามารถอำนวยความสะดวกแก่เยาวชนของชาติที่ต้องการศึกษาวิชาชีพแขนงต่าง ๆ ได้ อย่างเต็มที่

ระเบียบกรมอาชีวศึกษาว่าด้วยการบริหารสถานศึกษา พ.ศ. 2529

เพื่อให้การจัดการศึกษาวิชาชีพดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ กรมอาชีวศึกษาจึงได้ออกระเบียบมากำหนดใช้กับสถานศึกษาในสังกัด เรียกว่า "ระเบียบกรมอาชีวศึกษาว่าด้วยการบริหารสถานศึกษา พ.ศ. 2529" ดังได้กล่าวมาแล้วว่า วิทยาลัยสารพัดช่างเป็นสถานศึกษาที่จัดการศึกษาแบบนอกระบบโรงเรียน

ระเบียบกรมอาชีวศึกษาว่าด้วยการบริหารสถานศึกษา พ.ศ. 2529 ได้จัดแบ่งหน่วยงานไว้เป็นดังนี้

1. ฝ่ายส่งเสริมการศึกษา
2. ฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา
3. ฝ่ายวางแผนและพัสดุ
4. ฝ่ายวิชาการ

ฝ่ายส่งเสริมการศึกษา มี 9 งาน คือ

1. งานการเงิน
2. งานการบัญชี
3. งานสารบรรณ
4. งานประชาสัมพันธ์
5. งานบุคลากร
6. งานเอกสารการพิมพ์

7. งานทะเบียน

8. งานพัสดุ

9. งานอาคารสถานที่

ฝ่ายวางแผนและพัสดุ มี 4 งานคือ

1. งานศูนย์ข้อมูลการศึกษา เพื่ออาชีพและตลาดแรงงาน
2. งานวางแผนการศึกษาและงบประมาณ
3. งานวิจัยและพัสดุ
4. งานผลิตการค้าและส่งเสริมกิจกรรมสหกรณ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา มี 5 งาน คือ

1. งานแนะแนวอาชีพและจัดหางาน
2. งานกิจกรรมนักศึกษา
3. งานโครงการพิเศษ
4. งานปกครอง
5. งานสวัสดิการพยาบาลและพยาบาล

ฝ่ายวิชาการ มี 8 คณะวิชา และ 5 งานคือ

คณะวิชา

1. คณะวิชาช่างกลโลหะ
2. คณะวิชาช่างก่อสร้าง
3. คณะวิชาช่างไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์
4. คณะวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรม
5. คณะวิชาคหกรรม
6. คณะวิชาศิลปทัศนกรรม
7. คณะวิชาพาณิชยกรรม
8. คณะวิชาเกษตรกรรม

งาน

1. งานหลักสูตรพิเศษ
2. งานหลักสูตรและการสอน
3. งานเลือกการเรียนการสอน
4. งานวัดผลและประเมินผล
5. งานห้องสมุด

คณะวิชาช่างกลโลหะ มี 4 แผนกวิชา คือ

1. แผนกวิชาช่างยนต์
2. แผนกวิชาช่างยนต์เล็กและมอเตอร์ไซด์
3. แผนกวิชาช่างกลโรงงาน
4. แผนกวิชาช่างเชื่อมโลหะ

คณะวิชาช่างก่อสร้าง

1. แผนกวิชาช่างไม้ครุภัณฑ์
2. แผนกวิชาช่างก่อสร้าง
3. แผนกวิชาช่างเขียนแบบก่อสร้าง

คณะวิชาช่างไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์

1. แผนกวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์
2. แผนกวิชาช่างไฟฟ้า
3. แผนกวิชาช่างเครื่องทำความเย็นและปรับอากาศ

คณะวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรม

1. แผนกวิชาช่างซ่อมจักรเย็บผ้า
2. แผนกวิชาช่างซ่อมนาฬิกา
3. แผนกวิชาช่างนิคม
4. แผนกวิชาช่างซ่อมพิมพ์ตัด

คณะวิชาคหกรรม

1. แผนกวิชาช่างตัดเสื้อผ้าสตรี
2. แผนกวิชาช่างตัดเสื้อผ้าชาย
3. แผนกวิชาเสริมสวยและตัดผม
4. แผนกวิชาอาหาร-ขนม
5. แผนกวิชาช่างปักจักร

คณะวิชาศิลปหัตถกรรม

1. แผนกวิชาศิลปหัตถกรรม
2. แผนกวิชาช่างภาพ
3. แผนกวิชาช่างหนัง
4. แผนกวิชาช่างเขียนแบบและศิลป์โฆษณา

คณะวิชาพาณิชยกรรม

1. แผนกวิชาบัญชี
2. แผนกวิชาพิมพ์ตัด

3. แผนวิชาคอมพิวเตอร์

4. แผนวิชาภาษาอังกฤษ

คณะวิชาเกษตรกรรม

1. แผนวิชาพืชสวนประดับและการจัดตกแต่ง

2. แผนวิชาขยายพันธุ์พืช

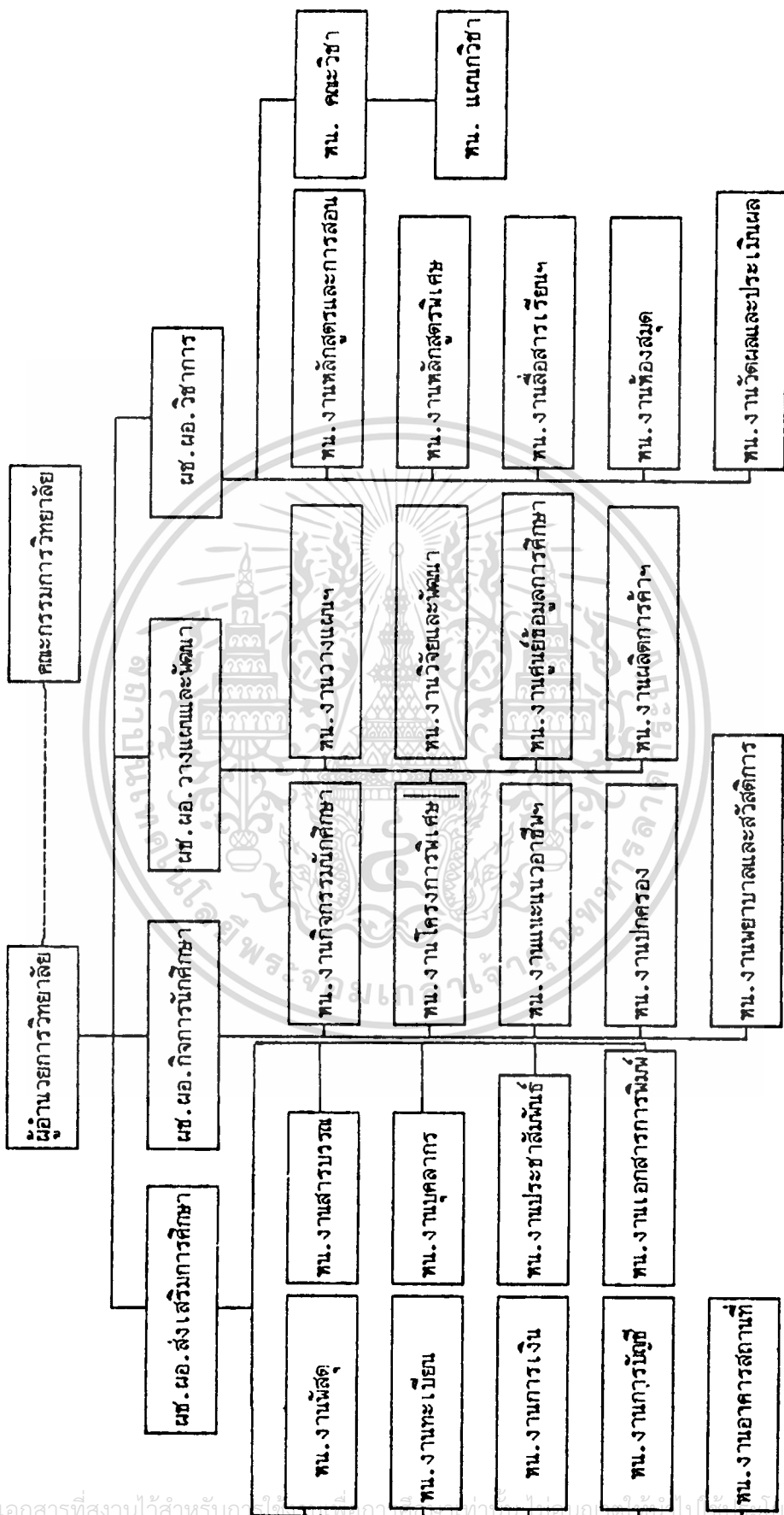
3. แผนวิชาการเพาะและการทำเชื้อเห็ด⁷¹

การจัดหน่วยงานในการบริหารสถานศึกษา ตามระเบียบกรมอาชีวศึกษา ต้องใช้บุคลากรมาก ซึ่งวิทยาลัยสารพัดช่างขนาดใหญ่ จะมีครูสอนวิชาชีวะประมาณแห่งละ 40-55 คน ในสถานศึกษาขนาดเล็ก มีประมาณ 20-30 คน⁷² การจัดหน่วยงานไม่เหมาะกับวิทยาลัยสารพัดช่าง ซึ่งบุคลากรน้อยและต้องการทำงานอย่างคล่องตัว

แผนภูมิที่ 1

แผนภูมิบริหารวิทยาลัย สารพัดช่าง

เชิงอรรถ

¹ไพฑูรย์ เจริญพันธ์วงศ์, การบริหารการศึกษา (กรุงเทพมหานคร : โอเดียน สโตร์, 2529), หน้า 1.

²ภิญโญ สาธร, หลักการบริหารการศึกษา (กรุงเทพมหานคร : วัฒนาพานิช, 2516), หน้า 6.

³สมพงษ์ เกษมสิน, การบริหาร (กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช, 2519), หน้า 6.

⁴กิติมา ปรีดีดิถิก, ทฤษฎีบริหารองค์การ (กรุงเทพมหานคร : ธานีการพิมพ์, 2529), หน้า 4.

⁵สมบูรณ์ พรรณานพ, หลักการเบื้องต้นของการบริหารโรงเรียน (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์บรรณกิจ, 2521), หน้า 2.

⁶ธงชัย สันติวงษ์, องค์การและการบริหาร (กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช, 2516), หน้า 12.

⁷พนัส ทันทาคินทร์, หลักการบริหารโรงเรียน (กรุงเทพมหานคร : วัฒนาพานิช 2524), หน้า 5.

⁸สมพงษ์ เกษมสิน, สิ่งที่ได้อ่างมาแล้ว, หน้า 13.

⁹ Herbert A. Simon, Administrative Behavior 3rd. ed. (New York : The Macmillan Co., Inc., 1976), p.39.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

¹⁰นิพนธ์ กินาวงศ์, หลักเบื้องต้นเกี่ยวกับการบริหารโรงเรียนและการนิเทศการศึกษา (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์พิมพ์เนศ, 2526), หน้า 3.

¹¹ชาวี มณีศรี, การบริหารงานธุรกิจ (กรุงเทพมหานคร : อมรการพิมพ์, 2524), หน้า 5.

¹²William H. Newman, and Charles E. Summer, The Process of Management (New Jersey : Prentice Hall, 1964), p. 9.

¹³Ernest Dale, Management : Theory and Practice (New York : McGraw-Hill Book Co., 1973), p. 4.

¹⁴Henry L. Sisk, Principles of Management : A System Approach to the Management Process (Ohio : South-Western Pub. Co., 1969), p. 4.

¹⁵Danial E. Griffiths, Administrative Theory (New York : Appletion-Country Crofts, Inc., 1959), pp. 77-91.

¹⁶นพพงษ์ บุญจิตราตุลย์, หลักการบริหารการศึกษา (กรุงเทพมหานคร : ศูนย์การพิมพ์กรุงเทพฯ, 2529), หน้า 3.

¹⁷ไพฑูรย์ เจริญพันธุ์วงศ์, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 8.

¹⁸จรัส โพธิศิริ, การบริหารการศึกษา (กรุงเทพมหานคร : โอเดียนสโตร์, 2533) หน้า 7-8.

¹⁹ สงวน สิทธิเลิศอรุณ และคนอื่น ๆ, จิตวิทยาสังคม (นนทบุรี : ชัยศิริการพิมพ์, 2522), หน้า 3.

²⁰ ไพฑูรย์ เจริญพันธุ์วงศ์, สิ่งที่ได้อ่างมาแล้ว, หน้า 11.

²¹ สุวิทย์ บุญช่วย, การบริหารโรงเรียนทฤษฎีและปฏิบัติ (เอกสารการสอน : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี, 2526), หน้า 7-8.

²² จรัส โภธิศิริ, การบริหารการศึกษา (กรุงเทพมหานคร : โอเดียนสโตร์, 2533), หน้า 24.

²³ เอกชัย กีสัญพันธ์, หลักการบริหารการศึกษาทั่วไป (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์องค์การพิมพ์, 2527), หน้า 25.

²⁴ นพพงษ์ บุญจิตราดลย์, หลักการบริหารการศึกษา (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์เอส.เอ็ม.เอ็ม., 2525), หน้า 39.

²⁵ นพนธ์ สิทธิเลิศอรุณ, การบริหารการศึกษา (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ ชัยศิริการพิมพ์, 2523), หน้า 115.

²⁶ Carter V. Good, Dictionary of Education (Mcgraw Hill Book Company, 1973), p.541.

²⁷ สงวน สิทธิเลิศอรุณ, การบริหารการศึกษา (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ ชัยศิริการพิมพ์, 2523), หน้า 115.

²⁸ พันัส หันนาคินทร์, สิ่งที่ได้อ่างมาแล้ว, หน้า 3.

²⁹ สมบูรณ์ พรรณานภ, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 6.

³⁰ นพพงษ์ บุญจิตราดุลย์, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 18.

³¹ Richard A. Gorton, School Administration Challenge and Opportunity for Leadership (Dubuque, Iowa : Brown Company Publishers, 1976), p. 43.

³² เมธี บิลันธนานนท์, การบริหารอาชีววะและเทคนิคศึกษา (กรุงเทพมหานคร : โอเดียนสโตร์, 2530), คำนำ.

³³ กรมอาชีวศึกษา, ระเบียบกรมอาชีวศึกษา ว่าด้วยการบริหารสถานศึกษา พ.ศ. 2529 (กรุงเทพมหานคร : กรมอาชีวศึกษา, 2529), ข้อ 6.

³⁴ วิเวก ปางนุกพงษ์, "การอาชีวศึกษา," รายงานประจำปีกรมอาชีวศึกษา 2525 (สิงหาคม, 2526), หน้า 26.

³⁵ รุ่ง แก้วแดง, "แนวคิดในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา," 94 ปี กระทรวงศึกษาธิการ (กรกฎาคม, 2529), หน้า 42-43.

³⁶ เมธี บิลันธนานนท์, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 147.

³⁷ เมธี บิลันธนานนท์, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 148-149.

³⁸ เรื่องเดียวกัน.

³⁹ วิทยุ สาร, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 252.

⁴⁰ เอกชัย กี่สุขพันธ์, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 151.

⁴¹ ภิญญา สาร, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 63.

⁴² น้อย สุปิงคลัก, "การบริหารการศึกษาของวิทยาลัยครูในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ," (ปริวิตานินพนธ์ครุศาสตร์มหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2518), หน้า 23-24.

⁴³ เอกชัย กี่สุขพันธ์, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 151.

⁴⁴ พวงรัตน์ วิเวกานนท์, "การบริหารงานวิชาการในโรงเรียนประถมศึกษา," สารพัฒนาหลักสูตร ฉบับที่ 18 (มีนาคม 2526), 8-14.

⁴⁵ ธีรศักดิ์ ศรีพรวิสิธ, "การบริหารงานวิชาการและหลักสูตรมัธยมศึกษากับการพัฒนาคุณภาพชีวิต" สารพัฒนาหลักสูตร ฉบับที่ 10 (กรกฎาคม 2525), 14-21.

⁴⁶ นิพนธ์ กิณวงศ์, หลักเบื้องต้นเกี่ยวกับการบริหารโรงเรียนและการนิเทศการศึกษา (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์วิษเนศ, 2523), หน้า 151.

⁴⁷ พันส์ หันนาคินทร์, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 62.

⁴⁸ บุญชู แก้วชมภู, ธุรกิจการศึกษา (กรุงเทพมหานคร : โอเดียนสโตร์, 2523), หน้า 144.

⁴⁹ นพพงษ์ บุญจิตราตุลย์, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 18-19.

⁵⁰ กรมอาชีวศึกษา, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, ข้อ 10.

^{๕๑} เอกชัย กี่สุขพันธ์, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, 169.

^{๕๒} นพพงษ์ บุญจิตราตุลย์, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 36.

^{๕๓} ไพฑูรย์ เจริญพันธุ์วงศ์, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 115.

^{๕๔} เจริญ ไวรวัจนกุล, การบริหารการศึกษา (กรุงเทพมหานคร : โอเดียน สโตร์, 2523), หน้า 94.

^{๕๕} เอกชัย กี่สุขพันธ์, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 169.

^{๕๖} กรมอาชีวศึกษา, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, ข้อ 7.

^{๕๗} เอกชัย กี่สุขพันธ์, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 197.

^{๕๘} นพพงษ์ บุญจิตราตุลย์, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 37.

^{๕๙} เอกชัย กี่สุขพันธ์, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 197-198.

^{๖๐} กรมอาชีวศึกษา, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, ข้อ 8.

^{๖๑} กรมอาชีวศึกษา, เกณฑ์มาตรฐานสถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษา พ.ศ.2525 (กรุงเทพมหานคร : วัฒนาพานิช, 2525), หน้า 25-26.

^{๖๒} นพพงษ์ บุญจิตราตุลย์, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 38.

^{๖๓} วีระพล สุวรรณพันธ์, การประเมินผล แผน และโครงการ (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์อักษรวัฒนา, 2524), หน้า 97.

^{๑๔}พรณี ประเสริฐวงศ์, วิจารณ์ มาเนกิจ และประทุมวรรณ สุพรรณโอชากุล, การจัดการและการบริหาร (พระนคร : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2515), หน้า 44-45.

^{๑๕}ไพฑูรย์ เจริญพันธุ์วงศ์, สิ่งที่ได้อ่างมาแล้ว, หน้า 55.

^{๑๖}สมาน รังสิโยภพย์, และ สุธี สุทธิสมบุรณ์, หลักการบริหารเบื้องต้น (กรุงเทพมหานคร : สวัสดิการสำนักงาน ก.พ., 2524), หน้า 14.

^{๑๗}เรื่องเดียวกัน, หน้าเดียวกัน.

^{๑๘}สมานจิตร สุคนธ์ทรัพย์, การวางแผนพัฒนาโรงเรียน (กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราชา, รุ่งศิลป์การพิมพ์, 2524), หน้า 10.

^{๑๙}กรมอาชีวศึกษา, รายงานประจำปี 2529 กรมอาชีวศึกษา, (กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2531), หน้า 1.

^{๗๐}เรื่องเดียวกัน, หน้า 11.

^{๗๑}กรมอาชีวศึกษา, ระเบียบกรมอาชีวศึกษา ว่าด้วยการบริหารสถานศึกษา พ.ศ.2529 (กรุงเทพมหานคร : กรมอาชีวศึกษา, 2529), ข้อ 6,7,8,9,10.

^{๗๒}กรมอาชีวศึกษา, รายงานประจำปี 2529 กรมอาชีวศึกษา (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2531), หน้า 86-87.

วิธีดำเนินการวิจัย

ในบทนี้จะได้นำเสนอวิธีการวิจัย และการรวบรวมข้อมูลของการวิจัย เรื่อง การศึกษาปัญหาการบริหารวิทยาลัยสารพัดช่าง เพื่อศึกษาสภาพปัญหาที่เกิดขึ้น ตามทัศนของฝ่ายบริหารสถานศึกษา และเพื่อเปรียบเทียบ ความคิดเห็นระหว่าง ผู้อำนวยการ ผู้ช่วยผู้อำนวยการ และหัวหน้าคณะวิชาที่มีต่อปัญหาการบริหารวิทยาลัยสารพัดช่าง ในจำนวนทั้งสิ้น 26 วิทยาลัย การวิจัยครั้งนี้ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงสำรวจ (Servey Method) โดยผู้วิจัยใช้แบบสอบถามในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยดำเนินการวิจัยตามขั้นตอนดังนี้

1. ประชากร
2. กลุ่มตัวอย่าง
3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. วิธีสร้างเครื่องมือ
5. การเก็บรวบรวมข้อมูล
6. การวิเคราะห์ข้อมูลและการนำเสนอผลการวิจัย

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ ผู้อำนวยการ ผู้ช่วยผู้อำนวยการ และหัวหน้าคณะวิชา จากวิทยาลัยสารพัดช่าง จำนวน 26 แห่งทั่วประเทศ ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1
จำนวนประชากรในการวิจัย จำแนกตามวิทยาลัย

ที่	วิทยาลัยสารพัดช่าง	จำนวน			รวม
		ผู้อำนวยการ	ผู้ช่วยผู้อำนวยการ	หัวหน้าคณะวิชา	
1.	พระนคร	1	4	7	12
2.	สีพระยา	1	4	5	10
3.	ธนบุรี	1	4	5	10
4.	นครหลวง	1	4	7	12
5.	ราชบุรี	1	4	5	10
6.	กาญจนบุรี	1	4	5	10
7.	บรรหาร-แจ่มใส จังหวัดสุพรรณบุรี	1	4	5	10
8.	สมุทรปราการ	1	4	5	10
9.	ชลบุรี	1	4	6	11
10.	เพชรบูรณ์	1	4	5	10
11.	พิจิตร	1	4	6	11
12.	ลำปาง	1	4	5	10
13.	เชียงใหม่	1	4	6	11
14.	นครศรีธรรมราช	1	4	5	10
15.	ตรัง	1	4	5	10
16.	พัทลุง	1	4	5	10
17.	สงขลา	1	4	6	11
18.	นราธิวาส	1	4	5	10
19.	นครราชสีมา	1	4	6	11

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่	วิทยาลัยสารพัดช่าง	จำนวน			รวม
		ผู้อำนวยการ	ผู้ช่วยผู้อำนวยการ	หัวหน้าคณะวิชา	
20.	บุรีรัมย์	1	4	5	10
21.	ศรีสะเกษ	1	4	5	10
22.	ชัยภูมิ	1	4	6	11
23.	อุบลราชธานี	1	4	7	12
24.	กาฬสินธุ์	1	4	5	10
25.	นครพนม	1	4	6	11
26.	อุดรธานี	1	4	7	12
		26	104	145	275

กลุ่มตัวอย่าง

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้กลุ่มตัวอย่าง วิทยาลัยสารพัดช่าง จำนวน 26 แห่งทั่วประเทศ โดยแบ่งกลุ่มตัวอย่างจากประชากร 3 กลุ่ม ดังนี้

1. กลุ่มผู้อำนวยการ วิทยาลัยสารพัดช่าง 26 แห่ง รวม 26 คน
2. กลุ่มผู้ช่วยผู้อำนวยการ วิทยาลัยสารพัดช่าง 26 แห่ง แห่งละ 4 คน

รวม 104 คน

3. กลุ่มหัวหน้าคณะวิชา วิทยาลัยสารพัดช่าง 26 แห่ง แห่งละ 5 คน

รวม 130 คน

รวมทั้งสิ้น 260 คน กลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่มนี้เป็น ผู้ปฏิบัติหน้าที่ ในฝ่ายบริหาร วิทยาลัยสารพัดช่าง ในปี พ.ศ. 2537 ดังตารางที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 2
จำนวนกลุ่มตัวอย่าง ผู้อำนวยการ ผู้ช่วยผู้อำนวยการ
หัวหน้าคณะวิชา จำนวนตามวิทยาลัย

ที่	วิทยาลัยสารพัดช่าง	จำนวน			รวม
		ผู้อำนวยการ	ผู้ช่วย ผู้อำนวยการ	หัวหน้า คณะวิชา	
1.	พระนครศรีอยุธยา	1	4	5	10
2.	ลพบุรี	1	4	5	10
3.	นนทบุรี	1	4	5	10
4.	นครหลวง	1	4	5	10
5.	ราชบุรี	1	4	5	10
6.	กาญจนบุรี	1	4	5	10
7.	บรรหาร-แจ่มใส จังหวัดสุพรรณบุรี	1	4	5	10
8.	สมุทรปราการ	1	4	5	10
9.	ชลบุรี	1	4	5	10
10.	เพชรบูรณ์	1	4	5	10
11.	พิจิตร	1	4	5	10
12.	ลำปาง	1	4	5	10
13.	เชียงใหม่	1	4	5	10
14.	นครศรีธรรมราช	1	4	5	10
15.	ตรัง	1	4	5	10
16.	พัทลุง	1	4	5	10
17.	สงขลา	1	4	5	10
18.	นราธิวาส	1	4	5	10
19.	นครราชสีมา	1	4	5	10

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่	วิทยาลัยสารพัดช่าง	จำนวน			รวม
		ผู้อำนวยการ	ผู้ช่วยผู้อำนวยการ	หัวหน้าคณะวิชา	
20.	บุรีรัมย์	1	4	5	10
21.	ศรีสะเกษ	1	4	5	10
22.	ชัยภูมิ	1	4	5	10
23.	อุบลราชธานี	1	4	5	10
24.	กาฬสินธุ์	1	4	5	10
25.	นครพนม	1	4	5	10
26.	อุดรธานี	1	4	5	10
		26	104	130	260

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ครั้งนี้ผู้วิจัยสร้างขึ้นเองจากแนวคิดที่ได้จากเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการบริหารวิทยาลัยสารพัดช่าง และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และการสัมภาษณ์ผู้อำนวยการ ผู้ช่วยผู้อำนวยการ โดยมีโครงสร้างของแบบสอบถามครอบคลุมลักษณะงานบริหารวิทยาลัยสารพัดช่างทั้ง 5 ด้าน ได้แก่ การบริหารงานทั่วไป ฝ่ายกิจการนักเรียน นักศึกษา ฝ่ายส่งเสริมการศึกษา ฝ่ายวางแผนและพัฒนา ฝ่ายวิชาการ แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบสำรวจรายการ (Check List) เพื่อถามข้อมูลเกี่ยวกับ เพศ ตำแหน่ง อายุ วุฒิการศึกษา และประสบการณ์การทำงานในหน้าที่ ซึ่งผู้วิจัยใช้เป็นข้อมูลเบื้องต้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาการบริหารงาน วิทยาลัยสารพัดช่าง มีลักษณะเป็นแบบเลือกตอบ (Rating Scale) ครอบคลุมลักษณะงานบริหารวิทยาลัยสารพัดช่างทั้ง 5 ด้าน

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามปลายเปิด (Open-ended) เพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถาม ให้ข้อเสนอแนะในการแก้ปัญหาการบริหารวิทยาลัยสารพัดช่าง ทั้ง 5 ด้าน

การสร้างเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย มีวิธีการสร้างดังนี้

1. ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้ารายละเอียดเกี่ยวกับการบริหาร การบริหารการศึกษา กระบวนการบริหารการศึกษา การบริหารสถานศึกษา หลักการอาชีวศึกษา ทฤษฎีการบริหาร การบริหารงานวิชาการ การบริหารงานส่งเสริมการศึกษา การบริหารงานกิจการนักศึกษา การบริหารงานวางแผนและพัฒนา หน้าที่ของกรมอาชีวศึกษาในการจัดการศึกษา หลักการของวิทยาลัยสารพัดช่าง ระเบียบกรมอาชีวศึกษาว่าด้วยการบริหารสถานศึกษา พ.ศ. 2529 และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2. ผู้วิจัยได้ออกทำการสัมภาษณ์ ผู้อำนวยการ ผู้ช่วยผู้อำนวยการวิทยาลัยสารพัดช่าง จำนวน 5 แห่ง เพื่อหาข้อมูลต่าง ๆ เกี่ยวกับปัญหาการบริหารงานวิทยาลัยสารพัดช่าง

3. ระหว่างการสร้างแบบสอบถามได้ปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ช่วยเสนอแนะ เมื่อสร้างแบบสอบถามเสร็จเรียบร้อยแล้วได้นำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 4 ท่าน ช่วยตรวจสอบความเหมาะสม และนำข้อเสนอแนะนั้นมาแก้ไขแบบสอบถาม ผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 4 ท่านประกอบด้วย

- 3.1 ดร.ศิริพรรณ ชุมภูม ผู้ชำนาญการพิเศษด้านการวางแผน กองแผนงาน กรมอาชีวศึกษา
- 3.2 นางจรรยา ทัพพะกุล ณ.อยุธยา หัวหน้าฝ่ายวิจัยและพัฒนา กองแผนงานกรมอาชีวศึกษา
- 3.3 นายบุญชูชาติ วัชโรทัย หัวหน้าฝ่ายทะเบียนประวัติ กองการเจ้าหน้าที่กรมอาชีวศึกษา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.4 นายถวิล ด้านขุนทด ผู้ช่วยผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคราชบุรี กรมอาชีวศึกษา

4. นำแบบสอบถามที่แก้ไขแล้ว ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้ (Try Out) กับกลุ่มตัวอย่าง จากผู้อำนวยการ ผู้ช่วยผู้อำนวยการ และหัวหน้าคณะวิชา รวมทั้งสิ้น 30 คน จากวิทยาลัยการอาชีพวังไกลกังวล 10 คน วิทยาลัยการอาชีพกาญจนบุรี 10 คน วิทยาลัยการอาชีพนครปฐม 10 คน ซึ่งสถานศึกษาดังกล่าวมีการบริหารงานคล้ายคลึงกับวิทยาลัยสารพัดช่างเป็นอย่างมาก ผลที่ได้มาหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามตอนที่ 2 คือสภาพปัญหาการบริหารงานวิทยาลัยสารพัดช่าง ทั้ง 5 ด้าน โดยใช้สูตร α -Coefficient ของ Cronbach ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.89

5. นำผลจากการทดลองใช้แบบสอบถาม มาปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ เพื่อนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

แบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัยแบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 สอบถามสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบเลือกตอบ (Check List) มี 5 ข้อ โดยถามในเรื่องเหล่านี้ เพศ ตำแหน่ง อายุ วุฒิการศึกษา และประสบการณ์การทำงาน

ตอนที่ 2 สอบถามเกี่ยวกับปัญหาการบริหารงานวิทยาลัยสารพัดช่าง ด้านต่าง ๆ 5 ด้าน คือ การบริหารงานทั่วไป มีจำนวน 12 ข้อ ฝ่ายกิจการนักเรียน นักศึกษา มีจำนวน 7 ข้อ ฝ่ายส่งเสริมการศึกษามีจำนวน 14 ข้อ ฝ่ายวางแผนและพัฒนามีจำนวน 12 ข้อ ฝ่ายวิชาการมีจำนวน 14 ข้อ รวมจำนวนข้อถามทั้งสิ้น 57 ข้อ ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบเลือกตอบ (Rating Scale) โดยกำหนดค่าความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัญหาแต่ละระดับ ดังนี้ คือ

- 5 หมายถึง ระดับสภาพปัญหามากที่สุด
- 4 หมายถึง ระดับสภาพปัญหา
- 3 หมายถึง ระดับสภาพปัญหาปานกลาง
- 2 หมายถึง ระดับสภาพปัญหา
- 1 หมายถึง ระดับสภาพปัญหาน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะในการแก้ไขปัญหา ทั้ง 5 ด้าน เป็นแบบปลายเปิด (Open-ended) ให้ผู้ตอบเขียนตามความคิดเห็นของตนเอง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยวิธีการต่อไปนี้

1. ผู้วิจัยได้ขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง เพื่อขออนุญาตกรณาร่วมอาชีพศึกษา เก็บข้อมูลในวิทยาลัยสารพัดช่างทั้ง 26 แห่ง ตามที่สัมพันธ์ตัวอย่างไว้
2. เมื่อได้รับหนังสืออนุญาตให้เก็บข้อมูลจากกรณาร่วมอาชีพศึกษาแล้ว ผู้วิจัยได้ส่งหนังสืออนุญาตให้เก็บข้อมูลจากกรณาร่วมอาชีพศึกษาพร้อมแบบสอบถามไปยังวิทยาลัยสารพัดช่างทั้ง 26 แห่ง จำนวนแห่งละ 10 ชุด รวมทั้งสิ้น 260 ชุดและให้ส่งกลับคืนมาให้ผู้วิจัยโดยได้รับแบบสอบถามคืนมา 240 ชุด คิดเป็นร้อยละ 92.3 โดยมีกลุ่มตัวอย่าง ผู้อำนวยการ 26 คน ได้รับคืน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 88.5 ผู้ช่วยผู้อำนวยการ 104 คน ได้รับคืน 98 คน คิดเป็นร้อยละ 94.2 หัวหน้าคณะวิชา 130 คน ได้รับคืน 119 คน คิดเป็นร้อยละ 91.5 ดังรายละเอียดในตารางที่ 3

ตารางที่ 3
จำนวนแบบสอบถามที่แจกและได้รับคืนจำแนกตามวิทยาลัย

ที่	วิทยาลัยสารพัดช่าง	จำนวน		ร้อยละ
		แจก	ได้รับคืน	
1	พระนคร	10	10	100.00
2	สีพระยา	10	10	100.00
3	ธนบุรี	10	8	80.00
4	นครหลวง	10	10	100.00
5	ราชบุรี	10	10	100.00
6	กาญจนบุรี	10	10	100.00
7	บรรหาร-แจ่มใส จังหวัดสุพรรณบุรี	10	10	100.00
8	สมุทรปราการ	10	9	90.00
9	ชลบุรี	10	9	90.00
10	เพชรบูรณ์	10	7	70.00
11	พิจิตร	10	10	100.00
12	ลำปาง	10	9	90.00
13	เชียงใหม่	10	10	100.00
14	นครศรีธรรมราช	10	9	90.00
15	ตรัง	10	8	80.00
16	พัทลุง	10	10	100.00
17	สงขลา	10	8	80.00
18	นราธิวาส	10	10	100.00
19	นครราชสีมา	10	10	100.00
20	บุรีรัมย์	10	9	90.00
21	ศรีสะเกษ	10	7	70.00

ที่	วิทยาลัยสารพัดช่าง	จำนวน		ร้อยละ
		แจก	ได้รับคืน	
22	ชัยภูมิ	10	10	100.00
23	อุบลราชธานี	10	10	100.00
24	กาฬสินธุ์	10	9	90.00
25	นครพนม	10	9	90.00
26	อุดรธานี	10	9	90.00
	รวม	260	240	92.30

การวิเคราะห์ข้อมูลและการนำเสนอผลการวิจัย

ข้อมูลจากแบบสอบถาม ผู้วิจัยได้ใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS/PCT⁺ (Statistical Package IBM PC.) ในการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้วิธีการทางสถิติ ดังต่อไปนี้

1. ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นแบบเลือกตอบ (Check List) ใช้วิธีแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละของแต่ละรายการ แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบคำบรรยาย
2. ข้อมูลที่เป็นความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาการบริหาร วิทยาลัยสารพัดช่าง ที่เป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ใช้วิธีหาค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) รายข้อในแต่ละด้าน ซึ่งจากการคำนวณค่าเฉลี่ยดังกล่าว ผู้วิจัยตั้งเกณฑ์ในการคิต้นำหนักค่าเฉลี่ยของแต่ละช่วงความคิดเห็นตามแบบของ John W. Best ดังนี้

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.50 - 5.00 แสดงว่า มีปัญหามากที่สุด

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.50 - 4.49 แสดงว่า มีปัญหามาก

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.50 - 3.49 แสดงว่า มีปัญหามาก

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.50 - 2.49 แสดงว่า มีปัญหาน้อย

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00 - 1.49 แสดงว่า มีปัญหาน้อยที่สุด

แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบคำบรรยาย

3. การเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการบริหารงานวิทยาลัยสารพัดช่างเป็นรายข้อและรายด้าน ใช้วิธีหาค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และการทดสอบค่าที (t-test) และการทดสอบค่าเอฟ (F-test) แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบคำบรรยาย

4. ข้อเสนอแนะในการแก้ปัญหาทั้ง 5 ด้าน ใช้วิธีแจกแจงความถี่ในแต่ละด้าน แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบคำบรรยาย

บทที่ 4

การวิเคราะห์ข้อมูลและผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพปัญหาที่เกิดขึ้น จากการบริหารงาน วิทยาลัยสารพัดช่าง ตามทัศนะของฝ่ายบริหารสถานศึกษา ศึกษาเปรียบเทียบสภาพปัญหาการบริหารงานวิทยาลัยสารพัดช่างตามทัศนะของผู้บริหารสถานศึกษา จำแนกตามเพศ ตำแหน่ง หน้าที่ อายุ วุฒิการศึกษาและประสบการณ์การทำงานในตำแหน่ง เพื่อทราบข้อเสนอแนะ เกี่ยวกับการบริหารวิทยาลัยสารพัดช่างตามทัศนะของฝ่ายบริหาร

สถานศึกษาซึ่งผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์และข้อมูลในรูปของตารางตาม ลำดับทั้งสิ้น 4 ตอนคือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผู้วิจัยนำเสนอการวิเคราะห์ข้อมูลและผลการวิจัยเป็นรายละเอียดส่วนตัวของผู้ตอบ แบบสอบถามเกี่ยวกับ เพศ ตำแหน่ง อายุ วุฒิการศึกษา และประสบการณ์ทำงานในตำแหน่ง ผลการวิเคราะห์ข้อมูลและผลการวิจัยเสนอในรูปตารางดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4

จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามแยกตามเพศ

ที่	เพศของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน	ร้อยละ
1	ชาย	147	61.0
2	หญิง	93	39.0
	รวม	240	100.0

ตารางที่ 4 ผู้ตอบแบบสอบถามมีจำนวนผู้ตอบเป็นเพศชายจำนวน 147 คน คิด เป็นร้อยละ 61.0 และผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นเพศหญิง จำนวน 93 คน คิดเป็นร้อยละ 39.0

ตารางที่ 5

จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามแยกตามกลุ่มตัวอย่าง

ที่	กลุ่มตัวอย่าง	จำนวน	ร้อยละ
1	ผู้อำนวยกา	23	10.0
2	ผู้ช่วยผู้อำนวยกา	98	40.0
3	หัวหน้าคณะวิชา	119	50.0
	รวม	240	100.0

ตารางที่ 5 ผู้ตอบแบบสอบถามกลุ่มผู้อำนวยกา มีจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งสิ้น 23 คน คิดเป็นร้อยละ 10.0 กลุ่มผู้ช่วยผู้อำนวยกา มีจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งสิ้น 98 คน คิดเป็นร้อยละ 40.0 และกลุ่มหัวหน้าคณะวิชา มีจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งสิ้น 119 คน คิดเป็นร้อยละ 50.0

ตารางที่ 6

จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามแยกตามอายุ

ที่	อายุผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน	ร้อยละ
1	ต่ำกว่า 30 ปี	7	3.0
2	ระหว่าง 30-45 ปี	159	66.0
3	สูงกว่า 45 ปี	74	31.0
	รวม	240	100.0

ตารางที่ 6 ผู้ตอบแบบสอบถามอายุต่ำกว่า 30 ปี มีจำนวนทั้งสิ้น 7 คน คิดเป็นร้อยละ 3.0 อายุระหว่าง 30-45 ปี มีจำนวนทั้งสิ้น 159 คน คิดเป็นร้อยละ 66.0 และอายุมากกว่า 45 ปี มีจำนวนทั้งสิ้น 74 คน คิดเป็นร้อยละ 31.0

ตารางที่ 7

จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามแจกแจงตามคุณวุฒิ

ที่	คุณวุฒิผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน	ร้อยละ
1	ต่ำกว่าปริญญาตรี	17	7.0
2	ปริญญาตรี	183	76.0
3	สูงกว่าปริญญาตรี	40	17.0
	รวม	240	100.0

ตารางที่ 7 ผู้ตอบแบบสอบถามคุณวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรี มีจำนวนทั้งสิ้น 17 คน คิดเป็นร้อยละ 7.0 คุณวุฒิปริญญาตรี มีจำนวนทั้งสิ้น 183 คน คิดเป็นร้อยละ 76.0 และสูงกว่าปริญญาตรี มีจำนวนทั้งสิ้น 40 คน คิดเป็นร้อยละ 17.0

ตารางที่ 8

จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามแจกแจงตามอายุราชการ ในตำแหน่งหน้าที่ราชการปัจจุบัน

ที่	อายุราชการในตำแหน่งปัจจุบัน	จำนวน	ร้อยละ
1	น้อยกว่า 5 ปี	36	15.0
2	ระหว่าง 5-10 ปี	85	35.0
3	มากกว่า 10 ปี	119	50.0
	รวม	240	100.0

ตารางที่ 8 ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุราชการในตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบันน้อยกว่า 5 ปี มีจำนวนทั้งสิ้น 36 คน คิดเป็นร้อยละ 15.0 กลุ่มที่มีอายุราชการในตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบันระหว่าง 5-10 ปี มีจำนวนทั้งสิ้น 85 คน คิดเป็นร้อยละ 35.0 และกลุ่มที่มีอายุราชการในตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบัน 10 ปีขึ้นไป มีจำนวนทั้งสิ้น 119 คน คิดเป็นร้อยละ 50.0

ตอนที่ 2 สรุปสภาพปัญหาการบริหารวิทยาลัยสารพัดช่าง

ผู้วิจัยขอนำเสนอการวิเคราะห์ข้อมูลและผลการวิจัยเกี่ยวกับสภาพปัญหาการบริหารวิทยาลัยสารพัดช่าง ในรูปแบบตารางตามลำดับดังนี้

- ก. ปัญหาที่เกิดขึ้นด้านต่าง ๆ ตามทัศนะของฝ่ายบริหารสถานศึกษาดังนี้
 1. การบริหารงานทั่วไป
 2. ฝ่ายกิจการนักเรียน นักศึกษา
 3. ฝ่ายส่งเสริมการศึกษา
 4. ฝ่ายวางแผนและพัฒนา
 5. ฝ่ายวิชาการ
- ข. ปัญหาที่เกิดขึ้นด้านต่าง ๆ ตามทัศนะของผู้อำนวยการดังนี้
 1. การบริหารงานทั่วไป
 2. ฝ่ายกิจการนักเรียน นักศึกษา
 3. ฝ่ายส่งเสริมการศึกษา
 4. ฝ่ายวางแผนและพัฒนา
 5. ฝ่ายวิชาการ
- ค. ปัญหาที่เกิดขึ้นด้านต่าง ๆ ตามทัศนะของผู้ช่วยผู้อำนวยการดังนี้
 1. การบริหารงานทั่วไป
 2. ฝ่ายกิจการนักเรียน นักศึกษา
 3. ฝ่ายส่งเสริมการศึกษา
 4. ฝ่ายวางแผนและพัฒนา
 5. ฝ่ายวิชาการ
- ง. ปัญหาที่เกิดขึ้นด้านต่าง ๆ ตามทัศนะของหัวหน้าคณะวิชาดังนี้
 1. การบริหารงานทั่วไป
 2. ฝ่ายกิจการนักเรียน นักศึกษา
 3. ฝ่ายส่งเสริมการศึกษา
 4. ฝ่ายวางแผนและพัฒนา
 5. ฝ่ายวิชาการ

2.1 สภาพปัญหาการบริหารวิทยาลัยสารพัดช่างตามทัศนะของฝ่ายบริหาร
สถานศึกษา

ตารางที่ 9

สรุปผลค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของปัญหาการบริหารงานวิทยาลัยสารพัดช่าง
ทั้ง 5 ด้าน ตามทัศนะของฝ่ายบริหารสถานศึกษา

ที่	ด้านปัญหา	ฝ่ายบริหาร N = 240		ระดับ ปัญหา	ลำดับที่
		\bar{X}	S.D.		
1	การบริหารงานทั่วไป	3.00	0.73	ปานกลาง	2
2	ฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา	3.00	0.70	ปานกลาง	2
3	ฝ่ายส่งเสริมการศึกษา	2.95	0.71	ปานกลาง	5
4	ฝ่ายวางแผนและพัฒนา	3.00	0.70	ปานกลาง	2
5	ฝ่ายวิชาการ	3.02	0.72	ปานกลาง	1
	รวม	3.00	0.61	ปานกลาง	

ตารางที่ 9 ปัญหาที่ค้นพบของการบริหารงานด้านต่าง ๆ ทั้ง 5 ด้าน ของฝ่ายบริหารสถานศึกษาดังนี้คือ ปัญหาลำดับที่ 1 ปัญหาด้านวิชาการ ปัญหาอยู่ที่ระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.02 และค่า S.D. 0.72 ลำดับที่ 2 ปัญหาการบริหารงานบริหารทั่วไป ปัญหาด้านฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา และปัญหาฝ่ายวางแผนและพัฒนา ทั้งสามปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.00 และค่า S.D. 0.73, 0.70 และ 0.70 ตามลำดับ

สรุปการค้นพบสภาพปัญหาการบริหารงานวิทยาลัยสารพัดช่าง ตามทัศนะของฝ่ายบริหารสถานศึกษา ปัญหาอยู่ระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.00 และค่า S.D. 0.61

ตารางที่ 9.1

แสดงค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของปัญหาการบริหารงานวิทยาลัยสารพัดช่าง
ด้านการบริหารงานทั่วไป ตามทัศนะของฝ่ายบริหารสถานศึกษา

ที่	การบริหารงานทั่วไป	ฝ่ายบริหาร N = 240		ระดับ ปัญหา	ลำดับที่
		\bar{X}	S.D.		
1	การจัดให้มีแผนภูมิการบริหารงานของสถานศึกษาตาม ระเบียบกรมอาชีวศึกษา ว่าด้วยการบริหารสถานศึกษา พ.ศ. 2529 เพื่อทุกคนได้ทราบและเข้าใจหน้าที่	2.74	1.23	ปานกลาง	12
2	การจัดสายบังคับบัญชาให้มีเอกภาพในการบังคับบัญชา	2.86	1.08	ปานกลาง	9
3	การกำหนดโครงสร้างของหน่วยงานของแต่ละฝ่ายตาม แผนภูมิการบริหารฯ	2.81	1.11	ปานกลาง	11
4	การกำหนดตำแหน่งและหน้าที่ความรับผิดชอบให้กับบุคลากร แต่ละคน แต่ละสายงานมีความเหมาะสมในแต่ละฝ่าย	3.04	1.01	ปานกลาง	5
5	การจัดวางตัวบุคคลมีประสบการณ์เหมาะสม เพื่อทำ หน้าที่ตามแผนภูมิการบริหาร	3.13	1.04	ปานกลาง	2
6	ความเพียงพอของบุคลากรเพื่อทำหน้าที่ในฝ่ายต่าง ๆ	3.31	1.20	ปานกลาง	1
7	ความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบของบุคลากร	3.12	0.95	ปานกลาง	3
8	ความรับผิดชอบต่อหน้าที่ของบุคลากรที่ได้รับมอบหมาย	3.11	0.97	ปานกลาง	4
9	การมอบหมายงานเป็นไปตามสายการบังคับบัญชา ตามลำดับ	2.97	1.03	ปานกลาง	7
10	การสั่งการตามสายงานการบังคับบัญชา	2.91	1.06	ปานกลาง	8
11	การประสานงานในการดำเนินงานของแต่ละฝ่าย	3.04	0.97	ปานกลาง	5
12	การปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการบริหารสถานศึกษา	2.83	1.03	ปานกลาง	10
	รวม	3.00	0.73	ปานกลาง	

ตารางที่ 9.1 กลุ่มฝ่ายบริหารสถานศึกษา มีความคิดเห็นต่อปัญหาการบริหาร วิทยาลัยสารพัดช่าง ด้านการบริหารงานทั่วไป ปัญหาลำดับที่ 1 ปัญหาความเพียงพอของ บุคลากรเพื่อทำหน้าที่ในฝ่ายต่าง ๆ ปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.31 และค่า S.D. 1.20 ลำดับที่ 2 ปัญหาการจัดวางตัวบุคคลมีประสบการณ์เหมาะสมเพื่อทำ หน้าที่ตามแผนภูมิการบริหาร ปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.13 และค่า S.D. 1.04 ลำดับที่ 3 ปัญหาความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบของบุคลากร ปัญหา อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.12 และค่า S.D. 0.95 ลำดับที่ 4 ปัญหา ความรับผิดชอบต่อหน้าที่ของบุคลากรที่ได้รับมอบหมาย ปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่า เฉลี่ยเท่ากับ 3.11 และค่า S.D. 0.97 ลำดับที่ 5 มีลำดับเท่ากับ 2 ปัญหา คือปัญหาการ กำหนดตำแหน่งหน้าที่และความรับผิดชอบให้บุคลากรแต่ละคนแต่ละสายงานมีความเหมาะสม ในแต่ละฝ่าย และปัญหาการประสานงานในการดำเนินงานของแต่ละฝ่าย ปัญหาอยู่ในระดับ ปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.04 และค่า S.D. 1.01 และ 0.97 ตามลำดับ ลำดับที่ 7 ปัญหาการมอบหมายงานเป็นไปตามสายการบังคับบัญชาตามลำดับ ปัญหาอยู่ในระดับ ปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.97 และค่า S.D. 1.03 ลำดับที่ 8 ปัญหาการสั่งการ ตามสายงานการบังคับบัญชา ปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.91 และ ค่า S.D. 1.06 ลำดับที่ 9 ปัญหาการจัดสายบังคับบัญชามีเอกภาพในการบังคับบัญชา ปัญหา อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.86 และค่า S.D. 1.08 ลำดับที่ 10 ปัญหา การปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการบริหารสถานศึกษา ปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.83 และค่า S.D. 1.03 ลำดับที่ 11 ปัญหาการกำหนดโครงสร้างขอบข่ายงาน ของแต่ละฝ่ายตามแผนภูมิการบริหารฯ ปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.81 และค่า S.D. 1.11 ลำดับที่ 12 ปัญหาการจัดให้มีแผนภูมิการบริหารงานของสถาน ศึกษาตามระเบียบกรมอาชีวศึกษาว่าด้วยการบริหารสถานศึกษา พ.ศ. 2529 เพื่อทุกคนได้ ทราบและเข้าใจหน้าที่ ปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.74 และค่า S.D. 1.23

ปัญหาด้านการบริหารงานทั่วไปของฝ่ายบริหารสถานศึกษา มีความคิดเห็นต่อปัญหา อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.00 และค่า S.D. 0.73

ตารางที่ 9.2

แสดงค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของปัญหาการบริหารงานวิทยาลัยสารพัดช่าง
ด้านฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา ตามทัศนะของฝ่ายบริหารสถานศึกษา

ที่	ด้านฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา	ฝ่ายบริหาร N = 240		ระดับ ปัญหา	ลำดับที่
		\bar{X}	S.D.		
1	การให้บริการแนะแนวอาชีพและการจัดหางาน เพียงพอต่อความต้องการของนักศึกษา	2.96	0.87	ปานกลาง	6
2	การให้ความร่วมมือซึ่งกันและกันระหว่างสถานศึกษา กับชุมชนและสถานประกอบการ	2.98	1.00	ปานกลาง	5
3	การใช้ทรัพยากรในชุมชน ให้เป็นประโยชน์ต่อการ จัดการอาชีวศึกษา	3.05	1.01	ปานกลาง	2
4	การจัดกิจกรรมนักเรียน นักศึกษา เพื่อเสริมสร้าง ประสบการณ์ตามหลักสูตร	2.99	0.91	ปานกลาง	4
5	การจัดกิจกรรม โครงการพิเศษ	3.02	0.98	ปานกลาง	3
6	การปกครองนักเรียน นักศึกษาและการรักษาระเบียบ วินัยในสถานศึกษา	3.08	0.95	ปานกลาง	1
7	การจัดสวัสดิการและความปลอดภัยแก่นักเรียน นักศึกษา	2.89	0.86	ปานกลาง	7
	รวม	3.00	0.70	ปานกลาง	

ตารางที่ 9.2 กลุ่มฝ่ายบริหารสถานศึกษา มีความคิดเห็นต่อปัญหาการบริหาร วิทยาลัยสารพัดช่าง ด้านฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา ปัญหาลำดับที่ 1 ปัญหาการปกครอง นักเรียนนักศึกษาและการรักษาระเบียบวินัยในสถานศึกษา ปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.08 และค่า S.D. 0.95 ลำดับที่ 2 ปัญหาการใช้ทรัพยากรในชุมชนให้เป็นประโยชน์ต่อการจัดอาชีวศึกษา ปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.05 และค่า S.D. 1.01 ลำดับที่ 3 ปัญหาการจัดกิจกรรมโครงการพิเศษ ระดับปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.02 และค่า S.D. 0.98 ลำดับที่ 4 ปัญหาการจัดกิจกรรมนักเรียนนักศึกษา เพื่อเสริมสร้างประสบการณ์ตามหลักสูตร ปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.99 และค่า S.D. 0.91 ลำดับที่ 5 ปัญหาการให้ความร่วมมือซึ่งกันและกันระหว่างสถานศึกษากับชุมชนและสถานประกอบการ ระดับปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.98 และค่า S.D. 1.00 ลำดับที่ 6 ปัญหาการให้บริการแนะแนวอาชีพ และจัดหางานเพียงพอต่อความต้องการของนักศึกษา ปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.96 และค่า S.D. 0.87 ลำดับที่ 7 ปัญหาการจัดสวัสดิการและความปลอดภัยแก่นักเรียนนักศึกษา ปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.89 และค่า S.D. 0.86

ปัญหาด้านฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษาของฝ่ายบริหารสถานศึกษา มีความคิดเห็นต่อปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.00 และค่า S.D. 0.70

ตารางที่ 9.3

แสดงค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของปัญหาการบริหารงานวิทยาลัยสวทช. ต่าง
ด้านฝ่ายส่งเสริมการศึกษา ตามทัศนะของฝ่ายบริหารสถานศึกษา

ที่	ด้านฝ่ายส่งเสริมการศึกษา	ฝ่ายบริหาร N = 240		ระดับ ปัญหา	ลำดับที่
		\bar{X}	S.D.		
1	การปฏิบัติงานด้านการเงินสถานศึกษามีประสิทธิภาพ เอื้อต่อการบริหาร	2.84	0.98	ปานกลาง	10
2	การปฏิบัติงานด้านการบัญชีมีประสิทธิภาพเอื้อต่อการ ตรวจสอบและการบริหารงบประมาณของสถานศึกษา	2.73	1.04	ปานกลาง	12
3	งานสารบรรณของสถานศึกษาเป็นไปตามระบบและ ระเบียบงานสารบรรณ	2.80	1.06	ปานกลาง	11
4	การประชาสัมพันธ์กิจการของสถานศึกษาให้ประชาชน ได้ทราบอย่างแพร่หลาย	2.93	0.96	ปานกลาง	7
5	การแจ้งข่าวสารและความเคลื่อนไหวในวงการศึกษา ให้ครู-อาจารย์ในสถานศึกษาทราบโดยทั่วถึง	2.86	1.00	ปานกลาง	8
6	การสนับสนุนให้ครู-อาจารย์ได้มีโอกาสแสวงหาความ รู้ใหม่ ๆ โดยจัดให้มีการศึกษาต่อ ฝึกอบรม ดูงาน	2.85	1.05	ปานกลาง	9
7	การให้บริการและจัดสวัสดิการให้กับบุคลากรทุกฝ่าย	2.96	1.00	ปานกลาง	6
8	การสร้างขวัญและกำลังใจให้กับครู-อาจารย์	3.00	1.07	ปานกลาง	5
9	งานเอกสารการพิมพ์มีประสิทธิภาพเพียงพอต่อการ สนับสนุนการเรียนการสอน	3.19	1.07	ปานกลาง	1
10	งานทะเบียนเป็นปัจจุบันและสะดวกต่อการให้บริการ	3.07	1.07	ปานกลาง	4
11	การเตรียมงานจัดวัสดุครุภัณฑ์ที่เกี่ยวข้องเพื่อการ พัฒนาคุณภาพการเรียนการสอน	3.09	1.01	ปานกลาง	3
12	การบริหารอาคารสถานที่ของสถานศึกษาให้มี ประสิทธิภาพ	3.13	0.94	ปานกลาง	2
	รวม	3.95	0.71	ปานกลาง	

ตารางที่ 9.3 กลุ่มฝ่ายบริหารสถานศึกษา มีความคิดเห็นต่อปัญหาการบริหาร วิทยาลัยสารพัดช่าง ด้านฝ่ายส่งเสริมการศึกษา ปัญหาลำดับที่ 1 ปัญหางานเอกสารการพิมพ์ มีประสิทธิภาพเพียงพอต่อการสนับสนุนการเรียนการสอน ปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.19 และค่า S.D. 1.07 ลำดับที่ 2 ปัญหาการบริหารอาคารสถานที่ของสถานศึกษาให้มีประสิทธิภาพระดับปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.13 และค่า S.D. 0.94 ลำดับที่ 3 ปัญหาการเตรียมงานจัดวัสดุครุภัณฑ์ที่เกี่ยวข้องเพื่อการพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอน ปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.09 และค่า S.D. 1.01 ลำดับที่ 4 ปัญหางานทะเบียนเป็นปัจจุบันและสะดวกต่อการให้บริการระดับปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.07 และค่า S.D. 1.07 ลำดับที่ 5 ปัญหาการสร้างขวัญและกำลังใจกับครู-อาจารย์ ปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.00 และค่า S.D. 1.07 ลำดับที่ 6 ปัญหาการให้บริการและจัดสวัสดิการให้กับบุคลากรทุกฝ่าย ปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.96 และค่า S.D. 1.00 ลำดับที่ 7 ปัญหาการประชาสัมพันธ์กิจการของสถานศึกษาให้ประชาชนได้ทราบอย่างแพร่หลาย ปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.93 และค่า S.D. 0.96 ลำดับที่ 8 ปัญหาการแจ้งข่าวสารและการเคลื่อนไหวในวงการศึกษาคือครู-อาจารย์ในสถานศึกษาทราบโดยทั่วถึง ปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.86 และค่า S.D. 1.00 ลำดับที่ 9 ปัญหาการสนับสนุนให้ครู-อาจารย์ได้มีโอกาสแสวงหาความรู้ใหม่ ๆ โดยจัดให้มีการศึกษาต่อ ฝึกอบรม ศึกษานานาชาติ ปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.85 และค่า S.D. 1.05 ลำดับที่ 10 ปัญหาการปฏิบัติงานด้านการเงินสถานศึกษามีประสิทธิภาพเอื้อต่อการบริการ ปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.84 และค่า S.D. 0.98 ลำดับที่ 11 ปัญหางานสารบรรณของสถานศึกษาเป็นไปตามระบบและระเบียบงานสารบรรณ ปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.80 และค่า S.D. 1.06 ลำดับที่ 12 ลำดับสุดท้าย ปัญหาการปฏิบัติงานด้านบัญชีมีประสิทธิภาพเอื้อต่อการตรวจสอบและการบริหารงบประมาณของสถานศึกษา ปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.73 และค่า S.D. 1.04

ปัญหาด้านฝ่ายส่งเสริมการศึกษาของฝ่ายบริหารสถานศึกษา มีความคิดเห็นต่อปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.95 และค่า S.D. 0.71

ตารางที่ 9.4

แสดงค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของปัญหาการบริหารงานวิทยาลัยสารพัดช่าง
ด้านฝ่ายวางแผนและพัฒนา ตามทัศนะของฝ่ายบริหารสถานศึกษา

ที่	ด้านฝ่ายวางแผนและพัฒนา	ฝ่ายบริหาร N = 240		ระดับ ปัญหา	ลำดับที่
		\bar{X}	S.D.		
1	การจัดตั้งศูนย์ข้อมูลเพื่อการบริหารข้อมูลการศึกษา เพื่ออาชีพและตลาดแรงงาน มีประสิทธิภาพ	3.13	0.93	ปานกลาง	1
2	การจัดระบบสารสนเทศเพื่ออาชีพและตลาดแรงงาน	3.12	0.95	ปานกลาง	2
3	การจัดระบบการรายงานอย่างเหมาะสมสะดวกต่อ การปฏิบัติ	3.04	0.91	ปานกลาง	4
4	การติดตามรายงานและประเมินผลการบริหาร งบประมาณ	2.95	0.89	ปานกลาง	8
5	การจัดทำแผนปฏิบัติการประจำปี	2.93	1.09	ปานกลาง	9
6	การสนับสนุนงานวิจัยและพัฒนาเพื่อเพิ่มประสิทธิผล	3.03	1.05	ปานกลาง	6
7	การปรับแผนปฏิบัติการเป็นไปตามความจำเป็นและ เหตุการณ์	2.89	0.95	ปานกลาง	10
8	การจัดทำแผนพัฒนาสถานศึกษาสอดคล้องตามนโยบาย กรมอาชีวศึกษา	2.86	1.03	ปานกลาง	11
9	การให้ครูมีส่วนร่วมในการวางแผนปฏิบัติการประจำปี ของสถานศึกษา	2.85	1.03	ปานกลาง	12
10	การนำผลงานวิจัยไปใช้ในการวางแผน	3.04	1.08	ปานกลาง	4
11	การดำเนินงานผลิตและการค้าเป็นไปตามเป้าหมาย	3.08	1.00	ปานกลาง	3
12	การจัดบริการร้านค้าหรือสหกรณ์สนองความต้องการ ของนักศึกษาและบุคลากรอย่างเพียงพอ	3.01	1.01	ปานกลาง	7
	รวม	3.00	0.70	ปานกลาง	

ตารางที่ 9.4 กลุ่มฝ่ายบริหารสถานศึกษา มีความคิดเห็นต่อปัญหาการบริหาร วิทยาลัยสารพัดช่าง ด้านฝ่ายวางแผนและพัฒนา ปัญหาลำดับที่ 1 ปัญหาการจัดตั้งศูนย์ข้อมูล เพื่อการบริหารข้อมูลการศึกษาเพื่ออาชีพและตลาดแรงงานมีประสิทธิภาพ ปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.13 และค่า S.D. 0.93 ลำดับที่ 2 ปัญหาการจัดระบบสารสนเทศเพื่ออาชีพและตลาดแรงงาน ปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.12 และค่า S.D. 0.95 ลำดับที่ 3 ปัญหาการดำเนินงานผลิตและการค้าเป็นไปตามเป้าหมาย ปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.08 และค่า S.D. 1.00 ลำดับที่ 4 ปัญหาการนำผลงานวิจัยไปใช้ในการวางแผนและการจัดระบบรายงานอย่างเหมาะสมและสะดวกต่อการปฏิบัติ ทั้ง 2 ปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.04 และค่า S.D. 1.08 และ 0.91 ตามลำดับ ลำดับที่ 6 ปัญหาการสนับสนุนงานวิจัยและพัฒนาเพื่อเพิ่มประสิทธิผล ปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.03 และค่า S.D. 1.05 ลำดับที่ 7 ปัญหาการจัดบริการร้านค้าหรือสหกรณ์สนองความต้องการของนักศึกษาและบุคลากรอย่างเพียงพอ ปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.01 และค่า S.D. 1.01 ลำดับที่ 8 ปัญหาการติดตามรายงานและประเมินผลการบริหารงบประมาณ ปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.95 และค่า S.D. 0.89 ลำดับที่ 9 ปัญหาการจัดทำแผนปฏิบัติงานประจำปี ปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.93 และค่า S.D. 1.09 ลำดับที่ 10 ปัญหาการปรับแผนปฏิบัติการเป็นไปตามความจำเป็นและเหตุการณ์ ระดับปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.89 และค่า S.D. 0.95 ลำดับที่ 11 ปัญหาการจัดทำแผนพัฒนาสถานศึกษาสอดคล้องตามนโยบายกรมอาชีวศึกษา ปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ย 2.86 และค่า S.D. 1.03 ลำดับที่ 12 ปัญหาการให้ครูมีส่วนร่วมในการวางแผนปฏิบัติการประจำปีของสถานศึกษา ปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ย 2.85 และค่า S.D. 1.03

ปัญหาด้านฝ่ายวางแผนและพัฒนาของฝ่ายบริหารสถานศึกษา มีความคิดเห็นต่อ ปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.00 และค่า S.D. 0.70

ตารางที่ 9.5

แสดงค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของปัญหาการบริหารงานวิทยาลัยสารพัดช่าง
ดำเนินงานฝ่ายวิชาการ ตามทัศนะของฝ่ายบริหารสถานศึกษา

ที่	ข้อปัญหา	ฝ่ายบริหาร N = 240		ระดับ ปัญหา	ลำดับที่
		\bar{X}	S.D.		
1	การวางแผนการเรียนการสอนร่วมกับคณะครู-อาจารย์ที่เกี่ยวข้อง	2.89	1.00	ปานกลาง	14
2	การวิเคราะห์การใช้อาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก	3.06	1.01	ปานกลาง	5
3	การจัดวางผังเหมาะสมกับสภาพพื้นที่สอดคล้องกับหลักสูตร	3.12	1.02	ปานกลาง	1
4	ความรับผิดชอบของครูต่อหน้าที่ปฏิบัติการสอน	2.94	1.00	ปานกลาง	12
5	การปรับปรุงหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน	3.08	0.97	ปานกลาง	4
6	การนำสื่อการเรียนการสอนมาใช้ประกอบการสอน	3.00	0.98	ปานกลาง	9
7	การสร้างสรรคเพื่อพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน	3.01	0.89	ปานกลาง	8
8	การจัดสิ่งแวดล้อมและบรรยากาศภายในสถานศึกษาเพื่อช่วยกระตุ้นและเร้าความสนใจของผู้เรียน	2.99	0.97	ปานกลาง	10
9	การจัดกิจกรรมการนิเทศภายในสถานศึกษา	3.05	1.05	ปานกลาง	6
10	การประเมินผลการสอนของครู-อาจารย์ ผู้ปฏิบัติการสอนด้วยตนเอง	2.96	0.99	ปานกลาง	11
11	การประเมินผลการเรียนของนักเรียน นักศึกษาเป็นตามระเบียบว่าด้วยการประเมินผลฯ	2.90	1.04	ปานกลาง	13
12	การจัดให้มีศูนย์บริการทางวิชาการแก่ครู-อาจารย์เพื่อพัฒนาคุณภาพการสอน	3.11	1.07	ปานกลาง	2
13	การบริการโสตทัศนศึกษาแก่ครู-อาจารย์ เพื่อพัฒนาคุณภาพการสอน	3.11	1.05	ปานกลาง	2
14	การบริการห้องสมุดและเอกสารทางวิชาการ	3.03	1.03	ปานกลาง	7
	รวม	3.02	0.72	ปานกลาง	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 9.5 กลุ่มฝ่ายบริหารสถานศึกษา มีความคิดเห็นต่อปัญหาการบริหาร วิทยาลัยสารพัดช่าง ด้านฝ่ายวิชาการ ปัญหาลำดับที่ 1 ปัญหาการจัดวางผังเหมาะสมกับสภาพพื้นที่สอดคล้องกับหลักสูตร ปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.12 และค่า S.D. 1.02 ลำดับที่ 2 ปัญหาการจัดให้มีศูนย์บริการทางวิชาการแก่ครู-อาจารย์ เพื่อพัฒนาคุณภาพการสอน และปัญหาการบริหารโสตทัศนศึกษาแก่ครู-อาจารย์เพื่อพัฒนาคุณภาพการสอน ปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.11 และค่า S.D. 1.07 และ 1.05 ตามลำดับ ลำดับที่ 4 ปัญหาการปรับปรุงหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน ปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.08 และค่า S.D. 0.97 ลำดับที่ 5 ปัญหาการวิเคราะห์การใช้อาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก ปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.06 และค่า S.D. 1.01 ลำดับที่ 6 ปัญหาการจัดกิจกรรมการนิเทศภายในสถานศึกษา ปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ย 3.05 และค่า S.D. 1.05 ลำดับที่ 7 ปัญหาการบริการห้องสมุดและเอกสารทางวิชาการ ปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.03 และค่า S.D. 1.03 ลำดับที่ 8 ปัญหาการสร้างสรรคเพื่อพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน ปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.01 และค่า S.D. 0.89 ลำดับที่ 9 ปัญหาการนำสื่อการเรียนการสอน มาใช้ประกอบการสอน ปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.00 และค่า S.D. 0.98 ลำดับที่ 10 ปัญหาการจัดสิ่งแวดล้อมและบรรยากาศภายในสถานศึกษา เพื่อช่วยกระตุ้นและเร้าความสนใจของผู้เรียน ปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.99 และค่า S.D. 0.97 ลำดับที่ 11 ปัญหาการประเมินผลการสอนของครู-อาจารย์ผู้ปฏิบัติการสอนด้วยตนเอง ปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.96 และค่า S.D. 0.99 ลำดับที่ 12 ปัญหาความรับผิดชอบของครูต่อหน้าที่ปฏิบัติการสอน ปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.94 และค่า S.D. 1.00 ลำดับที่ 13 ปัญหาการประเมินผลการเรียนของนักเรียน นักศึกษา เป็นตามระเบียบว่าด้วยการประเมินผล ปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.90 และค่า S.D. 1.04 ลำดับที่ 14 ปัญหาการวางแผนการเรียนการสอนร่วมกับคณะครู-อาจารย์ที่เกี่ยวข้อง ปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.89 และค่า S.D. 1.00

ปัญหาด้านฝ่ายวิชาการ ฝ่ายบริหารสถานศึกษา มีความคิดเห็นต่อปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.02 และค่า S.D. 0.72

2.2 ระดับปัญหาการบริหารวิทยาลัยสารพัดช่างตามทัศนะของผู้อำนวยการ

ตารางที่ 10

สรุปผลค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของปัญหาการบริหารงานวิทยาลัยสารพัดช่าง ทั้ง 5 ด้าน ตามทัศนะของผู้อำนวยการ

ที่	ด้านปัญหา	ผู้อำนวยการ N = 23		ระดับ ปัญหา	ลำดับที่
		\bar{X}	S.D.		
1	การบริหารงานทั่วไป	3.23	0.70	ปานกลาง	1
2	ฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา	3.07	0.60	ปานกลาง	3
3	ฝ่ายส่งเสริมการศึกษา	3.01	0.76	ปานกลาง	5
4	ฝ่ายวางแผนและพัฒนา	3.04	0.78	ปานกลาง	4
5	ฝ่ายวิชาการ	3.10	0.65	ปานกลาง	2
	รวม	3.12	0.58	ปานกลาง	

ตารางที่ 10 ปัญหาที่เกิดจากการบริหารงานด้านต่าง ๆ ทั้ง 5 ด้านของกลุ่มผู้ อำนวยการ มีปัญหาดังนี้ ปัญหาลำดับที่ 1 ปัญหาด้านงานบริหารทั่วไป ปัญหาอยู่ที่ระดับปาน กลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.23 และค่า S.D. 0.70 ปัญหาลำดับที่ 2 ปัญหาฝ่ายวิชา การ ปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.10 และค่า S.D. 0.65 ปัญหา ลำดับที่ 3 ปัญหาด้านฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา ปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.07 และค่า S.D. 0.60 ปัญหาลำดับที่ 4 ปัญหาด้านฝ่ายวางแผนและพัฒนา ปัญหา อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.04 และค่า S.D. 0.78 ปัญหาลำดับที่ 5 ปัญหาด้านฝ่ายส่งเสริมการศึกษา ปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.01 และค่า S.D. 0.76

สรุปผลการค้นพบสภาพปัญหาการบริหารงานวิทยาลัยสารพัดช่างของกลุ่มผู้อำนวยการ ปัญหาอยู่ระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.12 และค่า S.D. 0.58

ตารางที่ 10.1

แสดงค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของปัญหาการบริหารงานวิทยาลัยสารพัดช่าง
ด้านการบริหารงานทั่วไป ตามทัศนะของผู้อำนวยการ

ที่	การบริหารงานทั่วไป	ผู้อำนวยการ N = 23		ระดับ ปัญหา	ลำดับที่
		\bar{X}	S.D.		
1	การจัดให้มีแผนภูมิการบริหารงานของสถานศึกษาตาม ระเบียบกรมอาชีวศึกษา ว่าด้วยการบริหารสถาน ศึกษา พ.ศ. 2529 เพื่อทุกคนได้ทราบและเข้าใจ หน้าที่	3.04	1.33	ปานกลาง	9
2	การจัดสายบังคับบัญชาที่มีเอกภาพในการบังคับบัญชา	2.96	1.26	ปานกลาง	10
3	การกำหนดโครงสร้างขอบข่ายงานของแต่ละฝ่ายตาม แผนภูมิการบริหารฯ	2.96	1.15	ปานกลาง	10
4	การกำหนดตำแหน่งและหน้าที่ความรับผิดชอบให้ บุคลากรแต่ละคน แต่ละสาขางานมีความเหมาะสม ในแต่ละฝ่าย	2.96	1.11	ปานกลาง	10
5	การจัดวางตัวบุคคลมีประสพการณ์เหมาะสม เพื่อทำ หน้าที่ตามแผนภูมิการบริหาร	3.35	0.98	ปานกลาง	3
6	ความเพียงพอของบุคลากรเพื่อทำหน้าที่ในฝ่ายต่าง ๆ	3.52	1.08	มาก	1
7	ความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบของ บุคลากร	3.48	0.85	ปานกลาง	2
8	ความรับผิดชอบต่อหน้าที่ของบุคลากรที่ได้รับมอบหมาย	3.26	1.01	ปานกลาง	4
9	การมอบหมายงานเป็นไปตามสายการบังคับบัญชา ตามลำดับ	3.05	1.21	ปานกลาง	8
10	การสั่งการตามสายงานการบังคับบัญชา	3.10	1.22	ปานกลาง	7
11	การประสานงานในการดำเนินงานของแต่ละฝ่าย	3.23	0.81	ปานกลาง	5
12	การปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการบริหารสถานศึกษา	3.18	0.96	ปานกลาง	6
	รวม	3.23	0.70	ปานกลาง	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 10.1 กลุ่มผู้อำนวยการ มีความคิดเห็นต่อปัญหาการบริหารวิทยาลัย
 สารพัดช่าง ด้านการบริหารงานทั่วไป ปัญหาลำดับที่ 1 ปัญหาความเพียงพอของบุคลากรเพื่อ
 ทำหน้าที่ในฝ่ายต่าง ๆ ปัญหาอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.52 และค่า S.D.
 1.08 ลำดับที่ 2 ปัญหาความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบของบุคลากร ปัญหาอยู่ใน
 ระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.48 และค่า S.D. 0.85 ลำดับที่ 3 ปัญหาการ
 จัดวางตัวบุคคลมีประสพการณ์เหมาะสมเพื่อทำหน้าที่ตามแผนภูมิการบริหาร ปัญหาอยู่ในระดับ
 ปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.35 และค่า S.D. 0.98 ลำดับที่ 4 ปัญหาความรับผิดชอบ
 ต่อหน้าที่ของบุคลากรที่ได้รับมอบหมาย ปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ
 3.26 และค่า S.D. 1.01 ลำดับที่ 5 ปัญหาการประสานงานในการดำเนินงานของแต่ละ
 ฝ่าย ปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.23 และค่า S.D. 0.81 ลำดับที่
 6 ปัญหาปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการบริหารสถานศึกษา ปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง โดยมี
 ค่าเฉลี่ย 3.18 และค่า S.D. 0.96 ลำดับที่ 7 ปัญหาการสั่งการตามสายงานการบังคับ
 บัญชา ปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.10 และค่า S.D. 1.22 ลำดับ
 ที่ 8 ปัญหาการมอบหมายงานเป็นไปตามสายการบังคับบัญชาตามลำดับ ปัญหาอยู่ในระดับปาน
 กลาง โดยมีค่าเฉลี่ย 3.05 และค่า S.D. 1.21 ลำดับที่ 9 ปัญหาการจัดให้มีแผนภูมิการ
 บริหารงานของสถานศึกษาตามระเบียบกรมอาชีวศึกษา ว่าด้วยการบริหารสถานศึกษา พ.ศ.
 2529 เพื่อทุกคนได้ทราบและเข้าใจหน้าที่ ปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ
 3.04 และค่า S.D. 1.33 ลำดับที่ 10 มีอยู่ 3 ปัญหา คือปัญหาการจัดสายบังคับบัญชามี
 เอกภาพในการบังคับบัญชา ปัญหาการกำหนดโครงสร้างขอบข่ายงานของแต่ละฝ่าย ตามแผน
 ภูมิการบริหารฯ และปัญหาการกำหนดตำแหน่งและหน้าที่ความรับผิดชอบให้กับบุคลากรแต่ละคน
 แต่ละสายงานมีความเหมาะสมในแต่ละฝ่าย ปัญหาทั้ง 3 อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่า
 เฉลี่ยเท่ากับ 2.96 และค่า S.D. 1.26, 1.15 และ 1.11 ตามลำดับ

ปัญหาด้านการบริหารงานทั่วไปของกลุ่มผู้อำนวยการ มีความคิดเห็นต่อปัญหาอยู่ใน
 ระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.23 และค่า S.D. 0.70

ตารางที่ 10.2

แสดงค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของปัญหาการบริหารงานวิทยาลัยสารพัดช่าง
ด้านฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา ตามทัศนะของผู้อำนวยการ

ที่	ด้านฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา	ผู้อำนวยการ N = 23		ระดับ ปัญหา	ลำดับที่
		\bar{X}	S.D.		
1	การให้บริการแนะแนวอาชีพและการจัดหางาน เพียงพอต่อความต้องการของนักศึกษา	3.17	0.65	ปานกลาง	2
2	การให้ความร่วมมือซึ่งกันและกันระหว่างสถานศึกษา กับชุมชนและสถานประกอบการ	2.91	0.85	ปานกลาง	6
3	การใช้ทรัพยากรในชุมชน ให้เป็นประโยชน์ต่อการ จัดการอาชีวศึกษา	3.43	0.90	ปานกลาง	1
4	การจัดกิจกรรมนักเรียน นักศึกษา เพื่อเสริมสร้าง ประสบการณ์ตามหลักสูตร	3.17	0.78	ปานกลาง	2
5	การจัดกิจกรรมโครงการพิเศษ	3.04	1.07	ปานกลาง	4
6	การปกครองนักเรียน นักศึกษาและการรักษา ระเบียบวินัยในสถานศึกษา	3.04	0.82	ปานกลาง	4
7	การจัดสวัสดิการและความปลอดภัยแก่นักเรียน นักศึกษา	2.70	0.70	ปานกลาง	7
	รวม	3.07	0.60	ปานกลาง	

ตารางที่ 10.2 กลุ่มผู้อำนวยการ มีความคิดเห็นต่อปัญหาการบริหารวิทยาลัย
 สารพัดช่าง ด้านฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา ปัญหาลำดับที่ 1 ปัญหาการใช้ทรัพยากรใน
 ชุมชน ให้เป็นประโยชน์ต่อการจัดการอาชีวศึกษา ปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ย
 เท่ากับ 3.43 และค่า S.D. 0.90 ลำดับที่ 2 มีอยู่ 2 ปัญหา คือ ปัญหาการจัดกิจกรรมนัก
 เรียนนักศึกษา เพื่อเสริมสร้างประสบการณ์ตามหลักสูตร และปัญหาการให้บริการแนะแนว
 อาชีพและการจัดหางานเพียงพอต่อความต้องการของนักศึกษา ปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง
 โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.17 และค่า S.D. 0.78 และ 0.65 ตามลำดับ ลำดับที่ 4 มีอยู่
 2 ปัญหาคือ ปัญหาการจัดกิจกรรมโครงการพิเศษ และปัญหาการปกครองนักเรียนนักศึกษา
 และการรักษาระเบียบวินัยในสถานศึกษา ปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ
 3.04 และค่า S.D. 1.07 และ 0.82 ตามลำดับ ลำดับที่ 6 ปัญหาการให้ความร่วมมือซึ่ง
 กันและกันระหว่างสถานศึกษากับชุมชนและสถานประกอบการ ปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง
 โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.91 และค่า S.D. 0.85 ลำดับที่ 7 ปัญหาการจัดสวัสดิการและ
 ความปลอดภัยแก่นักเรียนนักศึกษา ปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.70
 และค่า S.D. 0.70

ปัญหาด้านฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษาของกลุ่มผู้อำนวยการ มีความคิดเห็นต่อปัญหา
 อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.07 และค่า S.D. 0.60

ตารางที่ 10.3

แสดงค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของปัญหาการบริหารงานวิทยาลัยสารพัดช่าง
ด้านฝ่ายส่งเสริมการศึกษา ตามทัศนะของผู้อำนวยการ

ที่	ด้านฝ่ายส่งเสริมการศึกษา	ผู้อำนวยการ N = 23		ระดับ ปัญหา.	ลำดับที่
		\bar{X}	S.D.		
1	การปฏิบัติงานด้านการเงินสถานศึกษามีประสิทธิภาพ เอื้อต่อการบริหาร	2.78	1.17	ปานกลาง	11
2	การปฏิบัติงานด้านการบัญชีมีประสิทธิภาพเอื้อต่อการ ตรวจสอบและการบริหารงบประมาณของสถานศึกษา	2.70	1.15	ปานกลาง	12
3	งานสารบรรณของสถานศึกษาเป็นไปตามระบบและ ระเบียบงานสารบรรณ	2.87	1.22	ปานกลาง	9
4	การประชาสัมพันธ์กิจการของสถานศึกษาให้ประชาชน ได้ทราบอย่างแพร่หลาย	2.91	0.79	ปานกลาง	7
5	การแจ้งข่าวสารและความเคลื่อนไหวในวงการศึกษา ให้ครู-อาจารย์ในสถานศึกษาทราบโดยทั่วถึง	2.87	1.01	ปานกลาง	9
6	การสนับสนุนให้ครู-อาจารย์ได้มีโอกาสแสวงหาความรู้ ใหม่ ๆ โดยจัดให้มีการศึกษาต่อ ฝึกอบรม ดูงาน	2.91	1.12	ปานกลาง	7
7	การให้บริการและจัดสวัสดิการให้กับบุคลากรทุกฝ่าย	3.00	0.80	ปานกลาง	6
8	การสร้างขวัญและกำลังใจกับครู-อาจารย์	3.04	0.98	ปานกลาง	5
9	งานเอกสารการพิมพ์มีประสิทธิภาพเพียงพอต่อการ สนับสนุนการเรียนการสอน	3.13	0.81	ปานกลาง	4
10	งานทะเบียนเป็นปัจจุบันและสะดวกต่อการให้บริการ	3.17	1.11	ปานกลาง	3
11	การเตรียมงานจัดวัสดุครุภัณฑ์ที่เกี่ยวข้องเพื่อการ พัฒนาคุณภาพการเรียนการสอน	3.39	0.72	ปานกลาง	1
12	การบริหารอาคารสถานที่ของสถานศึกษาให้มี ประสิทธิภาพ	3.35	1.03	ปานกลาง	2
	รวม	3.01	0.76	ปานกลาง	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 10.3 กลุ่มผู้อำนวยการ มีความคิดเห็นต่อปัญหาการบริหารวิทยาลัย
 สาราณาด้านต่าง ด้านฝ่ายส่งเสริมการศึกษา ปัญหาลำดับที่ 1 ปัญหาการเตรียมงานจัดวัสดุครุภัณฑ์
 ที่เกี่ยวข้องเพื่อพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอน ปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ย
 เท่ากับ 3.35 และค่า S.D. 0.72 ลำดับที่ 2 ปัญหาการบริหารอาคารสถานที่ของสถาน
 ศึกษาให้มีประสิทธิภาพ ปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.35 และค่า
 S.D. 1.03 ลำดับที่ 3 ปัญหางานทะเบียนเป็นปัจจุบันและสะดวกต่อการให้บริการ ปัญหาอยู่
 ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.17 และค่า S.D. 1.11 ลำดับที่ 4 ปัญหา
 งานเอกสารการพิมพ์มีประสิทธิภาพเพียงพอต่อการสนับสนุนการเรียนการสอน ปัญหาอยู่ใน
 ระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.13 และค่า S.D. 0.81 ลำดับที่ 5 ปัญหาการ
 สร้างขวัญและกำลังใจกับครู-อาจารย์ ปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ย 3.04
 และค่า S.D. 0.98 ลำดับที่ 6 ปัญหาการให้บริการและจัดสวัสดิการให้กับบุคลากรทุกฝ่าย
 ปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.00 และค่า S.D. 0.80 ลำดับที่ 7
 มีอยู่ 2 ปัญหา คือปัญหาการสนับสนุนให้ครู-อาจารย์ได้มีโอกาสแสวงหาความรู้ใหม่ ๆ โดย
 จัดให้มีการศึกษาต่อ ฝึกอบรม ตูงาน และปัญหาการประชาสัมพันธ์กิจการของสถานศึกษาให้
 ประชาชนได้ทราบอย่างแพร่หลาย ปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.91
 และค่า S.D. 1.12 และ 0.79 ตามลำดับ ลำดับที่ 9 มีอยู่ 2 ปัญหา คือปัญหางานสาร
 บรณของสถานศึกษาเป็นไปตามระบบและระเบียบของงานสารบรรณ และปัญหาการแจ้งข่าว
 สารและการเคลื่อนไหวในวงการศึกษให้ครู-อาจารย์ในสถานศึกษาทราบโดยทั่วถึง ปัญหา
 อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.87 และค่า S.D. 1.12 และ 0.79 ตาม
 ลำดับ ลำดับที่ 11 ปัญหาการปฏิบัติงานด้านการเงินสถานศึกษามีประสิทธิภาพเอื้อต่อการ
 บริหาร ปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.78 และค่า S.D. 1.17 ลำดับ
 ที่ 12 ปัญหาด้านการบัญชีมีประสิทธิภาพเอื้อต่อการตรวจสอบและการบริหารงบประมาณของ
 สถานศึกษา ปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ย 2.73 และค่า S.D. 1.15

ปัญหาด้านฝ่ายส่งเสริมการศึกษาของกลุ่มผู้อำนวยการ มีความคิดเห็นต่อปัญหาอยู่
 ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.01 และค่า S.D. 0.76

ตารางที่ 10.4

แสดงค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของปัญหาการบริหารงานวิทยาลัยสารพัดช่าง
ด้านฝ่ายวางแผนและพัฒนา ตามทัศนะของผู้อำนวยการ

ที่	ด้านฝ่ายวางแผนและพัฒนา	ผู้อำนวยการ N = 23		ระดับ ปัญหา	ลำดับที่
		\bar{X}	S.D.		
1	การจัดตั้งศูนย์ข้อมูลเพื่อการบริหารข้อมูลการศึกษา เพื่ออาชีพและตลาดแรงงาน มีประสิทธิภาพ	3.00	1.00	ปานกลาง	7
2	การจัดระบบสารสนเทศเพื่ออาชีพและตลาดแรงงาน	2.96	1.07	ปานกลาง	9
3	การจัดระบบการรายงานอย่างเหมาะสมสะดวกต่อ การปฏิบัติ	3.13	0.92	ปานกลาง	2
4	การติดตามรายงานและประเมินผลการบริหาร งบประมาณ	3.00	0.90	ปานกลาง	7
5	การจัดทำแผนปฏิบัติการประจำปี	3.09	1.12	ปานกลาง	4
6	การสนับสนุนงานวิจัยและพัฒนา เพื่อเพิ่มประสิทธิผล	3.04	0.93	ปานกลาง	5
7	การปรับแผนปฏิบัติการเป็นไปตามความจำเป็นและ เหตุการณ์	3.04	1.19	ปานกลาง	5
8	การจัดทำแผนพัฒนาสถานศึกษาสอดคล้องตามนโยบาย กรมอาชีวศึกษา	2.96	1.22	ปานกลาง	9
9	การให้ครูมีส่วนร่วม ในการวางแผนปฏิบัติการประจำปี ของสถานศึกษา	2.91	1.12	ปานกลาง	12
10	การนำผลงานวิจัยไปใช้ในการวางแผน	3.13	1.01	ปานกลาง	2
11	การดำเนินงานผลิตและการค้าเป็นไปตามเป้าหมาย	3.26	1.10	ปานกลาง	1
12	การจัดบริการร้านค้าหรือสหกรณ์สนองความต้องการ ของนักศึกษาและบุคลากรอย่างเพียงพอ	2.96	0.98	ปานกลาง	9
	รวม	3.04	0.78	ปานกลาง	

ตารางที่ 10.4 กลุ่มผู้อำนวยการ มีความคิดเห็นต่อปัญหาการบริหารวิทยาลัย
 สารพัดช่าง ด้านฝ่ายวางแผนและพัฒนา ปัญหาลำดับที่ 1 ปัญหาการดำเนินการผลิตและการ
 ค้าเป็นไปตามเป้าหมาย ปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.26 และค่า
 S.D. 1.10 ลำดับที่ 2 มีอยู่ 2 ปัญหา คือปัญหาการนำผลงานวิจัยไปใช้ในการวางแผน
 และปัญหาการจัดระบบการรายงานอย่างเหมาะสมสะดวกต่อการปฏิบัติ ปัญหาอยู่ในระดับปาน
 กลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.13 และค่า S.D. 1.12 และ 0.92 ตามลำดับ ลำดับที่ 4
 ปัญหาการจัดทำแผนปฏิบัติงานประจำปี ปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ
 3.09 และค่า S.D. 1.12 ลำดับที่ 5 มีอยู่ 2 ปัญหา คือ การปรับแผนปฏิบัติการเป็นไปตาม
 ความจำเป็นและเหตุการณ์ และการสนับสนุนงานวิจัยและพัฒนาเพื่อเพิ่มประสิทธิผล ปัญหาอยู่
 ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.04 และค่า S.D. 1.19 และ 0.93 ตาม
 ลำดับ ลำดับที่ 7 มีอยู่ 2 ปัญหา คือปัญหาการจัดตั้งศูนย์ข้อมูลเพื่อการบริการข้อมูลการศึกษา
 เพื่ออาชีพและตลาดแรงงานมีประสิทธิภาพ และปัญหาการติดตามรายงานและประเมินผลการ
 บริหารงบประมาณ ปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.00 และค่า S.D.
 1.00 และ 0.90 ตามลำดับ ลำดับที่ 9 มีอยู่ 3 ปัญหา คือปัญหาการจัดทำแผนพัฒนาสถาน
 ศึกษาสอดคล้องตามนโยบายกรมอาชีวศึกษา และการจัดระบบสารสนเทศเพื่ออาชีพและตลาด
 แรงงาน และการจัดบริการร้านค้าหรือสหกรณ์สนองความต้องการของนักศึกษาและบุคลากร
 อย่างเพียงพอ ปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.96 และค่า S.D.
 1.22, 1.07 และ 0.98 ตามลำดับ ลำดับที่ 12 ปัญหาการให้ครูมีส่วนร่วมในการวางแผน
 ปฏิบัติการประจำปีของสถานศึกษา ปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.91
 และค่า S.D. 1.12

ปัญหาด้านฝ่ายวางแผนและพัฒนาของกลุ่มผู้อำนวยการ มีความคิดเห็นต่อปัญหาอยู่
 ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.04 และค่า S.D. 0.78

ตารางที่ 10.5

แสดงค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของปัญหาการบริหารงานวิทยาลัยสารพัดช่าง
ด้านงานฝ่ายวิชาการ ตามทัศนะของผู้อำนวยการ

ที่	ข้อปัญหา	ผู้อำนวยการ N = 23		ระดับ ปัญหา	ลำดับที่
		\bar{X}	S.D.		
1	การวางแผนการเรียนการสอนร่วมกับคณะครู-อาจารย์ที่เกี่ยวข้อง	2.87	1.18	ปานกลาง	14
2	การวิเคราะห์การใช้อาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก	3.35	0.88	ปานกลาง	2
3	การจัดวางผังเหมาะสมกับสภาพพื้นที่สอดคล้องกับหลักสูตร	3.52	0.90	มาก	1
4	ความรับผิดชอบของครูต่อหน้าที่ปฏิบัติการสอน	2.17	0.89	ปานกลาง	3
5	การปรับปรุงหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน	3.00	1.04	ปานกลาง	10
6	การนำสื่อการเรียนการสอนมาใช้ประกอบการสอน	3.00	0.85	ปานกลาง	10
7	การสร้างสรรค์เพื่อพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน	3.04	0.82	ปานกลาง	9
8	การจัดสิ่งแวดล้อมและบรรยากาศภายในสถานศึกษาเพื่อช่วยกระตุ้นและสร้างความสนใจของผู้เรียน	2.96	1.02	ปานกลาง	13
9	การจัดกิจกรรมการนิเทศภายในสถานศึกษา	3.13	0.87	ปานกลาง	4
10	การประเมินผลการสอนของครู-อาจารย์ ผู้ปฏิบัติการสอนด้วยตนเอง	2.09	0.85	ปานกลาง	6
11	การประเมินผลการเรียนของนักเรียน นักศึกษาเป็นตามระเบียบว่าด้วยการประเมินผลฯ	3.13	1.01	ปานกลาง	4
12	การจัดให้มีศูนย์บริการทางวิชาการแก่ครู-อาจารย์เพื่อพัฒนาคุณภาพการสอน	3.09	0.79	ปานกลาง	6
13	การบริการโสตทัศนศึกษาแก่ครู-อาจารย์ เพื่อพัฒนาคุณภาพการสอน	3.09	0.79	ปานกลาง	6
14	การบริการห้องสมุดและเอกสารทางวิชาการ	3.00	0.67	ปานกลาง	10
	รวม	3.10	0.65	ปานกลาง	

ตารางที่ 10.5 กลุ่มผู้อำนวยการ มีความคิดเห็นต่อปัญหาการบริหารวิทยาลัย
 สาระพัดช่าง ด้านฝ่ายวิชาการ ปัญหาลำดับที่ 1 ปัญหาการจัดวางผังเหมาะสมกับสภาพพื้นที่
 สอดคล้องกับหลักสูตร ปัญหาอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.52 และค่า S.D.
 0.90 ลำดับที่ 2 ปัญหาการวิเคราะห์การใช้อาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก ปัญหา
 อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.35 และค่า S.D. 0.88 ลำดับที่ 3 ปัญหา
 ความรับผิดชอบของครูผู้ปฏิบัติการสอน ปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ
 3.17 และค่า S.D. 0.89 ลำดับที่ 4 มีอยู่ 2 ปัญหา คือปัญหาการประเมินผลการเรียน
 ของนักเรียนนักศึกษา เป็นไปตามระเบียบว่าด้วยการประเมินผลฯ และปัญหาการจัดกิจกรรม
 การนิเทศภายในสถานศึกษา ปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.13 และ
 ค่า S.D. 1.01 และ 0.87 ตามลำดับ ลำดับที่ 6 มีอยู่ 3 ปัญหา คือปัญหาการประเมินผล
 การสอนของครู-อาจารย์ ผู้ปฏิบัติการสอนด้วยตนเอง และปัญหาการจัดให้มีศูนย์บริการทาง
 วิชาการแก่ครู-อาจารย์ เพื่อพัฒนาคุณภาพการสอน และปัญหาการบริการโสตทัศนศึกษาแก่ครู-
 อาจารย์ เพื่อพัฒนาคุณภาพการสอน ปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.09
 และค่า S.D. 0.85, 0.79 และ 0.79 ตามลำดับ ลำดับที่ 9 ปัญหาการสร้างสรรค์เพื่อ
 พัฒนารูปแบบการเรียนการสอน ปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.04
 และค่า S.D. 0.82 ลำดับที่ 10 มีอยู่ 3 ปัญหา คือปัญหาการปรับปรุงหลักสูตรให้สอดคล้อง
 กับการสอน และปัญหาการบริการห้องสมุดและเอกสารทางวิชาการ ปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง
 โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.03 และค่า S.D. 1.04, 0.85 และ 0.67 ตามลำดับ ลำดับที่
 13 ปัญหาการจัดสิ่งแวดล้อมและบรรยากาศภายในสถานศึกษาเพื่อช่วยกระตุ้นและเร้า
 ความสนใจของผู้เรียน ปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.96 และค่า S.
 D. 1.02 ลำดับที่ 14 ปัญหาการวางแผนการเรียนการสอนร่วมกับคณะครู-อาจารย์ที่เกี่ยวข้อง
 ปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.87 และค่า S.D. 1.18

ปัญหาด้านฝ่ายวิชาการของกลุ่มผู้อำนวยการ มีความคิดเห็นต่อปัญหาอยู่ในระดับ
 ปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.10 และค่า S.D. 0.65

2.3 ระดับปัญหาการบริหารวิทยาลัยสารพัดช่าง ตามทัศนะของผู้ช่วย
ผู้อำนวยการ

ตารางที่ 11

สรุปผลค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของปัญหาการบริหารงานวิทยาลัยสารพัดช่าง
ทั้ง 5 ด้าน ตามทัศนะของผู้ช่วยผู้อำนวยการ

ที่	ด้านปัญหา	ผู้ช่วยผู้อำนวยการ N = 98		ระดับ ปัญหา	ลำดับที่
		\bar{X}	S.D.		
1	การบริหารงานทั่วไป	2.91	0.73	ปานกลาง	4
2	ฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา	2.98	0.73	ปานกลาง	2
3	ฝ่ายส่งเสริมการศึกษา	2.83	0.75	ปานกลาง	5
4	ฝ่ายวางแผนและพัฒนา	2.99	0.78	ปานกลาง	1
5	ฝ่ายวิชาการ	2.97	0.78	ปานกลาง	3
	รวม	2.94	0.67	ปานกลาง	

ตารางที่ 11 ปัญหาที่ค้นพบของการบริหารงานด้านต่าง ๆ ทั้ง 5 ด้านของกลุ่มผู้ช่วย
ผู้อำนวยการคือ ปัญหาลำดับที่ 1 ปัญหาด้านฝ่ายวางแผนและพัฒนา ปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง
โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.99 และค่า S.D. 0.78 ลำดับที่ 2 ปัญหาด้านฝ่ายกิจการนักเรียน
นักศึกษา ปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ย 2.98 และค่า S.D. 0.73 ลำดับที่ 3
ปัญหาด้านฝ่ายกิจการ ปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ย 2.97 และค่า S.D. 0.78
ลำดับที่ 4 ปัญหาด้านการบริหารงานทั่วไป ปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ย 2.91
และค่า S.D. 0.73 ลำดับที่ 5 ปัญหาด้านฝ่ายส่งเสริมการศึกษา ปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง
โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.83 และค่า S.D. 0.75

สรุปผลการค้นพบสภาพปัญหาการบริหารงานวิทยาลัยสารพัดช่าง ของกลุ่มผู้ช่วย
ผู้อำนวยการปัญหาอยู่ระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.94 และค่า S.D. 0.67

ตารางที่ 11.1

แสดงค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของปัญหาการบริหารงานวิทยาลัยสารพัดช่าง
 ด้านงานบริหารทั่วไป ตามทัศนะของผู้ช่วยผู้อำนวยการ

ร.ก.	ข้อปัญหา	ผู้ช่วยผู้อำนวยการ N = 98		ระดับ ปัญหา	ลำดับที่
		\bar{X}	S.D.		
1	การจัดให้มีแผนภูมิการบริหารงานของสถานศึกษาตามระเบียบกรมอาชีวศึกษา ว่าด้วยการบริหารสถานศึกษา พ.ศ. 2529 เพื่อทุกคนได้ทราบและเข้าใจหน้าที่	2.57	1.21	ปานกลาง	11
2	การจัดสายบังคับบัญชาที่มีเอกภาพในการบังคับบัญชา	2.82	1.12	ปานกลาง	7
3	การกำหนดโครงสร้างขอบข่ายงานของแต่ละฝ่ายตามแผนภูมิการบริหารฯ	2.76	1.12	ปานกลาง	9
4	การกำหนดตำแหน่งและหน้าที่ความรับผิดชอบให้บุคลากรแต่ละคน แต่ละสายงานมีความเหมาะสมในแต่ละฝ่าย	2.98	1.03	ปานกลาง	5
5	การจัดวางตัวบุคคลมีประสบการณ์เหมาะสม เพื่อทำหน้าที่ตามแผนภูมิการบริหาร	3.13	1.10	ปานกลาง	4
6	ความเพียงพอของบุคลากรเพื่อทำหน้าที่ ในฝ่ายต่าง ๆ	3.46	1.22	ปานกลาง	1
7	ความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบของบุคลากร	3.16	0.95	ปานกลาง	2
8	ความรับผิดชอบต่อหน้าที่ของบุคลากรที่ได้รับมอบหมาย	3.14	0.98	ปานกลาง	3
9	การมอบหมายงานเป็นไปตามสายการบังคับบัญชาตามลำดับ	2.82	1.00	ปานกลาง	7
10	การสั่งการตามสายงานการบังคับบัญชา	2.74	1.06	ปานกลาง	10
11	การประสานงานในการดำเนินงานของแต่ละฝ่าย	2.91	1.01	ปานกลาง	6
12	การปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการบริหารสถานศึกษา	2.57	0.96	ปานกลาง	11
	รวม	2.91	0.73	ปานกลาง	

ตารางที่ 11.1 กลุ่มผู้ช่วยผู้อำนวยการ มีความคิดเห็นต่อปัญหาการบริหารวิทยาลัย
 สारพดข่างด้านการบริหารงานทั่วไป ปัญหาลำดับที่ 1 ปัญหาความเพียงพอของบุคลากรเพื่อ
 ทำหน้าที่ในฝ่ายต่าง ๆ ปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.40 และค่า S.D.
 1.22 ลำดับที่ 2 ปัญหาความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบของบุคลากร ปัญหาอยู่ใน
 ระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.16 และค่า S.D. 0.95 ลำดับที่ 3 ปัญหาความ
 รับผิดชอบต่อหน้าที่ของบุคลากรที่ได้รับมอบหมาย ปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ย
 เท่ากับ 3.14 และค่า S.D. 0.98 ลำดับที่ 4 ปัญหาการวางตัวบุคคลมีประสพการณ์เหมาะสม
 เพื่อทำหน้าที่ตามแผนภูมิการบริหาร ปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.13
 และค่า S.D. 1.10 ลำดับที่ 5 ปัญหาการกำหนดตำแหน่งและหน้าที่ความรับผิดชอบให้
 บุคลากรแต่ละคน แต่ละสายงานมีความเหมาะสมในแต่ละฝ่าย ปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง
 โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.98 และค่า S.D. 1.03 ลำดับที่ 6 ปัญหาการประสานงานในการ
 ดำเนินงานของแต่ละฝ่าย ปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.91 และค่า
 S.D. 1.01 ลำดับที่ 7 มี 2 ปัญหา คือปัญหาการจัดสายบังคับบัญชา และปัญหาการมอบ
 หมายงานเป็นไปตามสายการบังคับบัญชา ปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ
 2.82 และค่า S.D. 1.12 และ 1.00 ตามลำดับ ลำดับที่ 9 ปัญหาการกำหนดโครงสร้าง
 ขอบข่ายของงานแต่ละฝ่ายตามแผนภูมิการบริหาร ปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ย
 เท่ากับ 2.76 และค่า S.D. 1.11 ลำดับที่ 10 ปัญหาการสั่งการตามสายงานบังคับบัญชา
 ปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.74 และค่า S.D. 1.06 ลำดับที่ 11
 มีอยู่ 2 ปัญหา คือปัญหาการจัดให้มีแผนภูมิการบริหารงานของสถานศึกษาตามระเบียบกรม
 อาชีวศึกษา ว่าด้วยการบริหารสถานศึกษา พ.ศ. 2529 เพื่อทุกคนได้ทราบและเข้าใจหน้าที่
 และปัญหาการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการบริหารสถานศึกษา ปัญหาอยู่ระดับปานกลาง โดย
 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.57 และค่า S.D. 1.31 และ 0.96 ตามลำดับ

ปัญหาด้านการบริหารงานทั่วไปของกลุ่มผู้ช่วยผู้อำนวยการ มีความคิดเห็นต่อปัญหา
 อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.91 และค่า S.D. 0.73

ตารางที่ 11.2

แสดงค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของปัญหาการบริหารงานวิทยาลัยสารพัดช่าง
ด้านฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา ตามทัศนะของผู้ช่วยผู้อำนวยการ

ที่	ด้านฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา	ผู้ช่วยผู้อำนวยการ N = 98		ระดับ ปัญหา	ลำดับที่
		\bar{X}	S.D.		
1	การให้บริการแนะแนวอาชีพและการจัดหางาน เพียงพอต่อความต้องการของนักศึกษา	2.97	0.89	ปานกลาง	4
2	การให้ความร่วมมือซึ่งกันและกันระหว่างสถาน ศึกษากับชุมชนและสถานประกอบการ	3.02	1.09	ปานกลาง	3
3	การใช้ทรัพยากรในชุมชน ให้เป็นประโยชน์ต่อ การจัดการอาชีวศึกษา	3.04	0.98	ปานกลาง	2
4	การจัดกิจกรรมนักเรียนนักศึกษา เพื่อเสริมสร้าง ประสบการณ์ตามหลักสูตร	2.89	0.97	ปานกลาง	6
5	การจัดกิจกรรมโครงการพิเศษ	2.96	0.97	ปานกลาง	5
6	การปกครองนักเรียนนักศึกษาและการรักษา ระเบียบวินัยในสถานศึกษา	3.05	1.02	ปานกลาง	1
7	การจัดสวัสดิการและความปลอดภัยแก่นักเรียน นักศึกษา	2.88	0.92	ปานกลาง	7
	รวม	2.98	0.73	ปานกลาง	

ตารางที่ 11.2 กลุ่มผู้ช่วยผู้อำนวยการ มีความคิดเห็นต่อปัญหาการบริหารวิทยาลัย
 สารพัดช่าง ด้านฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา ปัญหาลำดับที่ 1 ปัญหาการปกครองนักเรียน
 นักศึกษาและการรักษาระเบียบวินัยในสถานศึกษา ปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ย
 เท่ากับ 3.05 และ ค่า S.D. 1.02 ลำดับที่ 2 การใช้ทรัพยากรในชุมชนให้เป็นประโยชน์
 ต่อการจัดการอาชีวศึกษา ปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.04 และค่า
 S.D. 0.98 ลำดับที่ 3 ปัญหาการให้ความร่วมมือซึ่งกันและกันระหว่างสถานศึกษากับชุมชน
 และสถานประกอบการ ปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.02 และค่า
 S.D. 1.09 ลำดับที่ 4 ปัญหาการให้บริการแนะแนวอาชีพและการจัดหางานเพียงพอต่อ
 ความต้องการของนักศึกษา ปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.97 และค่า
 S.D. 0.89 ลำดับที่ 5 ปัญหาการจัดกิจกรรมโครงการพิเศษ ปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง
 โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.96 และค่า S.D. 0.97 ลำดับที่ 6 ปัญหาการจัดกิจกรรมนักเรียน
 นักศึกษาเพื่อเสริมสร้างประสบการณ์ตามหลักสูตร ปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ย
 เท่ากับ 2.89 และค่า S.D. 0.97 ลำดับที่ 7 ปัญหาการจัดสวัสดิการและความปลอดภัยแก่นัก
 เรียนนักศึกษา ปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.88 และค่า S.D.
 0.92

ปัญหาด้านฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษากลุ่มผู้ช่วยผู้อำนวยการ มีความคิดเห็น
 ต่อปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.98 และค่า S.D. 0.73

ตารางที่ 11.3

แสดงค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของปัญหาการบริหารงานวิทยาลัยสารพัดช่าง
ด้านงานฝ่ายส่งเสริมการศึกษา ตามทัศนะของผู้ช่วยผู้อำนวยการ

ที่	ข้อปัญหา	ผู้ช่วยผู้อำนวยการ N = 98		ระดับ ปัญหา	ลำดับที่
		\bar{X}	S.D.		
1	การปฏิบัติงานด้านการเงินสถานศึกษามีประสิทธิภาพเอื้อต่อการบริหาร	2.71	0.97	ปานกลาง	10
2	การปฏิบัติงานด้านการบัญชีมีประสิทธิภาพเอื้อต่อการตรวจสอบและการบริหารงบประมาณของสถานศึกษา	2.58	1.03	ปานกลาง	12
3	งานสารบรรณของสถานศึกษาเป็นไปตามระบบและระเบียบงานสารบรรณ	2.63	1.03	ปานกลาง	11
4	การประชาสัมพันธ์กิจการของสถานศึกษาให้ประชาชนได้ทราบอย่างแพร่หลาย	2.82	1.03	ปานกลาง	7
5	การแจ้งข่าวสารและความเคลื่อนไหวในวงการศึกษาให้ครู-อาจารย์ในสถานศึกษาทราบโดยทั่วถึง	2.72	1.04	ปานกลาง	8
6	การสนับสนุนให้ครู-อาจารย์ได้มีโอกาสแสวงหาความรู้ใหม่ ๆ โดยจัดให้มีการศึกษาต่อ ฝึกอบรมดูงาน	2.72	1.11	ปานกลาง	8
7	การให้บริการและจัดสวัสดิการให้กับบุคลากรทุกฝ่าย	2.89	1.02	ปานกลาง	5
8	การสร้างขวัญและกำลังใจกับครู-อาจารย์	2.87	0.97	ปานกลาง	6
9	งานเอกสารการพิมพ์มีประสิทธิภาพเพียงพอต่อการสนับสนุนการเรียนการสอน	3.06	1.09	ปานกลาง	2
10	งานทะเบียนเป็นปัจจุบันและสะดวกต่อการให้บริการ	2.95	1.13	ปานกลาง	4
11	การเตรียมงานจัดวัสดุครุภัณฑ์ที่เกี่ยวข้องเพื่อการพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอน	3.03	1.12	ปานกลาง	3
12	การบริหารอาคารสถานที่ของสถานศึกษาให้มีประสิทธิภาพ	3.09	0.95	ปานกลาง	1
	รวม	2.83	0.75	ปานกลาง	

ตารางที่ 11.3 กลุ่มผู้ช่วยผู้อำนวยการ มีความคิดเห็นต่อปัญหาการบริหารวิทยาลัย
 สาราณัดช่าง ด้านฝ่ายส่งเสริมการศึกษา ปัญหาลำดับที่ 1 ปัญหาการบริหารอาคารสถานที่
 ของสถานศึกษาให้มีประสิทธิภาพ ปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.09
 และ ค่า S.D. 0.95 ลำดับที่ 2 ปัญหางานเอกสารการพิมพ์มีประสิทธิภาพเพียงพอต่อการ
 สนับสนุนการเรียนการสอน ปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.06 และ
 ค่า S.D. 1.09 ลำดับที่ 3 ปัญหาการเตรียมงานจัดวัสดุ ครุภัณฑ์ที่เกี่ยวข้องเพื่อการพัฒนา
 คุณภาพการเรียนการสอน ปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.0. และค่า
 S.D. 1.12 ลำดับที่ 4 ปัญหางานทะเบียนเป็นปัจจุบันและสะดวกต่อการให้บริการ ปัญหาอยู่
 ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.95 และค่า S.D. 1.13 ลำดับที่ 5 ปัญหาการ
 ให้บริการและจัดสวัสดิการให้กับบุคลากรทุกฝ่าย ปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ย
 เท่ากับ 2.89 และค่า S.D. 1.02 ลำดับที่ 6 ปัญหาการสร้างขวัญและกำลังใจกับครู-
 อาจารย์ ปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.87 และค่า S.D. 0.97
 ลำดับที่ 7 ปัญหาการประชาสัมพันธ์กิจการของสถานศึกษาให้ประชาชนได้ทราบอย่างแพร่
 หลาย ปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ย 2.82 และค่า S.D. 1.03 ลำดับที่ 8
 มีอยู่ 2 ปัญหา คือปัญหาการสนับสนุนให้ครู-อาจารย์ได้มีโอกาสแสวงหาความรู้ใหม่ ๆ โดย
 จัดให้มีการศึกษาต่อ ฝึกอบรม ดูงาน และปัญหาการแจ้งข่าวสารและความเคลื่อนไหวในวง
 การศึกษาให้ครู-อาจารย์ในสถานศึกษาทราบโดยทั่วกัน ปัญหาทั้ง 2 อยู่ในระดับปานกลาง
 โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.72 และค่า S.D. 1.11 และ 1.06 ตามลำดับ ลำดับที่ 10
 ปัญหาทางด้านการเงินสถานศึกษามีประสิทธิภาพเอื้อต่อการบริหาร ปัญหาอยู่ในระดับปาน
 กลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.71 และค่า S.D. 0.97 ลำดับที่ 11 ปัญหางานสารบรรณ
 ของสถานศึกษาเป็นไปตามระบบและระเบียบงานสารบรรณ ปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง โดย
 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.63 และค่า S.D. 1.03 ลำดับที่ 12 ปัญหาการปฏิบัติงานด้านการบัญชี
 มีประสิทธิภาพเอื้อต่อการตรวจสอบและการบริหารงบประมาณของสถานศึกษา ปัญหาอยู่ใน
 ระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.58 และค่า S.D. 1.03

ปัญหาด้านฝ่ายส่งเสริมการศึกษาของกลุ่มผู้ช่วยผู้อำนวยการ มีความคิดเห็นต่อปัญหา
 อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.83 และค่า S.D. 0.75

ตารางที่ 11.4

แสดงค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของปัญหาการบริหารงานวิทยาลัยสารพัดช่าง
ดำเนินงานฝ่ายวางแผนและพัฒนา ตามทัศนะของผู้ช่วยผู้อำนวยการ

ที่	ข้อปัญหา	ผู้ช่วยผู้อำนวยการ N = 98		ระดับ ปัญหา	ลำดับที่
		\bar{X}	S.D.		
1	การจัดตั้งศูนย์ข้อมูลเพื่อการบริหารข้อมูลการศึกษา เพื่ออาชีพและตลาดแรงงาน มีประสิทธิภาพ	3.21	0.93	ปานกลาง	2
2	การจัดระบบสารสนเทศเพื่ออาชีพและตลาดแรงงาน	3.24	0.95	ปานกลาง	1
3	การจัดระบบการรายงานอย่างเหมาะสมสะดวกต่อการปฏิบัติ	3.05	0.98	ปานกลาง	3
4	การติดตามรายงานและประเมินผลการบริหารงบประมาณ	2.96	0.97	ปานกลาง	8
5	การจัดทำแผนปฏิบัติการประจำปี	2.77	1.22	ปานกลาง	10
6	การสนับสนุนงานวิจัยและพัฒนา เพื่อเพิ่มประสิทธิผล	3.05	1.18	ปานกลาง	3
7	การปรับแผนปฏิบัติการเป็นไปตามความจำเป็นและเหตุการณ์	2.77	1.03	ปานกลาง	10
8	การจัดทำแผนพัฒนาสถานศึกษาสอดคล้องตามนโยบายกรมอาชีวศึกษา	2.80	1.11	ปานกลาง	12
9	การให้ครูมีส่วนร่วมในการวางแผนปฏิบัติการประจำปีของสถานศึกษา	2.79	1.02	ปานกลาง	9
10	การนำผลงานวิจัยไปใช้ในการวางแผน	3.02	1.16	ปานกลาง	6
11	การดำเนินงานผลิตและการค้าเป็นไปตามเป้าหมาย	3.04	1.04	ปานกลาง	5
12	การจัดบริการร้านค้าหรือสหกรณ์สนองความต้องการของนักศึกษาและบุคลากรอย่างเพียงพอ	2.99	1.06	ปานกลาง	7
	รวม	2.99	0.78	ปานกลาง	

ตารางที่ 11.4 กลุ่มผู้ช่วยผู้อำนวยการ มีความคิดเห็นต่อปัญหาการบริหารวิทยาลัย
 สारพคซำง ตำนผำยวำงแผนแลหพัฒนา ปัญหำลำดับที่ 1 ปัญหำการจ้ดระบบสำรสนเทศเพื่อ
 อำชีพแลหตลาดร่งงำน ปัญหำอยู่ในระดับปานกลำง โดยม้ค่าเฉล้ยเทำกัข 3.24 แลหค่า
 S.D. 0.95 ลำดับที่ 2 ปัญหำการจ้ดตั้งศูนย์ข้อมูลเพื่อการบริกำรข้อมูลกำรศ้กษำเพื่ออำชีพ
 แลหตลาดร่งงำนม้ประลัทธิภำพ ปัญหำอยู่ในระดับปานกลำง โดยม้ค่าเฉล้ยเทำกัข 3.21
 แลหค่า S.D. 0.93 ลำดับที่ 3 ม้อยู่ 2 ปัญหำ ค้ือปัญหำการสนับสนุนงำนวิจัยแลหพัฒนาเพื่อ
 เพิ่มประลัทธิผล แลหปัญหำการจ้ดระบบการร่ำงำนอย่ำงเทหมำะสมสะดวกต่อกำรปฏิบัติ
 ปัญหำอยู่ในระดับปานกลำง โดยม้ค่าเฉล้ยเทำกัข 3.05 แลหค่า S.D. 1.18 แลห 0.98
 ตำมลำดับ ลำดับที่ 5 ปัญหำการดำเน้งำนผลิตแลหการค้ำเป็นไปตำมเป้ำหมำย ปัญหำอยู่ใน
 ระดับปานกลำง โดยม้ค่าเฉล้ยเทำกัข 3.04 แลหค่า S.D. 1.04 ลำดับที่ 6 ปัญหำการนำ
 ผลงำนวิจัยไปใช้ใ้การวำงแผน ปัญหำอยู่ในระดับปานกลำง โดยม้ค่าเฉล้ยเทำกัข 3.02
 แลหค่า S.D. 1.16 ลำดับที่ 7 ปัญหำการจ้ดบริกำรร่ำนค้ำหรือสัทธิร่นส่นองควำมต้องกำร
 ของน้กศ้กษำแลหบุคคลกรอย่ำงเพียงพอ ปัญหำอยู่ในระดับปานกลำง โดยม้ค่าเฉล้ยเทำกัข
 2.99 แลหค่า S.D. 1.06 ลำดับที่ 8 ปัญหำการติดตำมร่ำงำนแลหประเม้นผลกำรบริกำร
 งบประมำณ ปัญหำอยู่ในระดับปานกลำง โดยม้ค่าเฉล้ยเทำกัข 2.96 แลหค่า S.D. 0.97
 ลำดับที่ 9 ปัญหำการให้ครุมีส่วร่วมใ้การวำงแผนปฏิบัติกำรประจำปีของสถำนศ้กษำ ปัญหำ
 อยู่ในระดับปานกลำง โดยม้ค่าเฉล้ยเทำกัข 2.75 แลหค่า S.D. 1.02 ลำดับที่ 10 ม้อยู่
 2 ปัญหำ ค้ือปัญหำการจ้ดทำแผนปฏิบัติกำรประจำปี แลหปัญหำการปรับแผนปฏิบัติกำรเป็นไป
 ตำมควำมจำเป็นแลหเหตุกำรณ์ ปัญหำอยู่ระดับปานกลำง โดยม้ค่าเฉล้ยเทำกัข 2.77 แลห
 ค้ำ S.D. 1.22 แลห 1.03 ตำมลำดับ ลำดับที่ 12 ปัญหำการจ้ดทำแผนพัฒนาสถำนศ้กษำ
 สอศค้ล้องตำมนโยบายกรมอำชีวะศ้กษำ ปัญหำอยู่ระดับปานกลำง โดยม้ค่าเฉล้ยเทำกัข 2.80
 แลหค่า S.D. 1.11

ปัญหำตำนผำยวำงแผนแลหพัฒนาของกุ่มผู้ช่วยผู้อำนวยการ มีความคิดเห็นต่อปัญหำ
 อยู่ในระดับปานกลำง โดยม้ค่าเฉล้ยเทำกัข 2.99 แลหค่า S.D. 0.78

ตารางที่ 11.5

แสดงค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของปัญหาการบริหารงานวิทยาลัยสารพัดช่าง
ดำเนินงานฝ่ายวิชาการ ตามทัศนะของผู้ช่วยผู้อำนวยการ

ที่	ข้อปัญหา	ผู้ช่วยผู้อำนวยการ N = 98		ระดับ ปัญหา	ลำดับที่
		\bar{X}	S.D.		
1	การวางแผนการเรียนการสอนร่วมกับคณะครู อาจารย์ที่เกี่ยวข้อง	2.84	0.98	ปานกลาง	13
2	การวิเคราะห์การใช้อาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก	2.94	0.94	ปานกลาง	9
3	การจัดวางผังเหมาะสมกับสภาพพื้นที่สอดคล้องกับ หลักสูตร	3.08	1.03	ปานกลาง	1
4	ความรับผิดชอบของครูต่อหน้าที่ปฏิบัติการสอน	2.90	1.06	ปานกลาง	12
5	การปรับปรุงหลักสูตรให้สอดคล้องกับ ความต้องการตลาดแรงงาน	3.04	0.98	ปานกลาง	4
6	การนำสื่อการเรียนการสอนมาใช้ประกอบการสอน	2.93	1.05	ปานกลาง	10
7	การสร้างสรรคเพื่อพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน	3.03	0.93	ปานกลาง	5
8	การจัดสิ่งแวดล้อมและบรรยากาศภายในสถาน ศึกษาเพื่อช่วยกระตุ้นและเร้าความสนใจของ ผู้เรียน	3.01	0.96	ปานกลาง	6
9	การจัดกิจกรรมการนิเทศภายในสถานศึกษา	3.08	1.11	ปานกลาง	1
10	การประเมินผลการสอนของครู-อาจารย์ ผู้ปฏิบัติการสอนด้วยตนเอง	3.06	1.00	ปานกลาง	3
11	การประเมินผลการเรียนของนักเรียน นักศึกษา เป็นตามระเบียบว่าด้วยการประเมินผลฯ	2.79	1.16	ปานกลาง	14
12	การจัดให้มีศูนย์บริการทางวิชาการแก่ครู- อาจารย์ เพื่อพัฒนาคุณภาพการสอน	2.99	1.15	ปานกลาง	8
13	การบริการใส่ทัศนศึกษาแก่ครู-อาจารย์ เพื่อ พัฒนาคุณภาพการสอน	2.93	1.06	ปานกลาง	10
14	การบริการห้องสมุดและเอกสารทางวิชาการ	3.00	1.12	ปานกลาง	7
	รวม	2.97	0.78	ปานกลาง	

ตารางที่ 11.5 กลุ่มผู้ช่วยผู้อำนวยการ มีความคิดเห็นต่อปัญหาการบริหารวิทยาลัย
 สาราพิศช่วง ด้านฝ่ายวิชาการ ปัญหาลำดับที่ 1 มีอยู่ 2 ปัญหา คือปัญหาการจัดกิจกรรมการ
 นิเทศภายในสถานศึกษา และปัญหาการจัดวางผังเหมาะสมกับสภาพพื้นที่สอดคล้องกับหลักสูตร
 ปัญหาทั้ง 2 อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.08 และค่า S.D. 1.11 และ
 1.03 ตามลำดับ ลำดับที่ 3 ปัญหาการประเมินผลการสอนของครูอาจารย์ผู้ปฏิบัติการสอนด้วย
 ตนเอง ปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.06 และค่า S.D. 1.00 ลำดับ
 ที่ 4 ปัญหาการปรับปรุงหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน ปัญหาอยู่ใน
 ระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.04 และค่า S.D. 0.98 ลำดับที่ 5 ปัญหาการ
 สร้างสรรค์เพื่อการพัฒนาารูปแบบการเรียนการสอน ปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ย
 เท่ากับ 3.03 และค่า S.D. 0.93 และ ลำดับที่ 6 ปัญหาการจัดสิ่งแวดล้อมและบรรยากาศ
 ภายในสถานศึกษา เพื่อช่วยกระตุ้นและเร้าความสนใจของผู้เรียน ปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง
 โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.01 และค่า S.D. 0.96 ลำดับที่ 7 ปัญหาการบริการห้องสมุดและ
 เอกสารทางวิชาการ ปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.00 และค่า S.D.
 1.12 ลำดับที่ 8 ปัญหาการจัดให้มีศูนย์บริการทางวิชาการแก่ครู-อาจารย์ เพื่อพัฒนาคุณภาพ
 การสอน ปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.99 และค่า S.D. 1.15
 ลำดับที่ 9 ปัญหาการวิเคราะห์การใช้อาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก ปัญหาอยู่ใน
 ระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.94 และค่า S.D. 0.94 ลำดับที่ 10 มีอยู่ 2
 ปัญหา คือ ปัญหาการบริการโสตทัศนศึกษาแก่ครู-อาจารย์เพื่อพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอน
 และการนำสื่อการเรียนการสอนมาใช้ประกอบการสอน ปัญหาทั้ง 2 อยู่ในระดับปานกลาง
 โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.93 และค่า S.D. 1.06 และ 1.05 ตามลำดับ ลำดับที่ 12
 ปัญหาความรับผิดชอบของครู-อาจารย์ต่อหน้าที่ปฏิบัติการสอน ปัญหาอยู่ระดับปานกลาง โดยมี
 ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.90 และค่า S.D. 1.06 ลำดับที่ 13 ปัญหาการวางแผนการเรียนการ
 สอนร่วมกับคณะครู-อาจารย์ที่เกี่ยวข้อง ปัญหาอยู่ระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ
 2.84 และค่า S.D. 0.98 ลำดับที่ 14 ปัญหาการประเมินผลการเรียนของนักเรียนนักศึกษา
 ตามระเบียบว่าด้วยการประเมินผล ปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ
 2.79 และค่า S.D. 1.16

ปัญหาด้านฝ่ายวิชาการของกลุ่มผู้ช่วยผู้อำนวยการ มีความคิดเห็นต่อปัญหาอยู่ใน
 ระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.97 และค่า S.D. 0.78

2.4 ระดับปัญหาการบริหารวิทยาลัยสารพัดช่าง ตามทัศนะของหัวหน้าคณะวิชา

ตารางที่ 12

สรุปผลค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของปัญหาการบริหารงานวิทยาลัยสารพัดช่าง ทั้ง 5 ด้าน ตามทัศนะของหัวหน้าคณะวิชา

ที่	ด้านปัญหา	หัวหน้าคณะวิชา N = 119		ระดับ ปัญหา	ลำดับที่
		\bar{X}	S.D.		
1	การบริหารงานทั่วไป	3.03	0.72	ปานกลาง	3
2	ฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา	3.00	0.69	ปานกลาง	5
3	ฝ่ายส่งเสริมการศึกษา	3.04	0.66	ปานกลาง	1
4	ฝ่ายวางแผนและพัฒนา	3.01	0.63	ปานกลาง	4
5	ฝ่ายวิชาการ	3.04	0.68	ปานกลาง	1
	รวม	3.03	0.57	ปานกลาง	

ตารางที่ 12 ปัญหาที่ค้นพบของการบริหารงานด้านต่าง ๆ ทั้ง 5 ด้านของหัวหน้าคณะวิชาดังนี้คือ ปัญหาลำดับที่ 1 มี 2 ปัญหา คือปัญหาฝ่ายวิชาการและฝ่ายส่งเสริมการศึกษา ปัญหาอยู่ที่ระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.04 และค่า S.D. 0.68 และ 0.66 ตามลำดับ ลำดับที่ 3 ปัญหาการบริหารงานบริหารทั่วไป ปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.03 และค่า S.D. 0.72 ลำดับที่ 4 ปัญหาฝ่ายวางแผนและพัฒนา ปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.01 และค่า S.D. 0.63 ลำดับที่ 5 ปัญหาฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา ปัญหาอยู่ระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.00 และค่า S.D. 0.69

สรุปผลการค้นพบสภาพปัญหาการบริหารงานวิทยาลัยสารพัดช่าง ของหัวหน้าคณะวิชา ปัญหาอยู่ระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.03 และค่า S.D. 0.57

ตารางที่ 12.1

แสดงค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของปัญหาการบริหารงานวิทยาลัยสาทรนาคข้าง
 ด้านงานบริหารทั่วไป ตามทัศนะของหัวหน้าคณะวิชา

ที่	ข้อปัญหา	หัวหน้าคณะวิชา N = 119		ระดับ ปัญหา	ลำดับที่
		\bar{X}	S.D.		
1	การจัดให้มีแผนภูมิการบริหารงานของสถานศึกษาตามระเบียบกรมอาชีวศึกษา ว่าด้วยการบริหารสถานศึกษา พ.ศ. 2529 เพื่อทุกคนได้ทราบและเข้าใจหน้าที่	2.83	1.12	ปานกลาง	11
2	การจัดสายบังคับบัญชาที่มีเอกภาพในการบังคับบัญชา	2.86	1.01	ปานกลาง	10
3	การกำหนดโครงสร้างขอบข่ายงานของแต่ละฝ่ายตามแผนภูมิการบริหารฯ	2.83	1.10	ปานกลาง	11
4	การกำหนดตำแหน่งและหน้าที่ความรับผิดชอบให้บุคลากรแต่ละคน แต่ละสายงานมีความเหมาะสมในแต่ละฝ่าย	3.10	0.99	ปานกลาง	3
5	การจัดวางตัวบุคคลมีประสบการณ์เหมาะสม เพื่อทำหน้าที่ตามแผนภูมิการบริหาร	3.15	1.00	ปานกลาง	4
6	ความเพียงพอของบุคลากรเพื่อทำหน้าที่ในฝ่ายต่าง ๆ	3.02	1.19	ปานกลาง	1
7	ความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบของบุคลากร	3.05	0.96	ปานกลาง	7
8	ความรับผิดชอบต่อหน้าที่ของบุคลากรที่ได้รับมอบหมาย	3.02	0.95	ปานกลาง	6
9	การมอบหมายงานเป็นไปตามสายการบังคับบัญชาตามลำดับ	3.05	1.01	ปานกลาง	5
10	การสั่งการตามสายงานการบังคับบัญชา	3.07	1.01	ปานกลาง	7
11	การประสานงานในการดำเนินงานของแต่ละฝ่าย	3.12	0.95	ปานกลาง	2
12	การปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการบริหารสถานศึกษา	2.98	1.05	ปานกลาง	9
	รวม	3.03	0.72	ปานกลาง	

ตารางที่ 12.1 กลุ่มหัวหน้าคณะวิชา มีความคิดเห็นต่อปัญหาการบริหารวิทยาลัย
 สาราฬัดข้าง ด้านการบริหารงานทั่วไป ปัญหาลำดับที่ 1 ปัญหาความเพียงพอของบุคลากรเพื่อ
 ทำหน้าที่ในฝ่ายต่าง ๆ ปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.15 และค่า
 S.D. 1.19 ลำดับที่ 2 ปัญหาการประสานงานในการดำเนินงานของแต่ละฝ่าย ปัญหาอยู่ใน
 ระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.12 และค่า S.D. 0.95 ลำดับที่ 3 ปัญหาการ
 กำหนดตำแหน่งและหน้าที่ความรับผิดชอบให้บุคลากรแต่ละคนแต่ละสาขามีความเหมาะสม
 ในแต่ละฝ่าย ปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.10 และค่า S.D. 0.99
 ลำดับที่ 4 ปัญหาการจัดการวางตัวบุคคลมีประสพการณ์เหมาะสมเพื่อทำหน้าที่ตามแผนภูมิการ
 บริหาร ปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.08 และค่า S.D. 1.00
 ลำดับที่ 5 ปัญหาการมอบหมายงานเป็นไปตามสายการบังคับบัญชาตามลำดับ ปัญหาอยู่ใน
 ระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.07 และค่า S.D. 1.01 ลำดับที่ 6 ปัญหาความ
 รับผิดชอบต่อหน้าที่ของบุคลากรที่ได้รับมอบหมาย ปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ย
 เท่ากับ 3.05 และค่า S.D. 0.95 ลำดับที่ 7 มี 2 ปัญหา คือปัญหาการสั่งการตามสาย
 งานการบังคับบัญชา และปัญหาความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบของบุคลากร
 ปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.02 และค่า S.D. 1.01 และ 0.96
 ตามลำดับ ลำดับที่ 9 ปัญหาการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการบริหารสถานศึกษา ปัญหาอยู่ใน
 ระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.98 และค่า S.D. 1.05 ลำดับที่ 10 ปัญหาการ
 จัดสายบังคับบัญชามีเอกภาพในการบังคับบัญชา ปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ย
 เท่ากับ 2.86 และค่า S.D. 1.01 ลำดับที่ 11 มีอยู่ 2 ปัญหา คือปัญหาการจัดให้มีแผนภูมิ
 การบริหารงานของสถานศึกษาตามระเบียบกรมอาชีวศึกษา ว่าด้วยการบริหารสถานศึกษา
 พ.ศ. 2529 เพื่อทุกคนได้ทราบและเข้าใจหน้าที่ และปัญหาการกำหนดโครงสร้างขอบข่าย
 งานของแต่ละฝ่ายตามแผนภูมิการบริหาร ปัญหาอยู่ระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ
 2.83 และค่า S.D. 1.12 และ 1.10 ตามลำดับ

ปัญหาด้านการบริหารงานทั่วไปของกลุ่มหัวหน้าคณะวิชา มีความคิดเห็นต่อปัญหาอยู่
 ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.03 และค่า S.D. 0.72

ตารางที่ 12.2

แสดงค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของปัญหาการบริหารงานวิทยาลัยสารพัดช่าง
ด้านฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา ตามทัศนะของหัวหน้าคณะวิชา

ที่	ด้านฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา	หัวหน้าคณะวิชา N = 119		ระดับ ปัญหา	ลำดับที่
		\bar{X}	S.D.		
1	การให้บริการแนะแนวอาชีพและการจัดหางาน เพียงพอต่อความต้องการของนักศึกษา	2.91	0.89	ปานกลาง	7
2	การให้ความร่วมมือซึ่งกันและกันระหว่างสถาน ศึกษากับชุมชนและสถานประกอบการ	2.96	0.96	ปานกลาง	5
3	การใช้ทรัพยากรในชุมชน ให้เป็นประโยชน์ต่อ การจัดการอาชีวศึกษา	2.97	1.04	ปานกลาง	4
4	การจัดกิจกรรมนักเรียนนักศึกษา เพื่อเสริมสร้าง ประสบการณ์ตามหลักสูตร	3.03	0.88	ปานกลาง	3
5	การจัดกิจกรรมโครงการพิเศษ	3.07	0.97	ปานกลาง	2
6	การปกครองนักเรียนนักศึกษาและการรักษา ระเบียบวินัยในสถานศึกษา	3.10	0.91	ปานกลาง	1
7	การจัดสวัสดิการและความปลอดภัยแก่นักเรียน นักศึกษา	2.95	0.84	ปานกลาง	6
	รวม	3.00	0.69	ปานกลาง	

ตารางที่ 12.2 กลุ่มหัวหน้าคณะวิชา มีความคิดเห็นต่อปัญหาการบริหารวิทยาลัย
 สारพัดช่าง ด้านฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา ปัญหาลำดับที่ 1 ปัญหาการปกครองนักเรียน
 นักศึกษาและการรักษาระเบียบวินัยในสถานศึกษา ปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ย
 เท่ากับ 3.10 และ ค่า S.D. 0.91 ลำดับที่ 2 ปัญหาการจัดกิจกรรมโครงการพิเศษ
 ปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.07 และค่า S.D. 0.97 ลำดับที่ 3
 ปัญหาการจัดกิจกรรมนักเรียนนักศึกษาเพื่อเสริมสร้างประสบการณ์ตามหลักสูตร ปัญหาอยู่ใน
 ระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.03 และค่า S.D. 0.88 ลำดับที่ 4 ปัญหาการใช้
 ทรัพยากรในชุมชนให้เป็นประโยชน์ต่อการจัดการอาชีวศึกษา ปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง
 โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.97 และค่า S.D. 1.04 ลำดับที่ 5 ปัญหาการให้ความร่วมมือซึ่ง
 กันและกันระหว่างสถานศึกษากับชุมชนและสถานประกอบการ ปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง
 โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.96 และค่า S.D. 0.96 ลำดับที่ 6 ปัญหาการจัดสวัสดิการและ
 ความปลอดภัยแก่นักเรียน นักศึกษา ปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.95
 และค่า S.D. 0.84 ลำดับที่ 7 ปัญหาการให้บริการแนะแนวอาชีพและการจัดหางานเพียง
 พอต่อความต้องการของนักศึกษา ปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.91
 และค่า S.D. 0.89

ปัญหาด้านฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษาของกลุ่มหัวหน้าคณะวิชา มีความคิดเห็นต่อ
 ปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.00 และค่า S.D. 0.69

ตารางที่ 12.3

แสดงค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของปัญหาการบริหารงานวิทยาลัยสารพัดช่าง
ด้านงานฝ่ายส่งเสริมการศึกษา ตามทัศนะของหัวหน้าคณะวิชา

ร.ก.	ข้อปัญหา	หัวหน้าคณะวิชา N = 119		ระดับ ปัญหา	ลำดับที่
		\bar{X}	S.D.		
1	การปฏิบัติงานด้านการเงินสถานศึกษามีประสิทธิภาพ เอื้อต่อการบริหาร	2.96	0.96	ปานกลาง	9
2	การปฏิบัติงานด้านการบัญชีมีประสิทธิภาพเอื้อต่อการ ตรวจสอบและการบริหารงบประมาณของสถานศึกษา	2.85	1.02	ปานกลาง	12
3	งานสารบรรณของสถานศึกษาเป็นไปตามระบบและ ระเบียบงานสารบรรณ	2.93	1.04	ปานกลาง	11
4	การประชาสัมพันธ์กิจการของสถานศึกษาให้ ประชาชนได้ทราบอย่างแพร่หลาย	3.02	0.92	ปานกลาง	6
5	การแจ้งข่าวสารและความเคลื่อนไหวในวงการ ศึกษาให้ครู-อาจารย์ในสถานศึกษาทราบโดยทั่วถึง	2.97	0.94	ปานกลาง	18
6	การสนับสนุนให้ครู-อาจารย์ได้มีโอกาสแสวงหา ความรู้ใหม่ ๆ โดยจัดให้มีการศึกษาต่อ ฝึกอบรม ดูงาน	2.95	0.98	ปานกลาง	10
7	การให้บริการและจัดสวัสดิการให้กับบุคลากรทุกฝ่าย	3.01	1.02	ปานกลาง	7
8	การสร้างขวัญและกำลังใจกับครู-อาจารย์	3.10	1.15	ปานกลาง	4
9	งานเอกสารการพิมพ์มีประสิทธิภาพเพียงพอต่อการ สนับสนุนการเรียนการสอน	3.29	1.10	ปานกลาง	1
10	งานทะเบียนเป็นปัจจุบันและสะดวกต่อการให้บริการ	3.15	1.01	ปานกลาง	2
11	การเตรียมงานจัดวัสดุครุภัณฑ์ที่เกี่ยวข้องเพื่อการ พัฒนาคุณภาพการเรียนการสอน	3.08	0.96	ปานกลาง	5
12	การบริหารอาคารสถานที่ของสถานศึกษาให้มี ประสิทธิภาพ	3.12	0.91	ปานกลาง	3
	รวม	3.04	0.66	ปานกลาง	

ตารางที่ 12.3 กลุ่มหัวหน้าคณะวิชา มีความคิดเห็นต่อปัญหาการบริหารวิทยาลัย
 สารพัดช่าง ด้านฝ่ายส่งเสริมการศึกษา ปัญหาลำดับที่ 1 ปัญหางานเอกสารการนิพนธ์มี
 ประสิทธิภาพเพียงพอต่อการสนับสนุนการเรียนการสอน ปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่า
 เฉลี่ยเท่ากับ 3.29 และค่า S.D. 1.10 ลำดับที่ 2 ปัญหางานทะเบียนเป็นปัจจุบันและ
 สะดวกต่อการให้บริการ ปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.15 และค่า
 S.D. 1.01 ลำดับที่ 3 ปัญหาการบริหารอาคารสถานที่ของสถานศึกษาให้มีประสิทธิภาพ
 ปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.12 และค่า S.D. 0.91 ลำดับที่ 4
 ปัญหาการสร้างขวัญและกำลังใจกับครู-อาจารย์ ปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ย
 เท่ากับ 3.10 และค่า S.D. 1.15 ลำดับที่ 5 ปัญหาการเตรียมงานจัดสวัสดิการผู้เกี่ยวข้อง
 เพื่อการพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอน ปัญหาอยู่ในระดับกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ
 3.08 และค่า S.D. 0.96 ลำดับที่ 6 ปัญหาการประชาสัมพันธ์กิจการของสถานศึกษาให้
 ประชาชนได้ทราบอย่างแพร่หลาย ปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.02
 และค่า S.D. 0.92 ลำดับที่ 7 ปัญหาการให้บริการและจัดสวัสดิการให้กับบุคลากรทุกฝ่าย
 ปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.01 และค่า S.D. 1.02 ลำดับที่ 8
 ปัญหาการแจ้งข่าวสารและความเคลื่อนไหวในวงการศึกษาคู่ครู-อาจารย์ในสถานศึกษา
 ทราบโดยทั่วถึง ปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.97 และค่า S.D.
 0.94 ลำดับที่ 9 ปัญหาการปฏิบัติงานด้านการเงินสถานศึกษามีประสิทธิภาพเอื้อต่อการ
 บริหาร ปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.96 และค่า S.D. 0.96
 ลำดับที่ 10 ปัญหาการสนับสนุนให้ครู-อาจารย์ได้มีโอกาสแสวงหาความรู้ใหม่ ๆ โดยจัดให้มี
 การศึกษาต่อ ฝึกอบรม ดูงาน ปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.95 และ
 ค่า S.D. 0.98 ลำดับที่ 11 ปัญหางานสารบรรณของสถานศึกษาเป็นไปตามระบบและ
 ระเบียบงานสารบรรณ ปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.93 และค่า
 S.D. 1.04 ลำดับที่ 12 ปัญหาการปฏิบัติงานด้านการบัญชีมีประสิทธิภาพเอื้อต่อการตรวจ
 สอบและการบริหารงบประมาณของสถานศึกษา ปัญหาอยู่ระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ย
 เท่ากับ 2.85 และค่า S.D. 1.02

ปัญหาด้านฝ่ายส่งเสริมการศึกษาของกลุ่มหัวหน้าคณะวิชา มีความคิดเห็นต่อปัญหา
 อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.04 และค่า S.D. 0.66

ตารางที่ 12.4

แสดงค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของปัญหาการบริหารงานวิทยาลัยสารพัดช่าง
ดำเนินงานฝ่ายวางแผนและพัฒนา ตามทัศนะของหัวหน้าคณะวิชา

ที่	ข้อปัญหา	หัวหน้าคณะวิชา N = 119		ระดับ ปัญหา	ลำดับที่
		\bar{X}	S.D.		
1	การจัดตั้งศูนย์ข้อมูลเพื่อการบริหารข้อมูลการศึกษา เพื่ออาชีพและตลาดแรงงาน มีประสิทธิภาพ	3.09	0.93	ปานกลาง	1
2	การจัดระบบสารสนเทศเพื่ออาชีพและตลาดแรงงาน	3.05	0.92	ปานกลาง	3
3	การจัดระบบการรายงานอย่างเหมาะสมสะดวกต่อ การปฏิบัติ	3.01	0.85	ปานกลาง	7
4	การติดตามรายงานและประเมินผลการบริหาร งบประมาณ	2.92	0.83	ปานกลาง	10
5	การจัดทำแผนปฏิบัติการประจำปี	3.03	0.97	ปานกลาง	5
6	การสนับสนุนงานวิจัยและพัฒนาเพื่อเพิ่มประสิทธิผล	3.00	0.96	ปานกลาง	8
7	การปรับแผนปฏิบัติการเป็นไปตามความจำเป็นและ เหตุการณ์	2.97	0.83	ปานกลาง	9
8	การจัดทำแผนพัฒนาสถานศึกษาสอดคล้องตาม นโยบายกรมอาชีวศึกษา	2.89	0.92	ปานกลาง	11
9	การให้ครูมีส่วนร่วมในการวางแผนปฏิบัติการ ประจำปีของสถานศึกษา	2.88	1.02	ปานกลาง	12
10	การนำผลงานวิจัยไปใช้ในการวางแผน	3.03	1.03	ปานกลาง	5
11	การดำเนินงานผลิตและการค้าเป็นไปตามเป้าหมาย	3.08	0.96	ปานกลาง	2
12	การจัดบริการร้านค้าหรือสหกรณ์สนองความต้องการ ของนักศึกษาและบุคลากรอย่างเพียงพอ	3.04	0.98	ปานกลาง	4
	รวม	3.01	0.63	ปานกลาง	

ตารางที่ 12.4 กลุ่มหัวหน้าคณะวิชา มีความคิดเห็นต่อปัญหาการบริหารวิทยาลัย
 สารพัดช่าง ด้านฝ่ายวางแผนและพัฒนา ปัญหาลำดับที่ 1 ปัญหาการจัดตั้งศูนย์ข้อมูลเพื่อการ
 บริการข้อมูลการศึกษาเพื่ออาชีพและตลาดแรงงาน ปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่า
 เฉลี่ยเท่ากับ 3.09 และค่า S.D. 0.93 ลำดับที่ 2 ปัญหาการดำเนินงานผลิตและการค้า
 เป็นไปตามเป้าหมาย ปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.08 และค่า
 S.D. 0.96 ลำดับที่ 3 ปัญหาการจัดระบบสารสนเทศเพื่ออาชีพและตลาดแรงงาน ปัญหาอยู่
 ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.05 และค่า S.D. 0.92 ลำดับที่ 4 ปัญหาการ
 จัดบริการร้านค้าหรือสหกรณ์สนองความต้องการของนักศึกษาและบุคลากรอย่างเพียงพอ ปัญหา
 อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.04 และค่า S.D. 0.98 ลำดับที่ 5 มีอยู่ 2
 ปัญหา คือปัญหาการนำผลงานวิจัยไปใช้ในการวางแผน และปัญหาการจัดทำแผนปฏิบัติการ
 ประจำปี ทั้ง 2 ปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.03 และค่า S.D.
 1.03 และ 0.97 ตามลำดับ ลำดับที่ 7 ปัญหาการจัดระบบการรายงานอย่างเหมาะสมสะ
 ดวกต่อการปฏิบัติ ปัญหาอยู่ระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.01 และค่า S.D.
 0.85 ลำดับที่ 8 ปัญหาการสนับสนุนงานวิจัยและพัฒนาเพื่อเพิ่มประสิทธิผล ปัญหาอยู่ในระดับ
 ปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.00 และค่า S.D. 0.96 ลำดับที่ 9 การปรับแผนปฏิบัติ
 การเป็นไปตามความจำเป็นและเหตุการณ์ ปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ
 2.97 และค่า S.D. 0.83 ลำดับที่ 10 ปัญหาการติดตามรายงานและประเมินผลการบริ
 การงบประมาณ ปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.92 และค่า S.D.
 0.83 ลำดับที่ 11 ปัญหาการจัดทำแผนพัฒนาสถานศึกษาสอดคล้องตามนโยบายกรมอาชีวศึ
 กษา ปัญหาอยู่ระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.89 และค่า S.D. 0.92 ลำดับที่ 12
 ปัญหาการให้ครูมีส่วนร่วมในการวางแผนปฏิบัติงานประจำปีของสถานศึกษา ปัญหาอยู่ระดับ
 ปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.88 และค่า S.D. 1.02

ปัญหาด้านฝ่ายวางแผนและพัฒนาของกลุ่มหัวหน้าคณะวิชา มีความคิดเห็นต่อปัญหา
 อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.01 และค่า S.D. 0.63

ตารางที่ 12.5

แสดงค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของปัญหาการบริหารงานวิทยาลัยสารพัดช่าง
ด้านงานฝ่ายวิชาการ ตามทัศนะของหัวหน้าคณะวิชา

ที่	ข้อปัญหา	หัวหน้าคณะวิชา N = 119		ระดับ ปัญหา	ลำดับที่
		\bar{X}	S.D.		
1	การวางแผนการเรียนการสอนร่วมกับคณะครู อาจารย์ที่เกี่ยวข้อง	2.92	0.99	ปานกลาง	13
2	การวิเคราะห์การใช้อาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก	3.11	1.07	ปานกลาง	4
3	การจัดวางผังเหมาะสมกับสภาพพื้นที่สอดคล้องกับ หลักสูตร	3.07	1.02	ปานกลาง	5
4	ความรับผิดชอบของครูต่อหน้าที่ปฏิบัติการสอน	2.93	0.97	ปานกลาง	11
5	การปรับปรุงหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการ ของตลาดแรงงาน	3.12	0.96	ปานกลาง	3
6	การนำสื่อการเรียนการสอนมาใช้ประกอบการสอน	3.07	0.95	ปานกลาง	5
7	การสร้างสรรคเพื่อพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน	2.99	0.87	ปานกลาง	9
8	การจัดสิ่งแวดล้อมและบรรยากาศภายในสถานศึกษา เพื่อช่วยกระตุ้นและเร้าความสนใจของผู้เรียน	2.98	0.99	ปานกลาง	10
9	การจัดกิจกรรมการนิเทศภายในสถานศึกษา	3.01	1.04	ปานกลาง	8
10	การประเมินผลการสอนของครู-อาจารย์ ผู้ปฏิบัติ การสอนด้วยตนเอง	2.86	0.99	ปานกลาง	14
11	การประเมินผลการเรียนของนักเรียน นักศึกษาเป็น ตามระเบียบว่าด้วยการประเมินผลฯ	2.94	0.94	ปานกลาง	12
12	การจัดให้มีศูนย์บริการทางวิชาการแก่ครู-อาจารย์ เพื่อพัฒนาคุณภาพการสอน	3.20	1.06	ปานกลาง	2
13	การบริการโสตทัศนศึกษาแก่ครู-อาจารย์ เพื่อพัฒนา คุณภาพการสอน	3.26	1.07	ปานกลาง	1
14	การบริการห้องสมุดและเอกสารทางวิชาการ	3.07	1.01	ปานกลาง	5
	รวม	3.04	0.68	ปานกลาง	

ตารางที่ 12.5 กลุ่มหัวหน้าคณะวิชา มีความคิดเห็นต่อปัญหาการบริหารวิทยาลัย
 สารพัดช่าง ด้านฝ่ายวิชาการ ปัญหาลำดับที่ 1 ปัญหาการบริการใส่ทัศนศึกษาแก่ครู-
 อาจารย์ เพื่อพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอน ปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่า
 กับ 3.26 และค่า S.D. 1.07 ลำดับที่ 2 ปัญหาการจัดให้มีศูนย์บริการทางวิชาการแก่ครู-
 อาจารย์เพื่อพัฒนาคุณภาพการสอน ปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.20
 และค่า S.D. 1.06 ลำดับที่ 3 ปัญหาการปรับปรุงหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการ
 ของตลาดแรงงาน ปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.12 และค่า S.D.
 0.96 ลำดับที่ 4 ปัญหาการวิเคราะห์การใช้อาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก ปัญหา
 อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.11 และค่า S.D. 1.07 ลำดับที่ 5 มีอยู่ 3
 ปัญหา คือปัญหาการจัดวางผังเหมาะสมกับสภาพพื้นที่สอดคล้องกับหลักสูตร และปัญหาการ
 บริการห้องสมุดและเอกสารทางวิชาการ และปัญหาการนำสื่อการเรียนการสอนมาใช้
 ประกอบการสอน ปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.07 และค่า S.D.
 1.02, 1.01 และ 0.95 ตามลำดับ ลำดับที่ 8 ปัญหาการจัดกิจกรรมการนิเทศภายใน
 สถานศึกษา ปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.01 และค่า S.D. 1.04
 ลำดับที่ 9 ปัญหาการสร้างสรรค์เพื่อพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน ปัญหาอยู่ในระดับปาน
 กลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.99 และค่า S.D. 0.87 ลำดับที่ 10 ปัญหาการจัดสิ่งแวดล้อมและบรรยากาศภายในสถานศึกษา เพื่อช่วยกระตุ้นและเร้าความสนใจของผู้เรียน ปัญหา
 อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.98 และค่า S.D. 0.99 ลำดับที่ 11 ปัญหา
 ความรับผิดชอบของครูต่อหน้าที่ปฏิบัติการสอน ปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่า
 กับ 2.93 และค่า S.D. 0.97 ลำดับที่ 12 ปัญหาการประเมินผลการเรียนของนักเรียน
 นักศึกษา เป็นตามระเบียบว่าด้วยการประเมินผล ปัญหาอยู่ระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ย
 เท่ากับ 2.94 และค่า S.D. 0.94 ลำดับที่ 13 ปัญหาการวางแผนการเรียนการสอนร่วมกับคณะครู-อาจารย์ที่เกี่ยวข้อง ปัญหาอยู่ระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.92 และ
 ค่า S.D. 0.99 ลำดับที่ 14 ปัญหาการประเมินผลการสอนของครู-อาจารย์ผู้ปฏิบัติการสอน
 ด้วยตนเอง ปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.79 และค่า S.D. 0.99

ปัญหาด้านฝ่ายวิชาการของกลุ่มหัวหน้าคณะวิชา มีความคิดเห็นต่อปัญหาอยู่ในระดับ
 ปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.04 และค่า S.D. 0.68

ตอนที่ 3 สรุปผลการเปรียบเทียบสภาพปัญหาการบริหารงานวิทยาลัยสารพัดช่าง
เป็นรายด้านและรายข้อ

ผู้วิจัยนำเสนอข้อมูลโดยวิธีหาค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
(Standard Deviation) และการทดสอบค่าที (t-Test) และการทดสอบค่าเอฟ
(F-Test) โดยเสนอในรูปตารางดังต่อไปนี้

ตารางที่ 13

สรุปผลการเปรียบเทียบสภาพปัญหาการบริหารงานวิทยาลัยสารพัดช่าง
ตามทัศนะของฝ่ายบริหารสถานศึกษา จำแนกตามเพศ

ร.ก.	ด้านปัญหา	ชาย N = 147		หญิง N = 93		t
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1	การบริหารงานทั่วไป	2.98	0.71	3.01	0.74	-0.27
2	ฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา	3.01	0.68	2.98	0.72	0.29
3	ฝ่ายส่งเสริมการศึกษา	2.92	0.71	2.98	0.71	-0.64
4	ฝ่ายวางแผนและพัฒนา	3.00	0.73	3.00	0.05	-0.06
5	ฝ่ายวิชาการ	2.94	0.70	3.12	0.72	-1.83
	รวม	2.95	0.62	3.08	0.60	-1.51

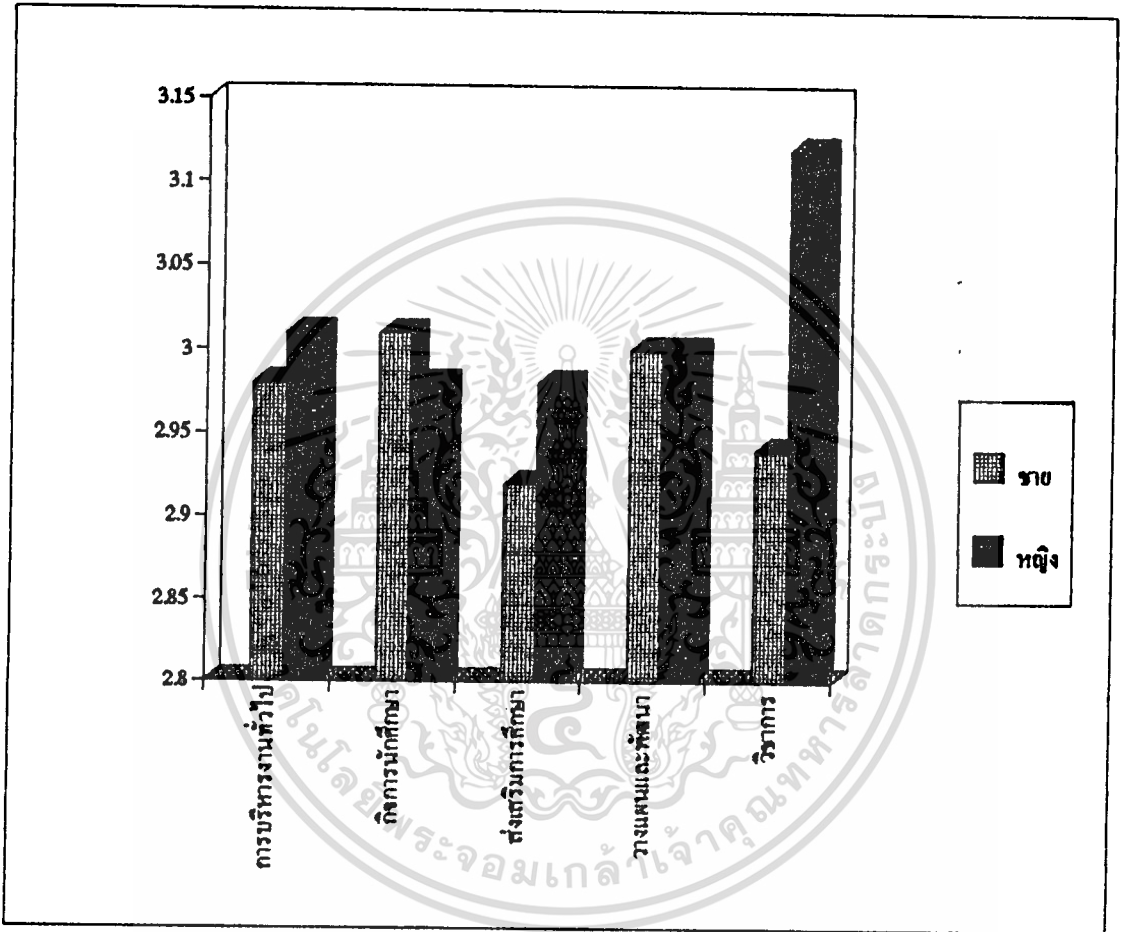
P > .05

ตารางที่ 13 สรุปผลการเปรียบเทียบปัญหาการบริหารงานวิทยาลัยสารพัดช่าง ตามทัศนะของฝ่ายบริหารสถานศึกษา จำแนกตามเพศ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัญหาการบริหารงานวิทยาลัยสารพัดช่าง ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยเพศชายมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.95 ค่า S.D. 0.62 เพศหญิงมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.08 ค่า S.D. 0.60 ซึ่งแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณาผลการเปรียบเทียบในด้านต่าง ๆ ทั้ง 5 ด้าน พบว่า ทัศนะของเพศชายและเพศหญิง ที่มีต่อสภาพปัญหาการบริหารงานวิทยาลัยสารพัดช่าง ในด้านการบริหารงานทั่วไป ฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา ฝ่ายส่งเสริมการศึกษา ฝ่ายวางแผนและพัฒนาและฝ่ายวิชาการ อยู่ในระดับปานกลางทั้ง 2 กลุ่ม ซึ่งแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าฝ่ายบริหารสถานศึกษาทั้ง 2 เพศ มีทัศนะต่อสภาพปัญหาการบริหารงานวิทยาลัยสารพัดช่าง ไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบแนวโน้มของค่าเฉลี่ยทั้ง 2 เพศ พบว่า เพศหญิงมีแนวโน้มสูงกว่าเพศชาย

สรุปผลการทดสอบสมมติฐานที่ว่า ทัศนะของฝ่ายบริหารสถานศึกษาจำแนกตามเพศ ที่มีต่อสภาพปัญหาการบริหารงานวิทยาลัยสารพัดช่าง ไม่แตกต่างกัน จึงสอดคล้องตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

แผนภูมิที่ 2

แสดงปัญหาการบริหารงานวิทยาลัยสารพัดช่างทั้ง 5 ด้าน
ตามทัศนะของฝ่ายบริหารสถานศึกษา จำแนกตามเพศ

1. ด้านการบริหารงานทั่วไป
2. ด้านฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา
3. ด้านฝ่ายส่งเสริมการศึกษา
4. ด้านฝ่ายวางแผนและพัฒนา
5. ด้านฝ่ายวิชาการ

ตารางที่ 13.1

การเปรียบเทียบ สภาพปัญหาการบริหารงานวิทยาลัยสารพัดช่าง
ตามทัศนะของฝ่ายบริหารสถานศึกษา ด้านการบริหารงานทั่วไป

ร.ล.	การบริหารงานทั่วไป	ชาย N = 147		หญิง N = 93		t
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1	การจัดให้มีแผนภูมิการบริหารงานของสถานศึกษาตามระเบียบกรมอาชีวศึกษา ว่าด้วยการบริหารสถานศึกษา พ.ศ. 2529 เพื่อทุกคนได้ทราบและเข้าใจหน้าที่	2.75	1.22	2.72	1.24	0.16
2	การจัดสายบังคับบัญชาที่มีเอกภาพในการบังคับบัญชา	2.82	1.11	2.90	1.02	-0.52
3	การกำหนดโครงสร้างขอบข่ายงานของแต่ละฝ่ายตามแผนภูมิการบริหารฯ	2.84	1.10	2.76	1.12	0.51
4	การกำหนดตำแหน่งและหน้าที่ความรับผิดชอบให้บุคลากรแต่ละคน แต่ละสายงานมีความเหมาะสมในแต่ละฝ่าย	3.01	0.98	3.07	1.06	-0.46
5	การจัดวางตัวบุคคลมีประสพการณ์เหมาะสม เพื่อทำหน้าที่ตามแผนภูมิการบริหาร	3.21	1.02	2.98	1.05	1.62
6	ความเพียงพอของบุคลากรเพื่อทำหน้าที่ในฝ่ายต่างๆ	3.32	1.20	3.29	1.19	0.17
7	ความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบของบุคลากร	3.15	0.90	3.06	1.03	0.73
8	ความรับผิดชอบต่อหน้าที่ของบุคลากรที่ได้รับมอบหมาย	3.17	0.96	3.01	0.97	1.24
9	การมอบหมายงานเป็นไปตามสายการบังคับบัญชาตามลำดับ	2.97	1.03	2.94	1.02	0.24

ตารางที่ 13.1 (ต่อ)

ท.	การบริหารงานทั่วไป	ชาย N = 147		หญิง N = 93		t
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
10	การสั่งการตามสายงานการบังคับบัญชา	2.88	1.09	2.95	0.99	-0.52
11	การประสานงานในการดำเนินงานของแต่ละฝ่าย	3.00	1.00	3.11	0.89	-0.88
12	การปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการบริหารสถานศึกษา	2.81	1.04	2.85	1.00	-0.32
	รวม	2.98	0.71	3.01	0.74	-0.27

$p > .05$

ตารางที่ 13.1 สภาพปัญหาการบริหารงานวิทยาลัยสารพัดช่าง ตามทัศนะของฝ่ายบริหารสถานศึกษา จำแนกตามเพศ ด้านการบริหารงานทั่วไป กลุ่มเพศชาย และกลุ่มเพศหญิง มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัญหาการบริหารงานวิทยาลัยสารพัดช่าง ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง กลุ่มเพศชายมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.98 ค่า S.D. 0.71 กลุ่มเพศหญิงมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.01 ค่า S.D. 0.74 ซึ่งแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณารายข้อแล้วพบว่า ทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

สรุปผลสภาพปัญหาการบริหารงานวิทยาลัยสารพัดช่าง ตามทัศนะของฝ่ายบริหารสถานศึกษา จำแนกตามเพศ ด้านการบริหารงานทั่วไป แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 13.2

การเปรียบเทียบสภาพปัญหาการบริหารงานวิทยาลัยสารพัดช่าง
ตามทัศนะของฝ่ายบริหารสถานศึกษา ด้านฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา

ที่	ฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา	ชาย N = 147		หญิง N = 93		t
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1	การให้บริการแนะแนวอาชีพและการจัดหางาน เพียงพอต่อความต้องการของนักศึกษา	2.93	0.89	2.98	0.84	-0.43
2	การให้ความร่วมมือซึ่งกันและกันระหว่างสถานศึกษา กับชุมชนและสถานประกอบการ	2.98	0.98	2.96	1.02	0.14
3	การใช้ทรัพยากรในชุมชน ให้เป็นประโยชน์ต่อการ จัดการอาชีวศึกษา	3.07	1.00	3.00	1.02	0.56
4	การจัดกิจกรรมนักเรียน นักศึกษา เพื่อเสริมสร้าง ประสบการณ์ตามหลักสูตร	2.96	0.90	3.02	0.91	-0.46
5	การจัดกิจกรรมโครงการพิเศษ	3.04	0.98	2.98	0.99	0.40
6	การปกครองนักเรียน นักศึกษาและการรักษา ระเบียบวินัยในสถานศึกษา	3.08	0.97	3.05	0.88	0.26
7	การจัดสวัสดิการและความปลอดภัยแก่นักเรียน นักศึกษา	2.90	0.85	2.87	0.86	0.22
	รวม	3.01	0.68	2.98	0.72	0.29

P> .05

ตารางที่ 13.2 สภาพปัญหาการบริหารงานวิทยาลัยสารพัดช่าง ตามทัศนะของฝ่ายบริหารสถานศึกษา จำแนกตามเพศ ด้านฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา กลุ่มเพศชาย และกลุ่มเพศหญิง มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัญหาการบริหารงานวิทยาลัยสารพัดช่างในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง กลุ่มเพศชายมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.01 ค่า S.D. 0.68 กลุ่มเพศหญิงมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.98 ค่า S.D. 0.72 ซึ่งแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณารายชื่อแล้วพบว่า ทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

สรุปผลสภาพปัญหาการบริหารงานวิทยาลัยสารพัดช่าง ตามทัศนะของฝ่ายบริหารสถานศึกษา จำแนกตามเพศ ด้านฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 13.3

การเปรียบเทียบสภาพปัญหาการบริหารงานวิทยาลัยสารพัดช่าง ตามทัศนะของฝ่ายบริหารสถานศึกษา ด้านฝ่ายส่งเสริมการศึกษา

ที่	ฝ่ายส่งเสริมการศึกษา	ชาย		หญิง		t
		N = 147		N = 93		
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1	การปฏิบัติงานด้านการเงินสถานศึกษามีประสิทธิภาพ เอื้อต่อการบริหาร	2.80	0.98	2.89	0.98	-0.61
2	การปฏิบัติงานด้านการบัญชีมีประสิทธิภาพเอื้อต่อการ ตรวจสอบและการบริหารงบประมาณของสถานศึกษา	2.72	1.01	2.72	1.08	0.02
3	งานสารบรรณของสถานศึกษาเป็นไปตามระบบและ ระเบียบงานสารบรรณ	2.80	1.04	2.80	1.07	-0.01
4	การประชาสัมพันธ์กิจการของสถานศึกษาให้ประชาชน ได้ทราบอย่างแพร่หลาย	2.93	0.98	2.91	0.92	0.22
5	การแจ้งข่าวสารและความเคลื่อนไหวในวงการศึกษา ให้ครู-อาจารย์ในสถานศึกษาทราบโดยทั่วถึง	2.80	0.99	2.94	1.01	-1.01

ตารางที่ 13.3 (ต่อ)

ที่	ฝ่ายส่งเสริมการศึกษา	ชาย N = 147		หญิง N = 93		t
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
6	การสนับสนุนให้ครู-อาจารย์ได้มีโอกาสแสวงหาความรู้ใหม่ ๆ โดยจัดให้มีการศึกษาต่อ ฝึกอบรม ดูงาน	2.80	0.98	2.93	1.15	-0.95
7	การให้บริการและจัดสวัสดิการให้กับบุคลากรทุกฝ่าย	2.87	0.93	3.09	1.08	-1.72
8	การสร้างขวัญและกำลังใจกับครู-อาจารย์	2.95	1.02	3.07	1.12	-0.83
9	งานเอกสารการพิมพ์มีประสิทธิภาพเพียงพอต่อการสนับสนุนการเรียนการสอน	3.05	1.07	3.40	1.04	-2.43
10	งานทะเบียนเป็นปัจจุบันและสะดวกต่อการให้บริการ	3.05	1.07	3.10	1.07	-0.32
11	การเตรียมงานจัดวัสดุครุภัณฑ์ที่เกี่ยวข้องเพื่อการพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอน	3.03	0.99	3.17	1.03	-1.06
12	การบริหารอาคารสถานที่ของสถานศึกษาให้มีประสิทธิภาพ	3.17	0.94	3.06	0.92	0.82
	รวม	2.92	0.71	2.98	0.71	-0.64

P>.05

ตารางที่ 13.3 สภาพปัญหาการบริหารงานวิทยาลัยสารพัดช่าง ตามทัศนะของฝ่ายบริหารสถานศึกษา จำแนกตามเพศ ด้านฝ่ายส่งเสริมการศึกษา กลุ่มเพศชาย และกลุ่มเพศหญิง มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัญหาการบริหารงานวิทยาลัยสารพัดช่าง ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง กลุ่มเพศชายมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.92 ค่า S.D. 0.71 กลุ่มเพศหญิงมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.98 ค่า S.D. 0.71 ซึ่งแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณารายชื่อแล้วพบว่า ทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

สรุปผลสภาพปัญหาการบริหารงานวิทยาลัยสารพัดช่าง ตามทัศนะของฝ่ายบริหารสถานศึกษา จำแนกตามเพศ ด้านฝ่ายส่งเสริมการศึกษา แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 13.4

การเปรียบเทียบสภาพปัญหาการบริหารงานวิทยาลัยสารพัดช่างตามทัศนะของฝ่ายบริหารสถานศึกษา ด้านฝ่ายวางแผนและพัฒนา

ที่	ฝ่ายวางแผนและพัฒนา	ชาย N = 147		หญิง N = 93		t
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1	การจัดตั้งศูนย์ข้อมูลเพื่อการบริหารข้อมูลการศึกษาเพื่ออาชีพและตลาดแรงงาน มีประสิทธิภาพ	3.14	0.95	3.11	0.91	0.24
2	การจัดระบบสารสนเทศเพื่ออาชีพและตลาดแรงงาน	3.08	0.98	3.17	0.89	-0.77
3	การจัดระบบการรายงานอย่างเหมาะสมสะดวกต่อการปฏิบัติ	3.08	0.97	2.95	0.79	1.09
4	การติดตามรายงานและประเมินผลการบริหารงบประมาณ	3.00	0.90	2.85	0.85	1.22
5	การจัดทำแผนปฏิบัติการประจำปี	3.04	1.08	2.75	1.09	1.96
6	การสนับสนุนงานวิจัยและพัฒนาเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ	3.02	1.07	3.03	0.99	-0.09
7	การปรับแผนปฏิบัติการเป็นไปตามความจำเป็นและเหตุการณ์	2.89	0.94	2.88	0.96	0.07
8	การจัดทำแผนพัฒนาสถานศึกษาสอดคล้องตามนโยบายกรมอาชีวศึกษา	2.83	1.03	2.90	1.01	-0.47
9	การให้ครูมีส่วนร่วมในการวางแผนปฏิบัติการประจำปีของสถานศึกษา	2.82	1.02	2.88	1.03	-0.48

ตารางที่ 13.4 (ต่อ)

ร.ล.	ฝ่ายวางแผนและพัฒนา	ชาย N = 147		หญิง N = 93		t
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
10	การนำผลงานวิจัยไปใช้ในการวางแผน	3.02	1.09	3.05	1.05	-0.20
11	การดำเนินงานผลิตและการค้าเป็นไปตามเป้าหมาย	3.10	1.00	3.04	1.00	0.48
12	การจัดบริการร้านค้าหรือสหกรณ์สนองความต้องการ ของนักศึกษาและบุคลากรอย่างเพียงพอ	2.98	0.97	3.05	1.06	-0.51
	รวม	3.00	0.73	3.00	0.65	-0.06

P>.05

ตารางที่ 13.4 สภาพปัญหาการบริหารงานวิทยาลัยสารพัดช่าง ตามทัศนะของฝ่ายบริหารสถานศึกษา จำแนกตามเพศ ด้านฝ่ายวางแผนและพัฒนา กลุ่มเพศชาย และกลุ่มเพศหญิง มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัญหาการบริหารงานวิทยาลัยสารพัดช่าง ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง กลุ่มเพศชายมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.00 ค่า S.D. 0.73 กลุ่มเพศหญิงมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.00 ค่า S.D. 0.65 ซึ่งไม่แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณารายข้อแล้วพบว่า ทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นที่แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

สรุปผลสภาพปัญหาการบริหารงานวิทยาลัยสารพัดช่าง ตามทัศนะของฝ่ายบริหารสถานศึกษา จำแนกตามเพศ ด้านฝ่ายวางแผนและพัฒนา แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 13.5

การเปรียบเทียบสภาพปัญหาการบริหารงานวิทยาลัยสารพัดช่าง
ตามทัศนะของฝ่ายบริหารสถานศึกษา ด้านฝ่ายวิชาการ

ที่	ฝ่ายวิชาการ	ชาย N = 147		หญิง N = 93		t
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1	การวางแผนการเรียนการสอนร่วมกับคณะครู-อาจารย์ที่เกี่ยวข้อง	2.79	0.90	3.03	1.13	-1.78
2	การวิเคราะห์การใช้อาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก	3.00	0.99	3.16	1.02	-1.23
3	การจัดวางผังเหมาะสมกับสภาพพื้นที่สอดคล้องกับหลักสูตร	3.10	1.02	3.13	1.02	-0.17
4	ความรับผิดชอบของครูต่อหน้าที่ปฏิบัติการสอน	2.87	0.99	3.05	1.00	-1.38
5	การปรับปรุงหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน	2.97	0.93	3.24	1.01	-2.09*
6	การนำสื่อการเรียนการสอนมาใช้ประกอบการสอน	2.94	0.99	3.09	0.94	-1.18
7	การสร้างสรรค์เพื่อพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน	2.89	0.88	3.21	0.86	-2.72*
8	การจัดสิ่งแวดล้อมและบรรยากาศภายในสถานศึกษาเพื่อช่วยกระตุ้นและเร้าความสนใจของผู้เรียน	2.94	0.98	3.06	0.95	-0.93
9	การจัดกิจกรรมการนิเทศภายในสถานศึกษา	3.04	1.03	3.06	1.08	-0.18
10	การประเมินผลการสอนของครู-อาจารย์ ผู้ปฏิบัติการสอนด้วยตนเอง	2.96	1.00	2.95	0.96	0.08
11	การประเมินผลการเรียนของนักเรียน นักศึกษาเป็นตามระเบียบว่าด้วยการประเมินผล	2.79	1.01	3.06	1.06	-1.96
12	การจัดให้มีศูนย์บริการทางวิชาการแก่ครู-อาจารย์เพื่อพัฒนาคุณภาพการสอน	2.98	1.05	3.30	1.08	-2.20*

ตารางที่ 13.5 (ต่อ)

ที่	ฝ่ายวิชาการ	ชาย N = 147		หญิง N = 93		t
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
13	การบริการใส่ตักนักศึกษาแก่ครู-อาจารย์ เพื่อพัฒนาคุณภาพการสอน	3.01	1.06	3.26	1.02	-1.79
14	การบริการห้องสมุดและเอกสารทางวิชาการ	2.96	0.99	3.14	1.07	-1.29
	รวม	2.94	0.70	3.12	0.72	-1.83

* P > .05

ตารางที่ 13.5 สภาพปัญหาการบริหารงานวิทยาลัยสารพัดช่าง ตามทัศนะของฝ่ายบริหารสถานศึกษา จำแนกตามเพศ ด้านฝ่ายวิชาการ กลุ่มเพศชาย และกลุ่มเพศหญิง มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัญหาการบริหารงานวิทยาลัยสารพัดช่าง ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง กลุ่มเพศชายมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.94 ค่า S.D. 0.70 กลุ่มเพศหญิงมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.12 ค่า S.D. 0.72 ซึ่งแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณารายข้อแล้วพบว่า ข้อปัญหาการปรับปรุงหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน ข้อปัญหาการสร้างสรรค์เพื่อพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน ข้อปัญหาการจัดให้มีศูนย์บริการทางวิชาการแก่ครู-อาจารย์ เพื่อพัฒนาคุณภาพการสอน ข้อปัญหาทั้งสามข้อทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ส่วนความคิดเห็นข้ออื่น ๆ ทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นที่แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

สรุปผลสภาพปัญหาการบริหารงานวิทยาลัยสารพัดช่าง ตามทัศนะของฝ่ายบริหารสถานศึกษา จำแนกตามเพศ ด้านฝ่ายวิชาการ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 14

สรุปผลการเปรียบเทียบสภาพปัญหาการบริหารงานวิทยาลัยสารพัดช่าง
ตามทัศนะของฝ่ายบริหารสถานศึกษา จำแนกตามตำแหน่งหน้าที่

ร.ล.	ด้านปัญหา	ผู้อำนวยกา ร N = 23		ผู้ช่วย ผู้อำนวยกา ร N = 98		หัวหน้า คณะวิชา N = 119		F
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
		1	การบริหารงานทั่วไป	3.23	0.70	2.90	0.73	
2	ฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา	3.06	0.60	2.98	0.73	3.00	0.68	0.14
3	ฝ่ายส่งเสริมการศึกษา	3.01	0.75	2.83	0.75	3.03	0.66	2.22
4	ฝ่ายวางแผนและพัฒนา	3.03	0.77	2.98	0.78	3.00	0.62	0.04
5	ฝ่ายวิชาการ	3.10	0.64	2.96	0.77	3.03	0.68	0.44
	รวม	3.12	0.57	2.93	0.66	3.03	0.57	0.94

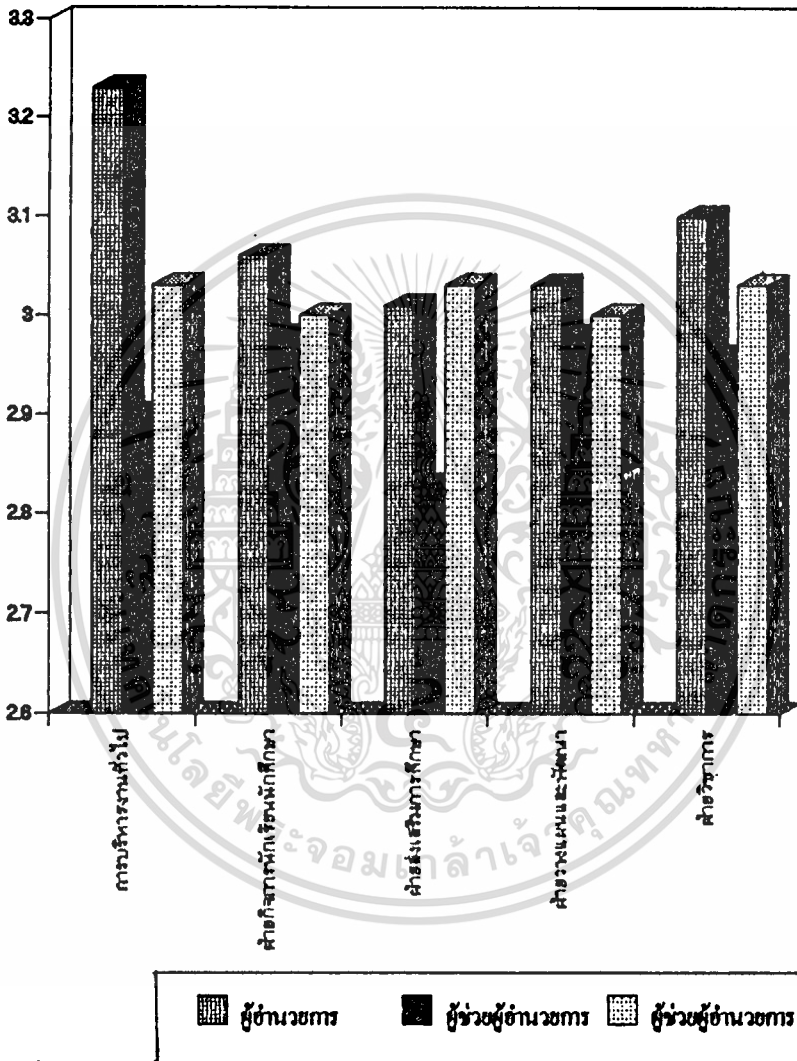
P > .05

ตารางที่ 14 สรุปผลการเปรียบเทียบปัญหาการบริหารงานวิทยาลัยสารพัดช่าง ตามทัศนะของฝ่ายบริหารสถานศึกษา จำแนกตามกลุ่มผู้อำนวยการ ผู้ช่วยผู้อำนวยการ และ หัวหน้าคณะวิชา มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัญหาการบริหารงานวิทยาลัยสารพัดช่างใน ภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง กลุ่มผู้อำนวยการมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.12 ค่า S.D. 0.57 กลุ่มผู้ช่วยผู้อำนวยการ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.93 S.D.0.66 และกลุ่มหัวหน้าคณะวิชา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.03 S.D.0.57 ซึ่งแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ เมื่อพิจารณาผลการเปรียบเทียบในด้านต่าง ๆ ทั้ง 5 ด้านพบว่า ทัศนะของฝ่ายบริหารสถาน ศึกษาทั้งสามกลุ่ม ที่มีต่อสภาพปัญหาการบริหารงานวิทยาลัยสารพัดช่าง ในด้านการบริหาร งานทั่วไป ฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา ฝ่ายส่งเสริมการศึกษา ฝ่ายวางแผนและพัฒนา และ ฝ่ายวิชาการ อยู่ในระดับปานกลางทุกกลุ่ม ซึ่งแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ ระดับ .05 แสดงว่าฝ่ายบริหารสถานศึกษาทั้งสามกลุ่ม มีทัศนะต่อสภาพปัญหาการบริหารงาน วิทยาลัยสารพัดช่าง ไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบแนวโน้มของค่าเฉลี่ยทั้งสาม กลุ่มพบว่า กลุ่มผู้อำนวยการมีค่าเฉลี่ยของระดับปัญหาสูงที่สุด รองลงมาได้แก่กลุ่มหัวหน้าคณะ วิชาและกลุ่มผู้ช่วยผู้อำนวยการ มีทัศนะต่อสภาพปัญหาการบริหารงานต่ำกว่ากลุ่มอื่น ในทุกด้าน

สรุปผลการทดสอบสมมติฐานที่ว่า ทัศนะของฝ่ายบริหารสถานศึกษา จำแนกตาม ตำแหน่งหน้าที่ ที่มีต่อสภาพปัญหาการบริหารงานวิทยาลัยสารพัดช่าง จำแนกตามตำแหน่งหน้าที่ ไม่แตกต่างกัน จึงสอดคล้องตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

แผนภูมิ 3

แสดงปัญหาการบริหารงานวิทยาลัยสารพัดช่างทั้ง 5 ด้าน
ตามทัศนคติของฝ่ายบริหารสถานศึกษา จำแนกตามตำแหน่งหน้าที่

1. ด้านการบริหารงานทั่วไป
2. ด้านฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา
3. ด้านฝ่ายส่งเสริมการศึกษา
4. ด้านฝ่ายวางแผนและพัฒนา
5. ด้านฝ่ายวิชาการ

ตารางที่ 14.1

การเปรียบเทียบสภาพปัญหาการบริหารงานวิทยาลัยส่วพัคข้าง
ตามทัศนะของฝ่ายบริหารสถานศึกษา ด้านการบริหารงานทั่วไป

ที่	การบริหารงานทั่วไป	ผู้อำนวยการ N = 23		ผู้ช่วย ผู้อำนวยการ N = 98		หัวหน้า คณะวิชา N = 119		F
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1	การจัดให้มีแผนภูมิการบริหารงานของสถานศึกษาตามระเบียบกรมอาชีวศึกษา ว่าด้วยการบริหารสถานศึกษา พ.ศ. 2529 เพื่อทุกคนได้ทราบและเข้าใจหน้าที่	3.04	1.33	2.56	1.31	2.83	1.12	2.01
2	การจัดสายบังคับบัญชาที่มีเอกภาพในการบังคับบัญชา	2.95	1.24	2.82	1.12	2.86	1.01	0.14
3	การกำหนดโครงสร้างขอบข่ายงานของแต่ละฝ่ายตามแผนภูมิการบริหารฯ	2.95	1.14	2.76	1.12	2.82	1.10	0.31
4	การกำหนดตำแหน่งและหน้าที่ความรับผิดชอบให้กับบุคลากรแต่ละคน แต่ละสายงานมีความเหมาะสมในแต่ละฝ่าย	2.95	1.11	2.97	1.02	3.10	0.98	0.46
5	การจัดวางตัวบุคคลมีประสพการณ์เหมาะสมเพื่อทำหน้าที่ตามแผนภูมิการบริหาร	3.34	0.98	3.12	1.09	3.08	1.00	0.61
6	ความเพียงพอของบุคลากรเพื่อทำหน้าที่ในฝ่ายต่าง ๆ	3.52	1.08	3.45	1.22	3.15	1.18	2.11
7	ความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบของบุคลากร	3.44	0.84	3.16	0.95	3.01	0.96	2.44

ตารางที่ 14.1 (ต่อ)

ที่	การบริหารงานทั่วไป	ผู้อำนวยการ		ผู้ช่วยผู้อำนวยการ		หัวหน้าคณะวิชา		F
		N = 23		N = 98		N = 119		
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
8	ความรับผิดชอบต่อหน้าที่ของบุคลากรที่ได้รับมอบหมาย	3.26	1.00	3.14	0.97	3.05	0.95	0.55
9	การมอบหมายงานเป็นไปตามสายการบังคับบัญชาตามลำดับ	3.04	1.21	2.82	1.00	3.06	1.01	1.56
10	การสั่งการตามสายงานการบังคับบัญชา	3.09	1.22	2.74	1.06	3.01	1.01	2.16
11	การประสานงานในการดำเนินงานของแต่ละฝ่าย	3.22	0.81	2.90	1.00	3.12	0.95	1.76
12	การปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการบริหารสถานศึกษา	3.18	0.95	2.56	0.95	2.98	1.04	6.05*
	รวม	3.23	0.70	2.91	0.73	3.03	0.72	1.89

* $P < .05$

ตารางที่ 14.1 สภาพปัญหาการบริหารงานวิทยาลัยสารพัดช่าง ตามทัศนะของฝ่ายบริหารสถานศึกษา จำแนกตามตำแหน่งหน้าที่ ด้านการบริหารงานทั่วไป กลุ่มผู้อำนวยการ ผู้ช่วยผู้อำนวยการ และหัวหน้าคณะวิชา มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัญหาการบริหารงานวิทยาลัยสารพัดช่างในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง กลุ่มผู้อำนวยการมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.23 ค่า S.D. 0.70 กลุ่มผู้ช่วยผู้อำนวยการมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.91 ค่า S.D. 0.73 กลุ่มหัวหน้าคณะวิชา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.03 ค่า S.D. 0.72 ซึ่งแตกต่างกันอย่างไม่มีนัย

สำคัญที่ระดับ .05 แต่เมื่อพิจารณารายชื่อแล้วพบว่า ปัญหาที่ทั้งสามกลุ่ม มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ คือปัญหาการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการบริหารสถานศึกษา ส่วนข้อปัญหาอื่น ๆ ทั้งสามกลุ่ม มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

สรุปผลสภาพปัญหาการบริหารงานวิทยาลัยสารพัดช่าง ตามทัศนะของฝ่ายบริหารสถานศึกษา จำแนกตามตำแหน่งหน้าที่ ด้านการบริหารงานทั่วไป แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 14.2

การเปรียบเทียบสภาพปัญหาการบริหารงานวิทยาลัยสารพัดช่าง
ตามทัศนะของฝ่ายบริหารสถานศึกษา ด้านฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา

ที่	ฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา	ผู้อำนวยกา N = 23		ผู้ช่วย ผู้อำนวยกา N = 98		หัวหน้า คณะวิชา N = 119		F
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1	การให้บริการแนะแนวอาชีพและการจัดการ งานเพียงพอต่อความต้องการของนักศึกษา	3.17	0.65	2.96	0.89	2.90	0.89	0.90
2	การให้ความร่วมมือซึ่งกันและกันระหว่าง สถานศึกษากับชุมชนและสถานประกอบการ	2.91	0.84	3.02	1.08	2.95	0.96	0.15
3	การใช้ทรัพยากรในชุมชน ให้เป็นประโยชน์ ต่อการจัดการอาชีวศึกษา	3.43	0.89	3.04	0.98	2.97	1.03	2.02
4	การจัดกิจกรรมนักเรียน นักศึกษา เพื่อ เสริมสร้างประสบการณ์ตามหลักสูตร	3.17	0.77	2.89	0.97	3.02	0.87	1.08
5	การจัดกิจกรรมโครงการพิเศษ	3.04	1.06	2.95	0.97	3.06	0.97	0.33

ตารางที่ 14.2 (ต่อ)

ร.	ฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา	ผู้อำนวยการ		ผู้ช่วยผู้อำนวยการ		หัวหน้าคณะวิชา		F
		N = 23		N = 98		N = 119		
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
6	การปกครองนักเรียน นักศึกษาและการรักษาระเบียบวินัยในสถานศึกษา	3.04	0.82	3.05	1.01	3.10	0.91	0.84
7	การจัดสวัสดิการและความปลอดภัยแก่นักเรียนนักศึกษา	2.69	0.70	2.87	0.91	2.94	0.83	0.87
	รวม	3.06	0.60	2.98	0.73	3.00	0.68	0.14

P > .05

ตารางที่ 14.2 สภาพปัญหาการบริหารงานวิทยาลัยสารพัดช่าง ตามทัศนะของฝ่ายบริหารสถานศึกษา จำแนกตามตำแหน่งหน้าที่ ด้านฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา กลุ่มผู้อำนวยการ ผู้ช่วยผู้อำนวยการ และหัวหน้าคณะวิชา มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัญหาการบริหารงานวิทยาลัยสารพัดช่าง ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง กลุ่มผู้อำนวยการมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.06 ค่า S.D. 0.60 กลุ่มผู้ช่วยผู้อำนวยการมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.98 ค่า S.D. 0.73 กลุ่มหัวหน้าคณะวิชา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.00 ค่า S.D. 0.68 ซึ่งแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญที่ระดับ .05 แต่เมื่อพิจารณารายข้อแล้วพบว่า ทั้งสามกลุ่มมีความคิดเห็นที่แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

สรุปผลสภาพปัญหาการบริหารงานวิทยาลัยสารพัดช่าง ตามทัศนะของฝ่ายบริหารสถานศึกษา จำแนกตามตำแหน่งหน้าที่ ด้านฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 14.3

การเปรียบเทียบสภาพปัญหาการบริหารงานวิทยาลัยสารพัดช่าง
ตามทัศนะของฝ่ายบริหารสถานศึกษา ด้านฝ่ายส่งเสริมการศึกษา

ที่	ฝ่ายส่งเสริมการศึกษา	ผู้อำนวยการ N = 23		ผู้ช่วย ผู้อำนวยการ N = 98		หัวหน้า คณะวิชา N = 119		F
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1	การปฏิบัติงานด้านการเงินสถานศึกษามีประสิทธิภาพเอื้อต่อการบริหาร	2.78	1.16	2.71	0.96	2.95	0.95	1.71
2	การปฏิบัติงานด้านการบัญชีมีประสิทธิภาพเอื้อต่อการตรวจสอบและการบริหารงบประมาณของสถานศึกษา	2.69	1.14	2.58	1.03	2.84	1.02	1.74
3	งานสารบรรณของสถานศึกษาเป็นไปตามระบบและระเบียบงานสารบรรณ	2.86	1.21	2.62	1.02	2.93	1.03	2.31
4	การประชาสัมพันธ์กิจการของสถานศึกษาให้ประชาชนได้ทราบอย่างแพร่หลาย	2.91	0.79	2.82	1.02	3.01	0.92	1.09
5	การแจ้งข่าวสารและความเคลื่อนไหวในวงการศึกษาให้ครู-อาจารย์ในสถานศึกษาทราบโดยทั่วถึง	2.86	1.01	2.71	1.06	2.97	0.94	1.74
6	การสนับสนุนให้ครู-อาจารย์ได้มีโอกาสแสวงหาความรู้ใหม่ ๆ โดยจัดให้มีการศึกษาต่อ ฝึกอบรม ดูงาน	2.91	1.12	2.71	1.10	2.97	0.98	1.35
7	การให้บริการและจัดสวัสดิการให้กับบุคลากรทุกฝ่าย	3.00	0.79	2.88	1.02	3.00	1.02	0.42
8	การสร้างขวัญและกำลังใจกับครูอาจารย์	3.04	0.97	2.87	0.97	3.10	1.15	1.22
9	งานเอกสารการนิมนต์มีประสิทธิภาพเพียงพอต่อการสนับสนุนการเรียนการสอน	3.13	0.81	3.06	1.08	3.29	1.09	1.25

ตารางที่ 14.3 (ต่อ)

ร.ก.	ฝ่ายส่งเสริมการศึกษา	ผู้อำนวยการ N = 23		ผู้ช่วย ผู้อำนวยการ N = 98		หัวหน้า คณะวิชา N = 119		F
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
10	งานทะเบียนเป็นปัจจุบันและสะดวกต่อ การให้บริการ	3.17	1.11	2.94	1.12	3.15	1.01	1.09
11	การเตรียมงานจัดวัสดุครุภัณฑ์ที่เกี่ยวข้อง เพื่อการพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอน	3.39	0.72	3.03	1.11	3.07	0.96	1.19
12	การบริหารอาคารสถานที่ของสถานศึกษา ให้มีประสิทธิภาพ	3.34	1.02	3.09	0.94	3.11	0.91	0.69
	รวม	3.01	0.75	2.83	0.75	2.03	0.66	2.22

P>.05

ตารางที่ 14.3 สภาพปัญหาการบริหารงานวิทยาลัยสารพัดช่าง ตามทัศนะของฝ่ายบริหารสถานศึกษา จำแนกตามตำแหน่งหน้าที่ ด้านฝ่ายส่งเสริมการศึกษา กลุ่มผู้อำนวยการ ผู้ช่วยผู้อำนวยการ และหัวหน้าคณะวิชา มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัญหาการบริหารงานวิทยาลัยสารพัดช่าง ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง กลุ่มผู้อำนวยการมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.01 ค่า S.D. 0.75 กลุ่มผู้ช่วยผู้อำนวยการมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.83 ค่า S.D. 0.75 กลุ่มหัวหน้าคณะวิชา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.03 ค่า S.D. 0.66 ซึ่งแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญที่ระดับ .05 แต่เมื่อพิจารณารายชื่อแล้วพบว่า ทั้งสามกลุ่มมีความคิดเห็นที่แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

สรุปผลสภาพปัญหาการบริหารงานวิทยาลัยสารพัดช่าง ตามทัศนะของฝ่ายบริหารสถานศึกษา จำแนกตามตำแหน่งหน้าที่ ด้านฝ่ายส่งเสริมการศึกษา แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 14.4

การเปรียบเทียบสภาพปฏิกิริยาการบริหารงานวิทยาลัยสารพัดช่าง
ตามทัศนะของฝ่ายบริหารสถานศึกษา ด้านฝ่ายวางแผนและพัฒนา

ที่	ฝ่ายวางแผนและพัฒนา	ผู้อำนวยการ N = 23		ผู้ช่วย ผู้อำนวยการ N = 98		หัวหน้า คณะวิชา N = 119		F
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1	การจัดตั้งศูนย์ข้อมูลเพื่อการบริการข้อมูล การศึกษาเพื่ออาชีพและตลาดแรงงาน มีประสิทธิภาพ	3.00	1.00	3.21	0.92	3.09	0.92	0.68
2	การจัดระบบสารสนเทศเพื่ออาชีพและ ตลาดแรงงาน	2.95	0.06	3.24	0.95	3.05	0.92	1.43
3	การจัดระบบการรายงานอย่างเหมาะสม สะดวกต่อการปฏิบัติ	3.13	0.91	3.05	0.98	3.00	0.84	0.19
4	การติดตามรายงานและประเมินผล การบริหารงานประมาณ	3.00	0.90	2.95	0.96	2.92	0.82	0.08
5	การจัดทำแผนปฏิบัติการประจำปี	3.08	1.12	2.76	1.21	3.03	0.96	1.81
6	การสนับสนุนงานวิจัยและพัฒนาเพื่อ เพิ่มประสิทธิภาพ	3.04	0.92	3.05	1.17	3.00	0.96	0.06
7	การปรับแผนปฏิบัติการเป็นไปตามความ จำเป็นและเหตุการณ์	3.04	1.18	2.76	1.02	2.96	0.83	1.45
8	การจัดทำแผนพัฒนาสถานศึกษาสอดคล้อง ตามนโยบายกรมอาชีวศึกษา	2.95	1.22	2.80	1.10	2.88	0.92	0.31
9	การให้ครูมีส่วนร่วมในการวางแผนปฏิบัติ การประจำปีของสถานศึกษา	2.91	1.12	2.78	1.02	2.88	1.01	0.26
10	การนำผลงานวิจัยไปใช้ในการวางแผน	3.13	1.01	3.02	1.15	3.03	1.02	0.09

ตารางที่ 14.4 (ต่อ)

ที่	ฝ่ายวางแผนและพัฒนา	ผู้อำนวยกา ร N = 23		ผู้ช่วย ผู้อำนวยกา ร N = 98		หัวหน้า คณะวิชา N = 119		F
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
11	การดำเนินงานผลิตและการค้าเป็นไปตามเป้าหมาย	3.26	1.09	3.04	1.03	3.08	0.96	0.43
12	การจัดบริการร้านค้าหรือสหกรณ์สนองความต้องการของนักศึกษาและบุคลากรอย่างเพียงพอ	2.95	0.97	2.98	1.05	3.04	0.97	0.11
	รวม	3.03	0.77	2.98	0.78	3.00	0.62	0.44

P>.05

ตารางที่ 14.4 สภาพปัญหาการบริหารงานวิทยาลัยสารพัดช่าง ตามทัศนะของฝ่ายบริหารสถานศึกษา จำแนกตามตำแหน่งหน้าที่ ด้านฝ่ายวางแผนและพัฒนา กลุ่มผู้อำนวยกา ร ผู้ช่วยผู้อำนวยกา ร และหัวหน้าคณะวิชา มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัญหาการบริหารงานวิทยาลัยสารพัดช่าง ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง กลุ่มผู้อำนวยกา รมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.03 ค่า S.D. 0.77 กลุ่มผู้ช่วยผู้อำนวยกา รมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.98 ค่า S.D. 0.78 กลุ่มหัวหน้าคณะวิชา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.00 ค่า S.D. 0.62 ซึ่งแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญที่ระดับ .05 แต่เมื่อพิจารณารายข้อแล้วพบว่า ทั้งสามกลุ่มมีความคิดเห็นที่แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

สรุปผลสภาพปัญหาการบริหารงานวิทยาลัยสารพัดช่าง ตามทัศนะของฝ่ายบริหารสถานศึกษา จำแนกตามตำแหน่งหน้าที่ ด้านฝ่ายวางแผนและพัฒนา แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 14.5

การเปรียบเทียบสภาพปัญหาการบริหารงานวิทยาลัยสารพัดช่าง
ตามทัศนะของฝ่ายบริหารสถานศึกษา ด้านฝ่ายวิชาการ

ร.ล.	ฝ่ายวิชาการ	ผู้อำนวยการ N = 23		ผู้ช่วย ผู้อำนวยการ N = 98		หัวหน้า คณะวิชา N = 119		F
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1	การวางแผนการเรียนการสอนร่วมกับ คณะครู-อาจารย์ที่เกี่ยวข้อง	2.86	1.17	2.84	0.97	2.92	0.99	0.17
2	การวิเคราะห์การใช้อาคารสถานที่และ สิ่งอำนวยความสะดวก	3.34	0.88	2.93	0.93	3.10	1.07	1.80
3	การจัดวางผังที่เหมาะสมกับสภาพพื้นที่ สอดคล้องกับหลักสูตร	3.52	0.89	3.08	1.03	3.06	1.02	2.02
4	ความรับผิดชอบของครูต่อหน้าที่ปฏิบัติ การสอน	3.17	0.88	2.89	1.06	2.93	0.97	0.72
5	การปรับปรุงหลักสูตรให้สอดคล้องกับ ความต้องการของตลาดแรงงาน	3.00	1.04	3.04	0.98	3.11	0.95	0.23
6	การนำสื่อการเรียนการสอนมาใช้ ประกอบการสอน	3.00	0.85	2.92	1.04	3.06	0.94	0.54
7	การสร้างสรรค์เพื่อพัฒนารูปแบบ การเรียนการสอน	3.04	0.82	3.03	0.93	2.99	0.87	0.06
8	การจัดสิ่งแวดล้อมและบรรยากาศภายใน สถานศึกษาศึกษาเพื่อช่วยกระตุ้นและเร้า ความสนใจของผู้เรียน	2.95	1.02	3.01	0.95	2.98	0.98	0.03
9	การจัดกิจกรรมการนิเทศภายในสถาน ศึกษา	3.13	0.86	3.08	1.11	3.00	1.04	0.20
10	การประเมินผลการสอนของครู-อาจารย์ ผู้ปฏิบัติการสอนด้วยตนเอง	3.08	0.84	3.06	1.00	2.85	0.99	1.35

ตารางที่ 14.5 (ต่อ)

ที่	ฝ่ายวิชาการ	ผู้อำนวยการ N = 23		ผู้ช่วย ผู้อำนวยการ N = 98		หัวหน้า คณะวิชา N = 119		F
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
11	การประเมินผลการเรียนของนักเรียน นักศึกษาเป็นตามระเบียบว่าด้วยการ ประเมินผล	3.13	1.01	2.78	1.15	2.94	0.94	1.19
12	การจัดให้มีศูนย์บริการทางวิชาการแก่ครู- อาจารย์เพื่อพัฒนาคุณภาพการสอน	3.08	0.79	2.98	1.14	3.20	1.05	1.05
13	การบริการ ไลต์ทัศนศึกษาแก่ครู-อาจารย์ เพื่อพัฒนาคุณภาพการสอน	3.08	0.79	2.92	1.05	3.26	1.06	2.72
14	การบริการห้องสมุดและเอกสารทาง วิชาการ	3.00	0.67	3.00	1.12	3.06	1.00	0.12
	รวม	3.10	0.64	2.96	0.77	3.03	0.68	0.44

P > .05

ตารางที่ 14.5 สภาพปัญหาการบริหารงานวิทยาลัยสารพัดช่าง ตามทัศนะของฝ่ายบริหารสถานศึกษา จำแนกตามตำแหน่งหน้าที่ ด้านฝ่ายวิชาการ กลุ่มผู้อำนวยการ ผู้ช่วยผู้อำนวยการ และหัวหน้าคณะวิชา มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัญหาการบริหารงานวิทยาลัยสารพัดช่าง ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง กลุ่มผู้อำนวยการมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.10 ค่า S.D. 0.64 กลุ่มผู้ช่วยผู้อำนวยการมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.96 ค่า S.D. 0.77 กลุ่มหัวหน้าคณะวิชา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.03 ค่า S.D. 0.68 ซึ่งแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญที่ระดับ .05 แต่เมื่อพิจารณารายข้อแล้วพบว่า ทั้งสามกลุ่มมีความคิดเห็นที่แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

สรุปผลสภาพปัญหาการบริหารงานวิทยาลัยสารพัดช่าง ตามทัศนะของฝ่ายบริหารสถานศึกษา จำแนกตามตำแหน่งหน้าที่ ด้านฝ่ายวิชาการ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 15

สรุปผลการเปรียบเทียบสภาพปัญหาการบริหารงานวิทยาลัยสารพัดช่าง
ตามทัศนคติของฝ่ายบริหารสถานศึกษา จำแนกตามอายุ

ที่	ด้านปัญหา	อายุต่ำกว่า 30 ปี N = 7		อายุระหว่าง 30-45 ปี N = 159		อายุสูงกว่า 45 ปี N = 74		F
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1	การบริหารงานทั่วไป	3.06	0.66	3.04	0.74	2.88	0.68	1.27
2	ฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา	2.79	0.75	2.99	0.70	3.03	0.68	0.36
3	ฝ่ายส่งเสริมการศึกษา	2.76	0.37	3.02	0.70	2.79	0.72	2.84*
4	ฝ่ายวางแผนและพัฒนา	3.08	0.31	3.05	0.69	2.88	0.75	1.38
5	ฝ่ายวิชาการ	2.98	0.52	3.04	0.70	2.96	0.76	0.28
	รวม	2.98	0.36	3.04	0.63	2.90	0.58	1.06

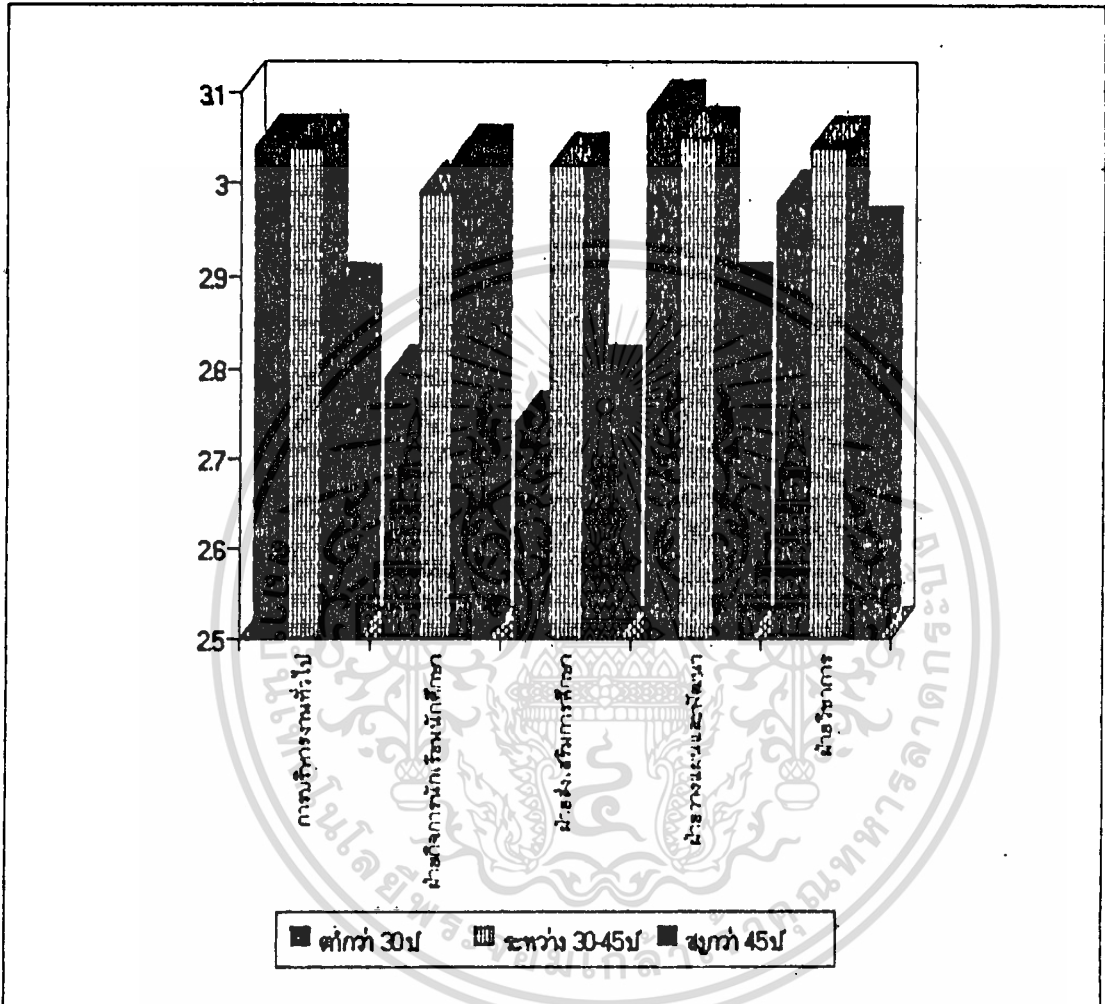
*P> .05

ตารางที่ 15 สรุปผลการเปรียบเทียบสภาพปัญหาการบริหารงานวิทยาลัยสารพัดช่างตามทัศนคติของฝ่ายบริหารสถานศึกษา จำแนกตามอายุ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัญหาการบริหารงานวิทยาลัยสารพัดช่าง ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยกลุ่มอายุต่ำกว่า 30 ปี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.98 S.D. 0.36 กลุ่มอายุระหว่าง 30-45 ปี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.04 S.D. 0.63 กลุ่มอายุสูงกว่า 45 ปี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.90 S.D. 0.58 ซึ่งแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณาผลการเปรียบเทียบในด้านต่าง ๆ ทั้ง 5 ด้าน พบว่าทัศนคติของทั้ง 3 กลุ่ม ที่มีต่อสภาพปัญหาการบริหารงานวิทยาลัยสารพัดช่าง ในด้านฝ่ายส่งเสริมการศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ส่วนที่เหลืออีก 4 ด้าน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญที่ระดับ .05 แต่เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบแนวโน้มค่าเฉลี่ยของทั้ง 3 กลุ่ม กลุ่มอายุระหว่าง 30-45 ปี มีแนวโน้มสูงสุด รองลงมาได้แก่ กลุ่มอายุต่ำกว่า 30 ปี และน้อยสุดได้แก่ กลุ่มอายุสูงกว่า 45 ปี

สรุปผลการทดสอบสมมติฐานที่ว่า ทัศนคติของฝ่ายบริหารสถานศึกษา จำแนกตามอายุ ที่มีต่อสภาพปัญหาการบริหารงานวิทยาลัยสารพัดช่าง ไม่แตกต่างกัน จึงสอดคล้องตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

แผนภูมิ 4

แสดงปัญหาการบริหารงานวิทยาลัยสารพัดช่างทั้ง 5 ด้าน
ตามทัศนระของฝ่ายบริหารสถานศึกษา จำแนกตามอายุ

1. ด้านการบริหารงานทั่วไป
2. ด้านฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา
3. ด้านฝ่ายส่งเสริมการศึกษา
4. ด้านฝ่ายวางแผนและพัฒนา
5. ด้านฝ่ายวิชาการ

ตารางที่ 15.1

การเปรียบเทียบสภาพปัญหาการบริหารงานวิทยาลัยสารพัดช่าง
ตามทัศนะของฝ่ายบริหารสถานศึกษา ด้านการบริหารงานทั่วไป

ที่	การบริหารงานทั่วไป	อายุต่ำกว่า 30 ปี N = 7		อายุระหว่าง 30-45 ปี N = 159		อายุสูงกว่า 45 ปี N = 74		F
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1	การจัดให้มีแผนภูมิการบริหารงานของ สถานศึกษาตามระเบียบกรมอาชีวศึกษา ว่าด้วยการบริหารสถานศึกษา พ.ศ. 2529 เพื่อทุกคนได้ทราบและเข้าใจ หน้าที่	3.00	1.15	2.84	1.20	2.51	1.27	1.96
2	การจัดสายบังคับบัญชาที่มีเอกภาพในการ บังคับบัญชา	2.85	0.89	2.97	1.10	2.60	1.00	2.93*
3	การกำหนดโครงสร้างขอบข่ายงานของ แต่ละฝ่ายตามแผนภูมิการบริหารฯ	3.33	1.21	2.86	1.13	3.66	1.05	1.52
4	การกำหนดตำแหน่ง และหน้าที่ความ รับผิดชอบให้กับบุคลากรแต่ละคน แต่ละ สายงานมีความเหมาะสมในแต่ละฝ่าย	3.14	0.69	3.08	1.02	2.91	1.01	0.74
5	การจัดวางตัวบุคคลมีประสพการณ์ เหมาะสมเพื่อทำหน้าที่ตามแผนภูมิการ บริหาร	3.14	0.89	3.09	1.04	3.18	1.04	0.20
6	ความเพียงพอของบุคลากรเพื่อทำหน้าที่ ในฝ่ายต่าง ๆ	3.57	0.97	3.23	1.22	3.45	1.14	0.96
7	ความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ความ รับผิดชอบของบุคลากร	3.42	0.53	3.14	0.97	3.04	0.94	0.68
8	ความรับผิดชอบต่อหน้าที่ของบุคลากรที่ ได้รับมอบหมาย	2.85	0.89	3.14	0.97	3.06	0.96	0.37

ตารางที่ 15.1 (ต่อ)

ที่	การบริหารงานทั่วไป	อายุต่ำกว่า 30 ปี N = 7		อายุระหว่าง 30-45 ปี N = 159		อายุสูงกว่า 45 ปี N = 74		F
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
9	การมอบหมายงานเป็นไปตามสายการ บังคับบัญชาตามลำดับ	3.14	1.21	3.01	1.04	2.83	0.98	0.89
10	การสั่งการตามสายงานการบังคับบัญชา	3.28	1.25	2.94	1.04	2.79	1.06	0.99
11	การประสานงานในการดำเนินงานของ แต่ละฝ่าย	3.00	0.63	3.12	1.03	2.87	0.82	1.63
12	การปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการ บริหารสถานศึกษา	3.00	0.57	2.89	1.08	2.67	0.89	1.32
	รวม	3.06	0.66	3.04	0.74	2.88	0.68	1.27

*P<.05

ตารางที่ 15.1 สภาพปัญหาการบริหารงานวิทยาลัยสารพัดช่าง ตามทัศนะของฝ่ายบริหารสถานศึกษา จำแนกตามอายุ ด้านการบริหารงานทั่วไป ของกลุ่มอายุต่ำกว่า 30 ปี ระหว่าง 30-45 ปี และสูงกว่า 45 ปี กลุ่มผู้อำนวยการ ผู้ช่วยผู้อำนวยการ และหัวหน้าคณะวิชา มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัญหาการบริหารงานวิทยาลัยสารพัดช่างในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง กลุ่มผู้อำนวยการมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.10 ค่า S.D. 0.64 กลุ่มผู้ช่วยผู้อำนวยการมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.96 ค่า S.D. 0.77 กลุ่มหัวหน้าคณะวิชา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.03 ค่า S.D. 0.68 ซึ่งแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญที่ระดับ .05 แต่เมื่อพิจารณารายข้อแล้วพบว่า ข้อปัญหาการจัดสายบังคับบัญชามีเอกภาพในการบังคับบัญชา มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ และข้อต่อ ๆ ไป ทั้งสามกลุ่มมีความคิดเห็นที่แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

สรุปผลสภาพปัญหาการบริหารงานวิทยาลัยสารพัดช่าง ตามทัศนะของฝ่ายบริหารสถานศึกษา จำแนกตามตำแหน่งหน้าที่ ด้านฝ่ายวิชาการ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 15.2

การเปรียบเทียบสภาพปัญหาการบริหารงานวิทยาลัยส่วรศึกษาระหว่าง
ตามทัศนะของฝ่ายบริหารสถานศึกษา ด้านฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา

ที่	ฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา	อายุต่ำกว่า 30 ปี N = 7		อายุระหว่าง 30-45 ปี N = 159		อายุสูงกว่า 45 ปี N = 74		F
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1	การให้บริการแนะแนวอาชีพและการ จัดหางาน เพียงพอต่อความต้องการ ของนักศึกษา	3.00	1.29	2.92	0.87	3.02	0.82	0.35
2	การให้ความร่วมมือซึ่งกันและกัน ระหว่างสถานศึกษากับชุมชนและสถาน ประกอบการ	2.85	0.89	2.93	1.02	3.09	0.95	0.73
3	การใช้ทรัพยากรในชุมชน ให้เป็น ประโยชน์ต่อการจัดการอาชีวศึกษา	2.57	0.78	3.01	1.00	3.16	1.01	1.37
4	การจัดกิจกรรมนักเรียน นักศึกษา เพื่อ เสริมสร้างประสบการณ์ตามหลักสูตร	3.14	0.69	2.96	0.88	3.02	0.97	0.23
5	การจัดกิจกรรมโครงการพิเศษ	2.71	0.75	3.05	0.96	2.98	1.03	0.46
6	การปกครองนักเรียน นักศึกษาและการ รักษาระเบียบวินัยในสถานศึกษา	2.71	0.95	3.10	0.90	3.04	1.03	0.64
7	การจัดสวัสดิการและความปลอดภัยแก่ นักเรียนนักศึกษา	2.57	0.97	2.96	0.86	2.78	0.83	1.60
	รวม	2.79	0.75	2.99	0.70	3.03	0.68	0.34

$P > .05$

ตารางที่ 15.2 สภาพปัญหาการบริหารงานวิทยาลัยสารพัดช่าง ตามทัศนะของฝ่ายบริหารสถานศึกษา จำแนกตามอายุ ด้านฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา ของกลุ่มอายุต่ำกว่า 30 ปี ระหว่าง 30-45 ปี และสูงกว่า 45 ปี มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัญหาการบริหารงานวิทยาลัยสารพัดช่าง ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง กลุ่มอายุต่ำกว่า 30 ปี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.79 ค่า S.D. 0.75 กลุ่มอายุระหว่าง 30-45 ปี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.99 ค่า S.D. 0.70 กลุ่มอายุสูงกว่า 45 ปี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.03 ค่า S.D. 0.68 ซึ่งแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญที่ระดับ .05 แต่เมื่อพิจารณารายข้อแล้วพบว่า ทั้งสามกลุ่มมีความคิดเห็นที่แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

สรุปผลสภาพปัญหาการบริหารงานวิทยาลัยสารพัดช่าง ตามทัศนะของฝ่ายบริหารสถานศึกษา จำแนกตามตำแหน่งหน้าที่ ด้านฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 15.3

การเปรียบเทียบสภาพปัญหาการบริหารงานวิทยาลัยสารพัดช่าง ตามทัศนะของฝ่ายบริหารสถานศึกษา ด้านฝ่ายส่งเสริมการศึกษา

ที่	ฝ่ายส่งเสริมการศึกษา	อายุต่ำกว่า 30 ปี N = 7		อายุระหว่าง 30-45 ปี N = 159		อายุสูงกว่า 45 ปี N = 74		F
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1	การปฏิบัติงานด้านการเงินสถานศึกษา มีประสิทธิภาพเอื้อต่อการบริหาร	2.14	0.89	2.98	0.97	2.58	0.95	6.14*
2	การปฏิบัติงานด้านการบัญชีมีประสิทธิภาพ เอื้อต่อการตรวจสอบและการบริหารงบประมาณของสถานศึกษา	2.42	0.97	2.86	1.05	2.45	0.95	4.37*
3	งานสารบรรณของสถานศึกษาเป็นไปตามระบบและระเบียบงานสารบรรณ	2.57	1.39	2.92	1.00	2.54	1.09	3.49*
4	การประชาสัมพันธ์กิจการของสถานศึกษาให้ประชาชนได้ทราบอย่างแพร่หลาย	2.50	0.83	3.00	0.99	2.80	0.87	1.63

ตารางที่ 15.3 (ต่อ)

ที่	ฝ่ายส่งเสริมการศึกษา	อายุต่ำกว่า 30 ปี N = 7		อายุระหว่าง 30-45 ปี N = 159		อายุสูงกว่า 45 ปี N = 74		F
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
5	การแจ้งข่าวสารและความเคลื่อนไหว ในวงการศึกษาให้ครู-อาจารย์ในสถาน ศึกษาทราบโดยทั่วถึง	3.00	1.00	2.91	0.99	2.73	1.01	0.79
6	การสนับสนุนให้ครู-อาจารย์ได้มีโอกา สแสวงหาความรู้ใหม่ ๆ โดยจัดให้มีการ ศึกษาต่อ ฝึกอบรม ตูงาน	2.85	1.06	2.93	0.99	2.68	1.14	1.40
7	การให้บริการและจัดสวัสดิการให้กับ บุคลากรทุกฝ่าย	2.71	0.75	2.96	1.00	2.97	1.01	0.21
8	การสร้างขวัญและกำลังใจกับครู- อาจารย์	3.00	0.57	3.02	1.09	2.95	1.04	0.09
9	งานเอกสารการพิมพ์มีประสิทธิภาพ เพียงพอต่อการสนับสนุนการเรียน การสอน	2.85	1.06	3.24	1.12	3.08	0.96	0.91
10	งานทะเบียนเป็นปัจจุบันและสะดวกต่อ การให้บริการ	3.00	1.09	3.10	1.04	3.00	1.13	0.26
11	การเตรียมงานจัดวัสดุครุภัณฑ์ที่เกี่ยว ข้องเพื่อการพัฒนาคุณภาพการเรียน การสอน	2.66	1.03	3.12	0.97	3.04	1.07	0.72
12	การบริหารอาคารสถานที่ของสถาน ศึกษาให้มีประสิทธิภาพ	3.00	1.15	3.17	0.93	3.05	0.93	0.44
	รวม	2.76	0.37	3.02	0.70	2.79	0.72	2.84

*P < .05

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 15.3 สภาพปัญหาการบริหารงานวิทยาลัยสารพัดช่าง ตามทัศนะของฝ่ายบริหารสถานศึกษา จำแนกตามอายุ ด้านฝ่ายส่งเสริมการศึกษา ของกลุ่มอายุต่ำกว่า 30 ปี ระหว่าง 30-45 ปี และสูงกว่า 45 ปี มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัญหาการบริหารงานวิทยาลัยสารพัดช่างในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง กลุ่มอายุต่ำกว่า 30 ปี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.76 ค่า S.D. 0.37 กลุ่มอายุระหว่าง 30-45 ปี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.02 ค่า S.D. 0.70 กลุ่มอายุสูงกว่า 45 ปี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.79 ค่า S.D. 0.72 ซึ่งแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญที่ระดับ .05 แต่เมื่อพิจารณาารายข้อแล้วพบว่า ปัญหาที่ทั้งสามกลุ่มมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญคือ ปัญหา การปฏิบัติงานด้านการเงินสถานศึกษามีประสิทธิภาพเอื้อต่อการบริหาร ปัญหาการปฏิบัติงานด้านการบัญชีมีประสิทธิภาพเอื้อต่อการตรวจสอบและการบริหารงบประมาณของสถานศึกษา และปัญหางานสารบรรณของสถานศึกษาเป็นไปตามระเบียบของงานสารบรรณ ส่วนข้อปัญหาอื่น ๆ ทั้งสามกลุ่มมีความเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

สรุปผลสภาพปัญหาการบริหารงานวิทยาลัยสารพัดช่าง ตามทัศนะของฝ่ายบริหารสถานศึกษา จำแนกตามตำแหน่งหน้าที่ ด้านฝ่ายส่งเสริมการศึกษา แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 15.4

การเปรียบเทียบสภาพปัญหาการบริหารงานวิทยาลัยสารพัดช่าง ตามทัศนะของฝ่ายบริหารสถานศึกษา ด้านฝ่ายวางแผนและพัฒนา

ที่	ฝ่ายวางแผนและพัฒนา	อายุต่ำกว่า 30 ปี N = 7		อายุระหว่าง 30-45 ปี N = 159		อายุสูงกว่า 45 ปี N = 74		F
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1	การจัดตั้งศูนย์ข้อมูลเพื่อการศึกษาเพื่ออาชีพและตลาดแรงงาน มีประสิทธิภาพ	3.00	0.57	3.16	0.93	3.07	0.96	0.31
2	การจัดระบบสารสนเทศเพื่ออาชีพและตลาดแรงงาน	3.00	0.57	3.12	0.97	3.11	0.92	0.06
3	การจัดระบบการรายงานอย่างเหมาะสม สะดวกต่อการปฏิบัติ	3.28	0.95	3.01	0.88	3.06	0.95	0.36

ตารางที่ 15.4 (ต่อ)

ที่	ฝ่ายวางแผนและพัฒนา	อายุต่ำกว่า 30 ปี N = 7		อายุระหว่าง 30-45 ปี N = 159		อายุสูงกว่า 45 ปี N = 74		F
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
4	การติดตามรายงานและประเมินผลการบริหารงบประมาณ	2.71	0.95	2.98	0.84	2.87	0.97	0.63
5	การจัดทำแผนปฏิบัติการประจำปี	3.00	1.00	3.05	1.03	2.66	1.18	3.11*
6	การสนับสนุนงานวิจัยและพัฒนาเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ	2.42	1.13	3.14	1.00	2.81	1.08	1.66
7	การปรับแผนปฏิบัติการเป็นไปตามความจำเป็นและเหตุการณ์	2.85	0.89	2.96	0.91	2.73	1.02	1.48
8	การจัดทำแผนพัฒนาสถานศึกษาสอดคล้องตามนโยบายกรมอาชีวศึกษา	2.42	0.97	2.96	0.99	2.68	1.08	2.57
9	การให้ครูมีส่วนร่วมในการวางแผนปฏิบัติการประจำปีของสถานศึกษา	2.57	0.97	2.91	1.05	2.72	0.96	1.16
10	การนำผลงานวิจัยไปใช้ในการวางแผน	3.16	0.75	3.07	1.10	2.94	1.03	0.41
11	การดำเนินงานผลิตและการค้าเป็นไปตามเป้าหมาย	3.57	0.78	3.08	0.98	3.02	1.04	0.94
12	การจัดบริการร้านค้าหรือสหกรณ์สนองความต้องการของนักศึกษาและบุคลากรอย่างเพียงพอ	3.57	0.78	3.05	0.99	2.86	1.02	2.06
	รวม	3.08	0.31	3.05	0.69	2.88	0.75	1.58

* $P < .05$

ตารางที่ 15.4 สภาพปัญหาการบริหารงานวิทยาลัยสารพัดช่าง ตามทัศนะของฝ่ายบริหารสถานศึกษา จำแนกตามอายุ ด้านฝ่ายวางแผนและพัฒนา ของกลุ่มอายุต่ำกว่า 30 ปี ระหว่าง 30-45 ปี และสูงกว่า 45 ปี มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัญหาการบริหารงานวิทยาลัยสารพัดช่างในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง กลุ่มอายุต่ำกว่า 30 ปี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.08 ค่า S.D. 0.31 กลุ่มอายุระหว่าง 30-45 ปี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.05 ค่า S.D. 0.69 กลุ่มอายุสูงกว่า 45 ปี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.88 ค่า S.D. 0.75 ซึ่งแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญที่ระดับ .05 แต่เมื่อพิจารณารายชื่อแล้วพบว่า ปัญหาที่ทั้งสามกลุ่มมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญคือ ปัญหา การจัดทำแผนปฏิบัติงานประจำปี ส่วนข้อปัญหาอื่น ๆ ทั้งสามกลุ่มมีความเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

สรุปผลสภาพปัญหาการบริหารงานวิทยาลัยสารพัดช่าง ตามทัศนะของฝ่ายบริหารสถานศึกษา จำแนกตามตำแหน่งหน้าที่ ด้านฝ่ายวางแผนและพัฒนา แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 15.5

การเปรียบเทียบสภาพปัญหาการบริหารงานวิทยาลัยสารพัดช่าง
ตามทัศนะของฝ่ายบริหารสถานศึกษา ด้านฝ่ายวิชาการ

ที่	ฝ่ายวิชาการ	อายุต่ำกว่า 30 ปี N = 7		อายุระหว่าง 30-45 ปี N = 159		อายุสูงกว่า 45 ปี N = 74		F
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1	การวางแผนการเรียนการสอนร่วมกับ คณะครู-อาจารย์ที่เกี่ยวข้อง	2.42	0.53	2.98	0.95	2.70	1.10	0.71
2	การวิเคราะห์การใช้อาคารสถานที่และ สิ่งอำนวยความสะดวก	2.85	0.89	3.06	0.99	3.06	1.05	0.14
3	การจัดวางผังเหมาะสมกับสภาพพื้นที่ สอดคล้องกับหลักสูตร	2.71	0.75	3.11	0.98	3.15	1.10	0.58
4	ความรับผิดชอบของครูต่อหน้าที่ปฏิบัติ การสอน	2.14	0.69	2.95	0.97	2.98	1.06	2.34
5	การปรับปรุงหลักสูตรให้สอดคล้องกับ ความต้องการของตลาดแรงงาน	2.85	0.69	3.13	0.97	2.95	0.99	1.02

ตารางที่ 15.5 (ต่อ)

ที่	ฝ่ายวิชาการ	อายุต่ำกว่า 30 ปี N = 7		อายุระหว่าง 30-45 ปี N = 159		อายุสูงกว่า 45 ปี N = 74		F
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
6	การนำสื่อการเรียนการสอนมาใช้ ประกอบการสอน	3.28	0.48	3.03	0.97	2.91	1.01	0.63
7	การสร้างสรรค์เพื่อพัฒนารูปแบบ การเรียนการสอน	3.00	0.63	3.03	0.89	2.97	0.90	0.10
8	การจัดสิ่งแวดล้อมและบรรยากาศภายใน สถานศึกษาเพื่อช่วยกระตุ้นและสร้างความ สนใจของผู้เรียน	3.00	0.57	2.96	0.95	3.04	1.05	0.13
9	การจัดกิจกรรมการนิเทศภายในสถาน ศึกษา	3.28	0.95	3.03	1.03	3.06	1.11	0.21
10	การประเมินผลการสอนของครู-อาจารย์ ผู้ปฏิบัติการสอนด้วยตนเอง	3.57	0.97	2.91	1.01	3.01	0.91	1.64
11	การประเมินผลการเรียนของนักเรียน นักศึกษาเป็นตามระเบียบว่าด้วยการ ประเมินผล	2.57	0.97	2.96	1.01	2.77	1.09	1.21
12	การจัดให้มีศูนย์บริการทางวิชาการแก่ครู อาจารย์เพื่อพัฒนาคุณภาพการสอน	3.00	0.00	3.12	1.12	3.06	0.99	0.09
13	การบริการ ไลต์ทัศนศึกษาแก่ครู-อาจารย์ เพื่อพัฒนาคุณภาพการสอน	3.42	0.78	3.13	1.05	3.01	1.05	0.68
14	การบริการห้องสมุดและ เอกสารทาง วิชาการ	3.28	0.95	3.10	1.06	2.86	0.93	1.57
	รวม	2.98	0.52	3.04	0.70	2.96	0.76	0.28

P> .05

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 15.5 สภาพปัญหาการบริหารงานวิทยาลัยสารพัดช่าง ตามทัศนะของฝ่ายบริหารสถานศึกษา จำแนกตามอายุ ด้านฝ่ายวิชาการ ของกลุ่มอายุต่ำกว่า 30 ปี อายุระหว่าง 30-45 ปี และสูงกว่า 45 ปี มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัญหาการบริหารงานวิทยาลัยสารพัดช่างในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง กลุ่มอายุต่ำกว่า 30 ปี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.98 ค่า S.D. 0.52 กลุ่มอายุระหว่าง 30-45 ปี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.04 ค่า S.D. 0.70 กลุ่มอายุสูงกว่า 45 ปี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.96 ค่า S.D. 0.76 ซึ่งแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญที่ระดับ .05 แต่เมื่อพิจารณารายข้อแล้วพบว่า ทั้งสามกลุ่มมีความเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

สรุปผลสภาพปัญหาการบริหารงานวิทยาลัยสารพัดช่าง ตามทัศนะของฝ่ายบริหารสถานศึกษา จำแนกตามตำแหน่งหน้าที่ ด้านฝ่ายวิชาการ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 16

สรุปผลการเปรียบเทียบสภาพปัญหาการบริหารงานวิทยาลัยสารพัดช่าง
ตามทัศนะของฝ่ายบริหารสถานศึกษา จำแนกตามวุฒิการศึกษา

ที่	ด้านปัญหา	วุฒิต่ำกว่า ปริญญาตรี N = 17		วุฒิ ปริญญาตรี N = 183		วุฒิสสูงกว่า ปริญญาตรี N = 40		F
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1	การบริหารงานทั่วไป	2.96	0.89	2.98	0.72	3.06	0.68	0.20
2	ฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา	3.21	0.75	2.96	0.68	3.07	0.72	1.28
3	ฝ่ายส่งเสริมการศึกษา	2.87	0.84	2.95	0.71	2.94	0.68	0.09
4	ฝ่ายวางแผนและพัฒนา	3.22	0.75	2.97	0.70	3.01	0.70	0.96
5	ฝ่ายวิชาการ	2.92	0.78	3.00	0.71	3.08	0.73	0.31
	รวม	2.97	0.79	2.99	3.59	3.03	0.61	0.07

P > .05

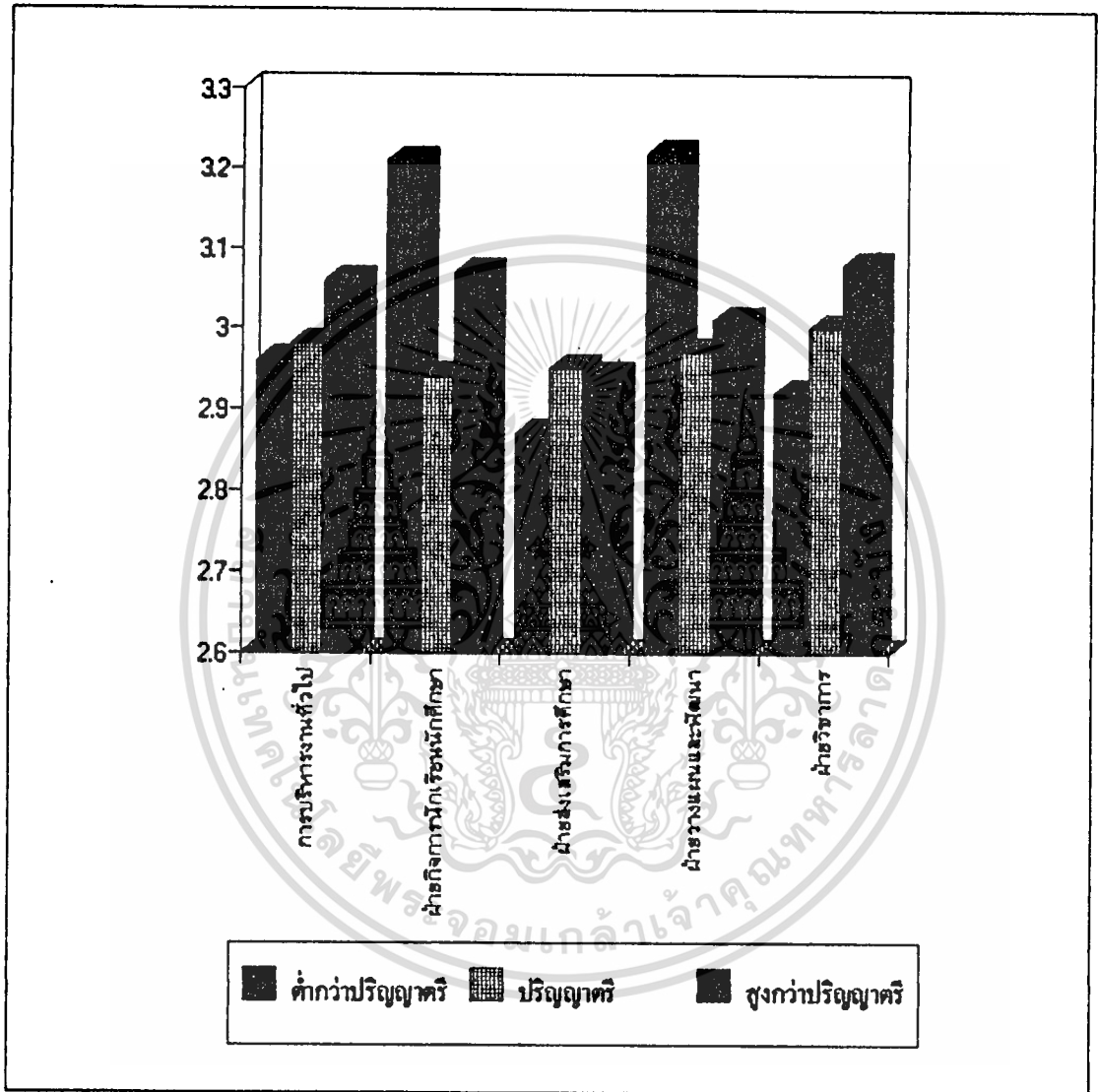
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 16 สรุปผลการเปรียบเทียบปัญหาการบริหารงานวิทยาลัยสารพัดช่าง ตามทัศนะของฝ่ายบริหารสถานศึกษา จำแนกตามวุฒิการศึกษา กลุ่มต่ำกว่าปริญญาตรี กลุ่ม ปริญญาตรี และกลุ่มสูงกว่าปริญญาตรี มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัญหาการบริหารงาน วิทยาลัยสารพัดช่างในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยกลุ่มต่ำกว่าปริญญาตรี มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.97 S.D. 0.79 กลุ่มปริญญาตรี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.99 S.D. 0.59 กลุ่มสูง กว่าปริญญาตรีมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.03 S.D. 0.61 ซึ่งแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05 และเมื่อพิจารณาผลการเปรียบเทียบในด้านต่าง ๆ ทั้ง 5 ด้าน พบว่า ทัศนะ ของทั้ง 3 กลุ่ม ที่มีต่อสภาพปัญหาการบริหารงานวิทยาลัยสารพัดช่างในด้านการบริหารงาน ทั่วไป ด้านฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา ด้านฝ่ายส่งเสริมการศึกษา ด้านฝ่ายวางแผนและ พัฒนา และด้านฝ่ายวิชาการ อยู่ในระดับปานกลางทุกกลุ่ม ซึ่งแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าฝ่ายบริหารสถานศึกษาทั้งสามกลุ่มมีทัศนะต่อสภาพปัญหาการ บริหารงานวิทยาลัยสารพัดช่าง ไม่แตกต่างกัน และเมื่อพิจารณาแนวโน้มค่าเฉลี่ยของทั้ง 3 กลุ่ม กลุ่มสูงกว่าปริญญาตรีมีค่าเฉลี่ยระดับปัญหามากที่สุด รองลงมาได้แก่กลุ่มปริญญาตรี และ กลุ่มต่ำกว่าปริญญาตรีมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

สรุปผลการทดสอบสมมติฐานที่ว่า ทัศนะของฝ่ายบริหารสถานศึกษาจำแนกตามวุฒิ การศึกษา ที่มีต่อสภาพปัญหาการบริหารงานวิทยาลัยสารพัดช่าง ไม่แตกต่างกัน จึงสอดคล้อง ตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

แผนภูมิที่ 5

แสดงปัญหาการบริหารงานวิทยาลัยสารพัดช่างทั้ง 5 ด้าน
ตามทัศนคติของฝ่ายบริหารสถานศึกษา จำแนกตามวุฒิการศึกษา

1. ด้านการบริหารทั่วไป
2. ฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา
3. ด้านฝ่ายส่งเสริมการศึกษา
4. ฝ่ายวางแผนและพัฒนา
5. ฝ่ายวิชาการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 16.1

การเปรียบเทียบสภาพปัญหาการบริหารงานวิทยาลัยสาวิทย์ช่าง
ตามทัศนะของฝ่ายบริหารสถานศึกษา ด้านการบริหารงานทั่วไป

ที่	การบริหารงานทั่วไป	วุฒิต่ำกว่า ปริญญาตรี N = 17		วุฒิ ปริญญาตรี N = 183		วุฒิสูงกว่า ปริญญาตรี N = 40		F
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1	การจัดให้มีแผนภูมิการบริหารงานของ สถานศึกษาตามระเบียบกรมอาชีวศึกษา ว่าด้วยการบริหารสถานศึกษา พ.ศ. 2529 เพื่อทุกคนได้ทราบและเข้าใจ หน้าที่	2.82	1.07	2.74	1.26	2.70	1.15	0.06
2	การจัดสายบังคับบัญชามีเอกภาพในการ บังคับบัญชา	3.00	1.11	2.84	1.08	2.85	1.05	0.16
3	การกำหนดโครงสร้างขอบข่ายงานของ แต่ละฝ่ายตามแผนภูมิการบริหารฯ	2.76	1.14	2.78	1.13	2.95	1.01	0.36
4	การกำหนดตำแหน่งและหน้าที่ความ รับผิดชอบให้บุคลากรแต่ละคน แต่ละ สายงานมีความเหมาะสมในแต่ละฝ่าย	3.05	1.02	3.05	1.00	2.95	1.03	0.17
5	การจัดวางตัวบุคคลมีประสพการณ์ เหมาะเพื่อทำหน้าที่ตามแผนภูมิ การบริหาร	3.17	1.33	3.15	1.02	2.97	0.95	0.49
6	ความเพียงพอของบุคลากรเพื่อทำหน้าที่ ในฝ่ายต่าง ๆ	3.05	1.08	3.33	1.22	3.32	1.14	0.41
7	ความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ความ รับผิดชอบของบุคลากร	2.70	1.10	3.11	0.96	3.35	0.76	2.81
8	ความรับผิดชอบต่อหน้าที่ของบุคลากรที่ ได้รับมอบหมาย	2.87	1.14	3.09	0.94	3.25	1.00	0.89

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 16.1 (ต่อ)

ที่	การบริหารงานทั่วไป	วุฒิต่ำกว่าปริญญาตรี N = 17		วุฒิปริญญาตรี N = 183		วุฒิส่งกว่าปริญญาตรี N = 40		F
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
9	การมอบหมายงานเป็นไปตามสายการบังคับบัญชาตามลำดับ	3.06	1.23	2.93	1.01	3.07	0.99	0.38
10	การสั่งการตามสายงานการบังคับบัญชา	2.88	1.16	2.84	1.04	3.20	1.04	1.81
11	การประสานงานในการดำเนินงานของแต่ละฝ่าย	3.05	1.08	2.99	0.94	3.25	1.00	1.14
12	การปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการบริหารสถานศึกษา	3.05	1.14	2.81	1.02	2.82	0.94	0.44
	รวม	2.96	0.89	2.98	0.72	3.06	0.68	0.20

P > .05

ตารางที่ 16.1 สภาพปัญหาการบริหารงานวิทยาลัยสารพัดช่างตามทัศนะของฝ่ายบริหารสถานศึกษา จำแนกตามวุฒิการศึกษา ด้านการบริหารงานทั่วไป ของกลุ่มต่ำกว่าปริญญาตรี กลุ่มปริญญาตรี และกลุ่มสูงกว่าปริญญาตรี มีความคิดเห็นเกี่ยวสภาพปัญหา การบริหารงานวิทยาลัยสารพัดช่าง ในภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง กลุ่มต่ำกว่าปริญญาตรีมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.96 ค่า S.D. 0.89 กลุ่มปริญญาตรีมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.92 ค่า S.D. 0.72 กลุ่มสูงกว่าปริญญาตรีมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.06 ค่า S.D. 0.68 ซึ่งแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณาตามรายข้อแล้วพบว่า ทั้งสามกลุ่มมีความคิดเห็นที่แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

สรุปผลสภาพปัญหาการบริหารงานวิทยาลัยสารพัดช่าง ตามทัศนะของฝ่ายบริหารสถานศึกษา จำแนกตามวุฒิการศึกษา ด้านการบริหารงานทั่วไป แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05

ตารางที่ 16.2

การเปรียบเทียบสภาพปัญหาการบริหารงานวิทยาลัยสารพัดช่าง
ตามทัศนะของฝ่ายบริหารสถานศึกษา ด้านฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา

ที่	ฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา	วุฒิต่ำกว่า ปริญญาตรี N = 17		วุฒิ ปริญญาตรี N = 183		วุฒิสูงกว่า ปริญญาตรี N = 40		F
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1	การให้บริการแนะแนวอาชีพและการ จัดหางานเพียงพอต่อความต้องการ ของนักศึกษา	3.23	0.90	2.91	0.86	3.02	0.89	1.18
2	การให้ความร่วมมือซึ่งกันและกัน ระหว่างสถานศึกษากับชุมชนและ สถานประกอบการ	3.17	1.01	2.93	1.98	3.10	1.05	0.80
3	การใช้ทรัพยากร ในชุมชน ให้เป็น ประโยชน์ต่อการจัดการอาชีวศึกษา	3.64	1.05	2.97	0.99	3.12	0.96	3.71*
4	การจัดกิจกรรมนักเรียนนักศึกษา เพื่อ เสริมสร้างประสบการณ์ตามหลักสูตร	3.11	0.92	2.91	0.89	3.25	0.92	2.44
5	การจัดกิจกรรมโครงการพิเศษ	3.17	1.01	3.00	0.98	3.02	0.97	0.23
6	การปกครองนักเรียน นักศึกษาและ การรักษาระเบียบวินัยในสถานศึกษา	3.05	1.02	3.06	0.93	3.15	1.00	0.14
7	การจัดสวัสดิการและความปลอดภัยแก่ นักเรียนนักศึกษา	3.05	0.89	2.88	0.86	2.87	0.82	0.33
	รวม	3.21	0.75	2.96	0.68	3.07	0.72	1.28

*P < .05

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 16.2 สภาพปัญหาการบริหารวิทยาลัยสารพัดช่างตามทัศนะของฝ่ายบริหารสถานศึกษา จำแนกตามวุฒิการศึกษา ด้านฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา ของกลุ่มต่ำกว่าปริญญาตรี กลุ่มปริญญาตรี และกลุ่มสูงกว่าปริญญาตรี มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัญหาการบริหารงานวิทยาลัยสารพัดช่างในภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง กลุ่มต่ำกว่าปริญญาตรีมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.21 ค่า S.D. 0.75 กลุ่มปริญญาตรี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.96 ค่า S.D. 0.68 กลุ่มสูงกว่าปริญญาตรีมีค่าเฉลี่ย 3.07 ค่า S.D. 0.72 ซึ่งแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่เมื่อพิจารณาตามรายข้อพบว่า ปัญหาที่ทั้งสามกลุ่มมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญคือ ปัญหาการใช้ทรัพยากรในชุมชนให้เป็นประโยชน์ต่อการจัดอาชีวศึกษา ส่วนข้อปัญหาอื่น ๆ ทั้งสามกลุ่มมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

สรุปผลสภาพปัญหาการบริหารงานวิทยาลัยสารพัดช่างตามทัศนะของฝ่ายบริหารสถานศึกษา จำแนกตามวุฒิการศึกษา ด้านฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 16.3

การเปรียบเทียบสภาพปัญหาการบริหารงานวิทยาลัยสารพัดช่างตามทัศนะของฝ่ายบริหารสถานศึกษา ด้านฝ่ายส่งเสริมการศึกษา

ที่	ฝ่ายส่งเสริมการศึกษา	วุฒิต่ำกว่าปริญญาตรี N = 17		วุฒิปริญญาตรี N = 183		วุฒิสูงกว่าปริญญาตรี N = 40		F
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1	การปฏิบัติงานด้านการเงินสถานศึกษา มีประสิทธิภาพเอื้อต่อการบริหาร	2.43	1.20	2.87	0.95	2.82	1.00	1.49
2	การปฏิบัติงานด้านการบัญชีที่มีประสิทธิภาพเอื้อต่อการตรวจสอบและการบริหารงบประมาณของสถานศึกษา	2.76	1.20	2.75	1.04	2.57	0.98	0.50
3	งานสารบรรณของสถานศึกษาเป็นไปตามระบบและระเบียบงานสารบรรณ	2.62	1.02	2.85	1.02	2.62	1.19	1.02

ตารางที่ 16.3 (ต่อ)

ร.ก.	ฝ่ายส่งเสริมการศึกษา	วุฒิต่ำกว่า ปริญญาตรี N = 17		วุฒิ ปริญญาตรี N = 183		วุฒิสูงกว่า ปริญญาตรี N = 40		F
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
4	การประชาสัมพันธ์กิจการของสถานศึกษา ให้ประชาชนได้ทราบอย่างแพร่หลาย	3.11	1.16	2.99	0.93	2.55	0.87	3.99*
5	การแจ้งข่าวสารและความเคลื่อนไหวใน วงการศึกษาคือครู-อาจารย์ในสถาน ศึกษาทราบโดยทั่วถึง	3.00	1.06	2.87	1.00	2.72	0.98	0.55
6	การสนับสนุนให้ครู-อาจารย์ได้มีโอกาส แสวงหาความรู้ใหม่ ๆ โดยจัดให้มีการ การศึกษาต่อ ฝึกอบรม ตูงาน	3.11	1.05	2.80	1.06	2.97	0.94	1.04
7	การให้บริการและจัดสวัสดิการให้กับ บุคลากรทุกฝ่าย	3.23	1.09	2.90	0.99	3.10	0.99	1.35
8	การสร้างขวัญและกำลังใจกับครูอาจารย์	2.82	1.01	2.99	1.09	3.12	0.97	0.51
9	งานเอกสารการพิมพ์มีประสิทธิภาพเพียง พอต่อการสนับสนุนการเรียนการสอน	3.17	1.13	3.17	1.09	3.25	0.95	0.08
10	งานทะเบียนเป็นปัจจุบันและสะดวกต่อ การให้บริการ	3.00	1.32	3.09	1.04	3.00	1.08	0.16
11	การเตรียมงานจัดวัสดุครุภัณฑ์ที่เกี่ยวข้อง เพื่อการพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอน	3.11	1.49	3.06	0.98	3.17	0.90	0.19
12	การบริหารอาคารสถานที่ของสถานศึกษา ให้มีประสิทธิภาพ	3.00	1.27	3.12	0.90	3.22	0.91	0.37
	รวม	2.87	0.84	2.95	0.71	2.94	0.68	0.09

*P<.05

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 16.3 สภาพปัญหาการบริหารงานวิทยาลัยสารพัดช่างตามทัศนะของฝ่ายบริหารสถานศึกษา จำแนกตามวุฒิการศึกษา ด้านฝ่ายส่งเสริมการศึกษา ของกลุ่มต่ำกว่าปริญญาตรี กลุ่มปริญญาตรี และกลุ่มสูงกว่าปริญญาตรี มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัญหาการบริหารงานวิทยาลัยสารพัดช่างในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง กลุ่มต่ำกว่าปริญญาตรี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.87 ค่า S.D 0.84 กลุ่มปริญญาตรีมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.95 ค่า S.D. 0.71 กลุ่มสูงกว่าปริญญาตรีมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.94 ค่า S.D. 0.68 ซึ่งแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่เมื่อพิจารณารายชื่อพบว่าปัญหาที่ทั้งสามกลุ่มมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญคือ ปัญหาการประชาสัมพันธ์กิจการของสถานศึกษาให้ประชาชนได้ทราบอย่างแพร่หลาย ส่วนข้อปัญหาอื่น ๆ ทั้งสามกลุ่มมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

สรุปผลสภาพปัญหาการบริหารงานวิทยาลัยสารพัดช่างตามทัศนะของฝ่ายบริหารสถานศึกษา จำแนกตามวุฒิการศึกษา ด้านฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 16.4

การเปรียบเทียบสภาพปัญหาการบริหารงานวิทยาลัยสารพัดช่างตามทัศนะของฝ่ายบริหารสถานศึกษา ด้านฝ่ายวางแผนและพัฒนา

ที่	ฝ่ายวางแผนและพัฒนา	วุฒิต่ำกว่าปริญญาตรี N = 17		วุฒิปริญญาตรี N = 183		วุฒิสูงกว่าปริญญาตรี N = 40		F
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1	การจัดตั้งศูนย์ข้อมูลเพื่อการบริหารข้อมูลการศึกษาเพื่ออาชีพและตลาดแรงงาน มีประสิทธิภาพ	3.23	1.09	3.12	0.90	3.12	0.99	0.11
2	การจัดระบบสารสนเทศเพื่ออาชีพและตลาดแรงงาน	2.17	0.88	3.80	0.93	3.17	1.05	0.13
3	การจัดระบบการรายงานอย่างเหมาะสมต่อการทำงาน	3.35	0.93	2.96	0.91	3.22	0.83	2.45

ตารางที่ 16.4 (ต่อ)

ที่	ฝ่ายวางแผนและพัฒนา	วุฒิต่ำกว่า ปริญญาตรี N = 17		วุฒิ ปริญญาตรี N = 183		วุฒิสูงกว่า ปริญญาตรี N = 40		F
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
4	การติดตามรายงานและประเมินผล การบริหารงบประมาณ	3.23	0.75	2.88	0.92	3.07	0.76	1.70
5	การจัดทำแผนปฏิบัติการประจำปี	3.29	0.98	2.91	1.08	2.87	1.18	1.02
6	การสนับสนุนงานวิจัยและพัฒนาเพื่อ เพิ่มประสิทธิผล	3.11	1.05	3.02	1.03	2.97	1.12	0.11
7	การปรับแผนปฏิบัติการเป็นไปตามความ จำเป็นและเหตุการณ์	3.35	0.99	2.88	0.92	2.75	1.00	2.46
8	การจัดทำแผนพัฒนาสถานศึกษาสอดคล้อง ตามนโยบายกรมอาชีวศึกษา	3.23	1.09	2.85	1.01	2.74	1.06	1.39
9	การให้ครูมีส่วนร่วมในการวางแผนปฏิบัติ การประจำปีของสถานศึกษา	3.11	0.99	2.81	1.03	2.87	0.99	0.68
10	การนำผลงานวิจัยไปใช้ในการวางแผน	3.23	1.14	2.98	1.08	3.20	1.01	0.96
11	การดำเนินงานผลิตและการค้าเป็นไป ตามเป้าหมาย	3.35	0.86	3.02	0.99	3.25	1.08	1.50
12	การจัดบริการร้านค้าหรือสหกรณ์สนอง ความต้องการของนักศึกษาและบุคลากร อย่างเพียงพอ	3.00	1.06	3.01	0.98	3.02	1.09	0.00
	รวม	3.22	0.75	2.97	0.70	3.01	0.70	0.96

P>.05

ตารางที่ 16.4 สภาพปัญหาการบริหารงานวิทยาลัยสารพัดช่าง ตามทัศนะของฝ่ายบริหารสถานศึกษา จำแนกตามวุฒิการศึกษา ด้านฝ่ายวางแผนและพัฒนา ของกลุ่มต่ำกว่าปริญญาตรี กลุ่มปริญญาตรี และกลุ่มสูงกว่าปริญญาตรี มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัญหา การบริหารงานวิทยาลัยสารพัดช่าง ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง กลุ่มต่ำกว่าปริญญาตรีมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.22 ค่า S.D. 3.22 กลุ่มปริญญาตรีมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.97 ค่า S.D. 0.70 กลุ่มสูงกว่าปริญญาตรีมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.01 ค่า S.D. 0.70 ซึ่งแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณาารายข้อแล้วทั้งสามกลุ่มมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

สรุปผลสภาพปัญหาการบริหารงานวิทยาลัยสารพัดช่างตามทัศนะของฝ่ายบริหารสถานศึกษา จำแนกตามวุฒิการศึกษา ด้านฝ่ายวางแผนและพัฒนา มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 16.5

การเปรียบเทียบสภาพปัญหาการบริหารงานวิทยาลัยสารพัดช่างตามทัศนะของฝ่ายบริหารสถานศึกษา ด้านฝ่ายวิชาการ

ที่	ฝ่ายวิชาการ	วุฒิต่ำกว่าปริญญาตรี N = 17		วุฒิปริญญาตรี N = 183		วุฒิสูงกว่าปริญญาตรี N = 40		F
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1	การวางแผนการเรียนการสอนร่วมกับคณะครู-อาจารย์ที่เกี่ยวข้อง	2.94	1.19	2.87	0.97	2.90	1.05	0.03
2	การวิเคราะห์การใช้อาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก	2.82	1.13	3.04	0.97	3.22	1.09	1.01
3	การจัดวางผังเหมาะสมกับสภาพพื้นที่สอดคล้องกับหลักสูตร	2.70	1.04	3.11	1.02	3.32	0.97	2.23
4	ความรับผิดชอบของครูต่อหน้าที่ปฏิบัติการสอน	2.76	1.14	2.94	0.99	3.00	0.96	0.33
5	การปรับปรุงหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน	3.23	1.03	3.06	0.94	3.07	1.07	0.24

ตารางที่ 16.5 (ต่อ)

ที่	ฝ่ายวิชาการ	วุฒิต่ำกว่า ปริญญาตรี N = 17		วุฒิ ปริญญาตรี N = 183		วุฒิสสูงกว่า ปริญญาตรี N = 40		F
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
6	การนำสื่อการเรียนการสอนมาใช้ ประกอบการสอน	3.11	0.92	2.97	0.98	3.07	0.99	0.28
7	การสร้างสรรคเพื่อพัฒนารูปแบบ การเรียนการสอน	2.88	0.85	2.97	0.87	3.22	0.94	1.46
8	การจัดสิ่งแวดล้อมและบรรยากาศภายใน สถานศึกษาเพื่อช่วยกระตุ้นและเร้า สนใจของผู้เรียน	2.76	1.03	3.01	0.97	2.97	0.94	0.52
9	การจัดกิจกรรมการนิเทศภายในสถาน ศึกษา	2.87	1.20	3.02	1.04	3.22	1.02	0.81
10	การประเมินผลการสอนของครู-อาจารย์ ผู้ปฏิบัติการสอนด้วยตนเอง	2.94	1.02	2.95	1.00	3.00	0.90	0.03
11	การประเมินผลการเรียนของนักเรียน นักศึกษาเป็นตามระเบียบว่าด้วยการ ประเมินผล	2.76	0.97	2.91	1.06	2.90	0.98	0.15
12	การจัดให้มีศูนย์บริการทางวิชาการแก่ครู อาจารย์ เพื่อพัฒนาคุณภาพการสอน	2.94	1.08	3.11	1.07	3.15	1.09	0.23
13	การบริการโสตทัศนศึกษาแก่ครู-อาจารย์ เพื่อพัฒนาคุณภาพการสอน	3.17	1.13	3.09	1.05	3.15	1.02	0.08
14	การบริการห้องสมุดและเอกสารทาง วิชาการ	3.11	1.05	3.03	1.07	2.97	0.80	0.12
	รวม	2.92	0.78	3.00	0.71	3.08	0.73	0.31

P> .05

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 16.5 สภาพปัญหาการบริหารงานวิทยาลัยสารพัดช่าง ตามทัศนะของฝ่ายบริหารสถานศึกษา จำแนกตามวุฒิการศึกษา ด้านฝ่ายวิชาการ ของกลุ่มต่ำกว่าปริญญาตรี กลุ่มปริญญาตรี และกลุ่มสูงกว่าปริญญาตรี มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัญหาการบริหารงานวิทยาลัยสารพัดช่าง ในภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง กลุ่มต่ำกว่าปริญญาตรี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.92 ค่า S.D. 0.78 กลุ่มปริญญาตรีมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.00 ค่า S.D. 0.71 กลุ่มสูงกว่าปริญญาตรีมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.08 ค่า S.D. 0.73 ซึ่งแตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่เมื่อพิจารณารายข้อปัญหาแล้วพบว่า ทั้งสามกลุ่มมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญที่ระดับ.05

สรุปผลสภาพปัญหาการบริหารงานวิทยาลัยสารพัดช่าง ตามทัศนะของฝ่ายบริหารสถานศึกษา จำแนกตามวุฒิการศึกษา ด้านฝ่ายวิชาการ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

ตารางที่ 17

สรุปผลการเปรียบเทียบสภาพปัญหาการบริหารงานวิทยาลัยสวรสัดช่วง

ตามทัศนะของฝ่ายบริหารสถานศึกษา จำแนกตามอายุราชการในตำแหน่งปัจจุบัน

ที่	ด้านปัญหา	อายุราชการ น้อยกว่า 5 ปี N = 77		อายุราชการ ระหว่าง 5-10 ปี N = 85		อายุราชการ มากกว่า 10 ปี N = 119		F
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1	การบริหารงานทั่วไป	2.96	0.79	3.00	0.64	3.00	0.76	0.02
2	ฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา	3.00	0.82	2.99	0.61	3.00	0.71	0.00
3	ฝ่ายส่งเสริมการศึกษา	2.87	0.72	2.98	0.67	2.94	0.77	0.29
4	ฝ่ายวางแผนและพัฒนา	3.00	0.79	3.05	0.67	2.95	0.70	0.46
5	ฝ่ายวิชาการ	2.93	0.65	3.07	0.68	2.99	0.76	0.57
	รวม	2.95	0.63	3.01	0.57	3.00	0.64	0.11

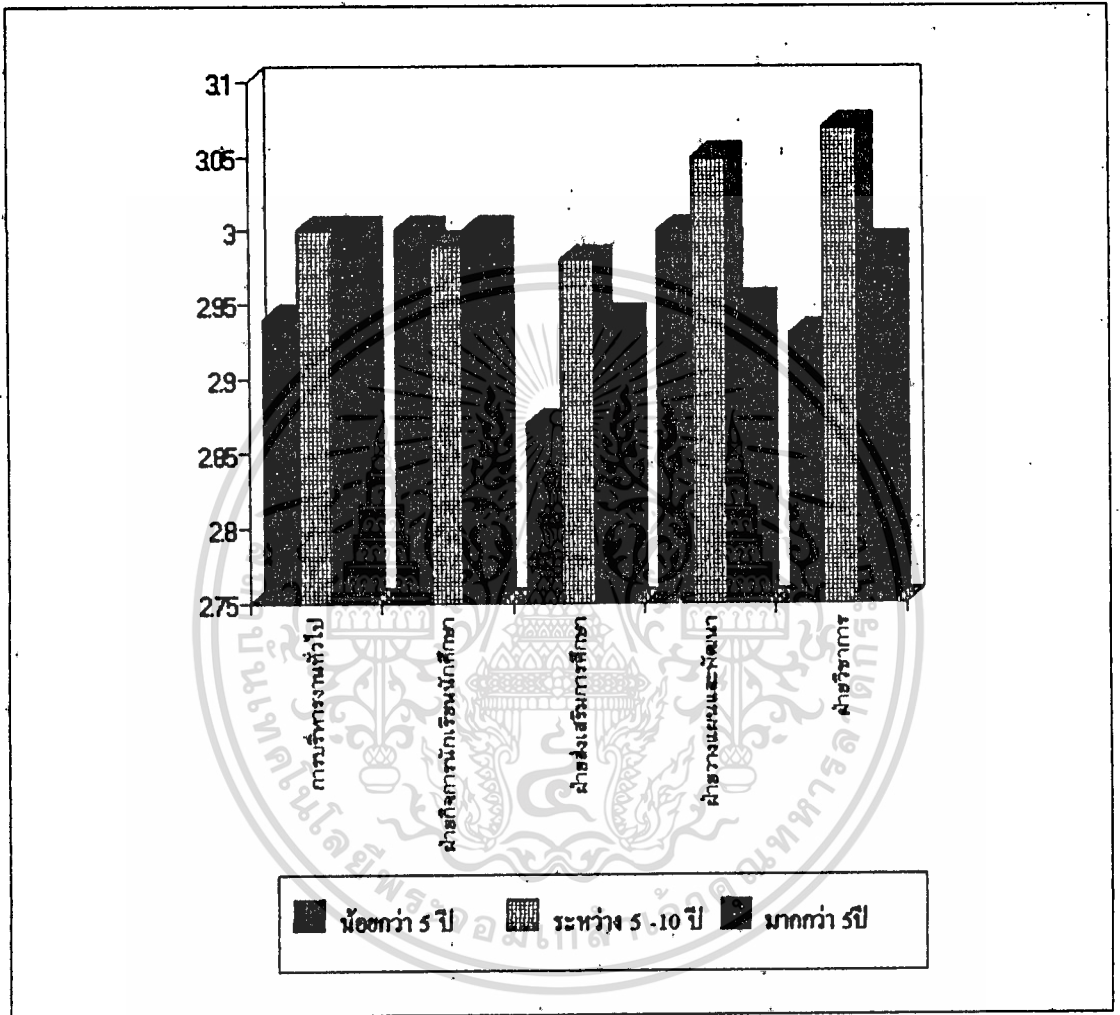
P> .05

ตารางที่ 17 สรุปผลเปรียบเทียบปัญหาการบริหารงานวิทยาลัยสารพัดช่าง ตามทัศนะของฝ่ายบริหารสถานศึกษา จำแนกตามอายุราชการในตำแหน่งปัจจุบัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัญหาการบริหารงานวิทยาลัยสารพัดช่างในภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง โดยกลุ่มอายุราชการในตำแหน่งน้อยกว่า 5 ปี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.95 ค่า S.D. 0.63 กลุ่มอายุระหว่าง 5-10 ปี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.01 ค่า S.D. 0.57 กลุ่มอายุมากกว่า 5 ปี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.00 ค่า S.D. 0.11 ซึ่งแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณาผลการเปรียบเทียบในด้านต่าง ๆ ทั้ง 5 ด้านพบว่าทัศนะของกลุ่มอายุราชการในตำแหน่งน้อยกว่า 5 ปี กลุ่มอายุระหว่าง 5-10 ปี และกลุ่มอายุมากกว่า 10 ปี ที่มีต่อสภาพปัญหาการบริหารงานวิทยาลัยสารพัดช่างในด้านการบริหารงานทั่วไป ฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา ฝ่ายส่งเสริมการศึกษา ฝ่ายวางแผนและพัฒนา และฝ่ายวิชาการ อยู่ในระดับปานกลาง ทั้งสามกลุ่ม ซึ่งแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าฝ่ายบริหารสถานศึกษา แบ่งตามอายุราชการในตำแหน่งทั้งสามกลุ่ม มีทัศนะต่อสภาพปัญหาการบริหารงานวิทยาลัยสารพัดช่าง ไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบแนวโน้มของค่าเฉลี่ยทั้งสามกลุ่ม กลุ่มอายุระหว่าง 5-10 ปี มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาเป็นกลุ่มอายุมากกว่า 5 ปี และสุดท้ายต่ำสุดคือ กลุ่มอายุต่ำกว่า 5 ปี

สรุปผลการทดสอบสมมติฐานที่ว่า ทัศนะของฝ่ายบริหารสถานศึกษา จำแนกตามอายุราชการในตำแหน่ง ที่มีต่อสภาพปัญหาการบริหารงานวิทยาลัยสารพัดช่าง ไม่แตกต่างกัน จึงสอดคล้องตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

แผนภูมิที่ 6

แสดงปัญหาการบริหารงานวิทยาลัยสารพัดช่าง ทั้ง 5 ด้าน
ตามทัศนะของฝ่ายบริหารสถานศึกษา จำแนกตามอายุราชการในตำแหน่งปัจจุบัน

1. ด้านการบริหารทั่วไป
2. ด้านฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา
3. ด้านฝ่ายส่งเสริมการศึกษา
4. ด้านฝ่ายวางแผนและพัฒนา
5. ด้านฝ่ายวิชาการ

ตารางที่ 17.1

การเปรียบเทียบสภาพปัญหาการบริหารงานวิทยาลัยสารพัดช่าง
ตามทัศนะของฝ่ายบริหารสถานศึกษา ด้านการบริหารงานทั่วไป

ที่	การบริหารงานทั่วไป	อายุราชการ น้อยกว่า 5 ปี N = 77		อายุราชการ ระหว่าง 5-10 ปี N = 85		อายุราชการ มากกว่า 10 ปี N = 119		F
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1	การจัดให้มีแผนภูมิการบริหารงานของ สถานศึกษาตามระเบียบกรมอาชีวศึกษา ว่าด้วยการบริหารสถานศึกษา พ.ศ. 2529 เพื่อทุกคนได้ทราบและเข้าใจ หน้าที่	2.50	1.27	2.80	1.23	2.77	1.21	0.84
2	การจัดสายบังคับบัญชาที่มีเอกภาพในการ บังคับบัญชา	2.74	1.22	2.88	1.01	2.87	1.09	0.22
3	การกำหนดโครงสร้างขอบข่ายงานของ แต่ละฝ่ายตามแผนภูมิการบริหารฯ	2.74	1.29	2.82	1.01	2.82	1.12	0.08
4	การกำหนดตำแหน่งและหน้าที่ความ รับผิดชอบให้บุคลากรแต่ละคน แต่ละ สายงานมีความเหมาะสมในแต่ละฝ่าย	2.97	1.08	3.11	0.96	3.00	1.02	0.41
5	การจัดวางตัวบุคคลมีประสบการณ์ เหมาะสมเพื่อทำหน้าที่ตามแผนภูมิการ บริหาร	3.22	1.09	3.20	1.96	3.04	1.07	0.76
6	ความเพียงพอของบุคลากรเพื่อทำหน้าที่ ในฝ่ายต่าง ๆ	3.58	1.10	3.33	1.18	3.21	1.22	1.31
7	ความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ความ รับผิดชอบของบุคลากร	3.22	0.80	3.11	0.91	3.09	1.02	0.27
8	ความรับผิดชอบต่อหน้าที่ของบุคลากร ที่ได้รับมอบหมาย	3.22	1.04	3.14	0.86	3.05	1.01	0.50
9	การมอบหมายงานเป็นไปตามสายการ บังคับบัญชาตามลำดับ	2.80	1.11	2.95	0.98	3.02	1.03	0.63

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 17.1 (ต่อ)

ที่	การบริหารงานทั่วไป	อายุราชการ น้อยกว่า 5 ปี N = 77		อายุราชการ ระหว่าง 5-10 ปี N = 85		อายุราชการ มากกว่า 10 ปี N = 119		F
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
10	การสั่งการตามสายงานการบังคับบัญชา	2.80	1.20	2.86	0.96	2.97	1.07	0.46
11	การประสานงานในการดำเนินงานของแต่ละฝ่าย	3.05	0.95	2.96	0.99	3.09	0.95	0.45
12	การปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการบริหารสถานศึกษา	2.91	1.15	2.81	1.02	2.82	0.98	0.14
	รวม	2.96	0.79	3.00	0.64	3.00	0.76	0.02

$P < .05$

ตารางที่ 17.1 สภาพปัญหาการบริหารงานวิทยาลัยสารพัดช่าง ตามทัศนะของฝ่ายบริหารสถานศึกษา จำแนกตามอายุราชการในตำแหน่งหน้าที่ ด้านการบริหารงานทั่วไป กลุ่มอายุราชการน้อยกว่า 5 ปี กลุ่มอายุราชการในตำแหน่งหน้าที่ระหว่าง 5-10 ปี และกลุ่มอายุราชการในตำแหน่งหน้าที่มากกว่า 10 ปี มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัญหาการบริหารงานวิทยาลัยสารพัดช่างในภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง กลุ่มอายุราชการในตำแหน่งหน้าที่ต่ำกว่า 5 ปี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.96 ค่า S.D. 0.79 กลุ่มอายุราชการในตำแหน่งหน้าที่ระหว่าง 5-10 ปี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.00 ค่า S.D. 0.64 กลุ่มอายุราชการในตำแหน่งหน้าที่มากกว่า 10 ปี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.00 ค่า S.D. 0.76 ซึ่งแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณารายชื่อแล้วพบว่า ทั้งสามกลุ่มมีความคิดเห็นที่แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

สรุปผลสภาพปัญหาการบริหารงานวิทยาลัยสารพัดช่าง ตามทัศนะของฝ่ายบริหารสถานศึกษา จำแนกตามอายุราชการในตำแหน่งหน้าที่ ด้านการบริหารงานทั่วไป แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05

ตารางที่ 17.2

การเปรียบเทียบสภาพปัญหาการบริหารงานวิทยาลัยสารพัดช่าง
ตามทัศนะของฝ่ายบริหารสถานศึกษา ด้านฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา

ที่	ฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา	อายุราชการ น้อยกว่า 5 ปี N = 77		อายุราชการ ระหว่าง 5-10 ปี N = 85		อายุราชการ มากกว่า 10 ปี N = 119		F
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1	การให้บริการแนะแนวอาชีพและการ จัดหางาน เพียงพอต่อความต้องการ ของนักศึกษา	2.83	1.08	3.03	0.77	2.93	0.86	0.72
2	การให้ความร่วมมือซึ่งกันและกัน ระหว่างสถานศึกษากับชุมชนและสถาน ประกอบการ	2.94	1.11	3.02	0.85	2.95	1.06	0.13
3	การใช้ทรัพยากรในชุมชน ให้เป็น ประโยชน์ต่อการจัดการอาชีวศึกษา	3.08	1.07	3.02	0.93	3.05	1.04	0.04
4	การจัดกิจกรรมนักเรียนนักศึกษา เพื่อ เสริมสร้างประสบการณ์ตามหลักสูตร	3.22	0.89	2.89	0.81	2.98	0.96	1.65
5	การจัดกิจกรรม โครงการพิเศษ	3.13	1.15	2.98	0.91	3.00	0.96	0.31
6	การปกครองนักเรียน นักศึกษาและการ รักษาระเบียบวินัยในสถานศึกษา	2.91	0.99	3.12	0.88	3.08	0.97	0.64
7	การจัดสวัสดิการและความปลอดภัยแก่ นักเรียนนักศึกษา	2.88	1.06	2.85	0.74	2.92	0.87	0.13
	รวม	3.00	0.82	2.99	0.61	3.00	0.71	0.00

P > .05

ตารางที่ 17.2 สภาพปัญหาการบริหารงานวิทยาลัยสารพัดช่าง ตามทัศนะของ
ฝ่ายบริหารสถานศึกษา จำแนกตามอายุราชการในตำแหน่งหน้าที่ ด้านฝ่ายกิจการนักเรียน
นักศึกษา กลุ่มอายุน้อยกว่า 5 ปี กลุ่มอายุระหว่าง 5-10 และกลุ่มอายุมากกว่า 10 ปี มี
ความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัญหาการบริหารงานวิทยาลัยสารพัดช่าง ในภาพรวม อยู่ในระดับ
ปานกลาง กลุ่มอายุน้อยกว่า 5 ปี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.00 ค่า S.D. 0.82 กลุ่มอายุ
ระหว่าง 5-10 ปี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.99 ค่า S.D.0.61 กลุ่มอายุมากกว่า 10 ปี มีค่า
เฉลี่ยเท่ากับ 3.00 ค่า S.D.0.71 และเมื่อพิจารณารายชื่อปัญหาแล้วพบว่า ทั้งสามกลุ่มมี
ความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีความสำคัญที่ระดับ .05

สรุปผลสภาพปัญหาการบริหารงานวิทยาลัยสารพัดช่าง ตามทัศนะของฝ่ายบริหาร
สถานศึกษา จำแนกตามอายุราชการในตำแหน่งหน้าที่ ด้านฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา แตก
ต่างกันอย่างไม่มีความสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 17.3

การเปรียบเทียบสภาพปัญหาการบริหารงานวิทยาลัยสารพัดช่าง
ตามทัศนะของฝ่ายบริหารสถานศึกษา ด้านฝ่ายส่งเสริมการศึกษา

ที่	ฝ่ายส่งเสริมการศึกษา	อายุราชการ น้อยกว่า 5 ปี N = 77		อายุราชการ ระหว่าง 5-10 ปี N = 85		อายุราชการ มากกว่า 10 ปี N = 119		F
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1	การปฏิบัติงานด้านการเงินสถานศึกษามีประสิทธิภาพเอื้อต่อการบริหาร	2.80	1.33	2.80	0.97	2.87	0.98	0.12
2	การปฏิบัติงานด้านการบัญชีมีประสิทธิภาพเอื้อต่อการตรวจสอบและการบริหารงบประมาณของสถานศึกษา	2.69	1.14	2.76	0.98	2.70	1.05	0.08
3	งานสารบรรณของสถานศึกษาเป็นไปตามระบบและระเบียบงานสารบรรณ	2.74	1.14	2.88	0.96	2.76	1.09	0.38
4	การประชาสัมพันธ์กิจการของสถานศึกษาให้ประชาชนได้ทราบอย่างแพร่หลาย	2.80	0.99	2.91	0.87	2.97	1.00	0.45
5	การแจ้งข่าวสารและความเคลื่อนไหวในวงการศึกษาให้ครู-อาจารย์ในสถานศึกษาทราบโดยทั่วถึง	2.88	0.94	2.84	1.09	2.86	0.95	0.02
6	การสนับสนุนให้ครู-อาจารย์ได้มีโอกาสแสวงหาความรู้ใหม่ ๆ โดยจัดให้มีการศึกษาต่อ ฝึกอบรม ดูงาน	2.62	1.03	2.84	1.09	2.82	1.01	1.57
7	การให้บริการและจัดสวัสดิการให้กับบุคลากรทุกฝ่าย	2.63	0.93	3.03	0.93	3.00	1.05	2.20
8	การสร้างขวัญและกำลังใจกับครู-อาจารย์	2.71	1.15	3.00	1.00	3.09	1.07	1.72

ตารางที่ 17.3 (ต่อ)

ที่	ฝ่ายส่งเสริมการศึกษา	อายุราชการ น้อยกว่า 5 ปี N = 77		อายุราชการ ระหว่าง 5-10 ปี N = 85		อายุราชการ มากกว่า 10 ปี N = 119		F
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
9	งานเอกสารการพิมพ์มีประสิทธิภาพเพียงพอต่อการสนับสนุนการเรียนการสอน	3.30	1.11	3.14	0.98	3.18	1.12	0.29
10	งานทะเบียนเป็นปัจจุบันและสะดวกต่อการให้บริการ	3.08	1.22	3.17	1.06	2.99	1.02	0.74
11	การเตรียมงานจัดวัสดุครุภัณฑ์ที่เกี่ยวข้องเพื่อการพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอน	3.00	1.11	3.09	0.92	3.11	1.04	0.16
12	การบริหารอาคารสถานที่ของสถานศึกษาให้มีประสิทธิภาพ	3.05	0.95	3.18	0.86	3.11	0.98	0.29
	รวม	2.87	0.72	2.98	0.67	2.94	0.73	0.29

P > .05

ตารางที่ 17.3 สภาวะปัญหาการบริหารงานวิทยาลัยสารพัดช่าง ตามทัศนะของฝ่ายบริหารสถานศึกษา จำแนกตามอายุราชการในตำแหน่งหน้าที่ ด้านฝ่ายส่งเสริมการศึกษา กลุ่มอายุน้อยกว่า 5 ปี กลุ่มอายุระหว่าง 5-10 ปี กลุ่มอายุมากกว่า 10 ปี มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัญหาการบริหาร งานวิทยาลัยสารพัดช่าง ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง กลุ่มอายุน้อยกว่า 5 ปี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.87 ค่า S.D. 0.72 กลุ่มอายุระหว่าง 5-10 ปี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.98 ค่า S.D. 0.67 กลุ่มมากกว่า 10 ปี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.94 ค่า S.D. 0.73 ซึ่งแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ ที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณารายข้อแล้วพบว่า ทั้งสามกลุ่มมีความคิดเห็นที่แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

สรุปผลสภาพปัญหาการบริหารงานวิทยาลัยสารพัดช่าง ตามทัศนะของฝ่ายบริหารสถานศึกษา จำแนกตามอายุราชการในตำแหน่งหน้าที่ ด้านฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ตารางที่ 17.4

การเปรียบเทียบสภาพปัญหาการบริหารงานวิทยาลัยสารพัดช่าง
ตามทัศนะของฝ่ายบริหารสถานศึกษา ด้านฝ่ายวางแผนและพัฒนา

ที่	ฝ่ายวางแผนและพัฒนา	อายุราชการ น้อยกว่า 5 ปี N = 77		อายุราชการ ระหว่าง 5-10 ปี N = 85		อายุราชการ มากกว่า 10 ปี N = 119		F
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1	การจัดตั้งศูนย์ข้อมูลเพื่อการศึกษาเพื่ออาชีพและตลาดแรงงาน มีประสิทธิภาพ	3.05	0.92	3.20	0.88	3.10	0.97	0.39
2	การจัดระบบสารสนเทศเพื่ออาชีพและตลาดแรงงาน	3.05	0.98	3.10	0.92	3.14	0.96	0.13
3	การจัดระบบการรายงานอย่างเหมาะสม สอดคล้องการปฏิบัติ	3.08	0.99	3.04	0.88	3.01	0.90	0.07
4	การติดตามรายงานและประเมินผล การบริหารงบประมาณ	2.83	1.00	3.02	0.85	2.92	0.87	0.65
5	การจัดทำแผนปฏิบัติการประจำปี	2.83	1.20	3.04	1.07	2.87	1.06	0.75
6	การสนับสนุนงานวิจัยและพัฒนาเพื่อเพิ่มประสิทธิผล	3.06	1.09	3.14	0.97	2.93	1.08	1.01
7	การปรับแผนปฏิบัติการเป็นไปตามความจำเป็นและเหตุการณ์	3.00	1.09	2.95	0.95	2.81	0.90	0.74
8	การจัดทำแผนพัฒนาสถานศึกษาสอดคล้องตามนโยบายกรมอาชีวศึกษา	2.88	1.11	2.94	1.06	2.79	0.97	2.57
9	การให้ครูมีส่วนร่วมในการวางแผนปฏิบัติการประจำปีของสถานศึกษา	2.77	1.04	3.05	0.96	2.71	1.04	2.89*
10	การนำผลงานวิจัยไปใช้ในการวางแผน	2.97	1.04	3.04	0.96	3.05	1.17	0.07

ตารางที่ 17.4 (ต่อ)

ที่	ฝ่ายวางแผนและพัฒนา	อายุราชการ น้อยกว่า 5 ปี N = 77		อายุราชการ ระหว่าง 5-10 ปี N = 85		อายุราชการ มากกว่า 10 ปี N = 119		F
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
11	การดำเนินงานผลิตและการค้าเป็นไป ตามเป้าหมาย	3.08	1.14	3.11	0.90	3.06	1.03	0.07
12	การจัดบริการร้านค้าหรือสหกรณ์สนอง ความต้องการของนักศึกษาและบุคลากร อย่างเพียงพอ	2.97	1.18	3.08	0.91	2.97	1.01	0.31
	รวม	3.00	0.79	3.05	0.67	2.95	0.70	0.46

* $P < .05$

ตารางที่ 17.4 สภาพปัญหาการบริหารงานวิทยาลัยสารพัดช่าง ตามทัศนะของฝ่ายบริหารสถานศึกษา จำแนกตามอายุราชการในตำแหน่งหน้าที่ ด้านฝ่ายวางแผนและพัฒนา กลุ่มอายุราชการในตำแหน่งหน้าที่น้อยกว่า 5 ปี กลุ่มอายุราชการในตำแหน่งหน้าที่ระหว่าง 5-10 ปี กลุ่มอายุราชการในตำแหน่งหน้าที่มากกว่า 10 ปี มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัญหาการบริหารงานวิทยาลัยสารพัดช่าง ในภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง กลุ่มอายุราชการในตำแหน่งหน้าที่น้อยกว่า 5 ปี ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.00 ค่า S.D. 0.79 กลุ่มอายุราชการในตำแหน่งหน้าที่ระหว่าง 5-10 ปี มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.05 ค่า S.D. 0.67 กลุ่มอายุราชการในตำแหน่งหน้าที่มากกว่า 10 ปี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.95 ค่า S.D. 0.70 ซึ่งแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญที่ระดับ .05 แต่เมื่อพิจารณารายชื่อแล้วพบว่า ข้อปัญหาการให้ครูมีส่วนร่วมในการวางแผนปฏิบัติการประจำปีของสถานศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ .05 ส่วนข้อปัญหาที่เหลือทั้งสามกลุ่มมีความคิดเห็นที่แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

สรุปผล สภาพปัญหาการบริหารงานวิทยาลัยสารพัดช่างตามทัศนะของฝ่ายบริหารสถานศึกษา จำแนกตามอายุราชการในตำแหน่งหน้าที่ ด้านฝ่ายวางแผนและพัฒนา แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 17.5

การเปรียบเทียบสภาพปัญหาการบริหารงานวิทยาลัยสารพัดช่าง
ตามทัศนะของฝ่ายบริหารสถานศึกษา ด้านฝ่ายวิชาการ

ร.	ฝ่ายวิชาการ	อายุราชการ น้อยกว่า 5 ปี N = 77		อายุราชการ ระหว่าง 5-10 ปี N = 85		อายุราชการ มากกว่า 10 ปี N = 119		F
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1	การวางแผนการเรียนการสอนร่วมกับ คณะครู-อาจารย์ที่เกี่ยวข้อง	2.72	0.97	2.89	0.93	2.93	1.05	0.60
2	การวิเคราะห์การใช้อาคารสถานที่และ สิ่งอำนวยความสะดวก	3.00	0.95	3.07	0.88	3.07	1.10	0.08
3	การจัดวางผังเหมาะสมกับสภาพพื้นที่ สอดคล้องกับหลักสูตร	3.05	0.95	3.17	0.99	3.09	1.06	0.23
4	ความรับผิดชอบของครูต่อหน้าที่ปฏิบัติ การสอน	2.69	1.00	3.00	0.98	2.97	1.00	1.30
5	การปรับปรุงหลักสูตรให้สอดคล้องกับ ความต้องการของตลาดแรงงาน	2.88	0.97	3.08	0.88	3.12	1.03	0.83
6	การนำสื่อการเรียนการสอนมาใช้ ประกอบการสอน	2.94	0.86	2.08	0.96	2.96	1.02	0.42
7	การสร้างสรรคเพื่อพัฒนารูปแบบ การเรียนการสอน	2.88	0.86	3.14	0.81	2.95	0.94	1.47
8	การจัดสิ่งแวดล้อมและบรรยากาศ ภายในสถานศึกษา เพื่อช่วยกระตุ้นและ เร้าความสนใจของผู้เรียน	2.75	0.87	3.07	0.94	3.00	1.02	1.41
9	การจัดกิจกรรมการนิเทศภายในสถาน ศึกษา	2.91	0.93	3.15	1.09	3.01	1.05	0.76
10	การประเมินผลการสอนของครู-อาจารย์ ผู้ปฏิบัติการสอนด้วยตนเอง	3.02	1.10	3.04	0.88	2.88	1.01	0.79
11	การประเมินผลการเรียนของนักเรียน นักศึกษาเป็นตามระเบียบว่าด้วยการ ประเมินผล	2.97	1.15	2.95	0.96	2.83	1.06	0.41

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 17.5 (ต่อ)

ที่	ฝ่ายวิชาการ	อายุราชการ น้อยกว่า 5 ปี N = 77		อายุราชการ ระหว่าง 5-10 ปี N = 85		อายุราชการ มากกว่า 10 ปี N = 119		F
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
12	การจัดให้มีศูนย์บริการทางวิชาการแก่ครู อาจารย์เพื่อพัฒนาคุณภาพการสอน	2.82	1.09	3.12	1.03	3.17	1.09	1.40
13	การบริการ ไลต์ทัศนศึกษาแก่ครู-อาจารย์ เพื่อพัฒนาคุณภาพการสอน	3.25	0.95	3.17	1.05	3.01	1.05	0.94
14	การบริการห้องสมุดและเอกสารทาง วิชาการ	3.11	0.97	3.12	1.00	2.94	1.05	0.95
	รวม	2.93	0.65	3.07	0.68	2.99	0.76	0.57

P > .05

ตารางที่ 17.5 สภาพปัญหาการบริหารงานวิทยาลัยสารพัดช่าง ตามทัศนะของฝ่ายบริหารสถานศึกษา จำแนกตามอายุราชการในตำแหน่งหน้าที่ ด้านฝ่ายวิชาการ กลุ่มอายุน้อย ราชการในตำแหน่งหน้าที่น้อยกว่า 5 ปี กลุ่มอายุราชการในตำแหน่งหน้าที่ระหว่าง 5-10 ปี กลุ่มอายุราชการในตำแหน่งหน้าที่มากกว่า 10 ปี มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัญหาการบริหารงานวิทยาลัยสารพัดช่าง ในภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง กลุ่มอายุราชการในตำแหน่งหน้าที่น้อยกว่า 5 ปี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.93 ค่า S.D. 0.65 กลุ่มอายุราชการในตำแหน่งหน้าที่ระหว่าง 5-10 ปี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.07 ค่า S.D. 0.68 กลุ่มอายุราชการในตำแหน่งหน้าที่มากกว่า 10 ปี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.99 ค่า S.D. 0.76 ซึ่งแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณารายข้อแล้ว ทั้งสามกลุ่มมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

สรุปผลสภาพปัญหาการบริหารงานวิทยาลัยสารพัดช่าง ตามทัศนะของฝ่ายบริหารสถานศึกษา แยกตามอายุราชการในตำแหน่งหน้าที่ ด้านฝ่ายวิชาการ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะการแก้สภาพปัญหาทั้ง 5 ด้าน

ตารางที่ 18

ข้อเสนอแนะการแก้สภาพปัญหา ด้านการบริหารงานทั่วไป
ของฝ่ายบริหารสถานศึกษา

ที่	ข้อเสนอแนะการแก้ปัญหาด้านการบริหารงานทั่วไป	N = 240 จำนวนผู้ตอบ	ร้อยละของ กลุ่มตัวอย่าง ที่ตอบแบบ สอบถาม
1	ให้สร้างขวัญและกำลังใจในการทำงาน	20	8.33
2	ให้เขียนหน้าที่และความรับผิดชอบของงานแต่ละงานให้ชัดเจน	14	5.83
3	จัดให้มีการประชุมผู้อำนวยการ ผู้ช่วยผู้อำนวยการ หัวหน้า คณะวิชา หัวหน้าแผนกวิชา และหัวหน้างานเป็นประจำ	14	5.83
4	จัดทำคู่มือปฏิบัติงานแจกบุคลากรของสถานศึกษา	14	5.83
5	มอบหมายงานให้บุคลากรได้รับผิดชอบเท่าเทียมกัน	11	4.58
6	งานทะเบียนควรอยู่ในฝ่ายวิชาการ	11	4.58
7	ให้กระจายอำนาจบริหาร ไปยังผู้รับผิดชอบนั้น ๆ	11	4.58
8	งานประชาสัมพันธ์ควรอยู่ฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา	8	3.33
9	ให้ผู้ช่วยการบริหารสถานศึกษาตามระเบียบกรมอาชีวศึกษา ว่าด้วยการบริหารสถานศึกษา พ.ศ. 2529	8	3.33
10	ให้วิเคราะห์หน้าที่ของงานแต่ละงานให้ชัดเจน	8	3.33
11	ให้มีการติดตามประเมินผลงานที่มอบหมายให้แต่ละงาน แต่ละบุคคลทำ	6	2.50
12	งานทะเบียนและงานวัดผลและประเมินผลควรรวมเป็น งานเดียวกัน	5	2.08
13	งานเอกสารการพิมพ์ควรอยู่ฝ่ายวิชาการ	5	2.08
14	การทำงานของ ให้ลดขั้นตอนลงบ้าง	4	1.66
15	งานอาคารสถานที่ควรอยู่ในฝ่ายวางแผนและพัฒนา	4	1.66

ตารางที่ 18 (ต่อ).

ที่	ข้อเสนอแนะการแก้ปัญหาด้านการบริหารงานทั่วไป	N = 240 จำนวนผู้ตอบ	ร้อยละของ กลุ่มตัวอย่าง ที่ตอบแบบ สอบถาม
16	งาน โครงการพิเศษและงานหลักสูตรพิเศษ ควรรวมอยู่ในงานเดียวกัน	4	1.66
17	วิทยาลัยที่มีสาขา ให้จัดระบบบริหาร ให้ดีกว่าเดิม	3	1.25
18	งานการค้าและผลิตผลควรอยู่ในฝ่ายส่งเสริมการศึกษา	3	1.25
19	การบริหารงานของสถานศึกษาควรจัดตั้ง เป็นสำนักงานต่าง ๆ เช่น สำนักงานส่งเสริมการศึกษา สำนักงานวางแผนและพัฒนา สำนักงานวิชาการ สำนักงานกิจการนักเรียนนักศึกษา	3	1.25
20	ควรเพิ่มฝ่ายบริการอีกหนึ่งฝ่ายในการบริหารสถานศึกษา	2	0.83
21	ให้แยกงานแนะแนวอาชีพและจัดหางานออกเป็น 2 งาน	1	0.41
22	งานการค้าและผลิตผลควรอยู่ในฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา	1	0.41
23	การพิจารณาความดีความชอบประจำปี ควรทำในรูปคณะกรรมการ	1	0.41
24	งานแนะแนวอาชีพและจัดหางาน และงาน โครงการพิเศษ ควรอยู่ในฝ่ายบริการ	1	0.41
25	งาน โครงการพิเศษควรอยู่ฝ่ายวางแผนและพัฒนา	1	0.41
26	งานการค้าและผลิตผลควรอยู่ฝ่ายวิชาการ	1	0.41
27	ให้พิจารณาการเก็บเงินค่าบำรุงการศึกษาของหลักสูตรวิชาชีพ ระยะสั้นให้เหมาะสมกับสภาวะปัจจุบัน	1	0.41
28	การแต่งตั้งผู้อำนวยการควรมีหลักเกณฑ์ที่ชัดเจน	1	0.41

ตารางที่ 18 ข้อเสนอแนะการแก้สภาพปัญหาด้านการบริหารงานทั่วไปของฝ่ายบริหารสถานศึกษามีผู้ให้ข้อเสนอแนะจำนวน 166 คน คิดเป็นร้อยละ 69.16 ของผู้ตอบแบบสอบถาม และมีผู้ให้ข้อเสนอแนะมากที่สุดในเรื่องนี้คือ ให้สร้างขวัญและกำลังใจในการทำงาน จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 8.33 ของผู้ตอบแบบสอบถาม รองลงมาเป็นลำดับที่ 2 มีข้อเสนอแนะ 3 ข้อคือ ให้เขียนหน้าที่และความรับผิดชอบของแต่ละงานให้ชัดเจน จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 5.83 ของผู้ตอบแบบสอบถาม จัดให้มีการประชุมผู้ช่วยการ ผู้ช่วยผู้อำนวยการ หัวหน้าคณะวิชา หัวหน้าแผนกวิชา และหัวหน้างานเป็นประจำ จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 5.83 ของผู้ตอบแบบสอบถาม จัดทำคู่มือปฏิบัติงานแจกบุคลากรของสถานศึกษาจำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 5.83 ของผู้ตอบแบบสอบถาม ลำดับที่ 3 มี 3 ข้อเสนอแนะคือ มอบหมายงานให้บุคลากรได้รับผิดชอบเท่าเทียมกัน จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 4.58 ของผู้ตอบแบบสอบถาม งานทะเบียนควรอยู่ในฝ่ายวิชาการ จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 4.58 ของผู้ตอบแบบสอบถาม ให้กระจายอำนาจบริหารไปยังผู้รับผิดชอบนั้น ๆ จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 4.58 ของผู้ตอบแบบสอบถาม ลำดับที่ 4 มี 3 ข้อเสนอแนะคือ งานประชาสัมพันธ์ ควรอยู่ฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษาจำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 3.33 ของผู้ตอบแบบสอบถาม ให้ผู้อำนวยการบริหารสถานศึกษาตามระเบียบกรมอาชีวศึกษาว่าด้วยการบริหารสถานศึกษา พ.ศ. 2529 จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 3.33 ของผู้ตอบแบบสอบถาม ให้อำนาจหน้าที่ของงานแต่ละงานให้ชัดเจนจำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 3.33 ของผู้ตอบแบบสอบถาม ลำดับที่ 5 มี 2 ข้อเสนอแนะคือ ให้มีการติดตามประเมินผลงานที่มอบหมายให้แต่ละงานแต่ละบุคคลทำ จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 2.50 ของผู้ตอบแบบสอบถาม ลำดับที่ 6 มี 2 ข้อเสนอแนะคือ งานทะเบียนและงานวัดผลและประเมินผลควรรวมเป็นงานเดียวกัน จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 2.08 ของผู้ตอบแบบสอบถาม งานเอกสารการพิมพ์ควรอยู่ฝ่ายวิชาการ จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 2.08 ของผู้ตอบแบบสอบถาม ลำดับที่ 7 มี 3 ข้อเสนอแนะคือ การทำงานขอให้ลดขั้นตอนลงบ้าง จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.66 งานอาคารสถานที่ควรอยู่ในฝ่ายวางแผนและพัฒนาจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.66 งานโครงการพิเศษควรรวมอยู่ในงานเดียวกัน จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.66 ลำดับที่ 8 มีอยู่ 3 ข้อเสนอแนะคือ วิทยาลัยที่มีสาขาให้จัดระบบบริหารให้ดีกว่าเดิม จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 1.25 งานการค้าและผลิตภัณฑ์ควรอยู่ในฝ่ายส่งเสริมการศึกษาจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 1.25 การบริหารงานของสถานศึกษาควรจัดตั้งเป็นสำนักงานต่าง ๆ เช่น สำนักงานส่งเสริมการศึกษา สำนักงานวางแผนและพัฒนา สำนักงานวิชาการ สำนักงานกิจการนักเรียนนักศึกษา ฯลฯ จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 1.25

ลำดับที่ 9 คือควรเพิ่มฝ่ายบริการอีกฝ่ายหนึ่ง ในการบริหารสถานศึกษาจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.83 ลำดับที่ 10 มี 8 ข้อเสนอแนะคือ งานก่าการค้าและผลิตผลควรรออยู่ในฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.41 ให้แยกงานแนะแนวอาชีพและจัดหางานออกเป็น 2 งาน จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.41 การพิจารณาความดีความชอบประจำปี ควรทำในรูปคณะกรรมการ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.41 งานแนะแนวอาชีพและจัดหางาน และงานโครงการพิเศษควรรออยู่ฝ่ายวางแผนและพัฒนา จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.41 งานการค้าและผลิตผลควรรออยู่ฝ่ายวิชาการ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.41 ให้พิจารณาการเก็บเงินบำรุงการศึกษาของหลักสูตรวิชาชีพชั้นระยะสั้น ให้เหมาะสมกับสภาวะปัจจุบัน จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.41 การแต่งตั้งผู้อำนวยการควรมีหลักเกณฑ์ที่ชัดเจน จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.41

ตารางที่ 19

ข้อเสนอแนะการแก้สภาพปัญหาด้าน ฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา
ของฝ่ายบริหารสถานศึกษา

ที่	ข้อเสนอแนะการแก้ปัญหาด้านการบริหารงานทั่วไป	N = 240 จำนวนผู้ตอบ	ร้อยละของ กลุ่มตัวอย่าง ที่ตอบแบบ สอบถาม
1	สถานศึกษาควรจัดกิจกรรมทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา เพื่อให้นักศึกษาเกิดความภูมิใจในสถานศึกษา	15	6.25
2	ครูผู้ปกครองต้องเลือกจากผู้ที่มีความสามารถในการปกครอง	7	2.91
3	จัดให้นักศึกษาได้มีโอกาสไปทัศนศึกษาตามรายวิชาที่เรียน	7	2.91
4	นักศึกษาหลักสูตรวิชาชีพชั้นระยะสั้น ไม่ควรมีกิจกรรมมาก	6	2.50
5	จัดหาเครื่องมืออุปกรณ์และยานพาหนะนำมาใช้งานในงานโครงการพิเศษ	4	1.66
6	สถานศึกษาควรจัดตั้งสมาคมศิษย์เก่า	2	0.83
7	ให้จัดตั้งชมรมต่าง ๆ ภายในสถานศึกษา	1	0.41

ตารางที่ 19 ข้อเสนอแนะการแก้สภาพปัญหา ด้านฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา ของฝ่ายบริหารสถานศึกษา มีผู้ให้ข้อเสนอแนะ จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 17.5 ของผู้ตอบแบบสอบถาม และมีผู้ให้ข้อเสนอแนะมากที่สุดในเรื่องนี้ คือ สถานศึกษาควรจัดกิจกรรมทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษาเพื่อให้นักศึกษาเกิดความภาคภูมิใจ ในสถานศึกษา จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 6.25 ของผู้ตอบแบบสอบถาม อันดับที่ 2 มี 2 ข้อเสนอแนะ คือ ครูผู้ปกครองต้องเลือกจากผู้ที่มีความสามารถในการปกครอง จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 2.91 จัดให้นักศึกษาได้มีโอกาสไปทัศนศึกษาตามวิชาที่เรียน จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 2.91 ลำดับที่ 3 คือ นักศึกษาหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นไม่ควรมิกิจกรรมมาก จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 2.50 ลำดับที่ 4 คือ จัดหาเครื่องมืออุปกรณ์และยานพาหนะนำมาใช้งานในงานโครงการพิเศษ จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.66 ลำดับที่ 5 คือสถานศึกษาควรจัดตั้งสมาคมศิษย์เก่า จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.83 ลำดับสุดท้ายคือ ให้จัดตั้งชมรมต่าง ๆ ภายในสถานศึกษา จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.41

ตารางที่ 20

ข้อเสนอแนะการแก้ปัญหา ด้านฝ่ายส่งเสริมการศึกษา
ของฝ่ายบริหารสถานศึกษา

ที่	ข้อเสนอแนะการแก้ปัญหา ด้านฝ่ายส่งเสริมการศึกษา	N = 240 จำนวนผู้ตอบ	ร้อยละของ กลุ่มตัวอย่าง ที่ตอบแบบ สอบถาม
1	จัดให้มีข้าราชการพลเรือนรับผิดชอบงานในฝ่ายส่งเสริมการศึกษา	33	13.75
2	การจัดบุคลากรลงตำแหน่งให้พิจารณาความสามารถน้ำใจ และมนุษยสัมพันธ์	20	8.33
3	จัดให้มีการสนับสนุนงบประมาณเรื่องอุปกรณ์และครุภัณฑ์การศึกษา	18	7.50
4	ห้องเรียน ห้องปฏิบัติงานและโรงฝึกงานและอื่น ๆ ไม่เพียงพอให้จัดเพิ่มเติม	12	5.00
5	การจัดระบบข่าวสารในสถานศึกษาต้องปรับปรุง	7	2.91
6	งานพัสดุต้องทำงานให้รวดเร็ว ลดขั้นตอนการทำงานเพื่อบริการได้รวดเร็ว	6	2.50
7	วิธีการรับสมัครนักศึกษาต้องปรับปรุง	3	1.25
8	จัดให้มีการส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมนักศึกษา	3	1.25
9	ให้ภาคเอกชนเข้าร่วมการจัดการศึกษาในสถานศึกษา	3	1.25
10	นำเทคโนโลยีใหม่มาช่วยในการปฏิบัติงาน	3	1.25
11	จัดให้มีรายงานงานในหน้าที่เป็นประจำ	2	0.83

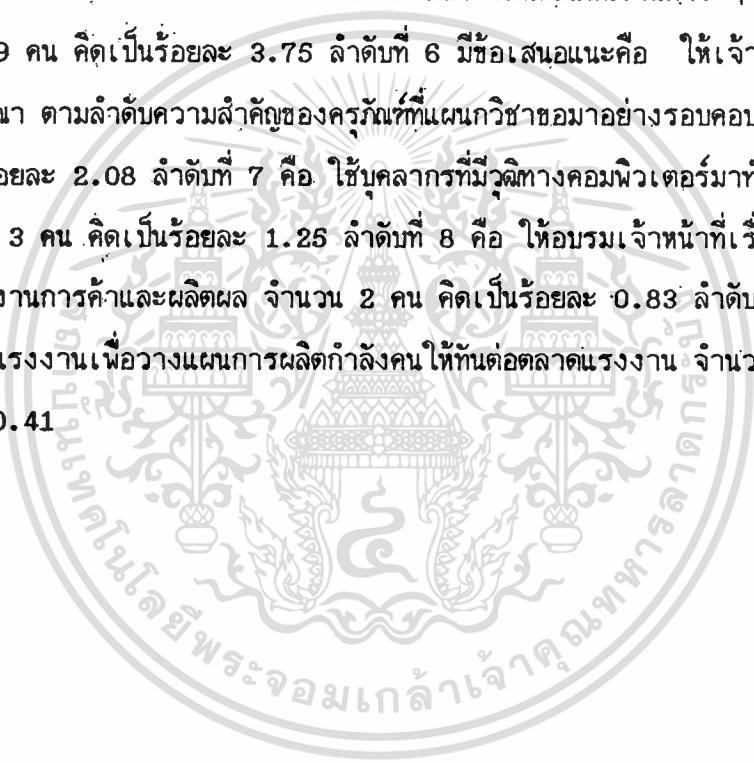
ตารางที่ 20 ข้อเสนอแนะการแก้สภาพปัญหาด้านฝ่ายส่งเสริมการศึกษาของฝ่ายบริหารสถานศึกษา มีผู้ให้ข้อเสนอแนะจำนวน 110 คน คิดเป็นร้อยละ 45.83 ของผู้ตอบแบบสอบถาม และมีผู้ให้ข้อเสนอแนะมากที่สุดเป็นอันดับที่ 1 คือ จัดให้มีข้าราชการพลเรือนรับผิดชอบงานในฝ่ายส่งเสริมการศึกษาจำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 13.75 ของผู้ตอบแบบสอบถาม ลำดับที่ 2 คือ การจัดบุคลากรลงตำแหน่ง ให้พิจารณาความสามารถ นำใจ และมนุษยสัมพันธ์ จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 8.33 ลำดับที่ 3 คือ จัดให้มีการสนับสนุนงบประมาณเรื่องอุปกรณ์และครุภัณฑ์การศึกษา จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 7.50 ลำดับที่ 4 คือ ห้องเรียน ห้องปฏิบัติงาน โรงฝึกงานและอื่น ๆ ไม่เพียงพอให้จัดเพิ่ม จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 5.00 ลำดับที่ 5 การจัดระบบข่าวสารภายในสถานศึกษาต้องปรับปรุง จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 2.91 ลำดับที่ 6 คือ งานพัสดุต้องทำงานให้รวดเร็ว ลดขั้นตอนการทำงาน เพื่อบริการให้รวดเร็ว จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 2.50 ลำดับที่ 7 มี 4 ข้อเสนอแนะคือ วิธีการรับสมัครต้องปรับปรุง จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 1.25 จัดให้มีการส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมนักศึกษา จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 1.25 ให้ภาคเอกชนเข้าร่วมจัดการศึกษา จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 1.25 นำเทคโนโลยีใหม่มาช่วยในการปฏิบัติงานจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 1.25 ลำดับที่ 8 คือ จัดให้มีการรายงานในหน้าที่เป็นประจำ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.83

ตารางที่ 21

ข้อเสนอแนะการแก้สภาพปัญหา ด้านฝ่ายวางแผนและพัฒนา
ของฝ่ายบริหารสถานศึกษา

ที่	ข้อเสนอแนะการแก้ปัญหา ด้านฝ่ายส่งเสริมการศึกษา	N = 240 จำนวนผู้ตอบ	ร้อยละของ กลุ่มตัวอย่าง ที่ตอบแบบ สอบถาม
1	ให้จัดทำแผนพัฒนาสถานศึกษาระยะยาวและระยะสั้น	20	8.33
2	การจัดสรรงบประมาณให้แต่ละแผนกวิชา ขอให้จัดให้ เหมาะสมและเพียงพอ	12	5.00
3	ให้ผู้บริหารให้ความสนใจแก่งานวิจัยและพัฒนา	11	4.58
4	ให้ดำเนินการงานศูนย์ข้อมูล ฯ อย่างจริงจัง	10	4.16
5	ให้มีการติดตามประเมินผลแผนงานต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง	9	3.75
6	ให้เจ้าหน้าที่งานวางแผนฯ พิจารณาลำดับความสำคัญ ของครุภัณฑ์ที่แผนกวิชาขอมาอย่างรอบคอบ	5	2.08
7	ให้จัดงบประมาณเป็นไปตามแผนที่สถานศึกษาวางไว้	5	2.08
8	ใช้บุคลากรที่มีวุฒิทางคอมพิวเตอร์มาทำงานงานศูนย์ข้อมูล	3	1.25
9	ให้อบรมเจ้าหน้าที่เรื่องการดำเนินงานของการค้า และผลิตผล	2	0.83
10	ให้ติดตามตลาดแรงงานเพื่อวางแผนการผลิตกำลังคน ให้ทันต่อตลาดแรงงาน	1	0.41

ตารางที่ 21 ข้อเสนอแนะการแก้สภาพปัญหาด้านฝ่ายวางแผนและพัฒนาของฝ่ายบริหารสถานศึกษา มีผู้ให้ข้อเสนอแนะ จำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 32.50 ของผู้ตอบแบบสอบถาม และมีผู้ให้ข้อเสนอแนะมากที่สุด อันดับที่ 1 คือ ให้จัดทำแผนพัฒนาสถานศึกษาระยะยาวและระยะสั้น จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 8.33 ลำดับที่ 2 คือ การจัดสรรงบประมาณ ให้แต่ละแผนกวิชาให้จัดให้เหมาะสมและเพียงพอ จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 5.00 ลำดับที่ 3 คือ ให้ผู้บริหารให้ความสนใจแก่งานวิจัยและพัฒนา จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 4.58 ลำดับที่ 4 คือ ให้ดำเนินการงานศูนย์ข้อมูลอย่างจริงจัง จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 4.16 ลำดับที่ 5 คือ ให้มีการติดตามประเมินผลแผนงานต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 3.75 ลำดับที่ 6 มีข้อเสนอแนะคือ ให้เจ้าหน้าที่งานวางแผนฯพิจารณา ตามลำดับความสำคัญของครุภัณฑ์ที่แผนกวิชาขอมาอย่างรอบคอบ จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 2.08 ลำดับที่ 7 คือ ใช้บุคลากรที่มีวุฒิทางคอมพิวเตอร์มาทำงานศูนย์ข้อมูลฯ จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 1.25 ลำดับที่ 8 คือ ให้อบรมเจ้าหน้าที่เรื่องการดำเนินงานของงานการค้าและผลิตผล จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.83 ลำดับที่ 9 คือ ให้ติดตามตลาดแรงงานเพื่อวางแผนการผลิตกำลังคนให้ทันต่อตลาดแรงงาน จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.41

ตารางที่ 22

ข้อเสนอแนะการแก้ปัญหา ด้านฝ่ายวิชาการ
ของฝ่ายบริหารสถานศึกษา

ที่	ข้อเสนอแนะการแก้ปัญหา ด้านฝ่ายวิชาการ	N = 240 จำนวนผู้ตอบ	ร้อยละของ กลุ่มตัวอย่าง ที่ตอบแบบ สอบถาม
1	จัดให้มีการนิเทศการสอนภายในสถานศึกษา	26	10.83
2	ให้มีการส่งครูผู้สอน ไปดูงานหรือฝึกอบรมตามสาขาวิชา ที่สอน โดยการหมุนเวียนกันไป	18	7.50
3	ให้ปรับปรุงสื่อการเรียนการสอน ให้ทันสมัยอยู่ตลอดเวลา	15	6.25
4	จัดอบรมครูให้รู้จัก ใช้สื่อการเรียนการสอนที่ทันสมัย	13	5.41
5	สร้างความเชื่อมั่น ให้ครูผู้สอน	7	2.91
6	ให้มีการปรับปรุงหลักสูตรวิชาชั้นพระยะสั้น	7	2.91
7	จัดบริการห้องสมุด ให้แก่นักศึกษาอย่างจริงจัง	6	2.50
8	จัดครูผู้สอนที่มีความรู้ให้ตรงกับวิชาที่สอน	5	2.08
9	การจัดการเรียน การสอน ให้นำนวัตกรรมเข้ามาช่วย เช่น ดาวเทียม ชุดการเรียนการสอน ฯลฯ	3	1.25
10	การคัดเลือกครู เข้ารับการอบรมต้องทำอย่างยุติธรรม	2	0.83

ตารางที่ 22 ข้อเสนอแนะการแก้สภาพปัญหาด้านฝ่ายวิชาการ ของฝ่ายบริหาร
 สถานศึกษา มีผู้ให้ข้อเสนอแนะจำนวน 102 คน คิดเป็นร้อยละ 42.50 ของผู้ตอบแบบสอบถาม
 และมีผู้ให้ข้อเสนอแนะเป็นอันดับที่ 1 คือ จัดให้มีการนิเทศการสอนภายในสถานศึกษา
 จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 10.83 ของผู้ตอบแบบสอบถาม ลำดับที่ 2 คือ ให้ส่งครูผู้
 สอนไปดูงาน หรือฝึกอบรมตามสาขาวิชาที่สอน โดยการหมุนเวียนกันไป จำนวน 18 คน คิด
 เป็นร้อยละ 7.50 ลำดับที่ 3 ให้ปรับปรุงสื่อการเรียนการสอนให้ทันสมัยอยู่ตลอดเวลา
 จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 6.35 ลำดับที่ 4 จัดอบรมครูให้รู้จักวิธีใช้สื่อการเรียนการ
 สอนที่ทันสมัย จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 5.41 ลำดับที่ 5 มี 2 ข้อเสนอแนะ คือ
 สร้างความเชื่อมั่น ให้ครูผู้สอน จำนวน 7 คน และให้มีการปรับปรุงหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น
 จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 2.91 ลำดับที่ 6 จัดบริการห้องสมุดให้แก่กักศึกษาอย่างจริงจัง
 จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 2.50 ลำดับที่ 7 จัดครูผู้สอนที่มีความรู้ให้ตรงกับวิชาที่
 สอน จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 2.08 ลำดับที่ 8 การจัดการเรียนการสอนให้น่า
 สนุกสนานเข้ามาช่วย เช่น ดาวเทียม ชุดการเรียนการสอน ฯลฯ จำนวน 3 คน คิดเป็น
 ร้อยละ 1.25 ลำดับที่ 9 การคัดเลือกครูเข้ารับการอบรมต้องทำอย่างยุติธรรม จำนวน 2
 คน คิดเป็นร้อยละ 0.83

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเพื่อศึกษาสภาพปัญหาการบริหารวิทยาลัยสารพัดช่าง ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดวัตถุประสงค์ของการวิจัย เพื่อศึกษาสภาพปัญหาการบริหารวิทยาลัยสารพัดช่าง จากการใช้ระเบียบกรมอาชีวศึกษาว่าด้วยการบริหารสถานศึกษา พ.ศ. 2529 ตามทัศนะของฝ่ายบริหารสถานศึกษาประเภทวิทยาลัยสารพัดช่าง ทั้ง 5 ด้าน คือ การบริหารงานทั่วไป ฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา ฝ่ายส่งเสริมการศึกษา ฝ่ายวางแผนและพัฒนา และฝ่ายวิชาการ นอกจากนี้ยังศึกษาเปรียบเทียบสภาพปัญหาการบริหารวิทยาลัยสารพัดช่าง ตามทัศนะของฝ่ายบริหารวิทยาลัยสารพัดช่าง จำแนกตามตัวแปรได้แก่ เพศของฝ่ายบริหารสถานศึกษา ตำแหน่งของฝ่ายบริหารสถานศึกษา อายุของฝ่ายบริหารสถานศึกษา วุฒิการศึกษาของฝ่ายบริหารสถานศึกษา และประสบการณ์ทำงานในตำแหน่งของฝ่ายบริหารสถานศึกษา และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการบริหารวิทยาลัยสารพัดช่าง โดยมุ่งหวังผลที่ได้จากการวิจัยจะช่วยให้บุคคลผู้ปฏิบัติงานด้านการบริหารในวิทยาลัยสารพัดช่าง ได้พัฒนาการบริหารงานวิทยาลัยสารพัดช่างในรูปแบบใหม่ เพื่อให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้น

ผู้วิจัยได้ตั้งข้อสมมติฐานของการวิจัยดังนี้คือ 1) ทัศนะของฝ่ายบริหารสถานศึกษาที่มีต่อสภาพปัญหาการบริหารงานวิทยาลัยสารพัดช่าง จำแนกตามเพศไม่แตกต่างกัน 2) ทัศนะของฝ่ายบริหารสถานศึกษา ที่มีต่อสภาพปัญหาการบริหารงานวิทยาลัยสารพัดช่างตามตำแหน่งหน้าที่ไม่แตกต่างกัน 3) ทัศนะของฝ่ายบริหารสถานศึกษา ที่มีต่อสภาพปัญหาการบริหารงานวิทยาลัยสารพัดช่างจำแนกตามอายุไม่แตกต่างกัน 4) ทัศนะของผู้บริหารวิทยาลัยสารพัดช่างที่มีต่อสภาพปัญหาการบริหารงานวิทยาลัยสารพัดช่าง จำแนกตามวุฒิการศึกษาไม่แตกต่างกัน 5) ทัศนะของฝ่ายบริหารสถานศึกษาที่มีต่อสภาพปัญหาการบริหารงานวิทยาลัยสารพัดช่าง จำแนกตามประสบการณ์การทำงาน ในการดำรงตำแหน่งบริหารไม่แตกต่างกัน

ประชากรที่ศึกษาครั้งนี้ประกอบด้วย ฝ่ายบริหารสถานศึกษาวิทยาลัยสารพัดช่างทั่วประเทศ จำนวน 26 แห่ง รวมประชากรทั้งสิ้น 260 คน โดยแยกได้ดังนี้ ผู้อำนวยการ 26 คน ผู้ช่วยผู้อำนวยการ 104 คน หัวหน้าคณะวิชา 130 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง จำนวน 1 ชุด แบ่งออกเป็น 3 ตอน ตอนที่ 1 เป็น

แบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบสำรวจรายการ (Checklist) จำนวน 5 ข้อ ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาการบริหารงาน วิทยาลัยสารพัดช่างเป็นแบบเลือกตอบ (Rating Scale) มีลักษณะเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ มีคำถาม 5 ด้าน คือ การบริหารงานทั่วไป ฝ่ายกิจการนักเรียน นักศึกษา ฝ่ายส่งเสริมการศึกษา ฝ่ายวางแผนและพัฒนาและฝ่ายวิชาการ รวมข้อคำถาม ทั้งหมด 57 ข้อ ตอนที่ 3 เป็นข้อเสนอแนะการแก้ปัญหาทั้ง 5 ด้าน ก่อนนำแบบสอบถามไป ใช้ได้ดำเนินการหาความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยทดลองกับฝ่ายบริหารสถานศึกษาใน สถานศึกษาซึ่ง ไม่ถูกเลือกให้เป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน โดยได้ค่าความเชื่อมั่น 0.89 การดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ขอความอนุเคราะห์ในการจัดเก็บข้อมูลจากกรม อาชีวศึกษา พร้อมกับจัดส่งแบบสอบถามกับฝ่ายบริหารสถานศึกษา และกำหนดวันขอรับคืนโดย ทางไปรษณีย์ จำนวนทั้งสิ้น 260 ชุด และได้รับแบบสอบถามกลับคืนมา 240 ชุด คิดเป็นร้อยละ 92.3

การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรม SPSS/PCT⁺ (Statistical Package for IBM PC.) เพื่อหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ส่วนการทดสอบสมมติฐานเปรียบเทียบตัวแปร วิเคราะห์โดยใช้ t-test และ F-test การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล แบ่งออกเป็น 4 ตอน ได้แก่ ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ตอนที่ 2 สรุปสภาพปัญหาการบริหาร วิทยาลัยสารพัดช่าง ตามทัศนะของฝ่ายบริหารสถานศึกษา ทั้ง 5 ด้าน ตอนที่ 3 ผลการ เปรียบเทียบสภาพปัญหาตามทัศนะของฝ่ายบริหารสถานศึกษา จำแนกตาม เพศ ตำแหน่ง อายุ วุฒิการศึกษา และประสบการณ์การทำงานในตำแหน่ง ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะการแก้ สภาพปัญหาทั้ง 5 ด้าน

สรุปผลการวิจัย

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 240 คน เป็นชาย 147 คน คิดเป็นร้อยละ 61 และเป็นหญิง 93 คน คิดเป็นร้อยละ 39.

ผู้ตอบแบบสอบถามแยกออกเป็น 3 กลุ่ม ตามตำแหน่งหน้าที่ กลุ่มผู้อำนวยการ จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 10 กลุ่มผู้ช่วยผู้อำนวยการจำนวน 98 คน คิดเป็นร้อยละ 40 กลุ่มหัวหน้าคณะวิชา จำนวน 119 คน คิดเป็นร้อยละ 50

ผู้ตอบแบบสอบถามแยกออกเป็น 3 กลุ่มตามอายุ อายุต่ำกว่า 30 ปี จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 3 อายุระหว่าง 30-45 ปี จำนวน 159 คน คิดเป็นร้อยละ 66 และอายุสูงกว่า 45 ปี จำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 31

ผู้ตอบแบบสอบถามแยกออกเป็น 3 กลุ่มตามวุฒิการศึกษา วุฒิต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 7 วุฒิปริญญาตรีจำนวน 183 คน คิดเป็นร้อยละ 76 และวุฒิสสูงกว่าปริญญาตรี 40 คน คิดเป็นร้อยละ 17

ผู้ตอบแบบสอบถามแยกออกเป็น 3 กลุ่ม ตามอายุราชการในตำแหน่งหน้าที่ราชการ ปัจจุบัน แยกออกเป็น 3 กลุ่ม คือ กลุ่มอายุราชการในตำแหน่งหน้าที่ราชการปัจจุบันน้อยกว่า 5 ปี จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 15 อายุราชการในตำแหน่งหน้าที่ราชการปัจจุบันระหว่าง 5-10 ปี จำนวน 85 คน คิดเป็นร้อยละ 35 อายุราชการในตำแหน่งหน้าที่ราชการปัจจุบันมากกว่า 10 ปี จำนวน 119 คน คิดเป็นร้อยละ 50

ตอนที่ 2 สรุปสภาพปัญหาการบริหารวิทยาลัยสารพัดช่าง

2.1 ระดับปัญหาการบริหารงานวิทยาลัยสารพัดช่างตามทัศนะของฝ่ายบริหารสถานศึกษา

สรุปผลการค้นพบสภาพปัญหาการบริหารงานวิทยาลัยสารพัดช่าง ของฝ่ายบริหารสถานศึกษาเป็นปัญหาในระดับปานกลาง แต่เมื่อพิจารณาตามรายด้านจะพบว่า ด้านฝ่ายวิชาการ มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าด้านอื่น ๆ ส่วนอีกสามด้านคือ ด้านการบริหารงานทั่วไป ด้านฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา และด้านฝ่ายวางแผนและพัฒนา จะมีค่าเฉลี่ยเท่ากัน ด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือด้านฝ่ายส่งเสริมการศึกษา

2.2 ระดับปัญหาการบริหารงานวิทยาลัยสารพัดช่างตามทัศนะของผู้อำนวยการ

สรุปผลการค้นพบปัญหาการบริหารงานวิทยาลัยสารพัดช่าง ของกลุ่มผู้อำนวยการพบว่า เป็นปัญหาระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการบริหารงานทั่วไป

มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าทุกด้าน และรองลงมาตามลำดับคือ ด้านฝ่ายวิชาการ ด้านฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษาด้านฝ่ายวางแผนและพัฒนา และด้านฝ่ายส่งเสริมการศึกษามาลำดับสุดท้าย

2.3 ระดับปัญหาการบริหารงานวิทยาลัยสารพัดช่างตามทัศนะของกลุ่มผู้ช่วยผู้อำนวยการ

สรุปผลการค้นพบปัญหาการบริหารงานวิทยาลัยสารพัดช่าง ของกลุ่มผู้ช่วยผู้อำนวยการ พบว่า เป็นปัญหาระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านฝ่ายวางแผนและพัฒนา มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าทุกด้าน และรองลงมาตามลำดับคือ ด้านฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา ด้านฝ่ายวิชาการ ด้านการบริหารงานทั่วไป และด้านฝ่ายส่งเสริมการศึกษามาลำดับสุดท้าย

2.4 ระดับปัญหาการบริหารงานวิทยาลัยสารพัดช่างตามทัศนะของกลุ่มหัวหน้าคณะวิชา

สรุปผลการค้นพบปัญหาการบริหารงานวิทยาลัยสารพัดช่าง ของกลุ่มหัวหน้าคณะวิชาพบว่า เป็นปัญหาระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านฝ่ายส่งเสริมการศึกษาและด้านฝ่ายวิชาการ มีค่าเฉลี่ยเท่ากัน และสูงกว่าด้านอื่น และรองลงมาตามลำดับคือ ด้านการบริหารงานทั่วไป ด้านฝ่ายวางแผนและพัฒนา และด้านฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษามาลำดับสุดท้าย

ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบสภาพปัญหา ตามทัศนะของฝ่ายบริหารสถานศึกษา

3.1 การเปรียบเทียบสภาพปัญหาการบริหารงานวิทยาลัยสารพัดช่าง ตามทัศนะของฝ่ายบริหารสถานศึกษาจำแนกตามเพศ

การเปรียบเทียบสภาพปัญหาการบริหารงานวิทยาลัยสารพัดช่างตามทัศนะของฝ่ายบริหารสถานศึกษา จำแนกตามเพศ สภาพปัญหาในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ความคิดเห็นของทั้งสองกลุ่มแตกต่างกันอย่าง ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบแนวโน้มของค่าเฉลี่ยของทั้งสองกลุ่มพบว่า ค่าเฉลี่ยของกลุ่มเพศหญิงสูงกว่ากลุ่มเพศชาย และเมื่อพิจารณาในแต่ละด้านสภาพปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่าง ไม่มีนัยสำคัญ

ดังนั้น ผลการทดสอบสมมติฐานที่ว่าทักษะของฝ่ายบริหารสถานศึกษาที่มีต่อสภาพปัญหาการบริหารงานวิทยาลัยสารพัดช่างจำแนกตามเพศไม่แตกต่างกันนั้น จึงสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

3.2 การเปรียบเทียบสภาพปัญหาการบริหารงานวิทยาลัยสารพัดช่างตามทักษะของฝ่ายบริหารสถานศึกษาจำแนกตามตำแหน่ง

การเปรียบเทียบสภาพปัญหาการบริหารงานวิทยาลัยสารพัดช่างตามทักษะของฝ่ายบริหารสถานศึกษา จำแนกตามตำแหน่ง สภาพปัญหาในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ความคิดเห็นของทั้งสามกลุ่มแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบแนวโน้มของค่าเฉลี่ยพบว่า ค่าเฉลี่ยของกลุ่มผู้อำนวยการสูงสุด รองลงมา กลุ่มหัวหน้าคณะวิชา และต่ำสุดกลุ่มผู้ช่วยผู้อำนวยการ และเมื่อพิจารณาในแต่ละด้านสภาพปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งทั้งสามกลุ่มมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ

ดังนั้น ผลการทดสอบสมมติฐานที่ว่าทักษะของฝ่ายบริหารสถานศึกษาที่มีต่อสภาพปัญหาการบริหารงานวิทยาลัยสารพัดช่างจำแนกตามตำแหน่งไม่แตกต่างกันนั้น จึงสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

3.3 การเปรียบเทียบสภาพปัญหาการบริหารงานวิทยาลัยสารพัดช่างตามทักษะของฝ่ายบริหารสถานศึกษาจำแนกตามอายุ

การเปรียบเทียบสภาพปัญหาการบริหารงานวิทยาลัยสารพัดช่างตามทักษะของฝ่ายบริหารสถานศึกษา จำแนกตามอายุ สภาพปัญหาในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ความคิดเห็นของทั้งสามกลุ่มแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบแนวโน้มของค่าเฉลี่ยพบว่า ค่าเฉลี่ยของกลุ่มอายุระหว่าง 30-45 ปี มีค่าสูงสุด รองลงมา กลุ่มอายุต่ำกว่า 30 ปี และต่ำสุดกลุ่มอายุสูงกว่า 45 ปี และเมื่อพิจารณาในแต่ละด้านพบว่า ด้านฝ่ายส่งเสริมการศึกษาทั้งสามกลุ่มมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ และที่เหลืออีก 4 ด้าน มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ

ดังนั้น ผลการทดสอบสมมติฐานที่ว่าทักษะของฝ่ายบริหารสถานศึกษาที่มีต่อสภาพปัญหาการบริหารงานวิทยาลัยสารพัดช่างจำแนกตามอายุไม่แตกต่างกันนั้น จึงสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

3.4 การเปรียบเทียบสภาพปัญหาการบริหารงานวิทยาลัยสารพัดช่างตามทักษะของฝ่ายบริหารสถานศึกษาจำแนกตามวุฒิการศึกษา

การเปรียบเทียบสภาพปัญหาการบริหารงานวิทยาลัยสารพัดช่างตามทัศนะของฝ่ายบริหารสถานศึกษา จำแนกตามวุฒิการศึกษา สภาพปัญหาในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ความคิดเห็นของทั้งสามกลุ่มแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบแนวโน้มของค่าเฉลี่ยพบว่า ค่าเฉลี่ยของกลุ่มปริญญาตรีมีค่าสูงสุด รองลงมาคือกลุ่มสูงกว่าปริญญาตรี และต่ำสุดคือกลุ่มต่ำกว่าปริญญาตรี และเมื่อพิจารณาในแต่ละด้านพบว่า สภาพปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งทั้งสามกลุ่มมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ

ดังนั้น ผลการทดสอบสมมติฐานที่ว่าทัศนะของฝ่ายบริหารสถานศึกษาที่มีต่อสภาพปัญหาการบริหารงานวิทยาลัยสารพัดช่าง จำแนกตามวุฒิการศึกษาไม่แตกต่างกันนั้น จึงสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

3.5 การเปรียบเทียบสภาพปัญหาการบริหารงานวิทยาลัยสารพัดช่างตามทัศนะของฝ่ายบริหารสถานศึกษาจำแนกตามอายุราชการในตำแหน่งหน้าที่ราชการปัจจุบัน

การเปรียบเทียบสภาพปัญหาการบริหารงานวิทยาลัยสารพัดช่างตามทัศนะของฝ่ายบริหารสถานศึกษา จำแนกตามอายุราชการในตำแหน่งหน้าที่ราชการปัจจุบัน สภาพปัญหาในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ความคิดเห็นของทั้งสามกลุ่มแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบแนวโน้มของค่าเฉลี่ยพบว่า กลุ่มอายุราชการในตำแหน่งหน้าที่ราชการปัจจุบันระหว่าง 5-10 ปี มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือกลุ่มอายุราชการในตำแหน่งหน้าที่ราชการปัจจุบันมากกว่า 10 ปี และต่ำสุดคือกลุ่มอายุราชการในตำแหน่งหน้าที่ราชการปัจจุบันน้อยกว่า 5 ปี และเมื่อพิจารณาในแต่ละด้านสภาพปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งทั้งสามกลุ่มมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ

ดังนั้น ผลการทดสอบสมมติฐานที่ว่าทัศนะของฝ่ายบริหารสถานศึกษาที่มีต่อสภาพปัญหาการบริหารงานวิทยาลัยสารพัดช่าง จำแนกตามอายุราชการในตำแหน่งหน้าที่ ไม่แตกต่างกันนั้น จึงสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะการแก้ปัญหาทั้ง 5 ด้าน

ข้อเสนอแนะการแก้สภาพปัญหาด้านการบริหารงานทั่วไปของฝ่ายบริหารสถานศึกษา

สรุปข้อเสนอแนะการแก้สภาพปัญหาด้านการบริหารงานทั่วไปของฝ่ายบริหารสถานศึกษา มีผู้เสนอแนะจำนวน 166 คน คิดเป็นร้อยละ 69.15 พบว่า ข้อเสนอแนะให้สร้างขวัญและกำลังใจในการทำงานจำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 8.33 ของผู้ตอบแบบสอบถาม ให้เขียนหน้าที่และความรับผิดชอบของงานแต่ละงานให้ชัดเจนจำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 5.83 จัดให้มีการประชุมผู้อำนวยการ ผู้ช่วยผู้อำนวยการ หัวหน้าคณะวิชา หัวหน้าแผนกวิชา และหัวหน้างานเป็นประจำ จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 5.83 จัดทำคู่มือปฏิบัติงานแจกบุคลากรของสถานศึกษาจำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 5.83 มอบหมายให้บุคคลได้รับผิดชอบเท่าเทียมกัน จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 4.58 งานทะเบียนควรอยู่ในฝ่ายวิชาการ 11 คน คิดเป็นร้อยละ 4.58 ให้กระจายอำนาจบริหารไปยังผู้รับผิดชอบนั้น ๆ จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 4.58 งานประชาสัมพันธ์ควรอยู่ฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 3.33 ให้ผู้อำนวยการบริหารสถานศึกษาตามระเบียบกรมอาชีวศึกษาว่าด้วยการบริหารสถานศึกษา พ.ศ. 2529 จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 3.33 ให้วิเคราะห์หน้าที่ของงานแต่ละงานให้ชัดเจน จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 3.33 ให้มีการติดตามประเมินผลงานที่มอบหมายให้แต่ละงานแต่ละบุคคลทำ จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 2.50 งานทะเบียนและงานวัดผลและประเมินผลควรรวมเป็นงานเดียวกัน จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 2.08 งานเอกสารการพิมพ์ควรอยู่ฝ่ายวิชาการ จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 2.08 การทำงานให้ลดขั้นตอนลงบ้างจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.66 งานอาคารสถานที่ควรอยู่ในฝ่ายวางแผนและพัฒนาจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.66 งานโครงการพิเศษและงานหลักสูตรพิเศษควรรวมอยู่ในงานเดียวกัน จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.66 วิทยาลัยที่มีสาขาให้จัดระบบบริหารให้ดีกว่าเดิม จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 1.25 งานการค้าและผลิตผลควรอยู่ในฝ่ายส่งเสริมการศึกษาจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 1.25 การบริหารงานของสถานศึกษาควรจัดตั้งเป็นสำนักงานต่าง ๆ เช่นสำนักงานส่งเสริมการศึกษา สำนักงานวางแผนและพัฒนา สำนักงานวิชาการ สำนักงานกิจการนักเรียนนักศึกษา ฯลฯ จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 1.25 ควรเพิ่มฝ่ายบริการอีกหนึ่งฝ่ายในการบริหารสถานศึกษาจำนวน 2 คน

คิดเป็นร้อยละ 0.83 ให้แยกงานแนะแนวอาชีพและจัดหางานออกเป็น 2 งาน จำนวน 1 คน
 คิดเป็นร้อยละ 0.41 งานการค้าและผลิตผลควรอยู่ในฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษาจำนวน 1
 คน คิดเป็นร้อยละ 0.41 การพิจารณาความดีความชอบประจำปีควรทำในรูปคณะกรรมการ
 การ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.41 งานแนะแนวอาชีพและจัดหางาน และงาน
 โครงการพิเศษ ควรอยู่ในฝ่ายบริการ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.41 งานโครงการ
 พิเศษควรอยู่ในฝ่ายวางแผนและพัฒนา จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.41 งานการค้าและ
 ผลิตผลควรอยู่ฝ่ายวิชาการ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.41 ให้พิจารณาการเก็บเงิน
 บำรุงการศึกษา ของหลักสูตรวิชาชีพพระยาศรี ให้เหมาะสมกับสภาวะปัจจุบัน จำนวน 1 คน
 คิดเป็นร้อยละ 0.41 การแต่งตั้งผู้อำนวยการควรมีหลักเกณฑ์ที่ชัดเจน จำนวน 1 คน คิด
 เป็นร้อยละ 0.41

ข้อเสนอแนะการแก้ปัญหาด้านฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษาของฝ่ายบริหารสถานศึกษา

สรุปข้อเสนอแนะการแก้ปัญหาด้านฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษาของฝ่ายบริหารสถาน
 ศึกษา มีผู้เสนอแนะจำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 17.50 ของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่าข้อ
 เสนอแนะ สถานศึกษาควรจัดกิจกรรมทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา เพื่อให้นักศึกษาเกิด
 ความภูมิใจในสถานศึกษา จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 6.25 ครูผู้ปกครองต้องเลือกจาก
 ผู้ที่มีความสามารถในการปกครองจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 2.91 จัดให้นักศึกษาได้มี
 โอกาสไปทัศนศึกษาตามรายวิชาที่เรียน จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 2.91 นักศึกษา
 หลักสูตรวิชาชีพพระยาศรีไม่ควรมีกิจกรรมมาก จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 2.50 จัดทำ
 เครื่องมืออุปกรณ์และยานพาหนะนำมาใช้งานในงานโครงการพิเศษ จำนวน 4 คน คิดเป็น
 ร้อยละ 1.66 สถานศึกษาควรจัดตั้งสมาคมศิษย์เก่าจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.83 ให้
 จัดตั้งชมรมต่าง ๆ ภายในสถานศึกษาจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.41

ข้อเสนอแนะการแก้ปัญหาด้านฝ่ายส่งเสริมการศึกษาของฝ่ายบริหาร

สรุปข้อเสนอแนะการแก้ปัญหาด้านฝ่ายส่งเสริมการศึกษาของฝ่ายบริหารสถานศึกษา
 มีผู้เสนอแนะจำนวน 110 คน คิดเป็นร้อยละ 45.83 ของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่าข้อเสนอ

แนะนำให้มีข้าราชการพลเรือนรับผิดชอบงานในฝ่ายส่งเสริมการศึกษาจำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 13.75 จัดบุคลากรลงตำแหน่งให้พิจารณาความสามารถ นำใจภุมย์สัมพันธ์ จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 8.33 จัดให้มีการสนับสนุนงบประมาณเรื่องอุปกรณ์และครุภัณฑ์การศึกษาจำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 7.50 ห้องเรียน ห้องปฏิบัติงานโรงฝึกงาน และอื่น ๆ ไม่เพียงพอ ให้จัดเพิ่มเติม จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 5.00 การจัดระบบข่าวสารภายในสถานศึกษาต้องปรับปรุง จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 2.91 งานพัสดุต้องทำงานให้รวดเร็ว ลดขั้นตอนการทำงานเพื่อบริการได้รวดเร็ว จำนวน 6 คนคิดเป็นร้อยละ 2.50 วิธีการรับสมัครนักศึกษาต้องปรับปรุง จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 1.25 จัดให้มีการส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมนักศึกษา จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 1.25 ให้ภาคเอกชนเข้าร่วมจัดการศึกษาในสถานศึกษา จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 1.25 นำเทคโนโลยีใหม่มาช่วยในการปฏิบัติงานจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 1.25 จัดให้มีการรายงานงานในหน้าที่เป็นประจำ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.83

ข้อเสนอแนะการแก้ปัญหาด้านฝ่ายวางแผนและพัฒนาของฝ่ายบริหารสถานศึกษา

สรุปข้อเสนอแนะการแก้ปัญหาด้านฝ่ายวางแผนและพัฒนาของฝ่ายบริหารสถานศึกษามีผู้เสนอแนะจำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 32.50 ของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่าข้อเสนอแนะ ให้จัดทำแผนพัฒนาสถานศึกษาระยะยาวและระยะสั้น จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 8.33 การจัดสรรงบประมาณให้แก่แต่ละแผนกวิชาขอให้จัดให้เหมาะสมและเพียงพอจำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 5.00 ให้ผู้บริหารให้ความสนใจแก่งานวิจัยและพัฒนา จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 4.58 ให้ดำเนินการงานศูนย์ข้อมูลฯ อย่างจริงจัง จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 4.16 ให้มีการติดตามประเมินผลแผนงานต่าง ๆ อย่างต่อเนื่องจำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 3.75 ให้เจ้าหน้าที่งานวางแผนฯ พิจารณาลำดับความสำคัญของครุภัณฑ์ที่แผนกวิชาขอมาอย่างรอบคอบ จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 2.08 ให้จัดงบประมาณเป็นไปตามแผนที่สถานศึกษาวางไว้จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 2.08 ใช้บุคลากรที่มีวุฒิทางคอมพิวเตอร์มาทำงานศูนย์ข้อมูลฯ จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 1.25 ให้อบรมเจ้าหน้าที่เรื่องการดำเนินงานของงานการค้าและผลิตผลจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.83 ให้

ติดตามตลาดแรงงานเพื่อวางแผนการผลิตกำลังคนให้ทันต่อตลาดแรงงาน จำนวน 1 คน
คิดเป็นร้อยละ 0.41

ข้อเสนอแนะการแก้ปัญหาด้านฝ่ายวิชาการของฝ่ายบริหารสถานศึกษา

สรุปข้อเสนอแนะการแก้ปัญหาด้านฝ่ายวิชาการของฝ่ายบริหารสถานศึกษา มีผู้
เสนอแนะจำนวน 102 คน คิดเป็นร้อยละ 42.50 ของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า จัดให้มี
การนิเทศภายในสถานศึกษา จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 10.83 ให้มีการส่งครูผู้สอนไป
ดูงานหรือฝึกอบรมตามสาขาวิชาที่สอน โดยการหมุนเวียนกันไป จำนวน 18 คน คิดเป็น
ร้อยละ 7.50 ให้ปรับปรุงสื่อการเรียนการสอนให้ทันสมัยอยู่ตลอดเวลา จำนวน 15 คน คิด
เป็นร้อยละ 6.25 จัดอบรมครูให้รู้จักวิธีใช้สื่อการเรียนการสอนที่ทันสมัย จำนวน 13 คน
คิดเป็นร้อยละ 5.41 สร้างความเชื่อมั่นให้ครูผู้สอนจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 2.91 ให้
มีการปรับปรุงหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 2.91 จัดบริการห้อง
สมุดให้แก่กักศึกษาอย่างจริงจัง จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 2.50 จัดครูผู้สอนที่มีความรู้
ให้ตรงกับวิชาที่สอน จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 2.08 การจัดการเรียนการสอนให้นำ
นวัตกรรมเข้ามาช่วย เช่น ดาวเทียม ชุดการเรียนการสอน ฯลฯ จำนวน 3 คน คิดเป็น
ร้อยละ 1.25 การคัดเลือกครูเข้ารับการอบรมต้องทำอย่างยุติธรรม จำนวน 2 คน คิดเป็น
ร้อยละ 0.83

อภิปรายผลการวิจัย

การอภิปรายผลการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยจะได้กล่าวถึงประเด็นสำคัญจากการค้นพบ
ในการศึกษาครั้งนี้ ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. ผลการวิจัยพบว่า จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามแยกตามเพศเป็นชาย 147 คน
คิดเป็นร้อยละ 61 และเพศหญิง 93 คน คิดเป็นร้อยละ 39

2. ผลการวิจัยพบว่า จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมดแยกออกตามตำแหน่งหน้าที่เป็น 3 กลุ่มคือ กลุ่มผู้อำนวยการ กลุ่มผู้ช่วยผู้อำนวยการและกลุ่มหัวหน้าคณะวิชา กลุ่มผู้อำนวยการมีจำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 10 กลุ่มผู้ช่วยผู้อำนวยการมีจำนวนทั้งสิ้น 98 คน คิดเป็นร้อยละ 40 และกลุ่มหัวหน้าคณะวิชา มีจำนวนทั้งสิ้น 119 คน คิดเป็นร้อยละ 50 เหตุที่เป็นดังนี้เพราะ ระเบียบกรมอาชีวศึกษาว่าด้วยการบริหารสถานศึกษา พ.ศ. 2529 กำหนดให้สถานศึกษามีผู้อำนวยการ 1 ตำแหน่ง ผู้ช่วยผู้อำนวยการ 4 ตำแหน่ง และหัวหน้าคณะวิชาตามที่กรมอาชีวศึกษาสั่งให้เปิดสอน ซึ่งในวิทยาลัยสารพัดช่างมีคณะวิชาตั้งแต่ 5-8 คณะวิชาขึ้นอยู่กับขนาดของวิทยาลัยและผู้วิจัยได้กำหนดกลุ่มตัวอย่างไว้วิทยาลัยละ 5 คน ดังนั้น จำนวนกลุ่มหัวหน้าคณะวิชาจึงมีจำนวนมากกว่าอีกสองกลุ่ม

3. จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามแยกตามอายุออกเป็นสามกลุ่มคือ อายุต่ำกว่า 30 ปี ระหว่าง 30-45 ปี และสูงกว่า 45 ปี ซึ่งกลุ่มอายุต่ำกว่า 30 ปี มีจำนวนทั้งสิ้น 7 คน คิดเป็นร้อยละ 3.0 อายุระหว่าง 30-45 ปี มีจำนวนทั้งสิ้น 159 คน คิดเป็นร้อยละ 66.0 และอายุสูงกว่า 45 ปี มีจำนวนทั้งสิ้น 74 คน คิดเป็นร้อยละ 31.0 จะเห็นว่ากลุ่มอายุระหว่าง 30-45 ปี มีจำนวนมากกว่าอีกสองกลุ่ม น่าจะเป็นเพราะวิทยาลัยสารพัดช่างได้เปิดดำเนินการมาได้ไม่นานนัก และมีการขยายการดำเนินการในระยะเวลาดังกล่าวไม่เกิน 10 ปีมานี้ จึงทำให้บุคลากรของสถานศึกษามีอายุไม่มากนัก และจำนวนผู้ที่มีอายุสูงกว่า 45 ปี มีจำนวนรองลงมา น่าจะเป็นกลุ่มผู้อำนวยการและผู้ช่วยผู้อำนวยการ เพราะตามระเบียบของคณะกรรมการข้าราชการครู ได้มีการกำหนดคุณสมบัติของผู้ที่จะเข้าสู่ตำแหน่งผู้อำนวยการและผู้ช่วยผู้อำนวยการ โดยกำหนดอัตราเงินเดือนขั้นต่ำและอายุราชการที่ดำรงตำแหน่งมาก่อนเข้าสู่ตำแหน่งผู้บริหาร จึงทำให้ผู้ที่เข้าสู่ตำแหน่งดังกล่าวต้องใช้เวลาในการปฏิบัติราชการ ดังนั้น อายุจึงได้มาก สำหรับผู้ที่มีอายุต่ำกว่า 30 ปี อาจจะเป็นสถานศึกษาที่ประกาศตั้งขึ้นใหม่ ดังนั้น ครู-อาจารย์ ที่กรมอาชีวศึกษาส่งไปปฏิบัติงานจึงเป็นครู-อาจารย์ที่บรรจุเข้ามาใหม่ อายุจึงน้อย และตามระเบียบกรมอาชีวศึกษาว่าด้วยการบริหารสถานศึกษา พ.ศ. 2529 เป็นอำนาจของผู้อำนวยการที่จะสั่งแต่งตั้งบุคลากรภายในสถานศึกษา ให้ดำรงตำแหน่งหัวหน้าคณะวิชา

4. จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามแยกตามวุฒิการศึกษา ได้แบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม คือ วุฒิต่ำกว่าปริญญาตรี ปริญญาตรี และสูงกว่าปริญญาตรี ซึ่งกลุ่มต่ำกว่าปริญญาตรี มีจำนวนทั้งสิ้น 17 คน คิดเป็นร้อยละ 9 ปริญญาตรีมีจำนวนทั้งสิ้น 183 คน คิดเป็นร้อยละ 70 และสูงกว่า

ปริญญาตรี 40 คน คิดเป็นร้อยละ 17 สาเหตุที่วุฒิปริญญาตรีสูงกว่าอีกสองกลุ่มเพราะ เมื่อกรมอาชีวศึกษาประกาศรับสมัครบรรจุครูใหม่จะกำหนดวุฒิขั้นต่ำเป็นปริญญาตรี ในบางตำแหน่งที่เป็นวุฒิต่ำกว่าแต่ไม่มีผู้มาสมัคร กรมอาชีวศึกษาจะเปลี่ยนวุฒิของตำแหน่งนั้น ๓ เป็นวุฒิประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง และประกาศนียบัตรประโยคครูมัธยม หรือประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงเพียงอย่างเดียว เพื่อเป็นการแก้ปัญหาครูขาดแคลนในตำแหน่งนั้น ๓ จึงเห็นได้ว่ากลุ่มวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรีจึงมีจำนวนน้อยที่สุด ส่วนวุฒิสองสูงกว่าปริญญาตรีนั้น กรมอาชีวศึกษามีโครงการพัฒนาบุคลากรสายบริหาร โดยอนุญาตให้ไปเรียนต่อทั้งภาคปกติและภาคนอกเวลา โดยความร่วมมือกับสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ และสถาบันอุดมศึกษาแห่งอื่น อีกในภาคปกติ จึงทำให้ครูสายบริหารมีวุฒิสองสูงกว่าปริญญาตรีจำนวนหนึ่ง

5. จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามแยกตามอายุราชการในตำแหน่งหน้าที่ราชการในปัจจุบัน แยกออกเป็น 3 กลุ่ม คือ กลุ่มอายุราชการในตำแหน่งหน้าที่ราชการน้อยกว่า 5 ปี จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 15 อายุราชการในตำแหน่งหน้าที่ราชการระหว่าง 5-10 ปี จำนวน 85 คน คิดเป็นร้อยละ 35 อายุราชการในตำแหน่งหน้าที่ราชการมากกว่า 10 ปี จำนวน 119 คน คิดเป็นร้อยละ 50 เมื่อเปรียบเทียบกันทั้งสามกลุ่มแล้วจะเห็นว่า จำนวนครึ่งหนึ่งของผู้ตอบแบบสอบถามมีอายุราชการในหน้าที่มากกว่า 10 ปี จึงมีประสบการณ์การทำงานสูง ข้อมูลที่ได้มาจึงเชื่อถือได้ ส่วนกลุ่มรองลงมาก็มียุทธศาสตร์การทำงานระหว่าง 5-10 ปี มีจำนวนมากถึงร้อยละ 35 กลุ่มนี้ก็เป็นกลุ่มที่มีประสบการณ์การทำงานค่อนข้างสูง พอสรุปได้ว่า ร้อยละ 85 ของผู้ตอบแบบสอบถามนี้เป็นผู้ที่มีประสบการณ์การทำงานในตำแหน่งที่มีอายุราชการมาก

ตอนที่ 2 สภาพปัญหาการบริหารวิทยาลัยสารพัดช่าง

2.1 ระดับปัญหาการบริหารงานวิทยาลัยสารพัดช่างตามทัศนะของฝ่ายบริหารสถานศึกษา

ด้านการบริหารงานทั่วไป ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มฝ่ายบริหารสถานศึกษามีความเห็นว่าเป็นปัญหาอยู่ระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณารายชื่อแล้วพบว่า ทุกข้อสภาพปัญหาอยู่

ในระดับปานกลาง ข้อปัญหาที่เป็นลำดับหนึ่งคือ ความเพียงพอของบุคลากรเพื่อทำหน้าที่ในฝ่ายต่าง ๆ ซึ่งสอดคล้องกับสรุปข้อปัญหาจากการดำเนินงานของวิทยาลัยการอาชีพเชียงใหม่ ในฝ่ายส่งเสริมการศึกษา เกี่ยวกับปัญหาการขาดบุคลากรคือ ขาดเจ้าหน้าที่ในการดำเนินงานต่าง ๆ ต้องมอบหมายให้ครู-อาจารย์ที่มีหน้าที่สอนมาทำหน้าที่ในงานต่าง ๆ ด้วย¹ และสรุปข้อปัญหาจากการดำเนินงานสถานศึกษาของวิทยาลัยสารพัดช่างต๋อง เกี่ยวกับการขาดบุคลากร สำหรับทำหน้าที่งานพัสดุ ซึ่งวิทยาลัยได้มอบหมายให้ครูอาจารย์ผู้สอน ทำหน้าที่งานพัสดุด้วยอีกหน้าที่หนึ่ง จึงทำให้ครู-อาจารย์ มีภาระหน้าที่เพิ่มมากขึ้น² คาดว่าสภาพปัญหานี้ในวันจะทวีความรุนแรงขึ้นตามลำดับ จากมติคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับการควบคุมจำนวนข้าราชการจะเพิ่มขึ้นปีละไม่เกินร้อยละ 2 และจากมติคณะรัฐมนตรีที่ได้ยุบอัตราของผู้ที่เกษียณอายุ

ด้านฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มฝ่ายบริหารสถานศึกษามีความคิดเห็นว่า สภาพปัญหาอยู่ระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณารายชื่อแล้วพบว่า ทุกข้อสภาพปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ข้อปัญหาที่เป็นลำดับที่หนึ่งคือ การปกครองนักเรียนนักศึกษา และการรักษาระเบียบวินัยในสถานศึกษา จากการวิจัยของ วิรัตน์ คันธารัตน์ พบว่า ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิค ได้มอบหมายงานและความรับผิดชอบด้านกิจการนักศึกษาให้กับ ผู้ช่วยผู้อำนวยการและครู-อาจารย์ที่เกี่ยวข้องเป็นผู้รับผิดชอบ ส่วนตัวผู้อำนวยการเองนั้น เป็นแต่เพียงผู้คอยสั่ง เกิดการณ์เท่านั้น ทำให้เห็นว่าผู้อำนวยการให้ความสำคัญต่องานด้านนี้ไม่มากเท่าที่ควร³ และจากผลงานวิจัยของ นิตยา กลมกลิ้ง พบว่า ครู-อาจารย์ไม่ให้ความร่วมมือกับงานปกครอง⁴ นักศึกษาหลักสูตรวิชาชีพพระยะสันของวิทยาลัยสารพัดช่าง เป็นนักศึกษาที่มีความแตกต่างกันระหว่างอายุ การศึกษา ฐานะทางเศรษฐกิจและสิ่งแวดล้อม การจัดการศึกษามุ่งเน้นในวิชาชีพมากกว่า พฤติกรรมของผู้เรียน เป็นการจัดการเรียนการสอนพระยะสัน จึงเป็นจุดอ่อนในเรื่องของระเบียบวินัย

ด้านฝ่ายส่งเสริมการศึกษา ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มฝ่ายบริหารสถานศึกษามีความคิดเห็นว่า สภาพปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณารายชื่อแล้วพบว่า ทุกข้อสภาพปัญหาอยู่ระดับปานกลาง ข้อปัญหาที่เป็นลำดับที่ 1 คือ งานเอกสารการพิมพ์มีประสิทธิภาพเพียงพอต่อการสนับสนุนการเรียนการสอน ปัญหาเนื่องจากบุคลากรของสถานศึกษามีน้อยไม่เพียงพอ ดังผลการวิจัยที่ค้นพบด้านการบริหารงานทั่วไป เมธี บิลันธานนท์ ได้เขียนไว้ในคำนำหนังสือการบริหารอาชีพและเทคนิคศึกษาว่า

การบริหารอาชีวศึกษาจะต้องครอบคลุมการบริหารงานหลัก 5 ประการด้วยกันคือ การวางแผน การบริหารงานวิชาการ การจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ เช่น อาคารสถานที่ การเงิน และอื่น ๆ และการสร้างความสัมพันธ์ภายนอก⁵

สอดคล้องกับเอกชัย กี่สุขพันธ์ ได้เขียนไว้ว่า การบริหารให้หน่วยงานต่าง ๆ ในโรงเรียนดำเนินไปอย่างราบรื่น และมีประสิทธิภาพได้มากที่สุดย่อมต้องอาศัยความร่วมมือของฝ่ายธุรการ⁶

ด้านฝ่ายวางแผนและพัฒนา ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มฝ่ายบริหารสถานศึกษามีความเห็นว่างานที่อยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณารายชื่อแล้วพบว่า ทุกข้อสภาพปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ข้อปัญหาที่เป็นลำดับหนึ่ง คือ การจัดตั้งศูนย์ข้อมูลเพื่อการบริการข้อมูลการศึกษาเพื่ออาชีพและตลาดแรงงานมีประสิทธิภาพ สมาน รั้งสิโยภรณ์ ได้กล่าวถึงการบริหารงานวางแผนของราชการไว้ว่า "ในวงราชการ การวางแผนเป็นข้อผูกพันการดำเนินงานตามโครงการ มิใช่ปล่อยให้ไปไปตามความพอใจของผู้บังคับบัญชาแต่ละคน ซึ่งอาจเป็นผลให้การปฏิบัติงานต้องหยุดชะงักไม่ต่อเนื่อง"⁷ ในขบวนการวางแผน ข้อมูลเป็นสิ่งจำเป็นที่ต้องมีเพื่อใช้ในการวางแผน ดังนั้น การจัดตั้งศูนย์ข้อมูลจึงเป็นส่วนหนึ่งในขบวนการวางแผน

ด้านฝ่ายวิชาการ ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มฝ่ายบริหารสถานศึกษามีความเห็นว่างานที่อยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อแล้วพบว่า ทุกข้อสภาพปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ข้อปัญหาที่เป็นอันดับหนึ่งคือ การจัดวางผังที่เหมาะสมกับสภาพพื้นที่สอดคล้องกับหลักสูตร หนังสือพิมพ์ นานาทัศนะ หน่วยงานบริหารวิชาการของครุฑใหญ่ไว้ 4 ด้านคือ "งานที่เกี่ยวกับตัวครู งานที่เกี่ยวกับตัวนักเรียน งานที่เกี่ยวกับการจัดแผนการเรียน การใช้หลักสูตรและการประเมินผลการเรียน และงานเกี่ยวกับการจัดหาเครื่องอุปกรณ์การสอน เทคโนโลยีทางการศึกษา"⁸ ดังนั้น การจัดห้องเรียน โรงฝึกงาน จึงเป็นสิ่งจำเป็นต้องจัดให้เหมาะสมกับหลักสูตร และต้องคำนึงถึงอุปกรณ์และเทคโนโลยีที่จะนำมาช่วยในการเรียนการสอนด้วย

สรุปการค้นพบสภาพปัญหาการบริหารงานวิทยาลัยสารพัดช่าง ตามทัศนะของฝ่ายบริหารสถานศึกษา ผลการวิจัยพบว่า สภาพปัญหาทั้ง 5 ด้าน อยู่ในระดับปานกลาง แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อแล้วพบว่า ด้านฝ่ายวิชาการอยู่ในอันดับหนึ่ง ซึ่งภิญโญ สาธร เขียนไว้ว่า

การบริหารงานวิชาการ หมายถึง การบริหารกิจกรรมทุกชนิดในสถานศึกษา ซึ่งเกี่ยวกับการปรับปรุง พัฒนาการเรียนการสอนให้ได้ผลดี และมีประสิทธิภาพที่สุด และความจริงผู้บริหารการศึกษาทุกคนจะรับผิดชอบเป็นผู้นำครูในด้านวิชาการเป็นอันดับแรก โดยการทำงานร่วมกับครู กระตุ้นเตือนครู แนะนำครู และประสานงานให้ครูทุกคนทำงานร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพในการการสอน^๑

งานวิชาการ นับเป็นงานหลักที่มีความสำคัญมากที่สุดในการบริหารวิทยาลัย และการบริหารงานวิชาการมีเรื่องต้องทำมากมาย ดังนั้น ฝ่ายบริหารสถานศึกษาจึงมีความคิดเห็นว่าเป็นปัญหามากกว่าด้านอื่น

2.2 ระดับปัญหาการบริหารวิทยาลัยสารพัดช่าง ตามทัศนะของกลุ่มผู้อำนวยการ

ด้านการบริหารงานทั่วไป ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มผู้อำนวยการมีความเห็นว่าคุณภาพปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแล้วพบว่า ข้อปัญหาความเพียงพอของบุคลากร.เพื่อทำหน้าที่ในฝ่ายต่าง ๆ ปัญหาอยู่ในระดับมาก ซึ่งกลุ่มฝ่ายบริหารสถานศึกษาก็มีความคิดเห็นว่าคุณภาพปัญหานี้เป็นปัญหาอันดับหนึ่ง ทางด้านการบริหารงานทั่วไป ซึ่งสอดคล้องกับบทที่ 1 ที่เขียนไว้ของการวิจัยในครั้งนี้

ด้านฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มผู้อำนวยการมีความเห็นว่า คุณภาพปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแล้วพบว่า ข้อปัญหาการใช้ทรัพยากรในชุมชนให้เป็นประโยชน์ต่อการจัดการอาชีวศึกษาเป็นอันดับหนึ่ง ซึ่งตรงกับผลงานวิจัยของนิตยา กลมกลิ้ง ที่ว่า ปัญหาการปฏิบัติการสอนของครู-อาจารย์ในวิทยาลัยสารพัดช่างกรมอาชีวศึกษา ที่เป็นปัญหามากที่สุดคือ ปัญหาครู-อาจารย์ไม่สามารถส่งนักศึกษาออกฝึกงานในสถานประกอบการตามจุดมุ่งหมายการสอน^{๑๐} ซึ่งอาจมาจากสาเหตุที่ว่า ฝ่ายบริหารสถานศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับภาคเอกชนในระดับที่จะเกื้อกูลซึ่งกันและกันได้

ด้านฝ่ายส่งเสริมการศึกษา ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มผู้อำนวยการมีความเห็นว่าคุณภาพปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแล้วพบว่า การเตรียมงานจัดวัสดุ ครุภัณฑ์ที่เกี่ยวข้องเพื่อการพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอน เป็นปัญหาอันดับหนึ่ง ซึ่งตรงกับผลงานวิจัยของนิตยา กลมกลิ้ง ปัญหาครู-อาจารย์ที่รับผิดชอบงานพัสดุดำเนินการจัดหาไม่ทัน

ตามความต้องการ และสอดคล้องกับความคิดเห็นจากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญผู้บริหารสถานศึกษา ฝ่ายส่งเสริมการศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา พ.ศ. 2534 ของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญผู้บริหารสถานศึกษา กองวิทยาลัยเทคนิค เกี่ยวกับปัญหาการจัดทาวस्तุดำเนินการล่าช้า และวัสดุในท้องถิ่นไม่มี¹¹ และยังสอดคล้องกับการวิจัยครั้งนี้ พบว่า กลุ่มฝ่ายบริหารสถานศึกษามีความคิดเห็นว่าความไม่เพียงพอของบุคลากรเพื่อทำหน้าที่ในฝ่ายต่าง ๆ

ด้านฝ่ายวางแผนและพัฒนา ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มผู้อำนวยการมีความเห็นว่า สภาพปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแล้วพบว่า การดำเนินงานผลิตและการค้าเป็นไปตามเป้าหมาย เป็นปัญหาอันดับหนึ่ง ซึ่งสาเหตุอาจมาจากเหตุที่ครูผู้สอนไม่ทราบข้อเท็จจริงของระเบียบและปฏิบัติตามไม่ได้ ซึ่งจากความจริงการจัดการเรียนการสอนหลักสูตรวิชาชีพพระยาสั้น เป็นการสอนที่ต้องเดินหน้าตลอดจะหยุดรอไม่ได้ เพราะหลักสูตรถูกกำหนดไว้ด้วยระยะเวลาเป็นชั่วโมง และต้องจัดการเรียนการสอนทุกวัน วันละ 3 ชั่วโมง ครูผู้สอนต้องมีการทำโครงการสอนและบันทึกการสอนหลังการสอน ในขณะที่เดียวกันต้องดำเนินการตามระเบียบว่าด้วยผลิตผลของกรมอาชีวศึกษาอีกด้วย ทำให้ปฏิบัติไม่ถูกต้อง

ด้านฝ่ายวิชาการ ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มผู้อำนวยการมีความเห็นว่า สภาพปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแล้วพบว่า ทุกข้อสภาพปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ข้อปัญหาการจัดวางผังเหมาะสมกับสภาพพื้นที่สอดคล้องกับหลักสูตร มาเป็นอันดับหนึ่ง ซึ่งตรงกันกับกลุ่มฝ่ายบริหารสถานศึกษา ทำให้พอมองเห็นว่าสภาพทั่วไปของวิทยาลัยสารพัดช่างในเรื่องการจัดวางผังยังมีปัญหาอยู่ ควรได้รับการแก้ไข

สรุปการค้นพบสภาพปัญหาการบริหารงานวิทยาลัยสารพัดช่าง ตามทัศนะของกลุ่มผู้อำนวยการ ผลการวิจัยพบว่า สภาพปัญหาทั่วไปทั้ง 5 ด้านอยู่ในระดับปานกลาง แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการบริหารงานทั่วไปอยู่อันดับหนึ่ง ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่า ผู้อำนวยการเป็นผู้รับผิดชอบการบริหารงานของวิทยาลัยในทุก ๆ ด้าน ดังที่ Good ได้ให้ความหมายของการบริหารสถานศึกษาไว้ว่า

การบริหารสถานศึกษา หมายถึง การสั่งการ การควบคุมดูแลงาน และการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ที่เป็นภาระหน้าที่ของสถานศึกษา เพื่อให้การปฏิบัติงานเหล่านี้ นำไปสู่สัมฤทธิ์ผลในการจัดการศึกษาได้ตรงเป้าหมายทุกประการ และถ้าจะมองไปอีกนัยหนึ่ง งานบริหารสถานศึกษาย่อมได้แก่ กระบวนการทำหน้าที่เกี่ยวกับการ

สอน การจัดสิ่งแวดล้อมเพื่อสร้างการเรียนรู้การสอนให้แก่ ครู นักเรียน หลักสูตร
แบบเรียน อุปกรณ์ กิจกรรม การแนะแนว การบริหารต่าง ๆ อาคารสถานที่ งาน
ที่เกี่ยวกับการติดต่อสื่อความคิด การสร้างสัมพันธ์ภาพกับชุมชน งานทางด้านการ
เงินและงบประมาณต่าง ๆ¹²

ตามระเบียบกรมอาชีวศึกษาว่าด้วยการบริหารสถานศึกษา พ.ศ. 2529 ได้แบ่ง
การบริหารภายในสถานศึกษาออกเป็น 4 ฝ่ายด้วยกันคือ ฝ่ายวิชาการ ฝ่ายส่งเสริมการ
ศึกษา ฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา และฝ่ายวางแผนและพัฒนา¹³ ซึ่งแต่ละฝ่ายยังแยกออก
เป็นงานได้อีกหลายงาน ฝ่ายวิชาการนอกจากแยกเป็นงานแล้ว ยังแบ่งออกเป็นคณะวิชา
และแต่ละคณะวิชายังแบ่งออกเป็นแผนกวิชา สายงานต่าง ๆ เหล่านี้ผู้อำนวยการต้องรับผิดชอบ
ครอบคลุมทั้งหมด จึงเป็นปัญหาอันดับที่หนึ่งของกลุ่มผู้อำนวยการ

2.3 ระดับปัญหาการบริหารงานวิทยาลัยสารพัดช่าง ตามทัศนะของกลุ่มผู้ช่วย ผู้อำนวยการ

ด้านการบริหารงานทั่วไป ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มผู้ช่วยผู้อำนวยการมีความเห็นว่า
สภาพปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อแล้วพบว่า ทุกข้อสภาพปัญหา
อยู่ในระดับปานกลาง ข้อปัญหาที่มาเป็นอันดับหนึ่งคือ ความเพียงพอของบุคลากรเพื่อทำหน้าที่
ในฝ่ายต่าง ๆ ซึ่งเป็นปัญหาลำดับที่หนึ่งเช่นเดียวกับกับกลุ่มฝ่ายบริหารสถานศึกษาและกลุ่มผู้
อำนวยการ กลุ่มผู้ช่วยฯ และกลุ่มผู้ช่วยผู้อำนวยการมีความเห็นตรงกันในปัญหาข้อนี้ น่าจะ
เป็นเพราะว่า ทั้งสองกลุ่มเป็นผู้รับผิดชอบโดยตรงต่องานด้านต่าง ๆ ที่ตัวเองรับผิดชอบและ
ประสบปัญหาเช่นเดียวกัน การวิจัยครั้งนี้พอเป็นเครื่องชี้ได้ว่า บุคลากรของวิทยาลัยสารพัด
ช่างที่จะมาทำงานในฝ่ายต่าง ๆ ไม่เพียงพอ

ด้านฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มผู้ช่วยผู้อำนวยการมีความ
เห็นว่า สภาพปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อแล้วพบว่า ทุกข้อสภาพ
ปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ข้อปัญหาที่มาเป็นอันดับหนึ่งคือ การปกครองนักเรียนนักศึกษาและ
การรักษาระเบียบวินัยของสถานศึกษา ซึ่งเป็นปัญหาอันดับที่หนึ่งตรงกันกับกลุ่มฝ่ายบริหาร
สถานศึกษา สาเหตุที่น่าจะมาจากค่านิยมของนิสิตฯ กลมกลืน ที่ว่า ครู-อาจารย์ไม่ให้

ความร่วมมือกับงานปกครอง¹⁴ และการจัดการศึกษาเป็นแบบนอกระบบโรงเรียน ความหลากหลายของนักศึกษาจึงมีมาก ทำให้หย่อนยานในเรื่องของการรักษาวินัย

ด้านฝ่ายส่งเสริมการศึกษา ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มผู้ช่วยผู้อำนวยการมีความเห็นว่า สภาพปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแล้วพบว่า ทุกข้อสภาพปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีข้อปัญหาการบริหารอาคารสถานที่ของสถานศึกษาให้มีประสิทธิภาพอยู่ในอันดับที่หนึ่ง ที่เป็นปัญหาเช่นนี้อาจเนื่องมาจากการมีบุคลากรที่จำกัด งบประมาณโรงเรียนที่จะดูแลบำรุงรักษามีไม่เพียงพอ และไม่มีความรู้ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับอาคารสถานที่ในการบำรุงรักษา มีหน้าที่อย่างเดียวกันคือ การรักษาความสะอาดและดูแลความเป็นระเบียบเรียบร้อยของอาคาร และเป็นความรับผิดชอบของผู้ช่วยผู้อำนวยการ โดยการมอบหมายของผู้ช่วยผู้อำนวยการ เมธี บิลันธานนท์ ได้เขียนไว้ในคำนำหนังสือการบริหารอาชีวศึกษาและเทคนิคศึกษาว่า การจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ เช่นอาคารสถานที่ การเงินและอื่น ๆ เป็นหนึ่งในห้าประการที่ต้องบริหาร¹⁵ ดังนั้น การบริหารเรื่องอาคารสถานที่จึงเป็นสิ่งที่สำคัญส่วนหนึ่ง

ด้านฝ่ายวางแผนและพัฒนา ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มผู้ช่วยผู้อำนวยการมีความเห็นว่า สภาพปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแล้วพบว่า ทุกข้อสภาพปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีข้อปัญหาการจัดระบบสารสนเทศเพื่ออาชีพและตลาดแรงงาน เป็นอันดับหนึ่ง ปัจจุบันเป็นยุคโลกาภิวัตน์ ดังนั้นในเรื่องข่าวสารและข้อมูลต่าง ๆ เป็นเรื่องจำเป็นอย่างมาก ในการจัดการอาชีวศึกษา ในวิทยาลัยสารพัดช่างยังล้าหลังในเรื่องนี้อยู่มาก เครื่องมือและอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่จะนำมาใช้จัดระบบสารสนเทศมีไม่เพียงพอ สิ่งที่สำคัญยิ่งคือ จัดหาบุคลากรที่มีความรู้อย่างแท้จริงมาทำงานไม่ได้ การสั่งการและการตัดสินใจของผู้ช่วยการต้องการข้อมูลต่าง ๆ มาประกอบการพิจารณา แต่ทำไม่ได้ ซึ่งผู้ช่วยผู้อำนวยการที่ได้รับมอบหมายเป็นผู้รับผิดชอบ จึงสนองความต้องการได้ไม่เต็มที่อย่างมีประสิทธิภาพ เหตุของปัญหาก็คือ การขาดแคลนบุคลากรและเครื่องมือในการดำเนินงาน

ด้านฝ่ายวิชาการ ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มผู้ช่วยผู้อำนวยการมีความเห็นว่า สภาพปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแล้วพบว่า ทุกข้อสภาพปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีข้อปัญหาการจัดวางผังเหมาะสมกับสภาพพื้นที่สอดคล้องกับหลักสูตร มาเป็นอันดับหนึ่ง ซึ่งไปสอดคล้องกับกลุ่มฝ่ายบริหารสถานศึกษา และกลุ่มผู้ช่วยการ ซึ่งเป็นปัญหาคู่กันเหมือนกัน ผลที่ออกมอยืนยันได้ว่า ตามความคิดเห็นของฝ่ายบริหาร การจัด

ห้องเรียน โรงฝึกงาน และห้องปฏิบัติการอื่น ๆ ในวิทยาลัยสารพัดช่างยังไม่เหมาะสม เหตุอาจเป็นเพราะว่าการออกแบบอาคารเรียน อาคารปฏิบัติงานและโรงฝึกงาน ออกแบบและก่อสร้าง กรมอาชีวศึกษา ได้ออกแบบมาเป็นแบบสำเร็จรูป เมื่อนำไปสร้างไว้ที่วิทยาลัยต่าง ๆ ในสังกัด ก็จะออกมาในรูปแบบที่เหมือนกันหมด มีอยู่บ้างในบางวิทยาลัยที่ต้องออกแบบใหม่ เพื่อให้เหมาะสมกับสภาพพื้นที่ เช่น วิทยาลัยที่มีพื้นที่น้อย ๆ และเมื่อวิทยาลัยได้รับตึกอาคารไปแล้วก็ต้องนำไปปรับกันเอง เพื่อให้เหมาะสมกับสภาพห้องเรียนที่ต้องการ แต่ในวิทยาลัยสารพัดช่างจะทำได้เหมือนวิทยาลัยประเภทอื่น ๆ เนื่องจากวิทยาลัยสารพัดช่างแต่ละแห่งมีเงินบำรุงการศึกษาน้อย ไม่สามารถจัดทำได้

สรุปการค้นพบสภาพปัญหาการบริหารงานวิทยาลัยสารพัดช่าง ตามทัศนะของกลุ่มผู้ช่วยผู้อำนวยการ ผลการวิจัยพบว่า สภาพปัญหาทั่วไปทั้ง 5 ด้านอยู่ในระดับปานกลาง แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านฝ่ายวางแผนและพัฒนาอยู่อันดับหนึ่ง เหตุที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่า การบริหารเงินงบประมาณในปัจจุบัน เป็นการบริหารงานตามแผนงานโครงการ ดำเนินงานให้บรรลุเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ โดยอาศัยปัจจัยต่าง ๆ ในการบริหารอันได้แก่ คน เงิน วัสดุสิ่งของ และวิธีการปฏิบัติงานในการดำเนินการที่จะสามารถดำเนินการให้บรรลุเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์อย่างมีประสิทธิภาพนั้น จำเป็นต้องมีแผนในการดำเนินการให้รัดกุมและรอบคอบ หรืออาจกล่าวได้ว่าจะต้องมี "การวางแผน" เสียก่อน ผู้ช่วยผู้อำนวยการเป็นผู้รับผิดชอบงานของฝ่ายแต่ละฝ่ายโดยตรง จึงจำเป็นต้องทำแผนในการปฏิบัติงานประจำปี แผนงานของแต่ละฝ่าย เมื่อทำเสร็จเรียบร้อยแล้วต้องเสนอผู้อำนวยการเพื่อขออนุมัติใช้ โดยมีผู้ช่วยฝ่ายวางแผนและพัฒนาเป็นผู้รับผิดชอบในการจัดรวบรวมทำแผนปฏิบัติงานประจำปีของสถานศึกษา ต้องมีการประสานงานกันของทุกงาน การทำงานประสานกันนี้ย่อมมีปัญหาและอุปสรรคเกิดขึ้นเป็นของธรรมดาในการดำเนินงาน ดังนั้น ปัญหาของฝ่ายวางแผนและพัฒนาจึงมากกว่าฝ่ายอื่น ๆ ในทัศนะของกลุ่มผู้ช่วยผู้อำนวยการ

2.4 ระดับปัญหาการบริหารวิทยาลัยสารพัดช่าง ตามทัศนะของหัวหน้าคณะวิชา

ด้านการบริหารงานทั่วไป ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มหัวหน้าคณะวิชามีความเห็นว่าสภาพปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแล้วพบว่า ทุกข้อสภาพปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีข้อปัญหาที่มาเป็นอันดับหนึ่งคือ ความเพียงพอของบุคลากรเพื่อ

ทำหน้าที่ในฝ่ายต่าง ๆ ซึ่งปัญหาข้อนี้จะมาเป็นอันดับหนึ่งเหมือนกันหมด ของกลุ่มฝ่ายบริหาร สถานศึกษา กลุ่มผู้อำนวยการ กลุ่มผู้ช่วยผู้อำนวยการ ทั้งสี่กลุ่มมีความคิดเห็นเป็นเอกฉันท์ แม้ว่าปัญหานี้จะอยู่ในระดับปานกลางก็จริง ในการวิจัยครั้งนี้ แต่เป็นปัญหาที่นำเป็นห่วงว่าแนวโน้มจะสูงขึ้นเรื่อย ๆ จากสถิติที่ครูกรมอาชีวศึกษาลาออกไปประกอบอาชีพอื่น มีสถิติ 1 คน ต่อ 1 วัน แต่ในขณะที่เดียวกันกรมอาชีวศึกษามีการขยายงานออกไปอีกตามนโยบายของรัฐบาลจึงเป็นปัญหาที่ต้องมีการแก้ไขโดยด่วน

ด้านฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มหัวหน้าคณะวิชามีความเห็นว่า สภาพปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแล้วพบว่า ทุกข้อสภาพปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง โดยข้อปัญหาที่มาเป็นอันดับหนึ่งคือ การปกครองนักเรียนนักศึกษา และการรักษาระเบียบวินัยของสถานศึกษา ซึ่งเป็นปัญหาอันดับที่หนึ่งตรงกันกับกลุ่มฝ่ายบริหาร สถานศึกษา กลุ่มผู้ช่วยผู้อำนวยการ เหตุที่เป็นดังนั้นก็เหมือนกับที่ได้อภิปรายไว้แล้ว การจัดการเรียนการสอนวิชาชีพระยะสั้นให้กับประชาชนทั่วไปในระยะเวลายันสั้น การเรียนมุ่งเน้นทางทักษะวิชาชีพมากกว่านิสัย แต่ไม่ได้หมายความว่าสถานศึกษาจะละเลยในเรื่องนี้ แต่ด้วยระยะเวลาอันสั้นของหลักสูตร จึงเป็นสิ่งที่ยากมากในการสร้างเสริมวินัยให้กับนักศึกษา ซึ่งไปตรงกับนโยบายของรัฐบาลที่จะสร้างวินัยของคนในชาติ

ด้านฝ่ายส่งเสริมการศึกษา ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มหัวหน้าคณะวิชามีความเห็นว่า สภาพปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแล้วพบว่า ทุกข้อสภาพปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีข้อปัญหาที่มาเป็นอันดับหนึ่งคือ งานเอกสารการพิมพ์มีประสิทธิภาพเพียงพอต่อการสนับสนุนการเรียนการสอน การเรียนการสอนหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น เอกสารประกอบการสอนเป็นสิ่งจำเป็นมาก ซึ่งงานเอกสารการพิมพ์ต้องสนับสนุนและยังต้องบริการให้กับหน่วยงานต่าง ๆ ในฝ่ายส่งเสริมการศึกษา และฝ่ายอื่น ๆ อีก ปัญหาที่เกิดขึ้นจะเป็นเพราะมีบุคลากรไม่เพียงพอ รวมทั้งเครื่องมือที่ไม่อยู่ในสภาพการทำงาน ได้อย่างดีเยี่ยม ปัญหานี้ส่วนใหญ่แล้วสถานศึกษาจะช่วยตัวเองในการแก้ปัญหา เช่นจ้างลูกจ้างชั่วคราวมาทำงาน จัดหาเครื่องมืออุปกรณ์ด้วยเงินบำรุงการศึกษา แต่ก็จะได้เฉพาะสถานศึกษาใหญ่ ที่มีเงินบำรุงการศึกษามาก สถานศึกษาเล็กมีเงินน้อยก็ต้องคอยเงินงบประมาณมาแก้ปัญหา

ด้านฝ่ายวางแผนและพัฒนา ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มหัวหน้าคณะวิชามีความเห็นว่า สภาพปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแล้วพบว่า ทุกข้อสภาพปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีข้อปัญหาการจัดตั้งศูนย์ข้อมูลเพื่อการบริการข้อมูลการศึกษา เพื่อตลาดแรงงานมีประสิทธิภาพ ซึ่งเป็นปัญหาอันดับที่หนึ่ง ตรงกันกับกลุ่มฝ่ายบริหารสถานศึกษา ตามที่ได้อภิปรายแล้ว ในกลุ่มฝ่ายบริหารสถานศึกษา ศูนย์ข้อมูลฯ เป็นเรื่องจำเป็นและสำคัญมากในการบริหารงานยุคปัจจุบัน โดยเฉพาะฝ่ายวางแผนและพัฒนา ซึ่งมีหน้าที่โดยตรงในการพัฒนาการเรียนการสอน พัฒนาอาคารสถานที่ พัฒนาสถานศึกษาในรูปแบบต่าง ๆ ต้องใช้ข้อมูลต่าง ๆ ในการวางแผนทั้งสิ้น จึงเป็นปัญหาสำหรับผู้ทำงานในการจัดหาข้อมูล หากสถานศึกษาใดมีศูนย์ข้อมูลที่มีข้อมูลค่อนข้างสมบูรณ์ การทำงานวางแผนก็จะรวดเร็วขึ้น ความผิดพลาดในการทำงานก็น้อยลง

ด้านฝ่ายวิชาการ ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มหัวหน้าคณะวิชามีความเห็นว่า สภาพปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแล้วพบว่า ทุกข้อสภาพปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีข้อปัญหาการบริหาร วัสดุทัศนศึกษาแก่ครู-อาจารย์ เพื่อพัฒนาคุณภาพการสอนมาเป็นอันดับหนึ่ง อาจเนื่องจากหัวหน้าคณะวิชามีหน้าที่โดยตรงที่ต้องควบคุมคุณภาพการศึกษา สอดส่องดูแลครูผู้สอน การใช้วัสดุทัศนอุปกรณ์เป็นสิ่งจำเป็นมากสำหรับการสอนหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น แต่ครูผู้สอนก็ไม่มีเวลามากนักที่จะผลิตอุปกรณ์การสอนได้เพียงพอ เนื่องจากต้องมีการกิจอย่างอื่นที่ได้รับมอบหมายให้ทำอีก จึงจำเป็นต้องอาศัยบริการ วัสดุทัศนศึกษาจากงาน วัสดุทัศนศึกษาของวิทยาลัย ซึ่งตรงกันกับการค้นพบของนิตยา กลมกลิ้ง ที่ว่า ครู-อาจารย์ไม่มีเวลาในการเตรียมการสอนตามจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ได้ เพราะต้องปฏิบัติงานในความรับผิดชอบอื่น ๆ¹⁶ และชนะ กสิการ กล่าวไว้ว่า ปัญหาด้านบุคลากร สื่อการเรียนการสอน ครูช่างส่วนใหญ่ไม่มีความรู้และขาดประสบการณ์ด้านสื่อ ประกอบกับครูส่วนใหญ่ต้องสอนมากทำให้ไม่มีเวลาที่จะพัฒนาสื่อให้ ได้คุณภาพ¹⁷

สรุปการค้นพบสภาพปัญหาการบริหารงานวิทยาลัยสารพัดช่าง ตามทัศนะของกลุ่มหัวหน้าคณะวิชา ผลการวิจัยพบว่า สภาพปัญหาทั่วไปทั้ง 5 ด้านอยู่ในระดับปานกลาง แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านส่งเสริมการศึกษาและด้านฝ่ายวิชาการมีระดับปัญหาเป็นที่หนึ่ง เหตุที่เป็นเช่นนี้อาจจะเป็นเพราะว่าหัวหน้าคณะวิชาเป็นสายงานของฝ่ายวิชาการ ต้องรับผิดชอบเรื่องคุณภาพการศึกษาโดยตรง แต่ในทางปฏิบัติต้องเกี่ยวโยงกับฝ่ายส่งเสริม

การศึกษาด้วยในหลาย ๆ เรื่องด้วยกัน ผู้ที่ปฏิบัติงานย่อมประสบปัญหาามากเป็นธรรมดาของ ผู้ปฏิบัติงาน ดังนั้น ปัญหาทางด้านฝ่ายส่งเสริมการศึกษาและด้านฝ่ายวิชาการจึงออกมามีค่า ระดับเท่ากัน น้อย สุปิงคลัด เขียนไว้ว่า

สำหรับขอบข่ายของการบริหารงานวิชาการนั้น ผู้บริหารการศึกษาต้อง กระทำในด้านการศึกษา ขอบเขต เนื้อหาและความมุ่งหมายของหลักสูตรร่วมกับ คณาจารย์ การให้คำแนะนำ ชี้แจงแก่ครูในการทำประมวลการสอน การวิเคราะห์ และปรับปรุงการใช้หลักสูตร การส่งเสริมการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร การจัด ตารางสอน การจัดชั่วโมงสอน และชั่วโมงการทำงานในหน้าที่พิเศษ และการ จัดสัมมนาหลักสูตร¹⁸

ตอนที่ 3 การเปรียบเทียบสภาพปัญหาการบริหารงานวิทยาลัยสารพัดช่าง ตาม ทัศนะของฝ่ายบริหารสถานศึกษา

3.1 การเปรียบเทียบสภาพปัญหาการบริหารงานวิทยาลัยสารพัดช่างตามทัศนะ ของฝ่ายบริหารสถานศึกษาจำแนกตามเพศ

ด้านการบริหารงานทั่วไป ผลการวิจัยพบว่า ทั้งกลุ่มเพศชายและเพศหญิง มีความ คิดเห็นแตกต่างกันอย่าง ไม่มีนัยสำคัญ โดยมีความคิดเห็นปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อ เปรียบเทียบเป็นรายข้อแล้วพบว่า ไม่มีข้อใดที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ แต่พบว่าทั้งสอง กลุ่มมีความคิดเห็นที่มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าข้ออื่น ๆ คือ ความเพียงพอของบุคลากรเพื่อทำหน้าที่ใน ฝ่ายต่าง ๆ นั่นคือทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นว่า บุคลากรที่ปฏิบัติงานอยู่ในวิทยาลัยสารพัดช่าง นั้นไม่พอกับความต้องการ

ระเบียบกรมอาชีวศึกษาว่าด้วยการบริหารสถานศึกษา พ.ศ. 2529 ได้จัดแบ่ง หน่วยงานไว้ 4 ฝ่ายดังนี้

1. ฝ่ายส่งเสริมศึกษา
2. ฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา
3. ฝ่ายวางแผนและพัฒนา
4. ฝ่ายวิชาการ

ฝ่ายส่งเสริมการศึกษา มี 9 งาน คือ

1. งานการเงิน
2. งานการบัญชี
3. งานสารบรรณ
4. งานประชาสัมพันธ์
5. งานบุคลากร
6. งานเอกสารการพิมพ์
7. งานทะเบียน
8. งานพัสดุ
9. งานอาคารสถานที่

ฝ่ายกิจการนักเรียน นักศึกษา มี 5 งาน คือ

1. งานแนะแนวอาชีพและจัดหางาน
2. งานกิจกรรมนักศึกษา
3. งานโครงการพิเศษ
4. งานปกครอง
5. งานสวัสดิการพยาบาลและหอพัก

ฝ่ายวางแผนและพัฒนา มี 4 งาน คือ

1. งานศูนย์ข้อมูลการศึกษา เพื่ออาชีพและตลาดแรงงาน
2. งานวางแผนการศึกษา และงบประมาณ
3. งานวิจัยและพัฒนา
4. งานผลิตการค้า และส่งเสริมกิจกรรมสหกรณ์

ฝ่ายวิชาการ มี 8 คณะวิชา และ 5 งาน คือ

คณะวิชา

1. คณะวิชาช่างกลโลหะ
2. คณะวิชาช่างก่อสร้าง
3. คณะวิชาช่างไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์
4. คณะวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรม

5. คณะวิชาคหกรรม
6. คณะวิชาศิลปหัตถกรรม
7. คณะวิชาพาณิชยกรรม
8. คณะวิชาเกษตรกรรม

งาน

1. งานหลักสูตรพิเศษ
2. งานหลักสูตรและการสอน
3. งานสื่อการเรียนการสอน
4. งานวิจัยผลและประเมินผล
5. งานห้องสมุด

คณะวิชาช่างกลโลหะ มี 4 แผนกวิชา คือ

1. แผนกวิชาช่างยนต์
2. แผนกวิชาช่างยนต์เล็กและมอเตอร์ไซด์
3. แผนกวิชาช่างกลโรงงาน
4. แผนกวิชาช่างเชื่อมโลหะ

คณะวิชาช่างก่อสร้าง

1. แผนกวิชาช่างไม้ครุภัณฑ์
2. แผนกวิชาช่างก่อสร้าง
3. แผนกวิชาช่างเขียนแบบก่อสร้าง

คณะวิชาช่างไฟฟ้า และอิเล็กทรอนิกส์

1. แผนกวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์
2. แผนกวิชาช่างไฟฟ้า
3. แผนกวิชาช่างเครื่องทำความเย็นและปรับอากาศ

คณะวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรม

1. แผนกวิชาช่างซ่อมจักรเย็บผ้า
2. แผนกวิชาช่างซ่อมนาฬิกา
3. แผนกวิชาช่างพิมพ์
4. แผนกวิชาช่างซ่อมพิมพ์ตัด

คณะวิชาคหกรรม

1. แผนกวิชาช่างตัดเสื้อสตรี
2. แผนกวิชาช่างตัดเสื้อชาย
3. แผนกวิชาเสริมสวยและตัดผม
4. แผนกวิชาช่างปักจักร

คณะวิชาศิลปหัตถกรรม

1. แผนกวิชาศิลปหัตถกรรม
2. แผนกวิชาช่างภาพ
3. แผนกวิชาช่างหนัง
4. แผนกวิชาช่างเขียนแบบ และศิลปโฆษณา

คณะวิชาพาณิชยกรรม

1. แผนกวิชาบัญชี
2. แผนกวิชาพิมพ์ดีด
3. แผนกวิชาคอมพิวเตอร์
4. แผนกวิชาภาษาอังกฤษ

คณะวิชาเกษตรกรรม

1. แผนกวิชาพืชสวนประดับ และการจัดตกแต่ง
2. แผนกวิชาขยายพันธุ์พืช
3. แผนกวิชาการเพาะและการทำเชื้อเห็ด

การจัดหน่วยงานในการบริหารสถานศึกษา ตามระเบียบกรมอาชีวศึกษา ต้องใช้บุคลากรมาก ซึ่งวิทยาลัยสารพัดช่างขนาดใหญ่จะมีครูสอนวิชาชีพ ประมาณแห่งละ 40-55 คน ในสถานศึกษาขนาดเล็ก มีประมาณ 20-30^{๒๐} จึงมองเห็นได้ว่าบุคลากรในวิทยาลัยสารพัดช่างนั้นขาดแคลนอย่างมากในการดำเนินงาน

ด้านฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา ผลการวิจัยพบว่า ทั้งเพศชายและเพศหญิง มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ โดยมีความคิดเห็นต่อปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณารายช้อก็ไมพบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ และปัญหาอยู่ระดับปานกลาง แต่มีข้อน่าสังเกตว่า ค่าเฉลี่ยสูงสุดของเพศชาย และเพศหญิงใกล้เคียงกัน ในข้อปัญหาการ

ปกครองนักเรียนนักศึกษา และการรักษาระเบียบวินัยในสถานศึกษา เป็นปัญหาที่ทุกสถานศึกษามักจะบอกว่าเป็นปัญหาตัวอย่างเช่น การแต่งกายของนักศึกษา การจัดการเรียนการสอนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้น กรมอาชีวศึกษาได้กำหนดให้สถานศึกษามีเครื่องแบบเฉพาะเพียงแต่ระบุไว้ในระเบียบการจัดการเรียนการสอนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้นว่า "แต่งกายสุภาพ" ดังนั้นการแต่งกายของนักศึกษา จึงอยู่ในดุลยพินิจของสถานศึกษาว่าจะให้แต่งกายลักษณะใดเนื่องจากหลักสูตรแต่ละหลักสูตรมีเวลาเรียนไม่เกิน 225 ชั่วโมง ประชาชนที่มาสมัครเข้าเรียนจึงมิได้จัดเตรียมเครื่องแต่งกายมาเฉพาะใช้ของเดิมที่มีอยู่แต่งมาเข้าเรียน นักศึกษาส่วนมากจะมีฐานะยากจน เมื่อคนส่วนมากมาอยู่ร่วมกัน และแต่ละคนก็แต่งกายไม่เหมือนกันจึงดูว่าไม่มีระเบียบเมื่อเปรียบเทียบกับสถานศึกษาที่อื่น และอีกอย่างความรู้สึกของแต่ละบุคคลที่ว่าแต่งกายสุภาพ ก็พื้นฐานไม่เหมือนกัน แต่ในขณะเดียวกันครู-อาจารย์และเจ้าหน้าที่ของสถานศึกษาต้องแต่งกายอยู่ในระเบียบของทางราชการ จึงมีข้อแตกต่างกันอย่างเห็นได้ชัด จึงทำให้มีความรู้สึกที่นักศึกษาแต่งกายไม่สุภาพ แต่เมื่อดูหลักการของสถานศึกษาประเภทสารพัดช่าง จะเห็นว่าการแต่งกายของนักศึกษาที่ว่าไม่เรียบร้อยก็ไม่ได้ขัดอะไรกับหลักการ แต่ว่าขัดกับความรู้สึก เรื่องนี้ในหมู่นักเรียนเอง เมื่อมีการประชุมสัมมนา ก็ได้หยิบยกประเด็นนี้มาพิจารณาเรื่องการแต่งกายสุภาพ ก็ยังหาข้อยุติไม่ได้

ด้านฝ่ายส่งเสริมการศึกษา ผลการวิจัยพบว่าทั้งกลุ่มเพศชายและเพศหญิง มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ โดยมีความคิดเห็นปัญหาอยู่ระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณารายข้อพบว่าสภาพปัญหาอยู่ระดับปานกลาง ทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันคือ การปฏิบัติงานด้านการบัญชีมีประสิทธิภาพเมื่อต่อการตรวจสอบและการบริหารงบประมาณของสถานศึกษาที่มีความคิดเห็นตรงกัน เช่นนี้อาจเป็นเพราะว่าการปฏิบัติงานด้านการบัญชี ต้องปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ที่กรมอาชีวศึกษากำหนด มีการรายงานเป็นประจำ มีการตรวจสอบทุกเดือน ผู้ปฏิบัติไม่สามารถหลีกเลี่ยงกฎเกณฑ์เหล่านี้ได้ และกรมอาชีวศึกษาจัดอบรมแนะนำเรื่องการบัญชีให้แก่บุคลากรเป็นประจำ

ด้านฝ่ายวางแผนและพัฒนา ผลการวิจัยพบว่า ทั้งกลุ่มเพศชายและเพศหญิง มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ โดยมีความคิดเห็นในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณารายข้อพบว่าสภาพปัญหาแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ และเมื่อพิจารณาเปรียบเทียบเป็นรายข้อพบว่า ทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นปัญหาแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ คือการติดตามรายงานและประเมินผลการบริหารงบประมาณ และเป็นที่น่าสังเกตอีกปัญหาหนึ่งที่ทั้งสอง

กลุ่มมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ คือการจัดทำแผนปฏิบัติการประจำปี แสดงให้เห็นว่าการดำเนินงานด้านวางแผนนั้นต้องมีการจัดทำแผนและติดตามประเมินผล คือต้องดำเนินการไปตามขอบข่ายการวางแผน

ด้านฝ่ายวิชาการ ผลการวิจัยพบว่าทั้งกลุ่มเพศชายและเพศหญิงมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญโดยมีความคิดเห็นปัญหาอยู่ระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณารายข้อพบว่า สภาพปัญหาอยู่ระดับปานกลาง และพบข้อปัญหาที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญคือ การวางแผนการเรียนการสอนร่วมกับคณะครู-อาจารย์ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งมีความคิดเห็นใกล้เคียงกับผลการวิจัยของ นิตยา กลมกลิ้ง ที่ว่า ครู-อาจารย์ไม่มีเวลาเตรียมการสอนตามจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ได้เพราะต้องปฏิบัติงานในความรับผิดชอบอื่น ๆ²¹ และใกล้เคียงกับสรุปข้อปัญหาจากการดำเนินงานของวิทยาลัยสารพัดช่างราชบุรี พ.ศ. 2533 ในปัญหาบุคลากรมีเวลาน้อยมากในการเตรียมการสอนและสื่อการสอน ทำให้ไม่ได้มาตรฐาน²²

สรุปผลการเปรียบเทียบสภาพปัญหาการบริหารงานวิทยาลัยสารพัดช่าง ตามทัศนะของฝ่ายบริหารสถานศึกษาจำแนกตามเพศ พบว่าสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้คือ ทัศนะของผู้บริหารวิทยาลัยสารพัดช่างที่มีต่อสภาพปัญหาการบริหารงานวิทยาลัยสารพัดช่าง จำแนกตามเพศ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากการค้นพบนี้แสดงให้เห็นว่า กลุ่มเพศชายและเพศหญิง ต่างมีทัศนะต่อสภาพปัญหาการบริหารงานวิทยาลัยสารพัดช่าง ไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้เพราะทั้งสองกลุ่มต่างทำงานอยู่ในฝ่ายบริหารของวิทยาลัยสารพัดช่าง โดยมีส่วนร่วมเผชิญปัญหาและแก้ไขปัญหาของการบริหารงานด้านต่าง ๆ ตามระเบียบกรมอาชีวศึกษาว่าด้วยการบริหารสถานศึกษา พ.ศ. 2529 จึงส่งผลให้ฝ่ายบริหารสถานศึกษาทั้งสองกลุ่มมองเห็นสภาพปัญหาไม่แตกต่างกัน อย่างไรก็ตามผู้วิจัยพบข้อสังเกตที่น่าสนใจคือ ค่าเฉลี่ยระดับปัญหาของกลุ่มเพศหญิงสูงกว่ากลุ่มเพศชายทั้งนี้อาจเป็นเพราะเพศหญิงมีความละเอียดอ่อนมากกว่ากลุ่มเพศชายในการมองปัญหา และมีความไวต่อการรับปัญหาได้มากกว่า

3.2 การเปรียบเทียบสภาพปัญหาการบริหารงานวิทยาลัยสารพัดช่าง ตามทัศนะของฝ่ายบริหารสถานศึกษา จำแนกตามตำแหน่งหน้าที่

ด้านการบริหารงานทั่วไป ผลการวิจัยพบว่า ทั้งสามกลุ่มคือ กลุ่มผู้อำนวยการ กลุ่มผู้ช่วยผู้อำนวยการ และกลุ่มหัวหน้าคณะวิชา มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ โดยมีความคิดเห็นปัญหาอยู่ระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณารายชื่อพบว่าข้อปัญหาปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการสถานศึกษา มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ โดยกลุ่มผู้อำนวยการมีค่าเฉลี่ยของระดับปัญหาสูงสุด รองลงมาได้แก่กลุ่มหัวหน้าคณะวิชา และกลุ่มผู้ช่วยผู้อำนวยการ เหตุที่เป็นเช่นนี้เพราะผู้อำนวยการต้องรับผิดชอบดูแลทุกด้าน ต้องเผชิญกับปัญหาและแก้ปัญหา ซึ่งเป็นหน้าที่ที่ต้องรับผิดชอบของผู้บริหาร ซึ่ง Good ได้ให้ความหมายของการบริหารสถานศึกษาไว้ว่า

การบริหารสถานศึกษา หมายถึง การสั่งการ การควบคุมดูแลงาน และการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ที่เป็นภาระหน้าที่ของสถานศึกษา เพื่อให้การปฏิบัติงานเหล่านั้นนำไปสู่สัมฤทธิ์ผลในการจัดการศึกษาได้ตรงเป้าหมายทุกประการ และถ้าจะมองไปอีกแง่หนึ่ง งานบริหารสถานศึกษาย่อมได้แก่ กระบวนการทำหน้าที่เกี่ยวกับการเรียนการสอน การวัดสิ่งแวดล้อมเพื่อสร้างการเรียนการสอน ได้แก่ ครู นักเรียน หลักสูตร แบบเรียน อุปกรณ์ กิจกรรม การแนะแนว การบริหารต่าง ๆ อาคารสถานที่ งานที่เกี่ยวกับการติดต่อสื่อความคิด การสร้างสัมพันธภาพกับชุมชน งานทางด้านการเงินและงบประมาณต่าง ๆ²³

กลุ่มหัวหน้าคณะวิชาที่มีค่าเฉลี่ยของระดับปัญหารองลงมาเพราะ หัวหน้าคณะวิชาเป็นผู้ปฏิบัติโดยตรง งานทุกอย่างที่ผู้อำนวยการสั่งการผ่านผู้ช่วยผู้อำนวยการ หัวหน้าคณะวิชาต้องรับไปดำเนินการ ดังนั้น จึงเผชิญปัญหารองลงมาจากผู้ช่วยผู้อำนวยการทุกด้าน กลุ่มผู้ช่วยผู้อำนวยการที่มีค่าเฉลี่ยของระดับปัญหาน้อยก็เพราะว่า รับผิดชอบงานเฉพาะฝ่ายเฉพาะเรื่องที่ได้รับมอบหมาย ไม่ครบทุกด้านจึงมีปัญหาในทางปฏิบัติน้อยกว่ากลุ่มอื่น

ด้านฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา ผลการวิจัยพบว่า ทั้งสามกลุ่มกลุ่มผู้อำนวยการ กลุ่มผู้ช่วยผู้อำนวยการ กลุ่มหัวหน้าคณะวิชา มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ โดยมีความคิดเห็นปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณารายชื่อก็ไม่พบว่ามีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญ มีข้อน่าสังเกตว่า กลุ่มผู้อำนวยการข้อปัญหาที่มีค่าเฉลี่ยระดับปัญหาสูงสุดคือ การใช้ทรัพยากรในชุมชนให้เป็นประโยชน์ต่อการจัดการอาชีวศึกษา มีสถานประกอบการจำนวนน้อยที่ให้ความร่วมมือกับสถานศึกษาในการรับนักศึกษา เข้าฝึกงาน หรือ

สนับสนุนกิจกรรมของสถานศึกษา อาจเป็นเพราะสถานประกอบการเหล่านั้นไม่เห็นประโยชน์ที่จะได้จากการช่วยเหลือสนับสนุนสถานศึกษาและก็ไม่มีความหมายอะไรที่จะไปบังคับสถานประกอบการได้ ซึ่งในทางตรงกันข้าม สถานศึกษามีหน้าที่ผลิตช่างออกไปป้อนตลาดแรงงาน ซึ่งสถานประกอบการเหล่านั้นไม่ต้องลงทุนอะไรเลย ในเรื่องของการผลิตช่างเพื่อนำไปใช้ในกิจการของเขาเอง เรื่องความร่วมมือระหว่างภาครัฐ และภาคเอกชนเป็นหน้าที่รับผิดชอบโดยตรงของผู้อำนวยการ จึงมองเห็นว่าเป็นปัญหามากในทางปฏิบัติ ส่วนกลุ่มหัวหน้าคณะวิชามองเห็นปัญหาเรื่องการปกครองนักเรียน นักศึกษาและการรักษาระเบียบวินัยในสถานศึกษา ในฝ่ายบริหารสถานศึกษาทั้งสามกลุ่ม กลุ่มหัวหน้าคณะวิชาต้องรับผิดชอบดูแลนักศึกษาใกล้ชิดมากกว่ากลุ่มผู้อำนวยการและกลุ่มผู้ช่วยผู้อำนวยการ จึงมองเห็นปัญหาที่มากกว่าอีกสองกลุ่ม กลุ่มผู้ช่วยผู้อำนวยการมองปัญหาทุกข้อ ไม่มีข้อใดเป็นปัญหามากเพราะผู้ช่วยผู้อำนวยการ รับผิดชอบงานเฉพาะ เรื่องที่ได้รับมอบหมาย ในฝ่ายที่ตัวเองรับผิดชอบ

ด้านฝ่ายส่งเสริมการศึกษา ผลการวิจัยพบว่า ทั้งสามกลุ่มคือ กลุ่มผู้อำนวยการ กลุ่มผู้ช่วยผู้อำนวยการและกลุ่มหัวหน้าคณะวิชา มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ โดยมีความคิดเห็นปัญหาอยู่ระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ไม่พบข้อใดมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ กลุ่มผู้อำนวยการจะให้ความสำคัญของปัญหาข้อการจัดการเตรียมงานจัดวัสดุครุภัณฑ์ที่เกี่ยวข้อง เพื่อการพัฒนาคณาจารย์ การเรียนการสอนมากกว่าทุกข้อ เพราะเป็นหน้าที่ของผู้อำนวยการที่จะต้องจัดหาวัสดุ ครุภัณฑ์เพื่อพัฒนาคณาจารย์ แต่งบประมาณหมวดค่าครุภัณฑ์ที่ได้รับมาแต่ละปีไม่เพียงพอต่อความต้องการ ในวิทยาลัยสารพัดช่างเปิดสอนวิชาชีพลากหลายวิชา มาก ซึ่งความหลากหลายเหล่านี้ก็ต้องจัดหาวัสดุ ครุภัณฑ์เป็นจำนวนมากและหลากหลายตามไปด้วย จำเป็นต้องใช้เงินงบประมาณเป็นจำนวนมากในแต่ละปีเพื่อการจัดหา ส่วนปัญหาใหญ่ด้านนี้ของกลุ่มหัวหน้าคณะวิชา ก็คือ งานเอกสารการพิมพ์มีประสิทธิภาพเพียงพอต่อการสนับสนุนการเรียนการสอน หัวหน้าคณะวิชาต้องเข้าไปเกี่ยวข้องกับครูผู้สอนเป็นอย่างมาก ในฐานะผู้รับผิดชอบคุณภาพการศึกษา งานเอกสารการพิมพ์บริหารงานให้ได้ทันต่อความต้องการก็เนื่องจากขาดบุคลากรและเครื่องมือตั้งที่ได้อภิปรายมาแล้วในข้อต้น ๆ ส่วนกลุ่มผู้ช่วยผู้อำนวยการก็อาจเป็นปัญหาทั่ว ๆ ไป ไม่มีอะไรมากเป็นพิเศษ ก็เพราะหน้าที่รับผิดชอบถูกกระจายออกไป

ด้านฝ่ายวางแผนและพัฒนา ผลการวิจัยพบว่า ทั้งสามกลุ่มคือ กลุ่มผู้อำนวยการ กลุ่มผู้ช่วยผู้อำนวยการและกลุ่มหัวหน้าคณะวิชา มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ โดยมีความคิดเห็นปัญหาอยู่ระดับปานกลาง และเมื่อเปรียบเทียบเป็นรายข้อแล้วพบว่า ไม่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยมนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

มีข้อใดที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ นำสิ่งเกิดว่าข้อปัญหาที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดของกลุ่มผู้อำนวย
 การคือ การดำเนินการผลิตและการค้าเป็นไปตามเป้าหมาย ปัญหาว่าจะอยู่ตรงที่ว่า กรม
 อาชีวศึกษา ได้ออกระเบียบมาคุมสถานศึกษาเรื่องการใช้จ่ายวัสดุฝึก ต้องมีการดำเนินงาน
 ตามขั้นตอน มีการวางแผนเป็นข้อผูกพันในเรื่องการจัดงบประมาณด้วย ซึ่งในความรู้สึกของ
 ครูผู้สอนโดยทั่วไปแล้ว คิดว่าเป็นเรื่องเพิ่มภาระหน้าที่ให้เขาต้องปฏิบัติ โดยมีหัวหน้างาน
 ผลิตและการค้าเป็นผู้รับผิดชอบ การดำเนินงานต้องได้รับความร่วมมือจากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง
 ซึ่งมีเป็นจำนวนมาก การดำเนินงานจึงยุ่งยากและล่าช้า เป็นปัญหามากกับผู้อำนวยกาที่ต้อง
 ควบคุมดูแล ซึ่งเป็นงานที่อยู่ในความรับผิดชอบของฝ่ายวางแผนและพัฒนา กลุ่มผู้ช่วยผู้อำนวย
 การต้องประสานงานกับบุคคลต่าง ๆ งานต่าง ๆ ภายในสถานศึกษาอย่างมาก หากได้มีการ
 จัดระบบสารสนเทศให้สมบูรณ์ การดำเนินงานของผู้ช่วยผู้อำนวยการก็จะง่ายเข้าและรวดเร็ว
 ขึ้น โอกาสผิดพลาดมีน้อย ส่วนกลุ่มหัวหน้าคณะวิชาให้ความสนใจข้อปัญหาการจัดตั้งศูนย์
 ข้อมูลเพื่อการบริหารข้อมูลการศึกษามากกว่าข้ออื่น ๆ เพราะหัวหน้าคณะวิชารับผิดชอบใน
 เรื่องของการผลิตช่างฝีมือออกสู่ตลาดแรงงาน การที่จะจัดการฝึกอบรมให้มีคุณภาพตรงกับ
 ตลาดแรงงานก็ต้องอาศัยข้อมูลต่าง ๆ ดังนั้น ศูนย์ข้อมูลจึงมีความจำเป็นต่อการ
 ดำเนินงานของหัวหน้าคณะวิชาเป็นอย่างมาก

ด้านฝ่ายวิชาการ ผลการวิจัยพบว่า ทั้งสามกลุ่มคือ กลุ่มผู้อำนวยกา กลุ่มผู้ช่วย
 ผู้อำนวยกา กลุ่มหัวหน้าคณะวิชา มีความคิดเห็นที่แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ โดยมีความ
 คิดเห็นปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อเปรียบเทียบเป็นรายข้อแล้วพบว่า ไม่มีข้อใดที่มี
 ความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ สำหรับกลุ่มผู้อำนวยกาข้อที่ปัญหาอยู่ในระดับมากคือ การ
 จัดวางผังเหมาะสมกับสภาพพื้นที่ที่สอดคล้องกับหลักสูตรตามที่ได้อภิปรายมาแล้วครั้งหนึ่ง การ
 ออกแบบอาคารและการวางผังอาคารเป็นหน้าที่ของกองออกแบบและก่อสร้าง กรมอาชีว
 ศึกษา โดยมีผู้อำนวยกาสถานศึกษาและเจ้าหน้าที่อาคารสถานที่ของสถานศึกษาร่วมอยู่ด้วย
 การจัดวางผังขึ้นอยู่กับสภาพพื้นที่ ในระยะเริ่มแรกของการขยายงานวิทยาลัยสารพัดช่าง
 การหาพื้นที่ หรือที่ดินก่อสร้างสถานศึกษาจะใช้วิธี เข้าไปแทนที่ของสถานศึกษาที่เขาไม่ต้อง
 การแล้ว ตัวอย่างเช่น วิทยาลัยเทคนิค ได้ทำการย้ายออกไปก่อสร้างในที่ดินบริเวณอื่น ก็จะ
 มอบที่ดิน และอาคารเรียนเก่า ๆ ให้เพื่อเปิดเป็นวิทยาลัยสารพัดช่าง จะเห็นว่าความเสี่ย
 เปรียบจะเกิดขึ้นตั้งแต่เริ่มก่อตั้งวิทยาลัยสารพัดช่างแล้ว เพราะของที่เขาใช้ประโยชน์ได้ไม่
 เต็มที่ ทั้งไปเพื่อหาที่ใหม่ แต่วิทยาลัยสารพัดช่างที่ตั้งใหม่ก็ไปใช้ของเดิม ดังนั้น ข้อจำกัด
 ต่าง ๆ จึงมีมาก การออกแบบอาคารก็ไม่ได้มีการวิเคราะห์ว่า การจัดการเรียนการสอน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หลักสูตรวิชาชีพในระยะสั้นแต่ละวิชาต้องใช้พื้นที่เท่าไรการจัดห้องมีลักษณะอย่างไร เพราะ
 ธรรมชาติห้องเรียนของหลักสูตรวิชาชีพ จะเป็นทั้งห้องเรียน และห้องปฏิบัติงานรวมเบ็ดเสร็จ
 อยู่ในสถานที่เดียวกัน การจัดห้องเรียนต้องยืดหยุ่นได้ ความเข้าใจระหว่างผู้ใช้และผู้ออกแบบ
 ไม่มี ขาดการประสานงาน และการวิเคราะห์ห้องเรียน จึงเป็นปัญหาอยู่ทุกวันนี้ สำหรับ
 กลุ่มผู้ช่วยผู้อำนวยการมองปัญหาเช่นเดียวกับกลุ่มผู้อำนวยการ แต่กลุ่มหัวหน้าคณะวิชามอง
 ปัญหาไปที่การบริการ โสตทัศนศึกษาแก่ครู-อาจารย์ เพื่อพัฒนาคุณภาพการสอน จากการค้นพบ
 ของการวิจัยครั้งนี้ เรื่องการขาดแคลนบุคลากร ในการดำเนินงานต้องมอบหมายหน้าที่พิเศษ
 ให้ครูผู้สอนมาช่วยทำ จึงทำให้ครูผู้สอนไม่มีเวลามากพอที่จะพัฒนาคุณภาพสื่อ หรือคิดสิ่งใหม่ ๆ
 ขึ้นมา กลุ่มหัวหน้าคณะวิชาจึงมองปัญหามายังงาน โสตทัศนศึกษาของวิทยาลัย น่าจะเป็นหน่วย
 งานที่บริการเรื่องสื่อการสอน แก่ ครู-อาจารย์ได้ วิทยาลัยสารพัดช่างทั้ง 26 แห่ง ที่
 ทำการวิจัยครั้งนี้มีครู เจ้าหน้าที่โสตทัศนศึกษาเกือบครบทุกแห่ง จึงน่าที่จะเป็นไปได้ ที่จะ
 หน่วยงานบริการสื่ออย่างจริงจัง

สรุปผลการเปรียบเทียบสภาพปัญหาการบริหารงานวิทยาลัยสารพัดช่าง ตามทัศนะ
 ของฝ่ายบริหารสถานศึกษา จำแนกตามตำแหน่งหน้าที่พบว่า สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่
 ตั้งไว้ คือ ผู้อำนวยการ ผู้ช่วยผู้อำนวยการ และหัวหน้าคณะวิชา มีทัศนะต่อสภาพปัญหาการ
 บริหารงานของวิทยาลัยสารพัดช่าง ในด้านการบริหารงานทั่วไป ด้านฝ่ายกิจการนักเรียน
 นักศึกษา ด้านฝ่ายส่งเสริมการศึกษา ด้านฝ่ายวางแผนและพัฒนา และด้านฝ่ายวิชาการ แตก
 ต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากการค้นพบครั้งนี้แสดงให้เห็นว่า ผู้อำนวยการ ผู้ช่วยผู้อำนวยการ และ
 หัวหน้าคณะวิชาต่างมีทัศนะต่อสภาพปัญหาการบริหารงานวิทยาลัยสารพัดช่าง ไม่แตกต่างกัน
 ทั้งนี้เพราะ ผู้บริหารทั้งสามกลุ่มต่างเป็นส่วนหนึ่งของการบริหารงานวิทยาลัยสารพัดช่าง โดย
 มีส่วนร่วมในการเผชิญปัญหา และแก้ไขปัญหของการบริหารงานด้านต่าง ๆ ตามระเบียบ
 กรมอาชีพศึกษา ว่าด้วยการบริหารสถานศึกษา พ.ศ. 2529 จึงส่งผลให้ผู้บริหารทั้งสามกลุ่ม
 มองเห็นสภาพปัญหาไม่แตกต่างกัน อย่างไรก็ตามสิ่งที่ผู้วิจัยพบข้อสังเกตที่น่าสนใจ คือ ค่าเฉลี่ยของ
 ระดับปัญหาตามทัศนะของกลุ่มผู้อำนวยการสูงกว่ากลุ่มอื่น ๆ ทั้งในภาพรวมและด้านต่าง ๆ
 ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะ ผู้อำนวยการเป็นผู้บังคับบัญชาสูงสุด ที่ต้องเป็นผู้วินิจฉัย และพิจารณา
 แก้ไขปัญหาจากการบริหารสถานศึกษา จึงอาจเป็นผลให้ผู้ผู้อำนวยการมองเห็นปัญหาได้ละเอียด
 และลึกซึ้งกว่าผู้บริหารกลุ่มอื่น ผู้บริหารในกลุ่มผู้ช่วยผู้อำนวยการ และกลุ่มหัวหน้าคณะวิชา
 จะเป็นผู้บริหารในระดับรองลงมาจากผู้ผู้อำนวยการ ซึ่งจะเผชิญปัญหาและแก้ไขปัญหาในอีก

ระดับหนึ่ง ซึ่งจะเป็นการบริหารงานในส่วนที่ได้รับมอบหมายเท่านั้น ซึ่งเป็นผลให้กลุ่มผู้ช่วยผู้อำนวยการ และกลุ่มหัวหน้าคณะวิชา มองเห็นปัญหาอยู่ในวงจำกัดตามหน้าที่รับผิดชอบของตนเท่านั้น

2.3 การเปรียบเทียบสภาพปัญหาการบริหารงานวิทยาลัยสารพัดช่าง ตามทัศนะของฝ่ายบริหารสถานศึกษา จำแนกตามอายุ

ด้านการบริหารงานทั่วไป ผลการวิจัยพบว่า ทั้งสามกลุ่ม คือ กลุ่มอายุต่ำกว่า 30 ปี กลุ่มอายุ 30-45 ปี และกลุ่มอายุสูงกว่า 45 ปี มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ โดยมีความคิดเห็นปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเปรียบเทียบรายชื่อแล้วพบว่า ข้อปัญหา การจัดสายบังคับบัญชาไม่เอื้อภาพในการบังคับบัญชา มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ โดยกลุ่มอายุระหว่าง 30-45 ปี มีความคิดเห็นว่าเป็นปัญหามากกว่าอีกสองกลุ่ม เนื่องจากกลุ่มนี้จะมีประสบการณ์การทำงานมานานพอสมควรและเผชิญกับปัญหาการบังคับบัญชามาก จึงเห็นว่ามีปัญหามากกว่ากลุ่มอื่น ส่วนกลุ่มอายุต่ำกว่า 30 ปี มีความคิดเห็นว่าเป็นปัญหา อาจเนื่องมาจากอายุอยู่ในวัยหนุ่มสาวมีพลังในการทำงานมาก ส่วนกลุ่มอายุสูงกว่า 45 ปี มีความคิดเห็นว่าเป็นปัญหาน้อยที่สุดในสามกลุ่ม อาจเป็นเพราะรับราชการมานานจนเกิดความเคยชินกับปัญหาที่เกิดขึ้นอยู่เป็นประจำทำให้คิดว่าเป็นปัญหาน้อย และเมื่อพิจารณาต่อไปกลุ่มนี้มองปัญหาข้อการกำหนดโครงสร้างขอบข่ายงานของแต่ละฝ่ายตามแผนภูมิการบริหารฯ ปัญหาอยู่ในระดับมาก อาจเนื่องมาจากประสบการณ์การทำงาน และปัญหาที่ต้องเผชิญอยู่เป็นประจำ และกลุ่มอายุต่ำกว่า 30 ปี มองปัญหาความเพียงพอของบุคลากรเพื่อทำหน้าที่ในฝ่ายต่าง ๆ ปัญหาอยู่ในระดับมาก กลุ่มนี้วัยกำลังอยู่ในวัยที่มีพลังในการทำงาน และงานที่ตนได้รับมอบให้ทำ ทำให้เห็นว่าบุคลากรที่มาทำงานไม่เพียงพอ

ด้านฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา ผลการวิจัยพบว่า ทั้งสามกลุ่มคือ กลุ่มอายุต่ำกว่า 30 ปี กลุ่มอายุ 30-45 ปี และกลุ่มอายุสูงกว่า 45 ปี มีความคิดเห็นต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ โดยมีความคิดเห็นปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเปรียบเทียบรายชื่อแล้วพบว่า กลุ่มอายุต่ำกว่า 30 ปี มีความคิดเห็นที่ข้อปัญหา การจัดกิจกรรมนักเรียนนักศึกษา เพื่อเสริมสร้างประสบการณ์ตามหลักสูตรมีปัญหามากกว่าข้ออื่น ๆ อาจเป็นเพราะกิจกรรมต่าง ๆ ที่จัดในวิทยาลัยสารพัดช่าง มักจะเป็นพฤกษกรรมด้านสังคมศาสตร์ไม่ค่อยเกี่ยวข้องกับเนื้อหาในหลักสูตรเท่าใด เช่น กิจกรรมทางศาสนา กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับ

สถาบันพระมหากษัตริย์ กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับประเพณีวัฒนธรรม เป็นต้น และกลุ่มอายุระหว่าง 30-45 ปี มองว่าข้อปัญหาการปกครองนักเรียนนักศึกษา และการรักษาระเบียบวินัยในสถานศึกษา มีปัญหามากกว่าข้ออื่นอาจเป็นเพราะว่ากลุ่มอายุกลุ่มนี้ มีอายุค่อนข้างมาก ทำให้เห็นการแต่งกายของนักศึกษา ไม่มีระเบียบวินัยรวมทั้งกิริยามารยาทของสังคมวัยรุ่นปัจจุบัน กลุ่มอายุสูงกว่า 45 ปี มองเห็นปัญหาข้อการใช้ทรัพยากรชุมชนให้เป็นประโยชน์ต่อการจัดการอาชีวศึกษา กลุ่มอายุกลุ่มนี้ส่วนใหญ่จะเป็นผู้อำนวยการและผู้ช่วยผู้อำนวยการเพราะรับราชการมานาน และมีความรับผิดชอบต่อการจัดการศึกษาโดยตรง เลยมองปัญหานี้ว่าเป็นปัญหามากกว่าข้ออื่น เพราะในปัจจุบันสถานประกอบการที่ให้ความร่วมมือในการจัดการอาชีวศึกษามีจำนวนน้อย

ด้านฝ่ายส่งเสริมการศึกษา ผลการวิจัยพบว่า ทั้งสามกลุ่มคือ กลุ่มอายุต่ำกว่า 30 ปี กลุ่มอายุ 30-45 ปี และกลุ่มอายุสูงกว่า 45 ปี มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ โดยมีความคิดเห็นปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเปรียบเทียบเป็นรายข้อแล้วพบว่า ข้อปัญหาที่มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญคือ การปฏิบัติงานด้านการเงิน สถานศึกษามีประสิทธิภาพ ใ่อต่อการบริหาร ข้อปัญหาการปฏิบัติงานด้านการบัญชีมีประสิทธิภาพ ใ่อต่อการตรวจสอบและการบริหารงบประมาณของสถานศึกษาและข้อปัญหา งานสารบรรณของสถานศึกษาเป็นไปตามระบบและระเบียบงานสารบรรณ ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะการปฏิบัติของปัญหาทั้งสามข้อต้องปฏิบัติตามระเบียบและกฎเกณฑ์ ดังนั้น บุคลากรที่เกี่ยวข้องก็จะมีความเข้าใจในการปฏิบัติและผู้ที่ไม่เกี่ยวข้องอาจรู้อย่างไม่รู้อย่างจึงทำให้มีความคิดเห็นแตกต่างกันและเมื่อพิจารณาเปรียบเทียบในภาพรวมแล้ว กลุ่มอายุ 30-45 ปี มองว่าปัญหาด้านส่งเสริมการศึกษามีปัญหาโดยมีค่าเฉลี่ยมากกว่าอีกสองกลุ่ม อาจเป็นเพราะว่าจำนวนคนของกลุ่มนี้ มีจำนวนมากกว่าอีกสองกลุ่มมาก

ด้านฝ่ายวางแผนและพัฒนา ผลการวิจัยพบว่า ทั้งสามกลุ่มคือ กลุ่มอายุต่ำกว่า 30 ปี กลุ่มอายุระหว่าง 30-45 ปี และกลุ่มอายุสูงกว่า 45 ปี มีความคิดเห็นข้อปัญหาแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ โดยมีความคิดเห็นปัญหาอยู่ระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเปรียบเทียบรายข้อแล้วพบว่า ข้อปัญหาการจัดทำแผนปฏิบัติการประจำปี มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ และเมื่อพิจารณาต่อไปอีกพบว่า มีข้อปัญหาอยู่สองข้อที่กลุ่มอายุต่ำกว่า 30 ปี มีความคิดเห็นว่าเป็นปัญหามาก คือการดำเนินงานผลิตและการค้าเป็นไปตามเป้าหมาย และการจัดบริหารร้านค้าหรือสหกรณ์สนองความต้องการของนักศึกษาและบุคลากรอย่างเพียงพอ ซึ่งพอ

สันนิษฐานได้ว่ากลุ่มนี้เป็นกลุ่มที่มีอายุต่ำกว่า 30 ปี ประสบการณ์การทำงานยังมีน้อยและการปฏิบัติงานของข้อปัญหาทั้งสองข้อต้องปฏิบัติตามระเบียบกฎเกณฑ์ที่วางไว้ ซึ่งไม่ใช่เรื่องง่ายสำหรับผู้ที่ไม่มีความประสพการณ์

ด้านฝ่ายวิชาการ ผลการวิจัยพบว่า ทั้งสามกลุ่มคือ กลุ่มอายุต่ำกว่า 30 ปี กลุ่มอายุระหว่าง 30-45 ปี กลุ่มสูงกว่าอายุ 45 ปี มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ โดยมีความคิดเห็นว่าปัญหาอยู่ในระดับปานกลางและเมื่อพิจารณาเปรียบเทียบรายชื่อไม่พบว่า มีข้อใดที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ แต่มีข้อที่น่าสนใจเกี่ยวกับกลุ่มอายุต่ำกว่า 30 ปี มองปัญหาข้อการประเมินผลการสอนของครู-อาจารย์ปฏิบัติการสอนด้วยตนเองว่าเป็นปัญหาอยู่ในระดับมาก อาจเนื่องมาจากประสบการณ์น้อยและไม่เข้าใจวิธีการ ทำให้การบริหารในเรื่องนี้เป็นปัญหา

สรุปผลการเปรียบเทียบสภาพปัญหาการบริหารงานวิทยาลัยสารพัดช่าง ตามทัศนะของฝ่ายบริหารสถานศึกษา จำแนกตามอายุ พบว่าสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้คือ ทัศนะของผู้บริหารวิทยาลัยสารพัดช่างที่มีต่อสภาพปัญหาการบริหารงานวิทยาลัยสารพัดช่าง จำแนกตามอายุ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากการค้นพบนี้แสดงให้เห็นว่า กลุ่มอายุต่ำกว่า 30 ปี กลุ่มอายุระหว่าง 30-45 ปี และกลุ่มอายุสูงกว่า 45 ปี ต่างมีทัศนะต่อสภาพปัญหาการบริหารงานวิทยาลัยสารพัดช่างไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้ทั้งสามกลุ่มทำงานอยู่ในฝ่ายบริหารของวิทยาลัยสารพัดช่างโดยมีส่วนร่วมเผชิญปัญหาและแก้ไขปัญหาของการบริหารงานด้านต่าง ๆ ตามระเบียบกรมอาชีวศึกษาว่าด้วยการบริหารสถานศึกษา พ.ศ. 2529 จึงส่งผลให้ฝ่ายบริหารทั้งสามกลุ่ม มองเห็นสภาพปัญหาไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของระดับปัญหาจะพบว่า ค่าเฉลี่ยของระดับปัญหาของกลุ่มอายุระหว่าง 30-45 ปี สูงกว่าอีกสองกลุ่ม และเมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านฝ่ายส่งเสริมการศึกษาทั้งสามกลุ่มมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ การบริหารงานฝ่ายส่งเสริมการศึกษา ต้องบริหารตามระเบียบแบบแผนของราชการ เพราะงานทงงานในฝ่าย มีกฎ ข้อบังคับ ต้องปฏิบัติ ฝ่ายบริหารสถานศึกษาต้องทราบระเบียบเหล่านี้เป็นอย่างดี การที่จะมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญออกมาเพราะ แต่ละกลุ่มเข้าใจกฎ ระเบียบ ข้อบังคับไม่เท่ากัน ความคิดเห็นจึงแตกต่างกัน

3.4 การเปรียบเทียบสภาพปัญหาการบริหารงานวิทยาลัยสารพัดช่าง ตามทัศนะของฝ่ายบริหารสถานศึกษา จำแนกตามวุฒิการศึกษา

ด้านการบริหารทั่วไป ผลการวิจัยพบว่า ทั้งสามกลุ่มคือ กลุ่มต่ำกว่าปริญญาตรี กลุ่มปริญญาตรี และกลุ่มสูงกว่าปริญญาตรี มีความคิดเห็นต่อสภาพปัญหาแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ โดยมีความคิดเห็นปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเปรียบเทียบรายข้อไม่พบว่าข้อใดที่มีความคิดแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ และระดับปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง แต่เมื่อมองในภาพรวมค่าเฉลี่ยของปัญหา กลุ่มสูงกว่าปริญญาตรีจะสูงกว่าอีกสองกลุ่ม อาจเป็นเพราะ การพิจารณาปัญหาได้รอบคอบกว่า

ด้านฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา ผลการวิจัยพบว่า ทั้งสามกลุ่มคือ กลุ่มต่ำกว่าปริญญาตรี กลุ่มปริญญาตรี และกลุ่มสูงกว่าปริญญาตรี มีความคิดเห็นต่อสภาพปัญหาแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ โดยมีความคิดเห็นปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณารายข้อเปรียบเทียบรายข้อพบว่าข้อปัญหา การใช้ทรัพยากรในชุมชนให้เป็นประโยชน์ต่อการจัดการอาชีวศึกษา ทั้งสามกลุ่มมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ โดยกลุ่มต่ำกว่าปริญญาตรี มีความคิดเห็นว่าเป็นปัญหามาก

ด้านฝ่ายส่งเสริมการศึกษา ผลการวิจัยพบว่า ทั้งสามกลุ่มคือ กลุ่มต่ำกว่าปริญญาตรี กลุ่มปริญญาตรี และกลุ่มสูงกว่าปริญญาตรี มีความคิดเห็นต่อสภาพปัญหาแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ โดยมีความคิดเห็นระดับปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ข้อปัญหาการประชาสัมพันธ์กิจการของสถานศึกษาให้ประชาชนได้ทราบอย่างแพร่หลาย ทั้งสามกลุ่มมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

ด้านฝ่ายวางแผนและพัฒนา ผลการวิจัยพบว่า ทั้งสามกลุ่มคือ กลุ่มต่ำกว่าปริญญาตรี กลุ่มปริญญาตรี และกลุ่มสูงกว่าปริญญาตรี มีความคิดเห็นต่อสภาพปัญหาแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ โดยมีความคิดเห็นปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง แต่เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า กลุ่มต่ำกว่าปริญญาตรี มีค่าเฉลี่ยข้อปัญหาการจัดระบบการรายงานอย่างเหมาะสมสะดวกต่อการปฏิบัติมากที่สุด อาจเป็นเพราะว่าระบบที่จัดไว้ไม่สะดวกโดยเฉพาะกลุ่มนี้ จะเป็นพวกที่จบวุฒิปวส. ซึ่งไม่มีความคุ้นเคยกับการเขียนรายงานมากนัก จึงมองว่าเป็นปัญหามากกว่าข้ออื่น ๆ

ด้านฝ่ายวิชาการ ผลการวิจัยพบว่า ทั้งสามกลุ่มคือ กลุ่มต่ำกว่าปริญญาตรี กลุ่มปริญญาตรี และกลุ่มสูงกว่าปริญญาตรี มีความคิดเห็นต่อสภาพปัญหาแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ โดยมีความคิดเห็นปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณารายข้อ ไม่พบว่า มีข้อใดที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ แต่ในกลุ่มสูงกว่าปริญญาตรีมองปัญหาข้อการจัดวางผังเหมาะสมกับสภาพพื้นที่สอดคล้องกับหลักสูตร โดยมีค่าเฉลี่ยสูงสุด อาจเป็นเพราะกลุ่มนี้ส่วนใหญ่แล้วจบปริญญาโททางด้าน การบริหารอาชีวศึกษา จึงมีความรู้ความเข้าใจมากกว่าอีกสองกลุ่ม

สรุปผลการเปรียบเทียบสภาพปัญหาการบริหารงานวิทยาลัยสารพัดช่าง ตามทัศนะของฝ่ายบริหารสถานศึกษา จำแนกตามวุฒิการศึกษาพบว่า สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้คือ ทัศนะของผู้บริหารวิทยาลัยสารพัดช่างที่มีต่อสภาพปัญหาการบริหารงานวิทยาลัยสารพัดช่างจำแนกตามวุฒิการศึกษา แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากการค้นพบนี้แสดงให้เห็นว่า กลุ่มต่ำกว่าปริญญาตรี กลุ่มปริญญาตรี และกลุ่มสูงกว่าปริญญาตรี ต่างมีทัศนะต่อสภาพปัญหาการบริหารงานวิทยาลัยสารพัดช่างไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้ทั้งสามกลุ่มทำงานอยู่ในฝ่ายบริหารของวิทยาลัยสารพัดช่าง โดยมีส่วนร่วมเผชิญปัญหาและแก้ไขปัญหาของการบริหารงานด้านต่าง ๆ ตามระเบียบกรมอาชีวศึกษาว่าด้วยการบริหารสถานศึกษา พ.ศ. 2529 จึงส่งผลให้ฝ่ายบริหารทั้งสามกลุ่มมองเห็นสภาพปัญหาไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของระดับปัญหาจะพบว่า ค่าเฉลี่ยของระดับปัญหาของกลุ่มสูงกว่าปริญญาตรีสูงกว่าอีกสองกลุ่ม ที่เป็นเช่นนี้ก็เพราะว่าผู้อำนวยการและผู้ช่วยผู้อำนวยการ อยู่ในกลุ่มสูงกว่าปริญญาตรี จึงมองสภาพปัญหาได้ชัดเจนกว่าอีกสองกลุ่ม

3.5 การเปรียบเทียบสภาพปัญหาการบริหารงานวิทยาลัยสารพัดช่าง ตามทัศนะของฝ่ายบริหารสถานศึกษาจำแนกตามอายุราชการในตำแหน่งหน้าที่

ด้านการบริหารทั่วไป ผลการวิจัยพบว่า ทั้งสามกลุ่มคือ กลุ่มอายุราชการในตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบันน้อยกว่า 5 ปี กลุ่มอายุราชการในตำแหน่งหน้าที่ระหว่าง 5-10 ปี และกลุ่มอายุราชการในตำแหน่งหน้าที่มากกว่า 10 ปีขึ้นไป มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ โดยมีความคิดเห็นปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเปรียบเทียบเป็นรายข้อ ไม่พบว่า มีข้อใดแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ แต่มีข้อสังเกตว่า กลุ่มอายุราชการ

ในตำแหน่งหน้าที่น้อยกว่า 5 ปี มีความคิดเห็นข้อปัญหาความเพียงพอของบุคคลากรเพื่อทำหน้าที่ในฝ่ายต่าง ๆ ปัญหาอยู่ในระดับมาก ซึ่งแตกต่างไปจากอีกสองกลุ่มที่มองปัญหาทุกข้ออยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งอาจจะเคยชินกับปัญหาเลยมองว่าไม่เป็นปัญหามาก

ด้านฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา ผลการวิจัยพบว่า ทั้งสามกลุ่ม คือ กลุ่มอายุราชการในตำแหน่งหน้าที่น้อยกว่า 5 ปี กลุ่มอายุราชการในตำแหน่งหน้าที่ระหว่าง 5-10 ปี และกลุ่มอายุราชการในตำแหน่งหน้าที่สูงกว่า 10 ปี มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ โดยมีความคิดเห็นปัญหาอยู่ในระดับปานกลางและเมื่อพิจารณาทุกข้อแล้วก็ไม่พบว่ามีข้อใดที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ และระดับปัญหาของทุกข้อก็อยู่ในระดับปานกลาง

ด้านฝ่ายส่งเสริมการศึกษา ผลการวิจัยพบว่า ทั้งสามกลุ่มคือ กลุ่มอายุราชการในตำแหน่งหน้าที่น้อยกว่า 5 ปี กลุ่มอายุราชการในตำแหน่งหน้าที่ระหว่าง 5-10 ปี และกลุ่มอายุราชการในตำแหน่งหน้าที่มากกว่า 10 ปี มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ โดยมีความคิดเห็นปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณารายข้อแล้วก็ไม่พบว่ามีข้อใดที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

ด้านฝ่ายวางแผนและพัฒนา ผลการวิจัยพบว่า ทั้งสามกลุ่มคือ กลุ่มอายุราชการในตำแหน่งหน้าที่น้อยกว่า 5 ปี กลุ่มอายุราชการในตำแหน่งหน้าที่ระหว่าง 5-10 ปี และกลุ่มอายุราชการในตำแหน่งหน้าที่มากกว่า 10 ปีขึ้นไป มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ โดยมีความคิดเห็นปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณารายข้อแล้วพบว่า ข้อปัญหาการให้ครูมีส่วนร่วมในการวางแผนปฏิบัติการประจำปีของสถานศึกษา ความคิดเห็นของทั้งสามกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ และเมื่อพิจารณาต่อไปก็ไม่พบว่ามีข้อใดที่มีปัญหาอยู่ในระดับมาก

ด้านฝ่ายวิชาการ ผลการวิจัยพบว่า ทั้งสามกลุ่มคือ กลุ่มอายุราชการในตำแหน่งหน้าที่น้อยกว่า 5 ปี กลุ่มอายุราชการในตำแหน่งหน้าที่ระหว่าง 5-10 ปี และกลุ่มอายุราชการในตำแหน่งหน้าที่มากกว่า 10 ปี มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ โดยมีความคิดเห็นปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณารายข้อไม่พบว่ามีข้อใดที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ และข้อปัญหาทุกข้ออยู่ในระดับปัญห่าปานกลาง

สรุปผลการเปรียบเทียบสภาพปัญหาการบริหารงานวิทยาลัยสารพัดช่าง ตามทัศนะของฝ่ายบริหารสถานศึกษา จำแนกตามอายุราชการในตำแหน่งหน้าที่พบว่า สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ คือ กลุ่มอายุราชการในตำแหน่งหน้าที่น้อยกว่า 5 ปี กลุ่มอายุราช

การในตำแหน่งหน้าที่ระหว่าง 5-10 ปี และกลุ่มอายุราชการในตำแหน่งหน้าที่มากกว่า 10 ปี มีทัศนคติต่อสภาพปัญหาการบริหารงานของวิทยาลัยสารพัดช่าง ในด้านการบริหารงานทั่วไป ด้านฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา ด้านฝ่ายส่งเสริมการศึกษา ด้านฝ่ายวางแผนและพัฒนา และด้านฝ่ายวิชาการ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากการค้นพบครั้งนี้แสดงให้เห็นว่า กลุ่มอายุราชการในตำแหน่งหน้าที่น้อยกว่า 5 ปี กลุ่มอายุราชการในตำแหน่งหน้าที่ระหว่าง 5-10 ปี และกลุ่มอายุราชการในตำแหน่งหน้าที่มากกว่า 10 ปี ต่างมีทัศนคติต่อสภาพปัญหาการบริหารงานวิทยาลัยสารพัดช่างไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้เพราะผู้บริหารทั้งสามกลุ่ม ต่างเป็นส่วนหนึ่งของการบริหารงานวิทยาลัยสารพัดช่าง โดยมีส่วนร่วมในการเผชิญปัญหาและแก้ไขปัญหาของการบริหารงานด้านต่าง ๆ ตามระเบียบกรมอาชีวศึกษาว่าด้วยการบริหารสถานศึกษา พ.ศ. 2529 จึงส่งผลให้ผู้บริหารทั้งสามกลุ่ม มองเห็นสภาพปัญหาไม่แตกต่างกัน

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะการแก้สภาพปัญหาทั้ง 5 ด้าน

ข้อเสนอแนะการแก้สภาพปัญหาด้านการบริหารงานทั่วไป

ข้อเสนอแนะการแก้สภาพปัญหาด้านการบริหารงานทั่วไป มีผู้ให้ข้อเสนอแนะจำนวนสูงสุดคือ ให้สร้างขวัญและกำลังใจในการทำงาน โดยมีจำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 8.33 ของผู้ตอบแบบสอบถามแสดงให้เห็นว่าขวัญและกำลังใจในการทำงานของฝ่ายบริหารสถานศึกษาลดท้อลงไป เพราะต้องรับภาระหน้าที่รับผิดชอบมาก การแก้ปัญหาต่าง ๆ เป็นภาระหน้าที่ที่ต้องรับผิดชอบ หากไม่มีขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติหน้าที่แล้วผลเสียหายทางการศึกษาอาจเกิดขึ้นได้ และข้อเสนอแนะให้เขียนหน้าที่และความรับผิดชอบของงานแต่ละงานให้ชัดเจน ก็เป็นปัญหาในทางปฏิบัติเหมือนกันเพราะผู้ปฏิบัติอาจสับสนในหน้าที่ของตนเองได้ ไม่ทราบว่าจะขอบเขตของหน้าที่อยู่ตรงไหน โดยมีผู้เสนอแนะจัดให้มีการประชุมผู้อำนวยการ ผู้ช่วยผู้อำนวยการ หัวหน้าคณะวิชา หัวหน้าแผนกวิชา และหัวหน้างาน เป็นประจำ มีผู้เสนอแนะจำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 5.83 ของผู้ตอบแบบสอบถาม ข้อเสนอแนะนี้อาจมาจากข้อเสนอแนะข้างต้นเมื่อไม่ทราบขอบข่ายหน้าที่อย่างชัดเจนก็จำเป็นต้องมีการประชุมกันเป็นประจำ เพื่อนำข้อปัญหาหรืออุปสรรคต่าง ๆ ที่เกิดจากการปฏิบัติงาน

มาช่วยกันแก้ปัญหา ข้อเสนอแนะต่อไปคือ จัดทำคู่มือปฏิบัติงานแจกบุคลากรของสถานศึกษา จำนวนผู้เสนอแนะ 14 คน คิดเป็นร้อยละ 5.83 ของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นข้อเสนอแนะ ต่อเนื่องมาจากข้อเสนอแนะข้างต้น ข้อเสนอแนะต่อไป งานทะเบียนควรอยู่ในฝ่ายวิชาการ จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 4.58 ของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยธรรมชาติของงานแล้ว งานทะเบียนจะเกี่ยวข้องกับฝ่ายวิชาการอยู่ตลอดเวลาแต่ในแผนภูมิการบริหาร ตามระเบียบ การมาชีวิตศึกษาว่าด้วยการบริหารสถานศึกษา พ.ศ. 2529 กำหนดให้อยู่ในฝ่ายส่งเสริม การศึกษา ข้อเสนอแนะอาจต้องการการประสานงานกันในฝ่ายอย่างรวดเร็วภายใต้การรับ ผิดชอบของผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ

ข้อเสนอแนะการแก้สภาพปัญหาด้านฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา

ข้อเสนอแนะการแก้ไขสภาพปัญหาด้านฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา มีผู้ให้ข้อเสนอแนะจำนวนสูงสุดคือ สถานศึกษาคควรจัดกิจกรรมทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา เพื่อให้ นักเรียนเกิดความภาคภูมิใจในสถานศึกษา มีจำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 6.25 ของ ผู้ตอบแบบสอบถาม อาจเนื่องมาจากความรู้สึกที่ฝังอยู่ลึก ๆ ของบุคคลากรในวิทยาลัย สารพัดช่าง ที่มีความรู้สึกว่ สถานศึกษาของตัวเองไม่มีหน้ามีตาหรือมีชื่อเสียงเหมือนวิทยาลัย เทคนิก วิทยาลัยอาชีวศึกษา เพราะวิทยาลัยสารพัดช่าง ภาระหน้าที่ส่วนใหญ่รับผิดชอบการ จัดการเรียนการสอน หลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้น ในความรู้สึกของคนทั่ว ๆ ไป คิดว่าไม่มี เกียรติเหมือนการจัดการศึกษาหลักสูตรในระบบ และจากผลการบริหารงานของกรมอาชีว ศึกษา มักจะให้ความสำคัญกับการจัดการศึกษาในระบบมากกว่าการจัดการศึกษานอกระบบ ข้อเสนอแนะ ครูผู้ปกครองต้องเลือกจากผู้ที่มีความสามารถในการปกครอง จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 2.91 ของผู้ตอบแบบสอบถาม แสดงให้เห็นว่าฝ่ายบริหารสถานศึกษาต้องการ เห็นนักศึกษาของวิทยาลัยสารพัดช่างมีระเบียบวินัยมากกว่าที่เป็นอยู่ อาจเป็นผลมาจากข้อ เสนอแนะข้างต้นที่ต้องการสร้างภาพพจน์ที่ดีของวิทยาลัย และข้อเสนอแนะอีกข้อ จัดให้ นักศึกษาได้มีโอกาส ไปทัศนศึกษาตามรายวิชาที่เรียน การเรียนการสอนหลักสูตรวิชาชีพ ระยะเวลากการเรียนสั้นมาก ส่วนใหญ่จึงไม่ค่อยจัดให้นักศึกษาไปทัศนศึกษา จากข้อเสนอแนะ นี้ ผู้อำนวยการน่าจะนำไปพิจารณาพบทวนอย่างรอบคอบอีกครั้ง

ข้อเสนอแนะการแก้สภาพปัญหาด้านฝ่ายส่ง เสริมการศึกษา

ข้อเสนอแนะการแก้สภาพปัญหาด้านฝ่ายส่ง เสริมการศึกษา มีผู้ให้ข้อเสนอแนะ จำนวนสูงสุดคือ จัดให้มีข้าราชการพลเรือนรับผิดชอบงานในฝ่ายส่ง เสริมการศึกษา จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 13.75 ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด ปัจจุบันวิทยาลัยสารพัดช่าง ต้องมอบหมายให้ครูผู้สอนรับผิดชอบงานต่าง ๆ ในฝ่ายส่ง เสริมการศึกษาเป็นผู้ดำเนินงาน ซึ่งทำให้กระทบกระเทือนผลการสอนของครู โดยที่ครูผู้สอน ไม่มีเวลามากพอที่จะเตรียมตัว สอน ความถนัดของครูที่เข้ามาปฏิบัติหน้าที่ต่าง ๆ ในฝ่ายส่ง เสริมการศึกษาก็มีความรู้ความสามารถไม่พอ แต่ก็จำเป็นต้องรับทำรับปฏิบัติมิเช่นนั้นแล้ว วิทยาลัยสารพัดช่างจะไม่สามารถ ดำเนินการจัดการเรียนการสอนได้เลย เพราะขาดผู้สนับสนุนในเรื่องต่าง ๆ บางสถาน ศึกษาที่มีรายรับของเงินบำรุงการศึกษามากพอ ก็จะจ้างลูกจ้างชั่วคราว มาเป็นเจ้าหน้าที่ ของงานต่าง ๆ แต่ก็ต้องอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของครูผู้สอนที่ได้รับมอบหมาย วิธีการนี้ช่วย ผ่อนคลายความขาดแคลนลง ได้บ้าง แต่ก็ไม่สามารถปฏิบัติได้ทุกวิทยาลัย เนื่องจากรายรับ เงินบำรุงการศึกษาต่อปีมีไม่มากพอ เพราะเงินจำนวนนี้ต้องนำมาพัฒนาวิทยาลัย จึงเป็น ปัญหามากสำหรับข้อนี้ ในความคิดเห็นของฝ่ายบริหารสถานศึกษา ข้อเสนอแนะการจัด บุคลากรลงตำแหน่ง ให้พิจารณา ความสามารถ น้ำใจ และมนุษยสัมพันธ์ ผู้เสนอแนะจำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 8.33 ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด โอกาสที่ผู้อำนวยการจะ เลือก บุคคลลงตำแหน่งมีไม่มากนัก เพราะบุคลากรมีจำนวนจำกัดแต่มีงานต่าง ๆ ของหลายฝ่าย ต้องดำเนินการ จึงได้ทั้งผู้ที่มีความสามารถและไม่มีความสามารถ ในเรื่องที่ได้รับมอบหมาย เป็นข้อเสนอแนะที่ดี ควรพิจารณาให้รอบคอบ ในการมอบหมายหน้าที่ พยายามให้ตรงกับ ความสามารถให้มากที่สุด ข้อเสนอแนะจัดให้มีการสนับสนุนงบประมาณ เรื่องอุปกรณ์และ ครุภัณฑ์การศึกษา จำนวนผู้เสนอแนะ 18 คน คิดเป็นร้อยละ 7.50 ปัจจุบันเทคโนโลยีรู้ ตื่นไปมาก ดังนั้น อุปกรณ์และครุภัณฑ์บางอย่างจึงล้าสมัยไป วิทยาลัยสารพัดช่าง เปิดสอนด้วย กันหลายรายวิชา แต่ละรายวิชาต้องใช้อุปกรณ์และครุภัณฑ์ในการเรียนการสอนทั้งสิ้น ดังนั้น งบประมาณที่ได้รับแต่ละปีจึง ไม่เพียงพอต่อการจัดหา และราคาแต่ละชิ้นก็เป็นเงินจำนวนมาก ดังนั้น ความต้องการจึงสูงกว่าเงินงบประมาณที่ได้รับ ข้อต่อไปห้องเรียน ห้องปฏิบัติงาน โรงฝึกงาน และอื่น ๆ ไม่เพียงพอ ให้จัดเพิ่มเติมจำนวนผู้เสนอแนะทั้งสิ้น 12 คน คิดเป็น ร้อยละ 5.00 ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด ทั้งนี้เพราะอาชีพในปัจจุบันได้เกิดขึ้นใหม่ ๆ อีกเป็นจำนวนมาก ตามความต้องการของตลาดแรงงาน วิทยาลัยจำเป็นต้องจัดการฝึกอบรม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประชาชน เพื่อบัณฑิตลาดแรงงาน ดังนั้น อาคารต่าง ๆ ที่มีอยู่เดิมจึงไม่เพียงพอต่อการจัดการเรียนการสอน ข้อเสนอแนะการจัดระบบข่าวสารภายในวิทยาลัยเป็นเรื่องจำเป็นมากต่อการบริหารงานเพื่อสร้างความเข้าใจในหมู่คณะ บอกความเคลื่อนไหวต่าง ๆ และยังเป็นแหล่งเสริมความรู้ให้ครู-อาจารย์อีกด้วย จำเป็นต้องได้รับการปรับปรุง

ข้อเสนอแนะการแก้สภาพปัญหาด้านฝ่ายวางแผนและพัฒนา

ข้อเสนอแนะการแก้สภาพปัญหาด้านฝ่ายวางแผนและพัฒนา มีผู้ให้ข้อเสนอแนะจำนวนสูงสุดคือ ให้จัดทำแผนพัฒนาสถานศึกษาระยะยาวและระยะสั้น จำนวนทั้งสิ้น 20 คน คิดเป็นร้อยละ 8.33 ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด อาจเป็นเพราะบางสถานศึกษาหรือส่วนใหญ่มิได้จัดทำแผนระยะยาว ส่วนแผนระยะสั้นนั้นทุกวิทยาลัยต้องปฏิบัติอยู่แล้วเป็นแผนการปฏิบัติงานประจำปีงบประมาณ การพัฒนาวิทยาลัยต้องทำเป็นชบวนการต้องมีแผนระยะยาวที่วางไว้อย่างชัดเจน ข้อเสนอแนะการจัดสรรงบประมาณให้แต่ละแผนกวิชาขอให้จัดให้เหมาะสมและเพียงพอ จำนวนทั้งสิ้น 12 คน คิดเป็นร้อยละ 5.00 บางวิทยาลัยการจัดงบประมาณให้แต่ละแผนกวิชาอาจไม่พอเพียง วิทยาลัยต้องนำเงินงบประมาณส่วนหนึ่งมาพัฒนาวิทยาลัยเช่น การซ่อมแซม บำรุงรักษาครุภัณฑ์การศึกษา การซ่อมบำรุงอาคารสถานที่ หากวิทยาลัยไม่จัดทำแผนปฏิบัติงานประจำปีให้รัดกุมปัญหาเหล่านี้ย่อมเกิดขึ้นได้กับแผนกวิชา ข้อเสนอแนะให้ผู้บริหารให้ความสนใจแก่งานวิจัยและพัฒนา จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 4.58 ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด การทำงานในยุคปัจจุบัน การวิจัย มีความจำเป็นมากในการวางแผนงาน แต่วิทยาลัยบางแห่งหรือส่วนมากยังทำไม่ได้ เพราะขาดบุคลากรที่มีความรู้เรื่องการวิจัยมาทำงาน วิทยาลัยต้องขอความช่วยเหลือหาวิธีการให้ได้จะด้วยวิธีการส่งครูที่มีความสนใจไปอบรม หรือขอยืมบุคลากรจากหน่วยงานอื่นมาช่วยดำเนินการในเรื่องนี้ ข้อเสนอแนะให้ดำเนินการงานศูนย์ข้อมูลฯ อย่างจริงจัง จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 4.16 อาจเป็นเพราะผู้บริหารเห็นความจำเป็นที่จะต้องใช้ข้อมูลต่าง ๆ มาดำเนินงาน แต่วิทยาลัยยังขาดอยู่ที่จำเป็นที่ต้องดำเนินการให้ได้ กรมอาชีวศึกษากำลังดำเนินการสนับสนุนเรื่องศูนย์ข้อมูลของสถานศึกษา โดยเริ่มจากการคิดสร้างโปรแกรมต่าง ๆ ที่ต้องนำมาใช้ในศูนย์ข้อมูลและอบรมเจ้าหน้าที่ประจำศูนย์ ให้สามารถใช้โปรแกรมเหล่านั้นได้ ข้อเสนอแนะให้มีการติดตามประเมินผลแผนงานต่าง ๆ อย่างต่อเนื่องจำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 3.75 ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด การดำเนินงานในปัจจุบันวิทยาลัยอาจไม่ได้จัดระบบการติดตาม

ประเมินผลอย่างรัดกุมหรือจริงจังก็ได้ เป็นเรื่องที่ต้องทำของงานวางแผนและพัฒนา เพื่อทราบข้อปัญหาและผลสำเร็จของงานและโครงการแต่ละงานที่ดำเนินการไปแล้ว หรือกำลังดำเนินงานอยู่

ข้อเสนอแนะการแก้สภาพปัญหาด้านฝ่ายวิชาการ

ข้อเสนอแนะการแก้สภาพปัญหาด้านฝ่ายวิชาการ มีผู้ให้ข้อเสนอแนะจำนวนสูงสุดคือจัดให้มีการนิเทศภายในสถานศึกษาจำนวนทั้งสิ้น 26 คน คิดเป็นร้อยละ 10.83 ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด ผู้ให้ข้อเสนอแนะต้องการที่จะเห็นคุณภาพของการจัดการศึกษาในวิทยาลัย การนิเทศภายในเป็นเรื่องจำเป็นอย่างยิ่ง ในการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพการศึกษา สมควรที่จะต้องรีบดำเนินการ ข้อเสนอแนะให้มีการส่งครูผู้สอนไปดูงานหรือฝึกอบรมตามสาขาวิชาที่สอนโดยการหมุนเวียนกัน จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 7.50 ของผู้ตอบแบบสอบถาม วิธีการนี้จะช่วยให้ครูผู้สอนทันต่อเทคโนโลยีใหม่ สามารถที่จะนำมาถ่ายทอดให้กับนักเรียนนักศึกษาได้ และยังเสนอแนะต่อไปด้วยว่าด้วยวิธีการหมุนเวียน เพราะครูวิชาชีพที่สอนประจำรายวิชามีจำนวนน้อย หากไปพร้อมกันการเรียนของนักเรียนจะเสียหาย จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 6.25 ของผู้ตอบแบบสอบถาม ข้อเสนอแนะให้ปรับปรุงสื่อการเรียนการสอนให้ทันสมัยอยู่ตลอดเวลา จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 6.25 ของผู้ตอบแบบสอบถาม อาจเป็นเพราะครูขาดการพัฒนาสื่อ ใช้สื่อที่ทำไว้แล้วมาใช้โดยมิได้มีการปรับปรุงให้ทันกับเทคโนโลยี เป็นข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา ข้อเสนอแนะจัดอบรมครูให้รู้จักวิธีใช้สื่อการเรียนการสอนที่ทันสมัย จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 5.41 เป็นเรื่องจำเป็นสำหรับครูผู้สอนที่ต้องรู้จักวิธีใช้สื่อที่ทันสมัย เช่น คอมพิวเตอร์ ฯลฯ ข้อเสนอแนะสร้างความเชื่อมั่นให้ครูผู้สอน จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 2.91 การที่ครูขาดความเชื่อมั่นในตนเองผลเสียจะเกิดกับนักเรียนนักศึกษาหลายประการด้วยกัน ครูที่ตีความมีความเชื่อมั่นในตัวเอง ข้อเสนอแนะให้มีการปรับปรุงหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 2.91 เป็นความจำเป็นอย่างยิ่งที่หลักสูตรต้องทันสมัย และสามารถผลิตกำลังคนออกไปตรงกับความต้องการของตลาดแรงงาน ดังนั้น การปรับปรุงหลักสูตรจำเป็นต้องทำอยู่ตลอดเวลา เมื่อมีความเคลื่อนไหวของตลาดแรงงาน

ข้อค้นพบที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้

ผลการวิจัยครั้งนี้พอสรุปได้ว่า ฝ่ายบริหารสถานศึกษาวิทยาลัยสารพัดช่าง มีความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับปัญหาการบริหารวิทยาลัยสารพัดช่างทั้ง 5 ด้าน อยู่ในระดับปานกลาง แต่เมื่อนำความคิดเห็นของกลุ่มผู้อำนวยการ กลุ่มผู้ช่วยผู้อำนวยการ และกลุ่มหัวหน้าคณะวิชา มาเปรียบเทียบกันแล้ว จะเห็นว่าข้อปัญหาความเพียงพอของบุคลากรเพื่อทำหน้าที่ในฝ่ายต่าง ๆ กลุ่มผู้อำนวยการให้ความสำคัญของปัญหาในระดับมาก กลุ่มผู้ช่วยผู้อำนวยการให้ความสำคัญของปัญหาในระดับปานกลาง ค่อนข้างมาก และกลุ่มหัวหน้าคณะวิชาให้ความสำคัญของปัญหาในระดับปานกลาง ซึ่งรองลงมาจากสองกลุ่มแรก และยังคงพบอีกว่าข้อปัญหาการว่างผังเหมาะสมกับสภาพพื้นที่สอดคล้องกับหลักสูตร กลุ่มผู้อำนวยการให้ความสำคัญของปัญหาอยู่ในระดับมาก และอีกสองกลุ่มคือ กลุ่มผู้ช่วยผู้อำนวยการและกลุ่มหัวหน้าคณะวิชา ให้ความสำคัญของปัญหาในระดับปานกลาง ข้อปัญหาที่ค้นพบอีกคือ การปกครองนักเรียนนักศึกษา และการรักษาระเบียบวินัยในสถานศึกษา ทั้งสามกลุ่มให้ความสำคัญของปัญหาในระดับปานกลางเหมือนกัน แต่ค่อนข้างมาก และการจัดการเรียนการสอนของวิทยาลัยสารพัดช่าง ค้นพบข้อปัญหาคือ การใช้ทรัพยากรในชุมชนให้เป็นประโยชน์ต่อการจัดอาชีวศึกษา โดยกลุ่มผู้อำนวยการให้ความสำคัญของปัญหาระดับปานกลางค่อนข้างมาก รองลงมาก็คือกลุ่มผู้ช่วยผู้อำนวยการ และกลุ่มหัวหน้าคณะวิชา

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้

ข้อเสนอแนะสำหรับวิทยาลัยสารพัดช่าง

จากข้อปัญหาที่ค้นพบ ความเพียงพอของบุคลากรเพื่อทำหน้าที่ในฝ่ายต่าง ๆ วิทยาลัยสารพัดช่าง นำที่จะแก้ปัญหาด้วยการจ้างลูกจ้างชั่วคราวด้วยเงินบำรุงการศึกษามาทำหน้าที่ในฝ่ายต่าง ๆ ตมความจำเป็นมากน้อยของแต่ละฝ่าย และหน่วยงานต่าง ๆ ที่แสดงอยู่ในแผนภูมิการบริหารสถานศึกษา หน่วยงานใดที่มีลักษณะงานคล้ายคลึงกันหรือพ่วงที่จะนำมารวมกันได้ เช่น งานหลักสูตรและการสอน งานหลักสูตรพิเศษ ควรจะมอบหมายให้บุคคลกลุ่มเดียวกันหรือคนเดียวกันรับผิดชอบทั้งสองได้ เพราะมีลักษณะงานที่คล้ายกันมาก หรืองานสารบรรณกับงานบุคลากรนำมารวมกันไว้ในหน่วยงานเดียวกัน ใช้บุคคลคนเดียวกันรับผิดชอบ

งานทั้งสองได้ หากวิทยาลัยสารพัดช่างทำได้เช่นนี้จะทำให้ประหยัดบุคคลที่จะมาทำงานลงได้ ส่วนงานใดที่มีความรับผิดชอบของงานมากไม่ต้องนำมารวมกัน

การจัดวางผังเหมาะสมกับสภาพพื้นที่สอดคล้องกับหลักสูตร วิทยาลัยสารพัดช่างต้องทำการวิเคราะห์การใช้ห้องเรียน จากหลักสูตรต่าง ๆ ที่เปิดสอนอยู่ในปัจจุบัน และแนวโน้มของวิชาที่จะเปิดสอนในอนาคต การจัดห้องเรียนต้องให้เหมาะสมกับรายวิชาที่เปิดสอน ห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ หรือโรงฝึกงาน ต้องอยู่ในสภาพพร้อมที่จะเรียน และมีบรรยากาศเหมือนสถานประกอบการจริงมากที่สุด เป็นความจำเป็นที่ผู้บริหารต้องดูแลเอาใจใส่ การจัดหมวดหมู่ของห้องเรียนตามลักษณะวิชาเป็นเรื่องจำเป็น หลายวิชาที่เปิดสอนมีลักษณะของอาชีพที่ต่อเนื่องกัน หรือเกี่ยวข้องกัน ดังนั้น การวางผังที่เหมาะสมก็จะทำให้นักศึกษาได้ประสบการณ์และได้แนวคิดในการที่จะนำออกไปประกอบอาชีพ สำหรับผู้ที่ต้องการไปประกอบอาชีพอิสระยังมีความจำเป็นต้องรู้จักธรรมชาติของวิชาชีพอย่างถ่องแท้ เช่นงานอยู่ซ่อมรถยนต์ย่อมต้องเกี่ยวข้องกับช่างเชื่อม ช่างปรับอากาศรถยนต์ เป็นต้น ดังนั้น การจัดห้องเรียน การวางผังห้องเรียนให้สอดคล้องกันจึงมีความจำเป็นอย่างมาก และยังช่วยเพิ่มบรรยากาศของการเรียนการสอนอีกด้วย

การปกครองนักเรียนนักศึกษา และการรักษาระเบียบวินัยในสถานศึกษาเป็นสิ่งจำเป็นมาก นักศึกษาไม่ค่อยมีระเบียบวินัยเท่าที่ควร ผู้ที่จะมาทำหน้าที่ครูผู้ปกครอง ควรต้องเลือกตัวบุคคล และต้องมีการทำความเข้าใจในหน้าที่เพื่อให้ผู้ปฏิบัติได้ทราบผลของการขาดระเบียบวินัยของนักศึกษา ส่งผลกระทบต่อสถานศึกษาอย่างมาก เมื่อนักศึกษาจบออกไปสู่ตลาดแรงงาน วิทยาลัยสารพัดช่างต้องจัดคณะทำงานเพื่อทำงานเรื่องการรักษาระเบียบวินัยของนักศึกษา และกระทำอย่างต่อเนื่องตลอดหลักสูตร ซึ่งแจ้งให้คณะครู-อาจารย์ได้ทราบถึงผลเสียของการขาดระเบียบวินัยของนักศึกษา และทุกคนต้องช่วยกันส่งเสริมการทำงานในเรื่องนี้

การจัดการเรียนการสอนควรมีบทบาทในชุมชนมาใช้ให้เป็นประโยชน์ วิทยาลัยควรต้องทำความรู้จักกับสถานประกอบการ มีการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน การส่งนักศึกษาออกฝึกงาน คือประโยชน์ของนักศึกษาที่จะได้รับประสบการณ์ตรง วิทยาลัยควรยื่นมือเข้าไปประสานงานกับสถานประกอบการก่อน บุคคลที่ได้รับการแต่งตั้งให้ทำหน้าที่ในเรื่องนี้ ต้องเป็นผู้ที่มีมนุษยสัมพันธ์ ผู้อำนวยการต้องเป็นผู้นำของบุคลากรของวิทยาลัยสารพัดช่างที่จะเข้าไปประสานสัมพันธ์กับสถานประกอบการ

ข้อเสนอแนะสำหรับกรมอาชีวศึกษา

กรมอาชีวศึกษาต้องดำเนินการจัดหาอัตราข้าราชการพลเรือน หรือลูกจ้างประจำ มาเพิ่มให้กับวิทยาลัยสารพัดช่าง โดยทำการวิเคราะห์ว่าแต่ละงานมีหน้าที่ต้องรับผิดชอบ เรื่องอะไร ปริมาณของงานมากน้อยเพียงใด เพื่อจะได้จำนวนของบุคลากรมาทำงานของแต่ละงานได้อย่างเหมาะสมและประหยัด เป็นการลดหน้าที่ของครูผู้สอนให้น้อยลงจนเหลือหน้าที่สอนเพียงอย่างเดียว เพื่อคุณภาพของการอาชีวศึกษา หากกรมอาชีวศึกษาไม่สามารถดำเนินการจัดหาอัตราเหล่านี้เพิ่มให้ได้ ก็หน้าที่จะจัดทางงบประมาณเพิ่มให้วิทยาลัยสารพัดช่าง เพื่อนำไปจ้างลูกจ้างชั่วคราวมารับผิดชอบงาน เพราะวิทยาลัยสารพัดช่างมีรายได้จากเงินบำรุงการศึกษาน้อย ไม่สามารถนำมาใช้จ่ายเรื่องการจ้างลูกจ้างชั่วคราวได้มากนัก

การจัดวางผังเหมาะสมกับสภาพพื้นที่สอดคล้องกับหลักสูตร กรมอาชีวศึกษาต้องให้ความสนใจในเรื่องนี้แก่สถานศึกษาประเภทวิทยาลัยสารพัดช่างเป็นอย่างมาก เพราะธรรมชาติการจัดการเรียนการสอนแตกต่างกันไปจากสถานศึกษาประเภทอื่นของกรมอาชีวศึกษา การจัดการเรียนการสอนมุ่งเน้นที่ความรู้และทักษะของรายวิชานั้น ๆ การออกแบบอาคาร ลักษณะอาคารมาตรฐานแล้วนำไปใช้กับสถานศึกษาทั่ว ๆ ไป อาจไม่เหมาะสมกับสภาพของวิทยาลัยสารพัดช่าง เพราะปรัชญาการจัดการเรียนการสอนแตกต่างกัน ตัวอย่างเช่น สถานศึกษาประเภทวิทยาลัยเทคนิค เมื่อย้ายไปสร้างที่แห่งใหม่ก็ยกวิทยาลัยเดิมเปิดเป็นวิทยาลัยสารพัดช่าง เมื่อเป็นลักษณะอย่างนี้การปรับปรุงแก้ไข การวางผังหรือการจัดห้องเรียนทำได้ยากมาก หรืออีกตัวอย่างหนึ่งกระแสทางการเมืองบังคับให้กรมอาชีวศึกษาต้องเปิดวิทยาลัยสารพัดช่างในจังหวัดที่นักการเมืองต้องการ ในบางสถานที่อาจไม่เหมาะสมแต่ก็ต้องเปิด จึงเป็นปัญหาและจะเป็นปัญหาต่อเนื่องอย่างไม่รู้จบ

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ศึกษาความต้องการบุคลากรมาดำเนินงานในฝ่ายต่าง ๆ ตามแผนภูมิการบริหารงานวิทยาลัยสารพัดช่าง
2. ศึกษารูปแบบการประสานงานและการดำเนินงานระหว่างสถานศึกษาของกรมอาชีวศึกษากับสถานประกอบการทั้งภาครัฐและภาคเอกชน

เชิงอรรถ

¹วิทยาลัยการอาชีพเชียงใหม่, "สรุปข้อปัญหาจากการดำเนินงานในสถานศึกษา พ.ศ. 2533," หน้า 4. (เอกสารอัดสำเนา)

²วิทยาลัยสารพัดช่างตรัง, "สรุปข้อปัญหาจากการดำเนินงานในสถานศึกษา พ.ศ. 2533," หน้า 1. (เอกสารอัดสำเนา)

³วิรัตน์ คันธรัตน์ "การใช้เวลาในการบริหารงานของผู้บริหารวิทยาลัยเทคนิค กรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ," (ปริทัศน์นิพนธ์มหานัทิต สาขาการบริหารอาชีวศึกษา นวัตกรรมวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง, 2533), หน้า 137.

⁴นิตยา กลมกลิ้ง, "การศึกษาปัญหาในการปฏิบัติงานของครูอาจารย์ ในวิทยาลัยสารพัดช่าง กรมอาชีวศึกษา," (ปริทัศน์นิพนธ์มหานัทิต สาขาการบริหารอาชีวศึกษา นวัตกรรมวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง, 2535) หน้า 159.

⁵เมธี บิลันธนานนท์, การบริหารอาชีวะและเทคนิคศึกษา (กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์, 2533), คำนำ.

⁶เอกชัย กี่สุขพันธ์, หลักการบริหารการศึกษาทั่วไป (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ เอส. เอ็ม. เอ็ม., 2525), หน้า 25.

⁷สมาน รังสีโยกฤษณ์, และสุธี สุทธิสมบูรณ์, หลักการบริหารเบื้องต้น (กรุงเทพมหานคร : สวัสดิการสำนักงาน ก.พ., 2524), หน้า 14.

⁹ พันธ์ หันนาคินทร์, หลักการบริหารโรงเรียน (กรุงเทพมหานคร : วัฒนาพานิช, 2524), หน้า 5.

¹⁰ วิทยุไธย สาธร, หลักการบริหารการศึกษา (กรุงเทพมหานคร : วัฒนาพานิช, 2524), หน้า 6.

¹⁰ นิตยา กลมกลิ้ง, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 157.

¹¹ นิตยา กลมกลิ้ง, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 160.

¹² Carter V. Good, Dictionary of Education New York : McGraw-Hill book company, 1973), p. 541

¹³ กรมอาชีวศึกษา, ระเบียบกรมอาชีวศึกษา ว่าด้วยการบริหารสถานศึกษา พ.ศ. 2529 (กรุงเทพมหานคร : กรมอาชีวศึกษา, 2529), ข้อ 6.

¹⁴ นิตยา กลมกลิ้ง, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 159.

¹⁵ เมธี บิลันธานนท์, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, คำนำ

¹⁶ นิตยา กลมกลิ้ง, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 155.

¹⁷ นิตยา กลมกลิ้ง, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 155.

¹⁸ น้อย สุปิงคลัด, "การบริหารการศึกษาของวิทยาลัยครูในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ," (ปริทัศน์นิพนธ์ครูศาสตร์มหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2518), หน้า 23-24.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

¹⁹ กรมอาชีวศึกษา, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, ข้อ 6,7,8,9,10

²⁰ กรมอาชีวศึกษา, รายงานประจำปี 2529 กรมอาชีวศึกษา (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2531), หน้า 86-87.

²² วิทยาลัยสารพัดช่างธนบุรี, "สรุปข้อปัญหาจากการดำเนินงานในสถานศึกษา พ.ศ. 2533," หน้า 1. (เอกสารอัดสำเนา)

²³ เอกชัย กี่สุขพันธ์, หลักการบริหารการศึกษาทั่วไป (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์องค์การพิมพ์, 2527), หน้า 25.

บรรณานุกรม

- กิตติมา ปรีดีติติก. ทฤษฎีบริหารองค์การ. กรุงเทพมหานคร : ธนะการพิมพ์, 2529.
- จรัส โปธิศิริ. การบริหารการศึกษา. กรุงเทพมหานคร : โอเดียนสโตร์, 2533.
- เจริญ ไวรวิจนกุล. การบริหารการศึกษา. กรุงเทพมหานคร : โอเดียนสโตร์, 2523.
- ชารี มณีศรี. การบริหารงานธุรกิจ. กรุงเทพมหานคร : อมรการพิมพ์, 2524.
- ธงชัย สันติวงษ์. องค์การและการบริหาร. กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช, 2516.
- ธีรศักดิ์ ศรีพรวิไลธ. "การบริหารงานวิชาการและหลักสูตรมัธยมศึกษากับการพัฒนาคุณภาพชีวิต," สารพัฒนาหลักสูตร ฉบับที่ 10 (กรกฎาคม 2525), หน้า 14-21.
- นพพงษ์ บุญจิตราดุลย์. หลักการบริหารการศึกษา. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์เอส.เอ็ม.เอ็ม, 2525.
- นพพงษ์ บุญจิตราดุลย์. หลักการบริหารการศึกษา. กรุงเทพมหานคร : ศูนย์การพิมพ์กรุงเทพฯ, 2529.
- น้อย สุปิงคลัด. "การบริหารการศึกษาของวิทยาลัยครูในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ." ปริญญาพนธ์ครุศาสตร์มหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2518.
- นิตยา กลมกลิ้ง. "การศึกษาปัญหาในการปฏิบัติงานของครูอาจารย์ ในวิทยาลัยสารพัดช่างกรมอาชีวศึกษา." ปริญญาพนธ์มหาบัณฑิต สาขาการบริหารอาชีวศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง, 2535.

นิพนธ์ กินาวงศ์ หลักเบื้องต้นเกี่ยวกับการบริหารโรงเรียนและการนิเทศการศึกษา.
กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์พิมพ์เนต, 2526.

นิพนธ์ สิทธิเลิศอรณ. การบริหารการศึกษา. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ชัยศิริ
การพิมพ์, 2523.

บุญชู แก้วชมภู. ธุรกิจการศึกษา. กรุงเทพมหานคร : โอเดียนสโตร์, 2525.

พันธ์ หันนาคินทร์. หลักการบริหารโรงเรียน. กรุงเทพมหานคร : วัฒนาพานิช, 2524.

พรณี ประเสริฐวงษ์, วีรนารถ มานะกิจ และประทุมวรรณ สุพรรณโสภากุล. การจัด
องค์การและการบริหาร. พระนคร : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2515.

พวงรัตน์ วิเวกานนท์. "การบริหารงานวิชาการในโรงเรียนประถมศึกษา." สารพัฒนา
หลักสูตร ฉบับที่ 18 (มีนาคม 2526), หน้า 8-14.

ไพฑูรย์ เจริญพันธ์วงศ์. การบริหารการศึกษา. กรุงเทพมหานคร : โอเดียนสโตร์,
2529.

ภิญโญ สาธร. หลักการบริหารการศึกษา. กรุงเทพมหานคร : วัฒนาพานิช, 2524.

เมธี บิลันธานนท์. การบริหารอาชีพและเทคนิคศึกษา กรุงเทพ : โอเดียนสโตร์,
2533.

รุ่ง แก้วแดง. "แนวคิดในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา." 94 ปี กระทรวงศึกษาธิการ
กรกฎาคม, 2529.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิทยาลัยการอาชีพเชียงราย. "สรุปข้อปัญหาจากการดำเนินงานในสถานศึกษา พ.ศ. 2533." (เอกสารอัดสำเนา)

วิทยาลัยสารพัดช่างตรัง. "สรุปข้อปัญหาจากการดำเนินงานในสถานศึกษา พ.ศ. 2533." (เอกสารอัดสำเนา)

วิทยาลัยสารพัดช่างธนบุรี. "สรุปข้อปัญหาจากการดำเนินงานในสถานศึกษา พ.ศ. 2533." (เอกสารอัดสำเนา)

วิรัตน์ คันธารัตน์ "การใช้เวลาในการบริหารงานของผู้บริหารวิทยาลัยเทคนิค กรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ." ปรินิพนธ์นิพนธ์มหานิดิต สาขาการบริหารอาชีวศึกษานิดิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง, 2533.

วิเวก ปางพุดพิงษ์. "การอาชีวศึกษา," รายงานประจำปีกรมอาชีวศึกษา 2525. สิงหาคม, 2526.

วีระพล สุวรรณพันธ์. การประเมินผลแผนและโครงการ. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์อักษรวัฒนา, 2524.

สงวน สุทธิเลิศอรุณ. การบริหารการศึกษา. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ชัยศิริการพิมพ์, 2523.

สงวน สุทธิเลิศอรุณ และคนอื่น ๆ. จิตวิทยาสังคม. นนทบุรี : ชัยศิริการพิมพ์, 2522.

สมบูรณ์ นรธนาภพ. หลักการเบื้องต้นของการบริหารโรงเรียน. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์บรรณกิจ, 2521.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สมพงษ์ เกษมสิน. การบริหาร. กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช, 2519.

สมาน รังสิโยภักดิ์, และ สุธี สุทธิสมบูรณ์. หลักการบริหารเบื้องต้น. กรุงเทพมหานคร : สวัสดิการสำนักงาน ก.พ., 2524.

สมานจิตร สุนทรทรัพย์. การวางแผนพัฒนาโรงเรียน. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราชา, รุ่งศิลป์การพิมพ์, 2524.

สุวิทย์ บุญช่วย. การบริหารโรงเรียนเอกชนและปฏิบัติ. เอกสารการสอน : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี, 2526.

อาชีวศึกษา, กรม. เกณฑ์มาตรฐานสถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษา พ.ศ. 2525. กรุงเทพมหานคร : วัฒนาพานิช, 2525.

อาชีวศึกษา, กรม. ระเบียบกรมอาชีวศึกษา ว่าด้วยการบริหารสถานศึกษา พ.ศ. 2529. กรุงเทพมหานคร : กรมอาชีวศึกษา, 2529.

อาชีวศึกษา, กรม. ระเบียบกรมอาชีวศึกษา ว่าด้วยการบริหารสถานศึกษา พ.ศ. 2529. กรุงเทพมหานคร : กรมอาชีวศึกษา, 2529.

อาชีวศึกษา, กรม. รายงานประจำปี 2529 กรมอาชีวศึกษา, กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2531.

เอกชัย กี่สุขพันธ์. หลักการบริหารการศึกษาทั่วไป. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์อนงค์ศิลป์การพิมพ์, 2527.

เอกชัย กี่สุขพันธ์. หลักการบริหารการศึกษาทั่วไป. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์เอส. เอ็ม. เอ็ม., 2525.

- Dale, Ernest. Management : Theory and Practice. New York : McGraw-Hill Book Company, 1973.
- Good, Carter V. Dictionary of Education. New York : McGraw-Hill Book Company, 1973.
- Gorton, Richard A. School Administration Challenge and Opportunity for Leadership Dubuque. Iowa : Brown Company Publishers, 1976.
- Griffiths, Danial E. Administrative Theory. New York : Appletion-Country Crofts company, 1959.
- Newman, William H. and Charles E. Summer. The Process of Management. New Jersey : Prentice Hall, 1964.
- Simon, Herbert A. Administrative Behavior. 3rd ed; New york : The Macmillan Company, 1976.
- Sisk, Henery L. Principles of Management : A System Approach to the Management Process. Ohio : South-Western Pub. Company, 1969.

ภาคผนวก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คำสั่ง คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ที่ 101/2534

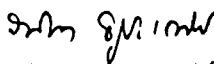
เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการควบคุมและคณะกรรมการพิจารณาหัวข้อ
และโครงการวิทยานิพนธ์ของ ว่าที่ ร.ต. ชิตวีร์ บุณนาค

เพื่อให้การเรียบเรียงวิทยานิพนธ์ของ ว่าที่ ร.ต. ชิตวีร์ บุณนาค เป็นไปด้วยความ
เรียบร้อยและมีประสิทธิภาพ จึงแต่งตั้งให้มีคณะกรรมการเพื่อควบคุมและพิจารณาหัวข้อและโครงการ
วิทยานิพนธ์ ดังต่อไปนี้

1. คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์
รศ. ดร. ปรีชาพร วงศ์อนุตรโรจน์ ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์
ดร. ประเสิรฐ นนทังละ ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม
2. คณะกรรมการพิจารณาหัวข้อและโครงการวิทยานิพนธ์
รศ. ดร. ปรีชาพร วงศ์อนุตรโรจน์ ประธานกรรมการ
ดร. ประเสิรฐ นนทังละ กรรมการ
อาจารย์ไพรัตน์ พักน้อย กรรมการ
อาจารย์อัจฉรา สืบสินธุ์สกุล ไชย กรรมการ
ดร. รวีวรรณ ชินะตระกูล กรรมการ

ทั้งนี้ ตั้งแต่นี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ 19 กันยายน พ.ศ. 2534

(คุณหญิงวนิดา ชูประเดมิย์)
คณบดี

ประกาศ บัณฑิตวิทยาลัย
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
เรื่อง ผลการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการพิจารณาหัวข้อ และเค้าโครงวิทยานิพนธ์ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ขอประกาศรายชื่อหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ ของนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา ที่ได้ รับอนุมัติให้ดำเนินการ ดังนี้

ได้รับอนุมัติเมื่อวันที่ 12 ตุลาคม 2535

1. ว่าที่ ร.ต. ชิตวีร์ บุญนาค หัววิทยานิพนธ์เรื่อง "การศึกษาปัญหาการบริหาร วิทยาลัยสารพัดช่าง จากการใช้ระเบียบกรมอาชีวศึกษาว่าด้วยการบริหารสถานศึกษา 2529" โดยมี รศ.ดร.ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ เป็นอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ และนายประเสริฐ นนท์พละ เป็นอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม

ทั้งนี้ ให้นักศึกษาค้นคว้าและเขียนวิทยานิพนธ์ โดยปรึกษากับอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยา-
นิพนธ์ ให้เสร็จสิ้นภายในเวลาที่กำหนดในระเบียบของบัณฑิตวิทยาลัย

ประกาศ ณ วันที่ 16 ตุลาคม 2535

(นายมนัส สังวรศิลป์)

คณบดี บัณฑิตวิทยาลัย

ที่ ทม 1504.7/ III

สำนักงานบัณฑิตศึกษา
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง ถนนฉลองกรุง
เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

๒๘ ตุลาคม ๒๕๓๕

เรื่อง ขอความร่วมมือให้นักศึกษาเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน อธิบดีกรมอาชีวศึกษา

- สิ่งที่ส่งมาด้วย
1. โครงการวิทยานิพนธ์
 2. ประกาศผลการพิจารณาหัวข้อและโครงการวิทยานิพนธ์
 3. รายชื่อสถานศึกษา

ด้วย ว่าที่ ร.ต. ชิตวีร์ บุณนาค เป็นนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาการบริหารอาชีวศึกษาของบัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กำลังทำการวิจัยเพื่อเรียบเรียงวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การศึกษานโยบายการบริหารวิทยาลัยสารพัดช่าง จากการใช้ระเบียบกรมอาชีวศึกษา ว่าด้วยการบริหารสถานศึกษา ๒๕๒๙" ได้รับการอนุมัติจากคณะกรรมการแล้ว เมื่อวันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๓๕

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่าน เพื่ออนุมัติให้นักศึกษาได้เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย ในสถานศึกษาสังกัดหน่วยราชการของท่านตามรายชื่อที่แนบมาพร้อมนี้

หวังว่าคงได้รับความอนุเคราะห์ด้วยดี จึงขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้เป็นอย่างยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(นายเมธี ปิณฑานนท์)
รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา
ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

งานบัณฑิตศึกษา

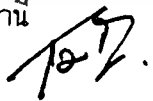
โทร. ๓๒๖๙๙๘๒-๔ ต่อ ๒๐

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รายชื่อสถานศึกษาที่ต้องการเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยของ
ว่าที่ ร.ต. ชิตวีร์ บุนนาค

1. วิทยาลัยสารพัดช่างพระนคร
2. วิทยาลัยสารพัดช่างสีพระยา
3. วิทยาลัยสารพัดช่างธนบุรี
4. วิทยาลัยสารพัดช่างนครหลวง
5. วิทยาลัยสารพัดช่างราชบุรี
6. วิทยาลัยสารพัดช่างกาญจนบุรี
7. วิทยาลัยสารพัดช่างบรรเทา-แจ่มใส จังหวัดสุพรรณบุรี
8. วิทยาลัยสารพัดช่างสมุทรปราการ
9. วิทยาลัยสารพัดช่างชลบุรี
10. วิทยาลัยสารพัดช่างเพชรบูรณ์
11. วิทยาลัยสารพัดช่างนิจิตร
12. วิทยาลัยสารพัดช่างลำปาง
13. วิทยาลัยสารพัดช่างเชียงใหม่
14. วิทยาลัยสารพัดช่างนครศรีธรรมราช
15. วิทยาลัยสารพัดช่างตรัง
16. วิทยาลัยสารพัดช่างพัทลุง
17. วิทยาลัยสารพัดช่างสงขลา
18. วิทยาลัยสารพัดช่างนราธิวาส
19. วิทยาลัยสารพัดช่างนครราชสีมา
20. วิทยาลัยสารพัดช่างบุรีรัมย์
21. วิทยาลัยสารพัดช่างศรีสะเกษ
22. วิทยาลัยสารพัดช่างชัยภูมิ
23. วิทยาลัยสารพัดช่างอุบลราชธานี
24. วิทยาลัยสารพัดช่างการนิลนธ์
25. วิทยาลัยสารพัดช่างนครพนม
26. วิทยาลัยสารพัดช่างอุดรธานี

ที่ ศธ 0916/ 11207

กรมอาชีวศึกษา

กระทรวงศึกษาธิการ กทม. 10300

30

พฤศจิกายน 2535

เรื่อง ความร่วมมือให้นักศึกษาเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

อ้างถึง หนังสือสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ที่ ทม 1504.7/111 ลงวันที่ 28 ตุลาคม 2535

ตามหนังสือที่อ้างถึง บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ขอความอนุเคราะห์ให้ ว่าที่ ร.ต. ชิตวีร์ บุณนาค นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตร์-อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาการบริหารอาชีวศึกษา เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยในวิทยาลัยสารพัดช่างสังกัดกรมอาชีวศึกษา จำนวน 26 แห่ง รายละเอียดตามความทราบแล้วนั้น

กรมอาชีวศึกษา พิจารณาแล้ว ไม่ขัดข้องแต่ประการใดและอนุญาตให้ ว่าที่ ร.ต. ชิตวีร์ บุณนาค จัดเก็บรวบรวมข้อมูล จากผู้อำนวยการ ผู้ช่วยผู้อำนวยการ และหัวหน้าคณะวิชา จำนวน 312 คน ในวิทยาลัยสารพัดช่าง สังกัดกรมอาชีวศึกษา ปี พ.ศ. 2535 เพื่อการวิจัย เรื่อง การศึกษาปัญหาการบริหารวิทยาลัยสารพัดช่าง จากการใช้ระเบียบกรมอาชีวศึกษา ว่าด้วยการบริหารสถานศึกษา 2529 ได้ตั้งเสนอ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และกรุณาจัดส่งผลงานการวิจัยให้กรมอาชีวศึกษาทราบในโอกาสต่อไปด้วย จักขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(นายอำนาจ สวัสดิวงษ์)

รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน
อธิบดีกรมอาชีวศึกษา

ที่ ศธ 0916/569

กองการศึกษาอาชีพ กรมอาชีวศึกษา
กระทรวงศึกษาธิการ กทม. 10300

1 มีนาคม 2537

เรื่อง ขอความร่วมมือในการทดสอบเพื่อการวิจัย

เรียน

ด้วย นวัตกรรมวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ขอความอนุเคราะห์ให้ ว่าที่ ร.ต. ชิตวีร์ บุญนาค นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัย สาขาการบริหารอาชีวศึกษา เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยในวิทยาลัยสารพัดช่าง สังกัด กรมอาชีวศึกษา จำนวน 26 แห่งนั้น

บัดนี้ กรมอาชีวศึกษาพิจารณาแล้ว อนุญาตให้ ว่าที่ ร.ต. ชิตวีร์ บุญนาค จัดเก็บ รวบรวมข้อมูลจากผู้อำนวยการ ผู้ช่วยผู้อำนวยการ และหัวหน้าคณะวิชา วิทยาลัยสารพัดช่าง 26 แห่ง จำนวน 312 คน เพื่อการวิจัยเรื่อง "การศึกษาปัญหาการบริหารวิทยาลัยสารพัดช่าง จากการใช้ระเบียบกรมอาชีวศึกษา ว่าด้วยการบริหารสถานศึกษา 2529 ได้ตั้งเสนอ

อนึ่ง แบบสอบถามที่ได้รับความเห็นชอบจากกรมอาชีวศึกษา จะมีตราประทับที่ มุมบนด้านขวาของแบบสอบถาม

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และให้ความร่วมมือในการกรอกแบบสอบถามด้วย จักขอบคุณมาก

ขอแสดงความนับถือ

(นายอัมพร ภัคดีชาติ)

ผู้อำนวยการวิทยาลัยสารพัดช่างพระนคร
ปฏิบัติหน้าที่ราชการในตำแหน่ง
ผู้อำนวยการกองการศึกษาอาชีพ

ฝ่ายวิชาการและส่งเสริมการศึกษา

โทรศัพท์ 282-2435 โทรสาร 281-5487

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิทยาลัยสารพัดช่างสี่พระยา
บางรัก กรุงเทพฯ 10500

13 มิถุนายน 2537

เรื่อง ขอความร่วมมือตอบแบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรียน

ด้วยข้าพเจ้าว่าที่ ร.ต. ชิตวีร์ บุณนาค กำลังเก็บข้อมูลเพื่อทำวิทยานิพนธ์ ตามหลักสูตร
ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาการบริหารอาชีวศึกษา โดยจัดส่งมาให้ท่านทั้งหมด 10 ชุด จัดเก็บ
รวบรวมข้อมูลจาก ผู้อำนวยการ ผู้ช่วยผู้อำนวยการทั้ง 4 ฝ่าย และหัวหน้าคณะวิชา 5 คณะวิชา ข้อมูล
ทั้งหมดที่ได้จะถือเป็นความลับไม่เผยแพร่ที่ไหน จะนำมาเพื่อการจัดทำวิทยานิพนธ์เท่านั้น และขอความ
กรุณาท่านรวบรวมจัดส่งคืนให้กับข้าพเจ้าด้วย ภายในวันที่ 30 มิถุนายน 2537 นี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดอนุเคราะห์ให้ความกรุณาตอบคำถาม และดำเนินการให้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

ว่าที่ ร.ต.

(ชิตวีร์ บุณนาค)

ผู้อำนวยการวิทยาลัยสารพัดช่างสี่พระยา

โทร.2361312,2361245

โทรสาร.2332252

แบบสอบถามประกอบการวิจัย เรื่อง

การศึกษาปัญหาการบริหารวิทยาลัยสารพัดช่าง

คำชี้แจง

โครงการวิจัยนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัญหาการบริหารวิทยาลัยสารพัดช่าง ตามทัศนะของฝ่ายบริหารสถานศึกษา ประเภทวิทยาลัยสารพัดช่าง เพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานประกอบการวิจัยประกอบวิทยานิพนธ์ หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา นอกจากนี้ ผู้วิจัยจะได้นำผลการวิจัยดังกล่าวเสนอต่อกรมอาชีวศึกษา ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาการบริหารวิทยาลัยสารพัดช่าง และเพื่อเป็นข้อมูลในการปรับปรุงแก้ไขระเบียบกรมอาชีวศึกษา ว่าด้วยการบริหารสถานศึกษา พ.ศ. 2529 อีกประการหนึ่งด้วย

ดังนั้น จึงขอให้ท่านตอบแบบสอบถามตามความจริง และความคิดเห็นของท่าน หรือหากท่านมีข้อคิดเห็นหรือข้อเท็จจริงอย่างใดที่เป็นประโยชน์ต่อการวิจัยในเรื่องนี้ ได้โปรดเขียนลงในที่ว่างท้ายแบบสอบถาม จะทำให้งานวิจัยนี้ได้ผลตรงตามเป้าหมายยิ่งขึ้น และผู้วิจัยจะใช้ข้อมูลนี้ เพื่อสรุปผลการวิจัยโดยส่วนรวมเท่านั้น คำตอบจะไม่มีผลเสียหายต่อตัวผู้ตอบแบบสอบถามและสถานศึกษาของท่าน

แบบสอบถามนี้แบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพปัญหาการบริหารวิทยาลัยสารพัดช่าง ตามระเบียบกรมอาชีวศึกษา ว่าด้วยการบริหารสถานศึกษา พ.ศ. 2529

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนาการบริหารวิทยาลัยสารพัดช่างและปรับปรุงแก้ไขระเบียบกรมอาชีวศึกษา

ขอให้ท่านตอบแบบสอบถามทุกข้อ

(กรุณาเปิดหน้าต่อไป)

ตอนที่ 1

โปรดเขียนเครื่องหมาย / ลงในช่อง [] ตามความเป็นจริง

1. เพศ [] ชาย
[] หญิง
2. ตำแหน่ง [] ผู้อำนวยการ
[] ผู้ช่วยผู้อำนวยการ
[] หัวหน้าคณะวิชา
3. อายุ [] ต่ำกว่า 30 ปี
[] ระหว่าง 30-45 ปี
[] มากกว่า 45 ปีขึ้นไป
4. วุฒิกการศึกษา [] ต่ำกว่าปริญญาตรี
[] ปริญญาตรี
[] สูงกว่าปริญญาตรี
5. ประสบการณ์การทำงานในตำแหน่งปัจจุบัน (ตามข้อ 2)
[] ต่ำกว่า 5 ปี
[] ตั้งแต่ 5-10 ปี
[] มากกว่า 10 ปีขึ้นไป

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพปัญหาการบริหารวิทยาลัยสารพัดช่างตามระเบียบกรมอาชีวศึกษา ว่าด้วยการบริหารสถานศึกษา พ.ศ. 2529

คำชี้แจง

โปรดอ่านข้อความอย่างละเอียดและโปรดพิจารณา การบริหารงานภายในสถานศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา ประเภทวิทยาลัยสารพัดช่าง โดยมีโครงสร้างการบริหารตามระเบียบกรมอาชีวศึกษา ว่าด้วยการบริหารสถานศึกษา พ.ศ. 2529 มีสภาพปัญหาอยู่ในระดับมากน้อย เพียงใด เมื่อพิจารณาแล้วโปรดเขียนเครื่องหมาย / ลงในช่องระดับสภาพปัญหาตามความคิดเห็นของท่าน โดยพิจารณาเกณฑ์ของแต่ละระดับดังนี้

มากที่สุด	หมายถึง	มีปัญหาในระดับมากที่สุด สภาพปัญหาเกิดขึ้นเป็นประจำบ่อย ๆ สม่าเสมอ
มาก	หมายถึง	มีปัญหาในระดับมาก สภาพปัญหาเกิดขึ้นไม่ประจำแต่มีบ่อย ๆ
ปานกลาง	หมายถึง	มีปัญหাপานกลาง สภาพปัญหาเกิดขึ้นเป็นประจำแต่นาน ๆ ครั้ง
น้อย	หมายถึง	มีปัญหาในระดับน้อย สภาพปัญหาเกิดขึ้นบ้างเป็นครั้งคราว
น้อยที่สุด	หมายถึง	มีปัญหาในระดับน้อยที่สุด สภาพปัญหาน้อยมาก แทบจะไม่เกิดขึ้นเลย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ร.	กิจกรรม	ระดับสภาพปัญหา				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
	ฝ่ายการบริหารงานทั่วไป					
1	การจัดให้มีแผนภูมิการบริหารงานของสถานศึกษาตามระเบียบกรมอาชีวศึกษา ว่าด้วยการบริหารสถานศึกษา พ.ศ. 2529 เพื่อทุกคนได้ทราบและเข้าใจหน้าที่.....
2	การจัดสายบังคับบัญชาที่มีเอกภาพในการบังคับบัญชา.....
3	การกำหนดโครงสร้างขอบข่ายงานของแต่ละฝ่ายตามแผนภูมิการบริหารฯ.....
4	การกำหนดตำแหน่งและหน้าที่ความรับผิดชอบ ให้บุคลากรแต่ละคน แต่ละสายงานมีความเหมาะสมในแต่ละฝ่าย..
5	การจัดวางตัวบุคคลมีประสบการณ์เหมาะสม เพื่อทำหน้าที่ตามแผนภูมิการบริหาร.....
6	ความเพียงพอของบุคลากรเพื่อทำหน้าที่ในฝ่ายต่าง ๆ..
7	ความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบของบุคลากร
8	ความรับผิดชอบต่อหน้าที่ของบุคลากรที่ได้รับมอบหมาย..
9	การมอบหมายงานเป็นไปตามสายการบังคับบัญชาตามลำดับ.....
10	การสั่งการตามสายงานการบังคับบัญชา.....
11	การประสานงานในการดำเนินงานของแต่ละฝ่าย.....
12	การปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการบริหารสถานศึกษา.....
	ฝ่ายกิจการนักเรียน-นักศึกษา					
1	การให้บริการแนะแนวอาชีพและการจัดหางานเพียงพอต่อความต้องการของนักศึกษา.....
2	การให้ความร่วมมือซึ่งกันและกันระหว่างสถานศึกษากับชุมชนและสถานประกอบการ.....
3	การใช้ทรัพยากรในชุมชน ให้เป็นประโยชน์ต่อการจัดการอาชีวศึกษา.....
4	การจัดกิจกรรมนักเรียน นักศึกษา เพื่อเสริมสร้างประสบการณ์ตามหลักสูตร.....
5	การจัดกิจกรรมโครงการพิเศษ.....

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อ	กิจกรรม	ระดับสภาพปัญหา				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
6	การปกครองนักเรียน นักศึกษาและการรักษาระเบียบวินัยในสถานศึกษา.....
7	การจัดสวัสดิการและความปลอดภัยแก่นักเรียนนักศึกษา. <u>ฝ่ายส่งเสริมการศึกษา</u>
1	การปฏิบัติงานด้านการเงินสถานศึกษามีประสิทธิภาพ <u>เพื่อการจัดการบริหาร</u>
2	การปฏิบัติงานด้านการบัญชีที่มีประสิทธิภาพเพื่อการ <u>ตรวจสอบและการบริหารงบประมาณของสถานศึกษา</u>
3	งานสารบรรณของสถานศึกษาเป็นไปตามระบบและ <u>ระเบียบงานสารบรรณ</u>
4	การประชาสัมพันธ์กิจการของสถานศึกษาให้ประชาชน <u>ได้ทราบอย่างแพร่หลาย</u>
5	การแจ้งข่าวสารและความเคลื่อนไหวในวงการศึกษ <u>ให้ครู-อาจารย์ในสถานศึกษาทราบโดยทั่วถึง</u>
6	การสนับสนุนให้ครู-อาจารย์ได้มีโอกาสแสวงหาความรู้ <u>ใหม่ ๆ โดยจัดให้มีการศึกษาต่อ ฝึกอบรม ดูงาน</u>
7	การให้บริการและจัดสวัสดิการให้กับบุคลากรทุกฝ่าย.....
8	การสร้างขวัญและกำลังใจกับครู-อาจารย์.....
9	งานเอกสารการนิมนต์มีประสิทธิภาพเพียงพอต่อการ <u>สนับสนุนการเรียนการสอน</u>
10	งานทะเบียนเป็นปัจจุบันและสะดวกต่อการให้บริการ.....
11	การเตรียมงานจัดวัสดุครุภัณฑ์ที่เกี่ยวข้องเพื่อการ <u>พัฒนาคุณภาพการเรียนการสอน</u>
12	การบริหารอาคารสถานที่ของสถานศึกษาให้มี <u>ประสิทธิภาพ</u>
	<u>ฝ่ายวางแผนและพัฒนา</u>					
1	การจัดตั้งศูนย์ข้อมูลเพื่อการบริการข้อมูลการศึกษา <u>เพื่ออาชีพและตลาดแรงงาน มีประสิทธิภาพ</u>
2	การจัดระบบสารสนเทศเพื่ออาชีพและตลาดแรงงาน.....

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่	กิจกรรม	ระดับสภาพปัญหา				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
3	การจัดระบบการรายงานอย่างเหมาะสมสะดวกต่อการปฏิบัติ.....
4	การติดตามรายงานและประเมินผลการบริหารงบประมาณ.....
5	การจัดทำแผนปฏิบัติการประจำปี.....
6	การสนับสนุนงานวิจัยและพัฒนาเพื่อเพิ่มประสิทธิผล.....
7	การปรับแผนปฏิบัติการเป็นไปตามความจำเป็นและเหตุการณ์.....
8	การจัดทำแผนพัฒนาสถานศึกษาสอดคล้องตามนโยบายกรมอาชีวศึกษา.....
9	การให้ครูมีส่วนร่วมในการวางแผนปฏิบัติการประจำปีของสถานศึกษา.....
10	การนำผลงานวิจัยไปใช้ในการวางแผน.....
11	การดำเนินงานผลิตและการค้าเป็นไปตามเป้าหมาย.....
12	การจัดบริการร้านค้าหรือสหกรณ์สนองความต้องการของนักศึกษาและบุคลากรอย่างเพียงพอ.....
<u>ฝ่ายวิชาการ</u>						
1	การวางแผนการเรียนการสอนร่วมกับคณะครู-อาจารย์ที่เกี่ยวข้อง.....
2	การวิเคราะห์การใช้อาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก.....
3	การจัดวางผังเหมาะสมกับสภาพพื้นที่สอดคล้องกับหลักสูตร.....
4	ความรับผิดชอบของครูต่อหน้าที่ปฏิบัติการสอน.....
5	การปรับปรุงหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน.....
6	การนำสื่อการเรียนการสอนมาใช้ประกอบการสอน.....
7	การสร้างสรรคเพื่อพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน.....

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ร.	กิจกรรม	ระดับสภาพปัญหา				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
8	การจัดสิ่งแวดล้อมและบรรยากาศภายในสถานศึกษา เพื่อช่วยกระตุ้นและเร้าความสนใจของผู้เรียน.....
9	การจัดกิจกรรมการนิเทศภายในสถานศึกษา.....
10	การประเมินผลการสอนของครู-อาจารย์ ผู้ปฏิบัติ การสอนด้วยตนเอง.....
11	การประเมินผลการเรียนของนักเรียน นักศึกษา เป็นตามระเบียบว่าด้วยการประเมินผล.....
12	การจัดให้มีศูนย์บริการทางวิชาการแก่ครู-อาจารย์ เพื่อพัฒนาคุณภาพการสอน.....
13	การบริการโสตทัศนศึกษาแก่ครู-อาจารย์ เพื่อพัฒนาคุณภาพการสอน.....
14	การบริการห้องสมุดและเอกสารทางวิชาการ.....

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนาการบริหารวิทยาลัยสารพัดช่างและการปรับปรุง
แก้ไขระเบียบกรมอาชีวศึกษา ว่าด้วยการบริหารสถานศึกษา พ.ศ. 2529

ข้อเสนอแนะในการแก้ไขปัญหา การบริหารวิทยาลัยสารพัดช่างตามโครงสร้าง
การบริหารงานตามระเบียบกรมอาชีวศึกษา ว่าด้วยการบริหารสถานศึกษา พ.ศ. 2529

1. งานบริหารทั่วไป

.....
.....
.....
.....

2. ฝ่ายส่งเสริมการศึกษา

.....
.....
.....
.....

3. ฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา

.....
.....
.....
.....

4. ฝ่ายวางแผนและพัฒนา

.....
.....
.....
.....

5. ฝ่ายวิชาการ

.....
.....
.....
.....

ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงที่ให้ความกรุณาตอบแบบสอบถาม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้วิจัย

ประวัติส่วนตัว

ว่าที่ ร.ต. ชิตวีร์ บุณนาค เกิดที่ตำบลสมเด็จเจ้าพระยา อำเภอคลองสาน จังหวัดธนบุรี เมื่อวันที่ 14 เมษายน 2483 ปัจจุบันพักอยู่บ้านเลขที่ 310 ถนนพญาไม้ แขวงสมเด็จเจ้าพระยา เขตคลองสาน กรุงเทพมหานคร 10600

ประวัติการศึกษา

- มัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเซนต์คาเบรียล
- อาชีวศึกษาชั้นสูงแผนกช่างกล โรงเรียนช่างกลปทุมวัน
- ประกาศนียบัตรวิทยาลัยเทคนิคกรุงเทพ ช่างยนต์
- ประกาศนียบัตรวิทยาลัยเทคนิคกรุงเทพ ประโยคครูมัธยม
- ดิโพลมา ช่างยนต์ จากมหาวิทยาลัยแห่งรัฐโอคลาโฮมา ประเทศสหรัฐอเมริกา
- ประกาศนียบัตรการสัมมนาการบริหาร สถาบันฝึกวิชาชีพจากใจก้า ประเทศญี่ปุ่น
- ประกาศนียบัตรการจัดการ สถาบันฝึกวิชาชีพจาก ไอ.แอล.โอ (สหประชาชาติ) ประเทศอิตาลี
- ประกาศนียบัตรการฝึกอบรมการวางแผนการศึกษา และการจัดการนวัตกรรมทางการศึกษาจาก ซีมีโอ ประเทศฟิลิปปินส์
- ปรียญตรี การศึกษานัดเขต (การบริหารการศึกษา) จากมหาวิทยาลัยสุโขทัย ธรรมมาธิราช

ประวัติการรับราชการ

- พ.ศ. 2508 ครูตรีหน่วยฝึกฝนอาชีพเคลื่อนที่ภาคใต้ อำเภอแฉ่ง จังหวัดนราธิวาส
- พ.ศ. 2510 หัวหน้าหน่วยฝึกฝนอาชีพเคลื่อนที่ 4 อ.เมือง จังหวัดสกลนคร
- พ.ศ. 2517 ครูใหญ่โท โรงเรียนสารพัดช่างเชียงใหม่
- พ.ศ. 2519 อาจารย์ใหญ่ โรงเรียนสารพัดช่างเชียงใหม่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- พ.ศ. 2522 อาจารย์ใหญ่ โรงเรียนสารพัดช่างอุดรธานี
- พ.ศ. 2523 ผู้อำนวยการโรงเรียนสารพัดช่างสงขลา
- พ.ศ. 2526 ผู้อำนวยการโรงเรียนสารพัดช่างอุบลราชธานี
- พ.ศ. 2530 ผู้อำนวยการโรงเรียนสารพัดช่างชลบุรี
- พ.ศ. 2533 ผู้อำนวยการโรงเรียนสารพัดช่างกาญจนบุรี
- พ.ศ. 2534 ผู้อำนวยการวิทยาลัยสารพัดช่างกาญจนบุรี
- พ.ศ. 2536 ผู้อำนวยการวิทยาลัยสารพัดช่างสีพระยา

หน้าที่พิเศษ

ผู้ตรวจการลูกเสือประจำสำนักงานคณะกรรมการบริหารลูกเสือแห่งชาติ และผู้ทรงคุณวุฒิ
ในการตรวจการฝึกอบรมผู้บังคับบัญชาลูกเสือชั้นที่ 5

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้